

॥ श्रीः ॥

श्रीमत्कौशिककुलालङ्कारश्रीनारायणविरचित-

मुहूर्तमार्तण्डः ।

तत्कृतयैव मार्तण्डवल्लभाख्यया संस्कृतटीकया, श्रीमालि
कुलोद्भवानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिसुतश्रीमोडरा-
मविरचितया मुहूर्तमार्तण्डदर्शिन्याख्यया

भाषाटीकया च समेतः ।

स एव

क्षेमराज-श्रीकृष्णदासश्रेष्ठिना

मुम्बय्यां

स्वकीये "श्रीवेङ्कटेश्वर" (स्टीम्) मुद्रणयन्त्रालये

मुद्रयित्वा प्रकाशितः ।

संवत् १९६७, शके १८३२.

अस्य ग्रन्थस्य पुनर्मुद्रणादयः सर्वेऽधिकार राजकीयनियमानुसारेण

"श्रीवेङ्कटेश्वर" यन्त्रालयाध्यक्षाधीनाः सन्ति ।

मुहूर्तमार्तण्डानुक्रमणिका ।

विषयः	पृष्ठांकाः	विषयः	पृष्ठांकाः
मंगलाचरणम्	१	अक्षरारंभः	२५
त्याज्यप्रकरणम् १.		व्रतबंधकालः	२६
शुभे कर्मणित्याज्यम्	३	तत्र गुरुबलावलविचारः	२७
उपग्रहांतर्वर्तिदोषांतरम्	५	गुरोर्वामवेधः	२८
नक्षत्रप्रकरणम् २.		व्रतबंधनक्षत्राणि	२९
नक्षत्रदेवताः ...	६	लग्नभंगाः.....	३०
नक्षत्राणां स्थिरचरादिसंज्ञा	६	विचारंभः	३०
गर्भाधानादिसंस्कारप्रकरणम् ३.		केशांतर्मौजीत्यागयोर्मुहूर्ताः	३१
दिनरात्रिमुहूर्तानि	८	शूद्राणां छुरिकाबंधः	३१
प्रथमतोमासादीनां फलम्	९	विवाहप्रकरणं तत्र घटितगुण- विचारः	३२
साधारणलग्नबलम् ...	१२	वश्यविचारः	३३
गर्भाधानमुहूर्तम्	१३	भयोनिविचारः	३३
पुंसवनसीमंतमुहूर्ताः.....	१४	वैरविचारः	३४
जातकर्ममुहूर्तो नामकर्ममुहूर्तश्च....	१५	राशिनाथाः ...	३४
पालकास्नेहणभूम्युपवेशनदुग्धपान- निष्क्रमणमुहूर्ताः	१७	ग्रहवैरवैरम्	३४
कर्णवेधमुहूर्तः	१९	गणविचारः	३५
अन्नप्राशनमुहूर्तः	२०	ग्राह्यषट्काष्टकादिः.....	३६
गुरुशुक्रयोरस्तादिविचारो बाल- त्ववृद्धत्वविचारश्च शास्त्रेश- मौढ्ये निषेधः	२१	नाडीविचारः ...	३६
चौलमुहूर्तः	२२	गीतम्यादिदक्षिणे देशे क्षत्रियादी- नां चान्यवध्वा अलाभे गतिः	३७
वर्णविशेषेण धारविशेषादि	२३	द्विर्द्वादशानां शुभत्वम्	३७
क्षौरमुहूर्तस्तन्निर्णयश्च	२५	नृदूरं सापवादम्	३८
		संकटे कुष्ठकूटादौ दानम्	३८
		पूकनाड्या दानम् ...	३८

विषयः	पृष्ठांकाः	विषयः	पृष्ठांकाः
वर्णगुणविचारः	३८	विवाहलग्ने इष्टानिष्टग्रहाः	५१
तारागुणविचारः	४०	कतिचिदोषाणामपवादः	५२
स्वेचरगुणविचारः	४०	सामान्यदोषापवादः	५३
गणगुणविचारः	४०	संधिसहितभावसाधनम्	५३
कूटगुणविचारः	४१	सापवादं कर्तरीलक्षणम्	५३
नाडीगुणविचारः	४१	कर्तरीभंगः	५५
स्त्रीणां विवाहकालः	४१	पंचकदोषः सापवादः	५६
पुंसां विवाहकालः	४१	भवनांशयोः शुद्धिः सापवादा	५६
दोषांतरम्	४१	विशेषांतरम्	५८
त्याज्यप्रकरणोक्तस्य विशेषनि- र्णयः	४१	उद्यास्तशुद्धिः	५८
विवाहनक्षत्राणि	४३	इष्टकाले होरासाधनम्	५८
तन्त्रक्षत्रवेधः	४३	लग्नेदोः परमजामित्रग्रहज्ञानार्थ- मुपायः	५९
कर्मविशेषेण वेधनिर्णयः	४३	दृष्टिलक्षणम्	६०
वेधभंगः	४४	होरासाधनम्	६१
लक्षा	४४	दृक्काणः	६१
विवाहे दोषांतराणि	४५	त्रिंशदंशः	६१
सूर्यादीनां राशिसंक्रमे त्याज्यघटिका	४५	सूर्यसाधनम्	६२
संधिदोषः	४५	इष्टकालसाधने विशेषः	६३
भद्राविचारः	४५	प्रतिष्ठितायां घटिकायां तद्रमन- फलम्	६३
गंडांतलक्षणम्	४७	गोधूललग्नविचारः	६४
चंडायुधविचारः	४७	गोधूललग्ने त्याज्यम्	६४
एकार्गलविचारः	४७	विप्रादीनामपि कचित्कार्यविशेषेण गोरजप्रवृत्तिः	६४
वारदोषः	४८	उद्वाहवेदिकालक्षणम्	६५
कुलिकादयः	४८	वधूप्रवेशमुहूर्तः	६६
दुर्मुहूर्ताः	४९	प्रथमाषाढादौ भर्त्रादिग्रहे वासनिषेधः	६७
मृत्युयोगः	४९	पुनर्भूविवाहः	६८
विषघटीविचारः	४९	नानाविधशास्त्रार्थाः	६९
ध्रुवांकानां स्पष्टीकरणम्	५०		
विषघटीपट्टिहारः	५०		

मुहूर्तमार्तण्डानुक्रमणिका ।

(९)

विषयः	पृष्ठांकाः
मंडपोत्थापनात्पूर्वमेककुलजानां	
त्याज्यानि	६९
वर्ज्यांतराणि ...	७०
स्त्रीरहितानां विधिः	७१
विषकन्यालक्षणम्	७२
योगांतरम् ...	७२
मूलजादीनां फलम्	७२
तदपवादः ...	७२
ऋतुत्रयमध्ये वर्ज्यम्	७३
संकटे प्रवृत्तिः	७३
यमलयोर्विशेषः ...	७४
प्रत्युद्वाहनिषेधः	७४
प्रतिकूलनिर्णयः	७५
संकटे प्रवृत्तिः ...	७५
अन्येपि शास्त्रार्थाः	७६
महासंकटे वृद्धिसूतके कर्माहता	७७
सिंहे गुरौ सति मंगलनिषेधः	७७
संकटे प्रवृत्तिः	७७
नामराशिजन्मराशयोर्निर्णयः ...	७९
वधूवरयोर्मध्ये एकस्य जन्मर्क्षं ज्ञातं	
एकस्याज्ञातं तदा	७९
मेलनार्थं नाम्नो नक्षत्रज्ञानम्	७९
अवकहडाचक्रे नामाक्षराभावे	
विचारः	७९
नामबहुत्वे निर्णयः	७९
जन्मर्क्षेषुपुंशस्तंतानि	७९
अग्न्याधानप्रकरणम् ५.	
अग्न्याधानम् ...	८१

विषयः	पृष्ठांकाः
गृहप्रकरणम् ६.	
तत्र ग्रामविचारः	८२
वर्गघटिते काकिणिकाः	८३
वर्णपरत्वेन भूमेर्वर्णरसगंधाः ...	८३
वर्णपरत्वेनभूप्रवृत्त्वम्	८५
ब्राह्मणस्य विशेषः	८५
शल्यज्ञानम्	८५
स्थलस्य शुभाशुभज्ञानस्थोपायः	८६
दिवसाधनम् ...	८७
दिङ्मूढत्वे दोषः ...	८७
गृहकरणे मासाः	८७
उक्तेष्वपि नक्षत्रेषु विशेषः ...	८८
वृषभवास्तुः ...	८८
चतुर्धा द्वारनिर्णयः	८९
संक्रातिपरत्वेन मुखनिर्णयः	८९
आयसाधनम्	८९
आयानां शुभत्वम् ...	९०
राशिपरत्वेन मुखनिर्णयः	९१
कोणादिविद्धमुखस्य दोषस्तद-	
पवादश्च	९१
ग्रहनक्षत्रानयनं व्ययानयनं च	९१
राशिनिर्णयः	९२
अंशसाधनार्थं गृहाणि तन्नामाक्षरसं-	
ख्याच ...	९२
नामाक्षरसंख्या	९३
अंशकसाधनम्	९३
शुणविचारणाविधिः	९३
उपायांतरसूचना ...	९३

विषयः	पृष्ठांकाः	विषयः	पृष्ठांकाः
स्थलसाधनाय सूत्रमोदनलक्षणम्	९९	अभिजितलक्षणं तत्फलं च	... १०६
स्थलसाधनम्	.... ९९	अडलविडलयोगौ	.... १०७
सूत्रन्यासः	.... ९६	वारशूलादिदोहदः	.... १०८
शंकुन्यासः	.... ९७	लग्नशुद्धिः	.... १०८
रेखाकरणम्	.... ९७	दिक्पतयः	.... १०९
शिलान्यासः	.... ९७	दिक्पतौ लालाटगत्वे तद्दिग्गमन-	
द्वारम्	.... ९८	निषेधौ लालाटलक्षणं च	.... १०९
स्तंभप्रतिष्ठा	.... ९८	सूर्यादीनां जन्मनक्षत्रम्	.... ११०
गृहोच्चता	.... ९८	वेशियोगस्तत्फलं च	.... ११०
सुरुयगृहात्कस्य गृहं कस्यां दिशि		यात्रालग्नौ इष्टानिष्टानि	.... १११
कर्तव्यम्	.... १००	प्रतिबुधशुक्रापवादः	.... ११२
शक्तिबुधोः संकोचे सति कर्तव्यम्	१००	अन्यश्रापवादः	.... ११२
आयादीनां व्यवस्था	.... १०१	आवश्यकैः प्रवृत्तिः	.... ११२
तृणगृहे विशेषः	.... १०१	प्रमाणविधिः	.... ११३
गृहप्रवेशः	.... १०१	यात्रिकस्य नियमाः	.... ११४
अपूर्वादिप्रवेशाः	.... १०२	यात्राया गमनलक्षणम्	.... ११४
गृहकृत्यविषये दिनरात्रिविशेषनि-		शकुनाः	.... ११५
र्णयः	.... १०२	अशुभानि	.... ११६
कलशवास्तुनक्षत्रशुद्धिः	.... १०२	शकुनांतरम्	.... ११८
प्रवेशे लग्नशुद्धिः	.... १०३	कृत्यविशेषेण शुभाशुभशकुनाः	.... ११८
वामसूर्यलक्षणम्	.... १०३	प्रथमेऽपशकुने सति किं कर्तव्यम्	११९

यात्राप्रकरणम् ७.

यात्राकालनिर्णयः	.... १०४
शूलाः	.... १०४
योगिनी	.... १०४
अन्यनिधम्	.... १०५
अन्यत्ययोजनम्	.... १०५
आवश्यकैः कृत्येपवादः	.... १०५

मिश्रप्रकरणम् ८.

राजाभिषेकमुहूर्तः	.... ११९
देवस्थापनमुहूर्तः	.... ११९
वस्त्रपरिधानं तस्य क्षालनमुंदुरादि-	
भक्षितफलं च	.... १२०
स्त्रीविषये विशेषः	.... १२०
पुरुषाणां भूषणधारणे मुहूर्तः	.... १२१

विषयः	पृष्ठांकाः	विषयः	पृष्ठांकाः
तत्र विशेषः	.... १२१	औषधदाने मुहूर्तः	.... १३०
पण्यानां क्रयविक्रययोर्मुहूर्तः	.... १२१	रक्तस्त्रावव्रणयोर्विशेषः	.... १३०
धनिष्ठापंचके वर्ज्यम्	.... १२२	रोगमुक्तिदिवसाः	.... १३१
सेवामुहूर्तः	.... १२२	रोगमुक्तिस्नाने मुहूर्तः	.... १३१
संन्यासमुहूर्तः	.... १२२	कुसीदव्यवहारे मुहूर्तः	.... १३२
कृषिकर्मणि मुहूर्तः	.... १२३	पुनर्द्रव्यग्रहणे मुहूर्तः	.... १३२
कृषिविषये लांगलचक्रम्	.... १२४	नष्टद्रव्यप्राप्तिविचारः द्रव्यनिक्षेपश्च १३३	.... १३३
बीजवापे मुहूर्तः	.... १२४	वृत्तिहर्मन्त्रविद्यासाधने मुहूर्तः	.... १३३
बीजवापे फणिचक्रम्	.... १२४	वृक्षारोपणमुहूर्तः	.... १३३
धान्यच्छेदने मुहूर्तः	.... १२४	वापीकृपादीनां मुहूर्तः	.... १३४
मेथिरोपणमुहूर्तः	.... १२६	राजदर्शनशांतिकपाष्टिकमुहूर्तः	.... १३४
नवान्नकर्म	.... १२६	दिव्यमुहूर्तः	.... १३५
नृत्यसंगीतयोरारंभः	.... १२६	गुरुशुक्रयोर्मौढ्यदोषापवादः	.... १३५
नानापशूनां कर्म	.... १२७	तीर्थयात्रानिषेधः	.... १३६
तत्र वर्ज्यम्	.... १२७	प्रेतकर्मनिषेधः	.... १३६
तदपवादः	.... १२७		
अश्वकर्म	.... १२७		
अश्वचक्रम्	.... १२७		
अश्वकर्मणि विशेषः	.... १२७		
अभ्यंगे निषिद्धकालः	.... १२८		
अभ्यंगहेतवः	.... १२८		
अभ्यंगनिषिद्धापवादः	.... १२८		
नित्याभ्यंगे विशेषः	.... १२८		
तिलामलकस्नाने निषिद्धतिथयः १२९	.... १२९		
स्त्रीणांबुधादिषु अभ्यंगनिषेधः	.... १२९		
पुत्रवतः सोमवारेभ्यंगनिषेधः	.... १२९		
प्रसूतिकासनाने निषिद्धकालः	.... १२९		
औषधनिष्पादने मुहूर्तः	.... १३०		

शांतिप्रकरणम् ९.	
अनध्यायाः	.... १३७
अनध्यायानां निर्णयः	.... १३९
नैमित्तिकानध्यायाः	.... १३९
अन्येऽनध्यायाः	.... १४१
प्रदोषाऽनध्यायाः	.... १४१
तात्कालिकाः	.... १४३
अनध्यायापवादः	.... १४३

पल्लीसरट्प्रकरणम् १०.	
पल्लीसरटयोः फलम्	.... १४५
पल्लीसरटयोः शांतिः	.... १४५

विषयः	पृष्ठांकाः	विषयः	पृष्ठांकाः
गोचरप्रकरणम् ११.		क्षयमासे जन्ममरणादौमासज्ञा-	
ग्रहाणां शुभाशुभस्थानविचारः....	१४६	नम्	१५०
ग्रहाणां वेधः	१४७	मलमासः कुत्रकुत्र गण्यते	१५०
वेधप्रयोजनम्	१४७	ग्रंथकर्तुर्वर्णनम्	१५३
संक्रांतिप्रकरणम् १२.		ग्रंथपठने फलं तथा ग्रंथे वृत्तसंख्या	१५३
राशिपरत्वेन पुण्यकालः	१४८	ग्रंथनिर्माणकालः	१५४
संक्रांतेः सदसत्फलम्	१४८	ग्रंथांगीकारे बुधप्रार्थनाः	१५४
अधिमासक्षयमासयोर्लक्षणम्	१४९	भाषाटीकाकृतदुपसंहारः	१५४
अधिमासक्षयमासयोः कार्याका-		भाषाटीकाकृतयज्ञेशाष्टकम्	१५६
र्याणि....	१५०	भाषाटीकाकृतमातृपंचकम्	१५७

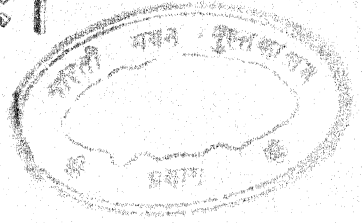
इति मुहूर्तमार्तण्डानुक्रमणिका ।

॥ श्रीः ॥

अथ मुहूर्तमार्तण्डः ।

संस्कृतटीका-भाषाटीकासमेतः

श्रीगणेशाय नमः ।

आसीद्योधपुरेस्वकर्मनिरतः श्रीमूलचंद्राभिध-
स्तत्सुतुःपरयज्ञकर्मनिपुणः श्रीनानुरामाभिधः ॥
तज्जोहंखलुमोडुरामइतिवै श्रीकृष्णभ्रातातथा
तेषांपादयुगं प्रणम्य परमं कुर्वेऽर्कसंदर्शिनीम् ॥ १ ॥

भा०-व्याकरणानभिज्ञपुरुषोंको सहजसे मुहूर्तके निश्चयके लिये और विद्यार्थियोंकी प्रार्थनासे योधपुरवासी स्वकर्मरत मूलचंद्रशर्माके पुत्र उत्तम श्रौतकर्म निपुण नानुरामजीका पुत्र मैं मोडुरामशर्मा श्रीकृष्णका भ्राता पितृपितामहादिगुरुलोगोंके पादयुगलको प्रणाम करिके मुहूर्तमार्तण्डकी मार्तण्डप्रदर्शिनी नाम भाषाटीकाको करता हूँ ॥ १ ॥

मार्तण्डोऽवतुवाचनःपादैर्जाड्यतमोहरः ॥

वृत्तवद्धतनुःसेव्योभीष्टदोविश्वलोचनः ॥ १ ॥

अर्थद्वयवाची । तत्रप्रथमं सूर्यपक्षे मार्तण्डः श्रीसूर्यः नोऽस्माकं वाचमवतुरक्षतु किलक्ष-
णोमार्तण्डः वृत्तवद्धतनुः वृत्तेर्मंडलेवद्धातनुर्न्यस्यतथा । तथाचस्मृतौ “सशंखचक्रं वि-
मंडलेस्थितं कुशेशयं कांतमनंतमच्युतम्” इत्यादि । श्रुतिरपि “यएष एतस्मिन्मंडले
पुरुषः सोमिः” इत्यादिः । पुनः किलक्षणः पादैः किरणैः जाड्यतमोहरः जाड्यं पातकं
शीतं वा तमोऽंधकारस्तद्धरतीति तथा । पुनः किं० सेव्यः सेवितुं योग्यः सेव्यः अभीष्टफलदा-
तृत्वात् । पुनः अभीष्टदः सेवितः सन्नभीष्टार्थदायीत्यर्थः । पुनः कथंभूतः विश्वलोचनः
विश्वलोच्यते अनेनेति विश्वलोचनः “लोकचक्षुर्ग्रहेश्वर” इत्यादित्यहदये उक्तत्वात् प्रका-
शकत्वात् । अथग्रंथपक्षे मार्तण्डः मुहूर्तमार्तण्डः नः वाचम् अवतु किलक्षणः वृत्तवद्ध-
तनुः वृत्तानिग्रहर्षिणीशार्दूलविक्रीडितानि तैर्निबद्धातनुर्न्यस्यतथा पुनः० पादैर्जाड्यत-
मोहरः पादैर्वृत्तचरणैर्जाड्यं मूर्खत्वं तदेव तमः तद्धरतीति तथा पुनः० सेव्यः निरंतरं पठ-
नीय इत्यर्थः पुनः० अभीष्टदः यथोक्तमुहूर्तव्युत्पत्तिकरणादभीष्टार्थसिद्धिकारीत्यर्थः ।
पुनः० विश्वलोचनः समयप्रकाशकत्वात् ॥ १ ॥

कुर्वेमुहूर्तमार्तण्डटीकांमार्तण्डवल्लभाम् ॥

इयमाकल्पमेतेन दीव्याद्विप्रास्यवेश्मसु ॥ २ ॥

सिंदूरोलसितमिभेंद्रवक्रमंवांश्रीविष्णुवियतिचरान्गुरुन्प्रणम्य ॥

बह्वर्थविबुधमुदेलुंमुहूर्तमार्तण्डसुगममहंतनोमिसिद्धयै ॥ १ ॥

इहशास्त्रेतात्संबन्धाभिधेयप्रयोजनान्युच्यन्ते । आग्रह्यादिविनिःसृतमिदं वेदांगमि-
तिसंबंधः । उक्तंचनारदमुनिनास्वसंहितायाम् “वेदस्यनिर्मलंचक्षुज्योतिःशास्त्रमनुत्त-
मम् । अस्यशास्त्रस्यसंबंधो वेदांगमितिधातृतः” इति । अत्राप्युक्तम् “पूर्ववाक्यार्थ-
मादायग्रंथोऽयं चितोल्लुः” इति । त्याज्यनक्षत्राद्यतुल्यगोचरंगर्भाधानादिसंस्कार
विवाहाग्न्याधानवास्तुयात्रामिश्रानध्यायपल्लिग्रहगोचरसंक्रांतिकथनमभिधेयम् । तथा
चनारदः “अभिधेयंचजगतः शुभाशुननिरूपणम्” इति । अस्यप्रयोजनंमुहूर्तेनाना
कार्यसाधनं अस्यसम्यग्ज्ञानान्मोक्षावाप्तिरितिवाकिमेभिरुक्तैरित्यत्रोच्यते नृणांसंबन्धा-
भिधेयप्रयोजनकथनात् शास्त्रेप्रवृत्तिर्जायते उक्तंच “सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनांसंबंधकथ-
नाद्यतः । तस्मात्सर्वेषुशास्त्रेषुसंबंधः पूर्वमुच्यते । किमेवात्राभिधेयस्यादितिपृष्ठस्तुकेन-
चित् । यदिनप्रोच्यतेतस्मैफलंशून्यंतुतद्भवेत् । सर्वस्यैवहिशास्त्रस्यकर्मणोवापिकस्य-
चित् । यावत्प्रयोजनंनोक्तं तावत्केननगृह्यते” इति । इहशास्त्रेकस्याधिकारइतिप्रोच्य-
तेद्विजस्यैव वेदांगत्वात् । यतःपडंगोवेदोहिद्विजैरेवाध्ययनीयोज्ञातव्यश्च । तथाचोक्तं
भारकरीयसिद्धांतशिरोमणौ “तस्माद्विजैरेध्ययनीयमेतत्पुण्यंरहस्यंपरमंपवित्रम् ॥
योऽयोतिषवेत्तिनरःसप्तम्यक् धर्माथर्मोक्षांलभतेयशश्च” इति । शिष्टास्तावच्छास्त्रारंभे
“सर्वारम्भाहिदोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः” इति शास्त्रेणसर्वारंभेष्वंतरायप्राप्तौसत्याम्
“धर्मेणपापमपनुदति” इति श्रुतिसिद्धंप्रयोजनमास्थाय “स्वस्तिनइंद्रोवृद्धश्रवाः” इति
लिङ्गाञ्च ग्रंथस्यनिष्प्रत्यूहपरिसमाप्तयेमंगलमाचरन्ति तस्मान्माध्यंदिनीयोब्राह्मणोनारा-
यणोनारायणाच्चावाप्तमतिज्योतिःशास्त्रसंहितास्कंधंचिकीर्षुरशेषप्रत्यूहोपशान्तये अभिम-
तदेवतानमस्कारलक्षणमंगलपूर्वकंग्रंथकरणप्रतिज्ञांप्रहर्षिण्याह ॥ सिंदूरोलसितमिति ।
सिंदूरेणउल्लसितं शोभायमानम् इभेंद्रवक्रंगजाननम् अंवांसरस्वतीम् श्रीविष्णुंप्रसिद्धम् ।
वियतिचरान् ग्रहान् गुरुन् निजगुरुन् शास्त्रोपदेष्टुन् प्रणम्य नमस्कृत्वा अहंनारायणो
मुहूर्तमार्तण्डनामग्रंथंतनोमि विस्तारयामि किमर्थं सिद्धयैकार्यसाधनायपुनः किमर्थम् ।
विबुधमुदेलुंपंडितहर्षाय । हर्षकारणंविशेषणद्वारेणाह । किंलक्षणंमुहूर्तमार्तण्डम् लघुम् अति
ज्ञेयनाल्पम् अल्पेवद्वयार्भावशंकांविशेषणद्वारापरिहरति पुनः किंलक्षणम् अर्थबहु-
लम् अल्पग्रंथेवद्वयार्थदुर्बोधशंकांपरिहरति । पुनः किं० सुगमम् प्रकटार्थमिति ॥ १ ॥

भा०—सिंदूरकी शोभायुक्त गणपतिको तथा सरस्वतीकी और विष्णुको और ग्रहोंको और
गुरुलक्षणको प्रणाम करिके नारायण नाम मैं मुहूर्तमार्तण्ड नाम ग्रंथको करताहूं किस लिये कि
कार्यसिद्धिके लिये और पंडितोंके आनंदके लिये, मुहूर्तमार्तण्ड ग्रंथ कैसा है कि अल्प है और
अर्थ जिसमें बहुत है और सुगम है ॥ १ ॥

यामार्द्धकुलिकंदिनद्विमवमपूर्वदलपारिघंविष्टिवैधृतिपातसंक्रम-
णगंडांतमेकार्गलम् ॥ कृष्णानंगचतुर्दिनरविशशिकांत्योःसमत्वं
खलाहोरात्रिदिनार्द्धकक्षयदिनपित्रोर्जनन्यार्तवम् ॥ २ ॥

अयनानामुहूर्तान्विषुस्तावच्छुभेकर्मणित्याज्यं त्रिभिः शार्दूलविक्रीडितैराह । या-
मार्द्धमिति । यामार्द्धादिकं शुभेशुभकर्मणिसंत्यजेदित्यंतिमश्लोकेनान्वयः । यामार्द्धकुलिकौ
वक्ष्यमाणलक्षणौ दिनार्द्धिनाम यत्रतिथिः सूर्योदयात् षष्टिवटिकाभवति तैवान्यस्मि-
न्दिनेदृश्यतेसादिनर्द्धिः अवमः प्रसिद्धः पारिघंप्रादलंपरिघयोगस्यपूर्वार्द्धम् विष्टिर्भ-
द्रावक्ष्यमाणा वैधृतियोंगः पातोव्यंतीपातः संक्रमणसूर्यादीनाराशिसंक्रमणं सर्वेषां ग्रहा-
णांसंक्रमणेत्याज्यवटिकाअग्रेवक्ष्यमाणाः गंडांतं त्रिविधं वक्ष्यमाणम् एकार्गलोवक्ष्यमाणः
कृष्णानंगचतुर्दिनकृष्णत्रयोदश्यादिप्रतिपदंतम् चंद्रस्यक्षीणत्वात् । कैश्चिद्वादश्यादि-
सार्द्धदिनपंचकंत्यज्यते कृष्णेचांत्यत्रिकंकैश्चित् तेषुमध्यमोऽयंपक्षोऽत्रांगीकृतः कृष्णानं-
गचतुर्दिनमिति । रविशशिकांत्योः समत्वंसूर्याचंद्रमसोः क्रांतिसाम्यंगणितगम्यम् ।
तथापितस्यावलोकनं कस्मिन्दिनेकर्तव्यमित्यग्रेवक्ष्यति । खलाहोरां पापग्रहहोराम्
रात्रिदिनार्द्धकोदिनार्द्धरात्र्यर्द्धच उक्तग्रंथांतरे “सुहूर्तः कालो निवसति महानिशायांचदिनद-
ल्यस्मात् । दशपूर्वदशपरास्तस्माद्द्व्यर्ध्यानिचपलानि” इति क्षयदिनपित्रोः माताचपिता
चपितरौतयोः पित्रोः क्षयदिनं श्राद्धदिनमित्यर्थः । जनन्यार्तवमातुः रजस्वलात्वम् ॥ २ ॥

अव संपूर्ण शुभकर्ममे त्याज्यपदार्थोको कहतेहैं ।

भा०—यामार्द्ध और कुलिक आगे कहेंगे—साठघड़ीकी तिथि । क्षयतिथि—परिघयोगका
पूर्वार्द्ध भद्रा आगे कहेंगे—वैधृतियोग—व्यतिपातयोग—संक्रांति । तीन प्रकारका गण्डांत कहेंगे ।
एकार्गलयोग कहेंगे ॥ कृष्णपक्ष की ये १३ । १४ । ३० । १ तिथियां । सूर्य चंद्रका क्रांतिसाम्य
इन क्रांतिको कब देखना सो आगे कहेंगे—पाप ग्रहोंकी होरा । मध्याह्नके पूर्व परकी दशदश
पलों । और आधी रातके पूर्वपरकी दशदशपलों । मातापिताका श्राद्धदिन । और माता
रजस्वला होय तो ॥ २ ॥

मासाद्यंजनिसंभवंग्रहणमंचंडायुधंदुःक्षणं ज्येष्ठपूर्वभवस्य पापयुगि-
तैष्यर्क्षाणिविद्धंचभम् ॥ ऊनाख्याधिकमासकौयुतिषुविख्याशूव
गंडांतिषुत्र्यंकार्थकरसर्तुपूर्ववटिकाभानांविपाख्यावटीः ॥ ३ ॥

मासाद्यमिति । मासाद्यंजनिसंभवम् जनिरुत्पत्तिस्तत्रसंभवोऽयम् एवंविधंमासा-
द्यंमासप्रभृति जन्ममासजन्मतिथिजन्मनक्षत्रादि ग्रहणमं ग्रहणनक्षत्रम् चंडायुधं वक्ष्य-
माणं दुःक्षणोदुर्मुहूर्तो वक्ष्यमाणः तम् ज्येष्ठं पूर्वभवस्यप्रथमजातापत्यस्यज्येष्ठमासम्
पापयुगितैष्यर्क्षाणि पापाः पापग्रहाः वक्ष्यमाणास्तेषामन्यतमेनयुक्तम् इतंगतं एष्यंपुर
स्थितम् एतानिऋक्षाणिनक्षत्राणिविद्धंचविद्धनक्षत्रं वक्ष्यमाणलक्षणम् ऊनाख्याधिकम्

मासकौक्ष्यमासाधिमासौवक्ष्यमाणलक्षणां युतिषु विव्याश्रवगंडातिषुत्र्यं ३ का ९ यां
५ क ९ रसर्तुं ६ पूर्वघटिकाः विविष्कंभः व्याघातः शूलः वज्रः गंडः प्रसिद्धः
अतिअतिगंडः एपुयोगेषुक्रमेणव्यंकारसर्तुसंख्याकाः पूर्वघटिकाः प्रथमघटिकाः
तद्यथाविष्कंभेतिषः व्याघातिकाः नव शूलेअर्थाः पंच वज्रेअंकाः नव गंडेरसाः षट्
अतिगंडेऋतवः पडिति भानांविषाख्याघटीः भानांअश्विन्यादीनांनक्षत्राणांविषाख्या-
घटीविक्ष्यमाणलक्षणाः ॥ ३ ॥

भा०-और जन्ममास जन्मतिथि जन्मनक्षत्रादिक ग्रहणनक्षत्र चण्डायुध आगे कहेंगे
दुष्ट सुहृत् आगे कहेंगे और प्रथम संतानका ज्येष्ठमास पापग्रहोंको भुक्त ओ भोग्य ओ युक्त
नक्षत्र विद्ध नक्षत्रको आगे कहेंगे-क्षयमास और अधिमास और विष्कंभ व्याघात शूल वज्र
गण्ड अतिगण्ड इन योगोंके पूर्वकी क्रमसे ३ । ९ । ५ । ९ । ६ । ६ ये घटियाँ और अश्वि-
न्यादि नक्षत्रोंकी विषघटी आगे कहेंगे ॥ ३ ॥

लत्तापंचकपापवर्गमशुभंचंद्रदशारिष्टकंजन्मेशेज्यसितास्तमंगश-
शिनोः क्रूरोद्भवांकर्तरीम् ॥ रिष्टंगोचरसंभवग्रहजनिप्रांतोद्भवंसूत-
कंदुश्चिह्नानिमनोविभंगमपिचव्याधिंशुभेसंत्यजेत् ॥ ४ ॥

लत्तेति । लत्तापंचकपापवर्गएतत्सर्ववक्ष्यमाणं अशुभंचंद्रवक्ष्यमाणगोचरप्रकरणेवेद्यं
दशारिष्टकंजातकशास्त्रगम्यम् जन्मेशेज्यसितास्तं जन्मेशो राशिस्वामी ईज्योगुरुः
सितः शुक्रः एषाम्अस्तगमनंरविलुप्तकिरणत्वम् अंगशशिनोः क्रूरोद्भवांकर्तरीम् अंगल-
ग्रमशशीचंद्रः तयोः क्रूरोद्भवांक्रूरग्रहजनितांकर्तरीवक्ष्यमाणलक्षणाम् रिष्टंगोचरसंभव
गोचरेदुष्टग्रहाधिक्यं गोचरवक्ष्यमाणम् ग्रहजनिप्रांतोद्भवंसूतकम् ग्रहोग्रहणम् जनिर्जन्म
प्रांतो मरणम् एभ्यउद्भूतंसूतकम् ग्रहणसूतकं जन्मसूतकं मृतसूतकमिति तेषुग्रहण-
सूतकं वक्ष्यमाणम् दुश्चिह्नानिकार्यारंभसमयेक्षुतदुर्वचनश्रवणादीनि मनोविभंगमंतः-
करणस्य अप्रवर्तनंव्याधिज्वरः तमपि “रोगः पाप्माज्वरोव्याधिर्विकारोदुःखमा-
मयः” इतिवाग्भटः । ज्वरितस्थमंगलंनकुर्यादित्यर्थः । तथाचोक्तंज्योतिःप्रकाशे
“जन्माधिपविलग्रेषचंद्रमार्गवमंत्रिणाम् । विरश्मित्वंजन्ममासोजन्मभंजन्मवासरः ॥
दुर्निमित्तमनोभंगः क्षयमासाधिमासकौ । मृतजातकयोश्चैवसूतकंग्रहणस्यच । ज्वरो
त्यतिरजोमातुः पित्रोःक्षयदिनंतथा । गंडांतत्रितयंकालः संधिर्भस्यतिथेस्तनोः ।
क्रांतिपातोव्यतीपातोवैधृतिः परिघार्धकम् । भानोः संक्रांतिभोगश्चकुलिकश्चाद्दयामकः ।
क्रूरसूक्तंयुतंभोग्यंसरादुशिखिधूमितम् । धिष्यंग्रहणंपापैर्विद्धंसौम्यैश्चपादतः । विष्टिः
क्रूरसूतंलभेशोरिषुमृत्युगः । जन्मतौदुःस्थितश्चद्रौलग्नस्थोनिधनोपगः । जन्मभाज-
न्यलगांलग्नलग्नलगांशकाष्टमौ । पापयोर्मध्यगंलग्नक्षीणंदुःकुनवांशकः । क्रूरवारेपापहो-
रादुष्टयोगाग्रहोद्भवाः । तिथिवृद्धिः क्षयोभानांनाडिकाविषसंज्ञिताः । एतेदोषाः समा-

ख्याताः शुभकर्मणिगर्हिताः । दशारिष्टोद्भवाश्चान्ये गोचरोत्थास्तथापरे । लक्षैर्कार्गलच-
डाश्चकालवेलाश्चपंचकम् । मृत्युयोगोपग्रहाद्याः स्वस्वेदेशे तु निदिताः ॥ ४ ॥

भा०-पापवर्गोंको आगे कहेंगे । अशुभ चंद्र वक्ष्यमाण । लग्न चंद्रमाकी कर्तरी क्रूर
ग्रहोंसे हुई भई वक्ष्यमाणगोचरमें दुष्टग्रहोंकी आधिक्यता । ग्रहण सूतक जन्मसूतक मृतसू-
तक । कार्यके प्रारंभमें दुष्टचिह्न जैसे छिन्ना आदिक । जिसको अंतःकरण नहीं चाहै सो
और ज्वर । यह पूर्वोक्त सकल शुभकर्मोंमें नहीं लेना ॥ ४ ॥

नो कुर्याद्रविभादगेंद्रधृतितोयुग्मेषु पंचाशयोः स्वर्गात्पंचमुशोभ-
नानितनुयादेष्टशस्त्रादिकम् ॥ मासर्त्वायनवारयोगतिथिभा-
दीनांचसिद्धाभिधाज्ञातव्याः पुनरुक्तिरस्ति कुहचित्सातस्मृति-
प्राप्तये ॥ ५ ॥

इति श्रीमदनंताख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रनारायणवि-
रचिते मुहूर्तमातण्डे त्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

अथोपग्रहांतर्वर्तिदोषांतरवृत्ताद्धेनाह । नो कुर्यादिति । रविभात् सूर्याधिष्ठितनक्ष-
त्रात् अगेंद्रधृतिमितानियानिनक्षत्राणितेभ्यो युग्मेषु । एतदुक्तं भवति । सप्तमाष्टमयोः
चतुर्दशपंचदशयोः अष्टादशैकोनविंशयोरिति तथा पंचाशयोः रविनक्षत्रात् पंचमद-
शमयोः तथा स्वर्गात्पंचमुएकविंशात्पंचमुनक्षत्रेषु २१।२२।२३।२४।२५ शोभनानि-
र्माणिनो कुर्यात् एषु उपग्रहघातादिकंतनुयात् विस्तारयेत् कुर्यादित्यर्थः । उक्तंच-
“ विद्युत्पंचमभेक्षितेश्चलनस्यात्सप्तमे सूर्यभाच्छूलश्चाष्टमभेक्षितेश्च दशमे केतुस्तथाष्टाद-
शे । दंडः पंचदशे चतुर्दशे इह प्रोक्तो निपातो बुधैरुल्काकालविदांगणैर्निगदिता चैकोनविं-
शैर्कभात्” इति । दैवज्ञबलभेपि “क्रमशो मोहनिर्घातभूकपावज्रएव च । परिवेषश्च
विज्ञेयानक्षत्रादेकविंशतेः । एतेष्वबुधसमेतेषु कुर्यात्कर्मनशोभनम् । दहनास्त्रविषैः सा-
ध्यं यत्तत्सिद्धिमुपैति च” इति अन्यानपि दोषानग्रहसंगतो वक्ष्यामि । अथास्मिन् ग्रंथे मासा-
दीनां संज्ञा लोकसिद्धा ज्ञेया इति । तथा पुनरुक्तिर्निर्दूषणवृत्ताद्धेनाह । मासर्त्वायनेति ।
मासाश्चैत्रादयः ऋतवो वसंतादयः अयने दक्षिणोत्तरे वाराः सूर्यादयः योगाः विष्कंभा-
दयः तिथयः प्रतिपदादयः भान्यश्विन्यादीनि इत्यादीनां करणराशिभावादीनां सिद्धा-
भिधाः शास्त्रांतरसिद्धाः संज्ञा ज्ञातव्याः । तथा इहास्मिन् ग्रंथे कुहचित् कुत्रचित् पुनरु-
क्तिर्वेतते सातस्य दूरांतरितस्य स्मृतिप्राप्तये स्मरणायेति न दोषः ॥

इति स्वोक्तमुहूर्तमार्तण्डटीकायां मार्तण्डवल्लभायां त्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

भा०-सूर्यके नक्षत्रसे ७ । ८ । १४ । १५ । १८ । १९ । ५ । १० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
इतने नक्षत्रोंमें शुभ कर्म नहीं करना ॥ और शस्त्रघातादिक करना ॥ और मास ऋतु अयन
योग तिथि नक्षत्रादिकोंकी संज्ञा दूसरे ग्रंथोंसे समझनी चाहिये ॥ और इस शास्त्रमें कहेके फेर-
कहै तो पुनरुक्ति दोष नहीं समझना क्योंकि प्रथम दूर कहा जिसकी स्मृतिके लिये पीछा कहते हैं ॥ ५ ॥

इति श्रीमालिकुलोद्भवतानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविर-
चितायां मुहूर्तमार्तण्डादिन्यां त्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

भेशादन्वयमाग्निकेन्दुगिरिशाः प्रोक्ताअदित्यंगिराःसर्पाःकव्यभु-
जोभगोर्यमरवीत्वष्टासमीरः क्रमात्॥इंद्राग्निदेवताद्वयं मित्रोऽनुराधायाः इन्द्रोऽज्येष्ठायाः निर्ऋ-
तिः राक्षसोमूलस्य नीरंजलं पूर्वाषाढायाः विश्वेऽनुत्तराषाढायाः विधिर्व्रह्माभिजितः वैकुण्ठो
विष्णुः श्रवणस्य वसवोऽधनिष्ठायाः पाशविरुणः शततारकायाः अजैकचरणः पूर्वाभाद्र-
पदायाः अहिर्बुध्न्यः उत्तराभाद्रपदायाः पूषा रेवत्याः । देवताप्रयोजनं नक्षत्रज्ञानार्थं शांति-
कादौ यजनार्थं च ॥ १ ॥

अथसाधारणनक्षत्रप्रकरणं विवक्षुरादीनक्षत्रदेवताः वृत्तेनैकेनाह । अस्मिन्प्रकरणे
सर्वाणिशाद्विलविक्रीडितानि । भेशा इति । अश्विन्याः सकाशात्क्रमेण भेशाबुधैः प्रोक्ता
इत्यन्वयः । भानानक्षत्राणामीशाः स्वामिनः दक्षौ अश्विन्याः यमोभरण्याः अग्निः
कृत्तिकायाः कौत्रह्यारोहिण्याः इन्दुर्मृगस्य गिरिशोमहादेवः आर्द्रायाः अदितिः पुनर्व-
सोः अंगिराः गुरुः पुष्यस्य पञ्चगाः सर्पाः आश्लेषायाः कव्यभुजः पितरः मघायाः
भगः पूर्वाफाल्गुन्याः अर्यमा उत्तराफाल्गुन्याः रविर्हस्तस्य त्वष्टाचित्रायाः समीरणो
वायुः स्वात्याः इंद्राग्निदेवताद्वयं विशाखायाः मित्रोऽनुराधायाः इन्द्रोऽज्येष्ठायाः निर्ऋ-
तिः राक्षसोमूलस्य नीरंजलं पूर्वाषाढायाः विश्वेऽनुत्तराषाढायाः विधिर्व्रह्माभिजितः वैकुण्ठो
विष्णुः श्रवणस्य वसवोऽधनिष्ठायाः पाशविरुणः शततारकायाः अजैकचरणः पूर्वाभाद्र-
पदायाः अहिर्बुध्न्यः उत्तराभाद्रपदायाः पूषा रेवत्याः । देवताप्रयोजनं नक्षत्रज्ञानार्थं शांति-
कादौ यजनार्थं च ॥ १ ॥

अत्र नक्षत्रांके देवताओंको कहते हैं—

भा०—दक्ष अश्विनीका स्वामी है भरणीका यम स्वामी है कृत्तिकाका स्वामी, अग्नि है ऐ-
सेही रोहिणीका ब्रह्मा । मृगशीर्षका चंद्रमा आर्द्राका महादेव पुनर्वसुका अदिति । पुष्यका
गुरु-आश्लेषाका सर्प । मघाका पितृ । पूर्वाफाल्गुनीका भग । उत्तराफाल्गुनीका अर्यमा । ह-
स्तका सूर्य । चित्राका त्वष्टा । स्वातिका वायु । विशाखाका इंद्र और अग्नि दो देवता हैं ।
अनुराधाका मित्र ज्येष्ठाका इंद्र । मूलका राक्षस । पूर्वाषाढाका जल । उत्तराषाढाका विश्वेदे-
वता । अभिजित्का ब्रह्मा । श्रवणका विष्णु । धनिष्ठाका वसु । शतभिषाका वरुण । पूर्वाभाद्र-
पदाका अजैकचरण । उत्तराभाद्रपदाका अहिर्बुध्न्य । रेवतीका पूषा देवता है ॥ १ ॥

ब्राह्मं च्युत्तरयुग्ध्रुवं स्थिरमथो पूर्वा मघाया मय्यभं क्रूरोऽग्रं श्रवणत्रयादि-
तियुता स्वाती च राख्या चला ॥ दक्षार्काभिजिदीज्यमंलघुतथाक्षि-
प्रंचमैत्रांतिमैन्दुत्वाष्टं मृदुमैत्रमग्निभविशेमिश्रेचसाधारणे ॥ २ ॥

अथनक्षत्राणां स्थिरचरादिसंज्ञामाह । ब्राह्मं रोहिणी, किलक्षणम् ब्राह्मं च्युत्तरयुक्ति-
सुणामुत्तराणां समाहारश्च्युत्तरम् तेन युक्त्युक्ताम् ध्रुवस्थिरमिति द्व्यभिधानं मुनींद्रैः स्मृत-
मित्यन्वयः । अथोपूर्वामघाया मय्यभं पूर्वात्रयं मघाभरणीति पंचकम् क्रूरोऽग्रं क्रूरमुग्रं चोक्तम् ।
श्रवणत्रयादितियुता स्वाती श्रवणधनिष्ठाशततारकाः अदितिः पुनर्वसुः एभिः सहिता
स्वाती च राख्या चला चोक्ता । श्रवणत्रयादिपंचकं च राख्यं चलं प्रोक्तमित्यर्थः । दक्षार्का

भिजिदीज्यमं दक्षो अभिनी अकांस्तः अभिजिदक्षप्राणलक्षणः ईज्योगुरुस्तस्य
भेपुष्यइतिचतुष्टयं लघुतथाक्षिप्रं प्रोक्तम् । मैत्रातिमेन्दुत्वात्सु मैत्रमनुराधा अंतिमरेवती
इन्दुर्मृगः त्वाष्ट्रं चित्रा एतच्चतुष्टयं मृदु तथा मैत्रं प्रोक्तम् अग्निभविशे अग्निमं कृत्तिका
विशा विशाखा एते द्वे मिश्रं साधारणं प्रोक्ते ॥ २ ॥

अब डेट श्लोकसे नक्षत्रोंकी स्थिरचरादि संज्ञा कहते हैं-

भा०-रोहिणी-तीनों उत्तरा इन नक्षत्रोंकी ध्रुव और स्थिर संज्ञा है ॥ और तीनो पूर्वा
मघा-भरणी-इन्होंकी उग्र-क्रूर संज्ञा है ॥ श्रवण-वतिष्ठा-घतभिषा-पुनर्वसु-स्वाती इन्होंकी
चर और चल संज्ञा है ॥ अश्विनी-हस्त-अभिजित् पुष्य इन्होंकी लघु और क्षिप्र संज्ञा है ॥
अनुराधा रेवती-मृगशिर-चित्रा-इन्होंकी मृदु और मैत्र संज्ञा है ॥ कृत्तिका-विशाखा-इन्होंकी
मिश्र और साधारण संज्ञा है ॥ २ ॥

मूलाहीन्द्रशिवंचदारुणमदस्तीक्ष्णं सुनीन्द्रैः स्मृतं संज्ञा तुल्यमिहा च-
रंतिसुधियः कार्यहिसंसिद्धये ॥ सूर्याद्याः स्थिरचंचलो ग्रमिलिताः
क्षिप्रो मृदु दारुणः क्षीणे दुर्क्यमार राहु शिखिनः पापा बुधस्तैर्युतः ॥ ३ ॥

मूलप्रसिद्धम् अहिराश्लेषा इन्द्रो ज्येष्ठा शिवः आर्द्रा एतच्चतुष्टयं दारुणम् अदः इदं
तीक्ष्णं प्रोक्तम् । इह एषु ध्रुवादिसंज्ञेषु नक्षत्रेषु संज्ञा तुल्यं कार्यं सुधियः पंडिताः आच-
रन्ति । किमर्थं संसिद्धये । एतदुक्तं भवति-स्थिरनक्षत्रेषु स्थिरं स्तंभं प्रतिष्ठादिकम् चरे
चरमित्यादिकुर्वन्तीति स्पष्टम् । अत्र समानार्थं संज्ञाद्वयकरणं कवित्ववंधनार्थम् । अत्र प्रसंगे
न सूर्यादीनामपि स्थिरादिसंज्ञासौम्यपापत्वं च वृत्ताद्वेनाह । सूर्याद्या इत्यादि । सूर्यः
स्थिरः चंद्रश्च चलः भौमः उग्रः बुधः मिलितो मिश्रः गुरुः क्षिप्रः शुक्रो मृदुः शनिर्दा-
रुणः । अथ पापसौम्यान् ग्रहानाह । क्षीणेति । क्षीणेन्दुः कृष्णाष्टम्यूर्ध्वप्रतिपत्त्यर्थात् क्षी-
णः अर्कः सूर्यः यमः शनिः आरौ भौमः राहुः प्रसिद्धः शिखी केतुः एते क्षीणं द्वादशः
पापाः क्रूराः तैः परिच्युतो बुधः पापः स्यात् । उक्तं च जातकोत्तमे “क्षीणे दुर्का किं भौ-
माः स्युः पापाः सौम्योपित्युतः । राहुकेतू पापतरो पापः पापयुतस्तथा ॥” इति ।
अर्थादन्ये सौम्याः एवांप्रयोजनम् क्रूरसौम्यकर्मसाधने ॥ ३ ॥

भा०-मूल-आश्लेषा-ज्येष्ठा-आर्द्रा-इन्होंकी दारुण और तीक्ष्ण संज्ञा है-इसमें संज्ञा तुल्य
कार्य करना । जैसे स्थिर नक्षत्रोंमें स्तंभ प्रतिष्ठादिस्थिर करना । सूर्य स्थिर ग्रह है । और चंद्रमा
चल है ॥ भौम उग्र है । बुध मिश्र है । गुरु क्षिप्र है । शुक्र मृदु है । शनि दारुण है । कृष्णप-
क्षकी आठमसे शुक्रपक्षकी एकमतकका चंद्रमा क्षीणचंद्रमा होता है सो यह क्षीणचंद्रमा-सूर्य-
शनि-मंगल-राहु-केतु-ये पाप ग्रह हैं । और बुध पापग्रहोंसे संयुक्त होय तो बुधभी पापहोय ।
शुक्र-गुरु-बुध-चंद्रमा-ये सौम्य ग्रह हैं । इतका प्रयोजन यह है कि क्रूरकर्ममें क्रूर ग्रह लेना ।
और सौम्यग्रहोंके दिन सौम्यकर्म करना ॥ ३ ॥

अह्नःस्युःशिवस्तार्पमित्रपितरोवस्वन्नुविश्वेभिजित्केंद्रंद्राग्नि-
शाचराअपिजलावीशोर्यमाख्योभगः॥ रात्रेःस्युःस्मरहात्रयोज-
चरणात्पंचाश्वितोथोदितिजीवोविष्णुरिनास्त्रयस्तिथिलवाःकर्म-
पुभोक्तंस्मृतम् ॥ ४ ॥

अथप्रसंगेननक्षत्रसमाननाथान् दिनरात्रिमुहूर्तान्नक्षत्रोक्तकार्यसाधकान्वृत्तेनेकेनाह ।
एतेहो दिवसस्यतिथि १५ लवाः पंचदशांशः मुहूर्ताः शिवादयः स्युः प्रथमः शिवः
द्वितीयः सर्पः तृतीयोमित्रः चतुर्थः पिता पंचमोवसुः षष्ठोत्रु सप्तमोविश्वे अष्टमोभि-
जित् नवमोब्रह्मा दशमइंद्रः एकादशइंद्राग्नीद्वादशोनिशाचरः त्रयोदशोजलाधीशोव-
रुणः चतुर्दशअर्यमाख्यः पंचदशोभगः । अथरात्रेः प्रथमः स्मरहाशिवः अजचरणा-
त्रयः अजचरणाहिर्बुध्न्यपूषाद्वाः क्रमेणद्वितीयोजचरणः तृतीयोहिर्बुध्न्यः चतुर्थः पूषा ।
पंचाश्वितइति । अश्वितः पंच दक्षयमात्रिकेंद्रवः पंचमोदक्षः षष्ठोयमः सप्तमोअग्निः अष्ट-
मः कः ब्रह्मा नवमः इंदुः अथोदितिर्दशमः एकादशोजीवः द्वादशोविष्णुः इनात्रयः
रवित्वष्टानिलाः त्रयोदशोरविः चतुर्दशस्त्वष्टा पंचदशोनिलः वायुः । प्रयोजनमाह ।
कर्मपुभोक्तंस्मृतम् एषुमुहूर्तेषु भोक्तंनक्षत्रोक्तंकर्मस्मृतम् मुनीद्वैरित्यध्याहारः । एत-
दुक्तंभवति । शिवमुहूर्ते आर्द्रानक्षत्रोक्तं सार्पमुहूर्ते आश्लेषोक्तम् मित्रमुहूर्ते अनुराधोक्तं
कर्मकुर्यादित्यादि । तदुक्तंरत्नमालायाम् “यस्मिन्विषण्येयञ्चकर्मोपदिष्टतद्देवत्येतन्मु-
हूर्तेपिकार्यम्” इति लोकेहिस्वामिशब्दसेवकेप्रयुजानादृश्यते । अतोदेवताशब्दस्तत्र-
क्षत्रतिथ्यादिषुस्मर्यते तथाविधवृद्धप्रयोगदर्शनाच्च “नागोद्वादशनाडीभिर्दिक्पंचदशभि-
स्तथा । भूतोद्वादशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरांतिथिम्” इति । नागः पंचमी दिग्दशमी भू-
तश्चतुर्दशीतिवत् ॥ ४ ॥ इतिस्वोक्तमुहूर्तमार्तण्डटीकायांनक्षत्रप्रकरणम् ॥ २ ॥

अथ दिनरातके मुहूर्तोंको कहतेहैं-

भा०-दिनमानके पंद्रहवें भागका नाम मुहूर्त है । ऐसे प्रथम मुहूर्तका नाम शिव है । और
द्वितीयका सर्प तृ० मित्र । चौथा पिता । पांचमा वसु । छठा अंबु । सातवाँ विश्वे । आठवाँ
अभिजित् । नवमा ब्रह्मा दशमा इंद्र । ग्यारवाँ इंद्राग्नी । बारहवाँ निशाचर । तेरहवाँ जलाधीश ।
चोदहवाँ अर्यमा ॥ पंद्रहवाँ भग ॥ १५ ॥ ये दिनके मुहूर्त हैं ऐसेही क्रमसे ये रात्रिके हैं । शिव १
अजचरण २ अहिर्बुध्न्य ३ पूषा ४ दक्ष ५ यम ६ अग्नि ७ ब्रह्मा ८ चंद्र ९ अदिति १० गुरु ११
विष्णु १२ सूर्य १३ त्वष्टा १४ वायु १५ इन मुहूर्तोंमें नक्षत्रोक्तकर्म करना जैसे आर्द्रानक्षत्रका
कर्म शिवमुहूर्तमें करना ॥ ४ ॥

इति श्री श्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां-
मुहूर्तमार्तण्डदर्शिन्यां नक्षत्रप्रकरणम् ॥ २ ॥

आद्यतौपौषशुक्रोर्जमधुशुचिनमस्याः कुयुक्पापवारारिक्तामार्का-
ष्टपष्ट्याः परगृहकुपदेरात्रिसंध्यापराह्णाः ॥ मिथोत्रामूलतीक्ष्णं
विवरमनरुणाल्पाधिकासंगराष्टोत्पातः पापस्यलग्नसदरुणजर-
त्रीलचित्रावरंच ॥ १ ॥

अथगर्भाधानादिसंस्कारप्रकरणंविबुधस्तावद्गर्भाधानस्यक्रतुसंबंधात् प्रथमर्तुफलंलग्न-
रावृत्तेनाह । आद्यतौषिति । तत्रादौमासफलमाह । आद्यतौप्रथमर्तौपौषशुक्रोर्जमधुशुचिन-
मस्याः संतो नस्युरित्यन्वयः । विभक्तिविपरिणामः । पौषः प्रसिद्धः शुक्रोज्येष्ठः ऊर्जः
कार्तिकः मधुश्चैत्रः शुचिराषाढः नमस्योभाद्रपदः एतेषण्मासाः नशुभाइत्यर्थः । अर्था-
दन्येशुभाः तदुक्तज्योतिर्निबन्धे “प्रथमर्तौमघौनारीविधवाभवतिध्रुवम् । वैशाखेधनपु-
त्रादद्याज्येष्ठे रोगान्विता भवेत् ॥ आषाढेचमृतापत्पाश्रावणेचधनान्विता । भाद्रपदेदुर्भ-
गाचआश्विनेचतपस्विनी ॥ ऊर्जेलपायुष्मतीनारीमार्गशीर्षेवहुप्रजा । पौषेतुपुंश्रलीनारी
मावेपुत्रसुखान्विता । फाल्गुनेश्रीमतीसाध्वीक्रमान्नासफलस्मृतम्” इति । योगफल-
माह । कुयुगिति । कुयौगोविष्कंभादिकः योगेषुनवयोगाः दृष्टाः संति विष्कंभातिगंड-
व्याघातवज्रव्यतीपातपरिवैधृतयः एतेयोगानशुभाइत्यर्थः । अर्थादन्येशुभाः । तदुक्तं
“आद्यतौदुर्भगानारीविष्कंभेचेद्रजस्वला । वंध्याचैवातिगंडेचशूलेशूलवतीभवेत् ॥
गंडेचपुंश्रलीनारीव्याघातेचात्मघातिनी । वज्रेचस्वैरिणीप्रोक्तापातेचपतिघातिनी ॥
परिधेमृतबंध्याचैवधृतौपतिमारिणी । शेषाःशुभावहायोगायथानामफलप्रदाः” इति ।
वारफलमाह । पापवाराइति । क्षीणैर्द्वर्क्यमाराः पापाः तेषांवारानशुभाः अर्थादन्ये
शुभाः । उक्तंचकारिकायाम् “आदित्येविधवानारीसोमेचैवमृतप्रजा । अंगरेस्वसुहं-
त्रीचबुधेकन्याप्रसूर्भवेत् ॥ पुत्रिणीगुरुवारेचकन्यापुत्रवतीभृगौ । शनौतुपुंश्रलीनारी
प्रथमर्तौविदुर्बुधाः” इति ॥ तथाचनारदः “रोगीपतिव्रतादुःखीपुत्रिणीभोगभागिनी ।
पतिप्रियाक्लेशभागीसूर्यवारादिपुक्रमात्” इति । कारिकावचनेसोमवारफलंमृतप्रजेति ।
नारदवचनेपतिव्रतेति । एवंद्वयोर्विरोधेमृतप्रजेतिकृष्णपक्षेसोमवारविषयम् । पतिव्रतेति
शुक्लपक्षीयसोमविषयमितिव्यवस्थापनीयम् । अतोमार्तडवचनंपापवाराइत्येतदतिप्रश-
स्तम् । तिथिफलमाह । रिक्तामार्काष्टपष्ट्याइति । रिक्ताचतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः अमा
अमावास्याअर्कोद्वादशी द्वादश्याःस्वामीअर्कः । अथवा अर्कसंख्यापिद्वादशवाचकसं-
ख्यापिद्वादशीभवति । तिथिदेवतापिरत्नमालायाम् “तिथिपाश्र्वतुर्मुखविधानृविष्णवः”
इत्यादयः । अष्ट अष्टमी षष्ठी प्रसिद्धा एताः सप्ततिथयः न शुभाः अर्थादन्याः शुभाः ।
उक्तंच “आद्यतौसुभगानारीप्रतिपत्सुरजस्वला । द्वितीयायांभाग्यवतीतृतीयायांसुता-
न्विता ॥ चतुर्थ्याविधवानारीपंचम्यांधनदायिनी । षष्ठ्याचक्रेशभाङ्गनारीसप्तम्यांधन-
वर्धिनी ॥ अष्टम्यांराक्षसीनारीनवम्यांपापवर्धिनी । दशम्यांप्रीतिकृन्नारीएकादश्यांशु-
तान्विता ॥ द्वादश्यांदुर्भगानारीत्रयोदश्यांहिरण्यदा । चतुर्दश्यांपुंश्रलीस्यात्पौर्णमास्यां

पुत्रिणी ॥ यदिभद्रानजायेतदर्शस्याञ्चौरिकाधुवम्' इति । स्थानफलमाह परगृहकु-
पदइति । परगृहं भर्तृगृहादन्यत् कुपदं कुत्सितस्थानम् एते उभे निद्ये अर्थादन्यच्छुभम् । उक्तं
च 'देवस्थाने पितृस्थाने निद्यस्थाने न्यवेशमनि । पुष्पवत्याः फलं न स्थानमार्गे चांडालवेशम-
नि' इति । देवस्थानं देवालयम् पितृस्थानं स्मशानम् निद्यस्थानं कुत्सितस्थानम् अन्य-
वेशमभर्तृगृहादन्यगृहम् । अन्यत्सुगमम् । नन्वश्लोके वहुक्तम् । अत्र कथं परगृहकुपदइ-
त्येवांक्तम् । सत्यम् । यत्स्थानद्वयमुक्तं तस्मिन्नेव सर्वश्लोकोक्तमधितिष्ठति । तद्यथा । देव-
स्थानान्यवेशमचांडालवेशमेति पदत्रयम् परगृहइत्येतस्मिन्पदेधितिष्ठति । अन्यच्छलोको-
क्तं न कुपदेवर्तते । ननु मार्गः कथं कुपदोस्ति स तु कुत्सितो न भवति । अस्ति मार्गेऽपि दुष्टवं सर्व-
जनसंचाराद्धर्मशास्त्रप्रसिद्धं तर्हि पूर्वश्लोकोक्तं बहुभाषणं व्यर्थं स्यात् । मैवम् । तदुक्तं बहुभा-
षणं त्वनधिकाधिकदोषविवक्षयोक्तमितिनदोषः । वेलाफलमाह—रात्रिसंध्यापराह्णइति ।
रात्रिः प्रसिद्धा संध्ये द्वे अपराह्णखेधाविभक्तस्याद्वस्तृतीयोभागः एते च त्वारः काला न
शुभाः अर्थादन्या पूर्वाह्णत्रय्यादौ शुभौ । उक्तं च "पुत्रिणी सुभगा पुण्या पूर्वाह्ण्यारजस्वला ॥
मध्याह्ने तु शुभप्राप्तिः स्वरिणि चापराह्णे ॥ संध्योरुभयोर्विश्यानि शयां विधवा तथा"
इति । नक्षत्रफलमाह । मिश्रो ग्रामूलतीक्ष्णमिति । मिश्रे कृत्तिका विशाखे उग्राणि पूर्वा-
त्रयभरणीमिथाः अमूलतीक्ष्णानि मूलरहिततीक्ष्णानि आश्लेषाज्येष्ठाद्राईत्येतन्नक्षत्रदशकं
न शुभम् । अर्थादन्यानि शुभानि । तदुक्तं नारदीयसंहितायाम् "श्रीयुता सुभगा पुत्रवती
सौख्यान्विता रिश्वरा । कुलाधिकामानवती चाखिन्यां प्रथमार्तवा ॥ १ ॥ दुःशीला स्वै-
रिणी स्वस्य गर्भपातनतत्परा । परप्रेष्या काकवंध्या भरण्यां प्रथमार्तवा ॥ २ ॥ अनर्था
पुंश्चली वंध्या गर्भपातनतत्परा । प्रेष्या मृतप्रजावापि वद्विभे प्र० ॥ ३ ॥ सुशीला सुप्रजा
मान्या पतिभक्ता दृढव्रता । गृहार्चनरतानि त्र्यधा तु भे प्र० ॥ ४ ॥ गुणान्विता धर्मरता
नारी सर्वसहासती । पतिप्रिया सुता दद्याच्चंद्रभे प्र० ॥ ५ ॥ कुलटा दुर्भगा कष्टा मृत-
पुत्रा खलाजडा । दुष्टा व्रतपरिभ्रष्टारौ द्विभे प्र० ॥ ६ ॥ पतिभक्ता पुत्रवती वरसंतानमोदिनी ।
कुलाचारानुरक्ता दद्यादिति भे प्र० ॥ ७ ॥ पतिप्रिया पुत्रवती नानाभोगवती शुभा । स्वक-
र्मनिरता दक्षातिप्यभे प्र० ॥ ८ ॥ परभर्तृरता प्रेष्या कोपिनी निर्द्विगालसा । मृषावागीश-
दुष्पुत्रा भौजगे प्र० ॥ ९ ॥ निद्वेष्यारोगसंयुक्ता सर्वदारतिलोडुपा । पितृवेश्मरता मान्या
पितृभे प्र० ॥ १० ॥ परकार्यरता दीना दुष्पुत्रा क्लेशभागिनी । मलिना कर्कशा कुद्धा भाग्य-
क्षे प्र० ॥ ११ ॥ प्रजावती धर्मरतानिर्वेरा मित्रपूजिता । सती मातृगृहासक्ता अर्थमक्षैरजस्वला
॥ १२ ॥ निद्वेष्या भूरिविभवा पुत्रा दद्याद्भोगभोगिनी । प्रधानादानकुशला हस्तक्षेप्रथमार्तवा
॥ १३ ॥ चित्रकर्मा भोगिनी च कुशला क्रयविक्रये । विकीर्णकामा श्लक्ष्णा दद्यात्वाष्ट्रभे प्र०
॥ १४ ॥ बहुवित्तवती भीरुः कुशला शिल्पकर्मणि । पुत्रपौत्रवती सा ध्वीवायुभे प्रथमार्तवा ॥ १५ ॥
नीचकर्मरता दुष्टापानासक्ता परप्रिया । विपुत्रा मलिना कुद्धा द्विदेव प्र० ॥ १६ ॥ स्वामिपक्षाचि-
ता स्वस्य गुणैः सम्यग्विभूषिता । सुपुत्रा सुभगा कांता मित्रभे प्रथमार्तवा ॥ १७ ॥ दुश्च-
रित्ररता क्लेशिन्यनर्था पुंश्चली व्यसुः । दुःसंतानवती ज्येष्ठानक्षत्रे प्रथ० ॥ १८ ॥ संतानार्थ-

गुणैर्नर्पयुतान्यङ्गमोचनी । स्वकर्मनिरतानित्यन्तर्लक्ष्मि ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नपादादुष्पु-
त्राप्रणिहितनत्परा । अजलं व्यसनासक्ततोयभेद ॥ २० ॥ कार्याकार्यपुकुशलासदा-
मानुवर्तिनी । गुणाश्रयाभाभ्यवतीविश्वभेद ॥ २१ ॥ पुत्रपौत्रान्विताभोगधनधान्यवतीस-
ती । कालानुमोदिनीमान्याविष्णुभेद ॥ २२ ॥ धनधान्यवतीभोगपुत्रपौत्रसमन्विता ।
स्वकर्मनिरतासाध्वीवसुभेदप्रथमा ॥ २३ ॥ बहुपुत्राधनवतीस्वकर्मनिरतासती । कुलानुमो-
दिनीमान्यावारुणे ॥ २४ ॥ बंधकीबंधुविद्वेष्यानित्यं दुष्टरताखला । शिल्पकार्यपुकुश-
लाऽज्जिभेदप्रथमा ॥ २५ ॥ आढ्यापुत्रवर्तमान्यानुमसजापतिप्रिया । बंधुपूज्याधर्मवत्या
द्विद्वेषेप्रथमा ॥ २६ ॥ दृढव्रताधर्मवतीपुत्रतौल्यार्थसंयुता । विख्यातागुणसंपन्नापौष्ण-
भेदप्रथमार्तवा ॥ २७ ॥ 'अयं संधिफलमाह । विवरमिति । तिथिभादीनां विवरं संधिः न शु-
भम् । उक्तं च "दुर्भगासर्वसंधिषु" इति । रक्तफलमाह । अनरुणाल्पाधिकालमिति ।
अरुणादन्यत् अनरुणम् अनरुणं च अल्पं च अधिकं च अनरुणाल्पाधिकं तच्च तत्
अल्पं च अनरुणाल्पाधिकास्तेन सत्स्यात् अनरुणं नाम यत्सुरंगम् आरक्तं न भवति
अन्नरक्तम् अन्यत्सुगमम् अर्थादन्यच्छुभम् । उक्तं च "प्रथमर्तौ फलं स्त्रीणां मुच्यते रजसोऽधु-
ना । सुभगापुत्रसंयुक्ता शुक्लवर्णेत्यार्तवे ॥ शशशोणितसंकाशे यद्वाऽलक्तकर्मनिभे ।
पुत्रकन्याप्रसूतिः स्यान्निलेतुस्यान्मृतप्रजा ॥ कर्बुरेज्जिघत्सेसाच पिंगले च मृतप्रजा । कृ-
ष्णे तु विधवानारी रजस्येवांघ्रिनीं दिशेत् ॥ शोणिते बंधुमात्रे तु स्वैरिणी चाल्पशोणिता । व-
रामध्यस्त्रवास्या तु दुर्भगावदुशोणिता" इति । ग्रंथांतरेप्युक्तं "रक्ते रक्ते भवेत्पुत्रः कृ-
ष्णे च मृतपुत्रका । पिच्छला भवेद्वन्ध्याका कवन्ध्या च पांडुरे ॥ पीते च स्वैरिणी प्रोक्ता
सुभगा गुंजवर्णके । सिंदूरा भवेत्कन्यारजःशोणितलक्षणम्" इति । करणफलमाह ।
गराष्टेति । गरात् अष्टगराष्टराद्यष्टकरणानि वपर्यतानि न संति न शुभानि स्युः अर्थाद-
न्यानि शुभानि । उक्तं च "वेषपुष्पवती नारी वन्ध्या वा विधवा भवेत् । बालवेषु त्रिणी नारी
कौले वप्रमंदा भवेत् ॥ तैतिले सन्मृतवती गरे नारी विनश्यति । नष्टप्रजावणिकसंज्ञे विष्ट्यां
बंध्याधनोऽज्ञिता ॥ शकुनौ च चतुष्पादे नारी वैधव्यमाप्नुयात् । नागे नरमते रामा किंस्तु-
त्रे विधवा भवेत्" इति । अयोत्पातफलम् । उत्पातस्त्रिविधः सत् न स्यात् । तथा च नार-
दः "संध्यासूपप्लवे विष्ट्यामशुभं प्रथमार्तवे" इति । अथ लग्नफलमाह । पापस्य लग्नमि-
ति । पापग्रहस्य लग्नं न सत्स्यात् क्षीणैर्द्रक्यमाराः पापास्तेषामन्यतमस्य लग्नमित्यर्थः । पा-
पग्रहस्य भेषसि हवृश्चिकमकरकुंभाः एतानि लग्नानि न शुभानीत्यर्थः अर्थादन्यानि शुभानि
कर्कलभे शुक्लपक्षे शुभम् कृष्णपक्षे अशुभम् । स्वामिवशात् लग्नस्वामिनो विध्यमाणाः । उ-
क्तं च "आत्मघ्नी भूणहामेषेषेषु पुत्रवती भवेत् । द्वंद्वे कन्या प्रसूनी रीमृतापत्या च कर्किणि ॥
सिंहवैधव्यमाप्नोति कन्यायां स्त्री प्रसू भवेत् । तुलायां बहुपुत्राढ्या दुष्टकर्मरतालिनि ॥ चा-
पे पुत्रधनाढ्या स्यान्मकोदुःखिनी भवेत् । सकृत्प्रजावती कुंभे मीने चाल्पप्रजामवेत्" ॥ ना

नोपि "कुलीरवृक्षपातान्यनुयुक्त्यातुलायनाः। राशयः शुभदाज्ञेया नारीणां प्रथमार्तवे" इति । अत्रापि कर्कलग्रस्यैवैवचंद्रस्य सौम्यत्वपापत्ववशाद्व्यवस्थाज्ञेया । अथ वस्त्रफलमाह । अरुणजरत्नीलचित्रावरमिति नमस्त्यात् अरुणमारक्तं जरजीर्णं नीलंप्रसिद्धम् चित्रनानावर्णैरंजितम् एवंविधमंवरं नमस्त्यात् नशुभं स्यादित्यर्थः अर्थात् दृढं शुभं पीतवस्त्रं शुभम् । उक्तं च "सुभगाश्चेतवस्त्राचरो गिणीरक्तवाससा । नीलांवरधरानारी विधवाप्रथमार्तवा ॥ भोगिनी पीतवस्त्राच दृढवस्त्रापतिव्रता । दुर्भगा जीर्णवस्त्राच सुभगाचारुवस्त्रिणी" अत्रानुक्तमपित्याज्यं प्रकरणोक्तमन्यद्दुर्दृष्टविचारणीयम् । अत्रास्मिन्नुक्ते निषिद्धकालेरजोदर्शने सति अक्षततिलवृत्तैर्देव्या ईज्यया यजनं स्यात् । केन देव्या गायत्रीमंत्रणमंल्यानुपादानादक्षततिलवृत्तानामष्टोत्तरशतं होमः यथाशक्ति स्वर्णगोभूतिलदानं च कार्यम् ॥ १ ॥ ॥ इति स्वोक्तमु० प्रथमार्तवप्रकरणम् ॥ ३ ॥

अब प्रथम ऋतुका फल कहते हैं-

भा०-पौष-ज्येष्ठ-कार्तिक-चैत्र-अषाढ-भाद्रपद-ये मास-और विष्कुम्भ-अतिगण्ड-मूल-गण्ड-ज्यावात-वज्र-ज्येष्ठीपात-परिध-वैश्वति ये योगा और पापग्रहोंका वार-और ४।९।४।३०।१२।८।६ ये तिथियों और दूसरेके घरमें अर्थात् पतिके घरसे बाहर और बुरे स्थानमें और रात्रिमें । और संध्यामें और दिनके तीजे भागमें-दृ० वि० पूर्वा ३ भ० म० मूलरहित-लोक्षण-और तिथिं नक्षत्रादिकोंकी संधिमें और रुधिरका रंग लाल कम व ज्यादा न होना चाहिये पहिली बेरमें और गरसे आठकरणमें और उत्पातमें और पापग्रहोंके लग्नमें और लाल पुराण कृष्णविचित्ररंगके वस्त्रमें आद्यऋतुमें उक्तमासादिक सब अनिष्ट हैं ॥ इन्होंसे और मासादिक शुभ हैं ॥

प्रायश्चंद्रं त्यजां त्याष्टमरिपुतनुगं भांशकौ मूढनाथौ क्रूरं द्राप्तौ खलां-
शं मृतिगतखचरं मृत्युतत्पौतनुस्थौ ॥ सौम्यः केंद्रत्रिकोणेष्वरिभवं-
सहजेष्वन्यखेटाः प्रशस्ताः सर्वत्रैतत्प्रयोज्यं प्रकरणपठितांस्तद्वि-
शेषान्विदित्वा ॥ २ ॥

इति साधारणलग्नबलप्रकरणम् ॥ ३ ॥

अथ साधारणलग्नबलं स्रग्धरावृत्तेनाह । प्रायश्चित्तिहवक्ष्यमाणे गर्भावानादिकृत्ये प्रायो बाहुल्येन चंद्रमंत्याष्टमरिपुतनुगम त्यज जहीति । अंत्यद्वादशम् अष्टमं प्रसिद्धं रिपुः षष्ठं-
तुल्यं एतान् प्रतिगतं चंद्रं त्यजेति । तथा भांशकौ त्यज किलक्षणौ भांशकौ मूढनाथौ मूढः
नाथो ययोस्तौ तथा अस्तंगतस्य लग्नवांशवित्यर्थः । पुनः किलक्षणौ क्रूरं द्राप्तौ क्रूरग्रह-
चंद्राणामन्यतमेन युक्तौ । तथा खलांशं त्यज यत्र कुत्रापिलग्नपापग्रहनवांशं त्यज । तथा मृ-
तिगतखचरं त्यज । लग्नादष्टमं ग्रहं त्यजेत्यर्थः । तथा मृत्युतत्पौतनुस्थौ त्यज मृत्युर्ज-
न्मराशिनमलग्नभ्यामष्टमं त्यज । तत्पस्तत्पतिस्त्यज एतौ तनुस्थौ त्यजेत्य-
र्थः । लग्नोत्तरमाह । सौम्या इति । सौम्याः सौम्यग्रहाः केंद्राणि लग्नचतुर्थसप्तमदशमा-

नित्रिकोणेनवपंचमे एतेषुकेंद्रत्रिकोणेषु सौम्यग्रहाः प्रशस्ताः अरिभवतहजेषु अन्य-
स्वेताः अग्निःपश्वं भवः एकादशं सहजंतृतीयम् एषुस्थानेषु अन्येस्वेताः सौम्येभ्योऽन्येषा-
पग्रहाःप्रशस्ताःस्युः । सर्वत्रैतत्प्रयोज्यम् । एतच्छ्लोकोक्तंसर्वत्रगर्भाधानादिकृत्येप्रयो-
ज्यम् साधारणत्वात् । किंकृत्वा प्रकरणपठितांस्तद्विशेषान् विदित्वा पृथक्कृत्येप्रकरण-
पठितविशेषात्ज्ञात्वा ॥ २ ॥ ॥ इति साधारणलघ्नवलप्रकरणम् ॥ ३ ॥

अथ साधारण लघ्नवल कहतेहैं-

भा०-१२ । ८ । ६ । १ । इन्होंमें चंद्रमा होय तो अशुभ है-और अस्तग्रहका लग्न और
नवांश नहीं लेना ॥ और लग्न और लग्ननवांश कूरग्रहसे और चंद्रमासे युक्त होय तो नहीं लेना
और पापग्रहका नवांशका लग्न नहीं लेना । और जन्मलग्नसे अष्टम ग्रहको नहीं लेना ।
और जन्मराशि वा जन्मलग्नसे अष्टमलग्नको और इन्होंके स्वामी लग्नमें होय तो त्याग करना ।
और १ । ४ । ७ । १० । ११ । ५ । केंद्रत्रिकोणमें सौम्यग्रह होय तो शुभ हैं और ६ । ११ ।
३ । पापग्रह होय तो शुभ हैं इन्होंको गर्भाधानादि सब कर्ममें देखना प्रकरणमें कहे जो विशेष
इन्होंको जानके अर्थान् गर्भाधानादि विशेष लग्नवल कहा होय वहभी देखना ॥ २ ॥

स्वस्त्रीप्राङ्दिचतुष्कासमदिनविवरश्राद्धतत्प्राग्दिनानित्यक्ता
मूलमघात्येवसुकलिजनिभाहानिपर्वाणिचर्तौ ॥ याहीज्यकेंदु-
लग्नैर्विषममलवगैरुद्धलैर्भोःसुतार्थिन्यस्तैरैतैरिहेवायुगहनिमु-
दितःकन्यकेच्छोमुचंद्रे ॥ १ ॥

अथगर्भाधानंलग्नधरावृत्तेनाह भोःसुतार्थिन ऋतौमुदितःसन्स्वस्त्रीप्रतिगच्छइ-
त्यन्वयः । सुतमर्थयतेऽसौसुतार्थीतस्यसंबोधनंभोःसुतार्थिन् ऋतौरजोदर्शनादारभ्यषो-
डशरात्रयः ऋतुःतस्मिन्सुतहर्षःसंजातोयस्यसमुदितः एवंविधःसन्स्वस्त्रीप्रतिगच्छेत्य-
र्थः । यतोत्रस्त्रीगर्भधारणं करोति अत्रस्त्रीअपिहर्षिताभाज्या । तथाचमनुः “ऋतुःस्वा-
भाविकः स्त्रीणारात्रयःषोडशस्मृताः” इति । किंकृत्वाप्राङ्दिचतुष्कासमदिनविवरश्राद्ध-
तत्प्राग्दिनानित्यक्ता । प्राचांनिशांचतुष्कंप्राङ्दिचतुष्कंपूर्वरात्रिचतुष्टयम् असमदिनंविष-
मदिनंविवराणि दिनरात्रितिथिभादीनांसंधयः श्राद्धंस्वपित्रोः श्राद्धदिनंतत्प्राग्दिनंतस्य-
श्राद्धस्यपूर्वदिनं एतानित्यक्तेत्यर्थः । एवंमूलंत्यक्ता तथासूलमघात्येत्यक्ता मूलम-
घेप्रसिद्धे अंत्यरेवती एतानित्यक्तेत्यर्थः । तथावसुकलिजनिभाहानित्यक्त्वा । वसुरष्टमी
कलिश्चतुर्दशी जनिभंजन्मनक्षत्रम् अहोदिवाएतानित्यक्तेत्यर्थः । तथापर्वाणिचर्तयत्काप-
र्वाणिर्दशैर्षौणिमाव्यतीपातवैधृतिंसंक्रांतिमहापातादीनित्यक्तास्त्रियंप्रतिगच्छेत्यर्थः । त-
थाचनारदः “रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानार्योदिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धाःक्रियास्वेताः सर्व-
वर्णेष्वयंविधिः” इति । वसिष्ठः “उपप्लवैवैधृतिपातयोश्च विष्टंचांदिवापारिधपूर्वभागैः ।
संख्यामुसर्वास्वपिमातृपित्रोर्मृतैर्द्विपत्नीगमनंविजर्ज्यम् ॥ दिनेषुयुग्मेषुचवक्ष्यमाणयोगैः

सुतार्थास्वसतीमुपेयात् । दिनेष्वयुग्मेपुचकन्यकारीं हित्वाचगंडांस्तिथिलयभागान्”
 ज्योतिषाकं “ऋतौयुग्मनिशिस्वर्त्तीगच्छेत्पुत्रायसद्विधौ । मघाश्रुलांत्यपक्षांतभूतदर्शा-
 प्रमीस्वजेत” इति । कैःईज्याकैंदुलग्नैः विषमभलवगैः ईज्यागुरुः अर्कःप्रसिद्धः
 इंदुश्चंद्रःलग्नप्रसिद्धम् एतैर्विषमभलवगैः भंराशिः लघोनवांशः विषमराशिर्विषमनवां-
 शस्त्यैरित्यर्थः । न केवलं विषमभलवगैः अपितु उद्गलैः उत्तुक्कृष्टवलंयेपांतानितथा-
 तेः । अथ कन्याकाभिनोविशेषमाह । भोःकन्यकेच्छो इहैव अनंतरोक्तलक्षणेकाले
 अयुगहनिविषमेदिनेसुदितः सन्स्त्रीप्रतियाहि । कैः एतैर्व्यस्तेः एतैः ईज्याकैंदुलग्नैः
 व्यस्तेरितिसमभलवगैः समराशिसमांशस्थैः । तथाचबृहज्जातके “ओजर्क्षपुरुषांशके
 पुत्रलिभिर्लगाकैर्गुर्विदुभिः पुंजन्मप्रवदेत्समांशकगतैर्युग्मेधुतैर्योषितः” इति । कस्मि-
 न्तति सुचंद्रेशोभने चंद्रेसति गोचरेणचंद्रवलेसतीत्यर्थः । सुचंद्रेइति । अनन्यगतिकं
 विनासर्वत्र योज्यम् पूर्ववलग्रवलम् ॥ १ ॥

अथ गर्भाधानका सुहृत् कहतेहैं-

भा०-गर्भाधानमें ऋतुके पहिलेसे४ चार दिन त्यागके१६ सोल दिनोंमें आप प्रसन्न होय
 और स्त्री प्रसन्न होय जब गमन करे तो पुत्र होय-यादि छठा आठमा दशमा बारमा चौदमा सोलहमा
 ६।८।१०।१२।१४।१६ दिनोंमें गमन करे तो पुत्र होय । और विषमदिनोंमें गमन
 नहीं करना । और दिनरात्रि नक्षत्रोंकी सीधमें त्याज्य है। और मातापिताके श्राद्धका दिन और-
 पूर्वदिन त्याज्य है । और मूल मघा रेवती त्याज्य हैं और ८।१२ । तिथीं त्याज्य हैं और जन्म-
 नक्षत्र त्याज्य है । और दिन और ३०।१५। तिथीं-व्यतीपात-वैश्वति-महापाल-संक्रांति ये सब
 त्याज्य हैं-और गुरु सूर्य चंद्र लग्न ये विषमराशिके और विषम नवांशके और बलवान् होंय तो
 पुत्र होय । और कन्याकी इच्छा करै तो विषम दिनमें ५।७।९।११।१३।१५ । और
 गुरु सूर्य लग्न समराशिके और सम नवांशमें होंय तो कन्या होय और चंद्रमा बलवान् होय॥३॥

पुंभेऽर्केज्यारवारेविमिथुनविषमांगांशयोःपुंसवंस्यात्सीमंताख्यं
 चसत्सुव्ययसुतग्रहयोःपर्वरिक्तोनतिथ्याम् ॥ मासेद्वित्रिप्रसंख्ये
 प्रथमकमपरंतुर्यषष्ठाष्टमेषु प्रोक्तंपुंगर्भलग्नग्रहवलमनयोःयौज्यमा-
 द्यश्चपक्षः ॥ २ ॥

अथपुंसवनसीमंतोन्नयनेस्त्र्यधरयाह । पुंभेति । पुंभे “पुत्रक्षत्राणिचैतानि पुष्योहस्तः
 पुनर्वसुः । अभिजित्प्रोष्ठपञ्चैवअनुराधाश्वियुक्तथा”इति । प्रोष्ठपात्पूर्वाभाद्रपदा एषा-
 मन्यतमेपुनक्षत्रे अर्केज्यारवारे रविगुरुभौमवारे विमिथुनविषमांगांशयोःअंगंचअंशश्च
 अंगांशीविमंतमिथुनयाभ्यांतौविमिथुनौतौचतौ अंगांशीचतथातयोः मिथुनरहितेविषम-
 लग्नै विषमनवांशिइत्यर्थः पुंसवंपुंसवनंसीमंताख्यंचसीमंतोन्नयनमिति सत्स्यात् । नामै-
 कदेशग्रहणेनामग्रहणम् । कयोः सतोः सुव्ययसुतग्रहयोः सतोः पापग्रहरहितयोः व्ययसुत-

भवनयोः सतोरित्यर्थः । पर्वरिक्तोनतिथ्याम् पूर्णिमामारिक्तातिथिरहिततिथ्याम् । मासे द्वित्रिप्रसंख्ये प्रथमकम् । पाठोक्त्याप्रथमकंपुंसवनं गर्भाधानात् द्वित्रिप्रसंख्येमासिद्वितीये तृतीयेवामासिसत्स्यात् । अपरंसीमंतोन्नयनम् । तुर्यवष्टाष्टमेषु गर्भाच्चतुर्थवष्टाष्टमेषु मासेषु सत्स्यात् यत्पुंगर्भाय लग्नवलमुक्तम् ईज्याकैन्दुलग्नैरित्यादिकंतदनयोः पुंसवनसीमंतोन्नयनयोः योज्यम् । आद्यः पक्षः शुक्लपक्षश्च योज्यः न कृष्णः । अत्र गर्भाद्यन्नाशनाति-
पुगुरुशुकमौढ्यादिकं न चिन्तयामित्यग्रेवक्ष्यति । लग्नवलं पूर्ववत् । जातृकर्ण्यः “द्वितीयेवातृतीये वामासिपुंसवनं भवेत् । व्यक्ते गर्भे भवेत् कार्यसीमंतेन सहाथवा” ॥ वृत्तिः “रिक्तांचपर्वन-
वर्भात्यक्तापुंसवने शुभाः” । वृत्तशते “सीमंतोन्नयनं बुधैस्तु हिनगौ पुन्नामधिष्ये स्थिते कु-
र्यात्पुंसवनं च सूर्यादिवसे भौमस्य जीवस्य वा” इत्यादि । बृहस्पतिः “कुलीरं मिथुनं क-
न्यांहिताग्नेयाः शुभावहाः” इति । नारदः “चतुर्थमासि वृषा पृथ्वीमेवातदीश्वरे ।
चलोपपन्ने दंपत्योश्चंद्रतारावलांस्विते । अरिक्तापर्वदिवसे कुजजीवाकवासरे । तीक्ष्णमि-
श्रोम्रवज्ज्येपुंलग्ने पुंनवांशके ॥ शुद्धेऽष्टमे जन्मलग्नात्तयोर्लग्नेनैवधने । शुभग्रहयुते दृष्टे पापस्वे-
द्यायुते क्षिते ॥ पंचष्टिके चतुर्भिर्वाष्टिके द्वीज्यपूर्वकैः । स्त्रीणां तु प्रथमे गर्भे सीमंतोन्नयनं शुभम् ॥
शुभग्रहेषु धीयर्मेकद्वेष्वरिभवत्रिषु । पापेषु सत्सु चंद्रत्यनियनाद्यरिर्वर्जिते । क्रूरग्रहाणामेके-
पिलग्रादंत्यात्मजाष्टगः । सीमंतिनीवातद्गर्भवलीहंति न संशयः” इति ॥ २ ॥

अब पुंसवन और सीमंतके सुहूर्त कहते हैं-

भा०-हस्त-पुनर्वसु-रुद्र-अभिजित-पूर्वाभाद्रपदा-अनुराधा-अश्विनी यह नक्षत्र होंय और सूर्य गुरु भौम वार होय-और मिथुन रहित विषम लग्न और विषम नवांश होय तब पुंसवन और सीमंतकरण श्रेष्ठ है-और वारहवें १२ पांचवें ५ पाप ग्रह न होंय तब । और १५ । ३० । ४ । ९ । १४ । ये तिथि नहीं लेना । और गर्भसे दूजे तीजे मासमें करना शुभ है-और सीमंतोन्नयनको गर्भसे ४ । ६ । ८ वें मासोंमें श्रेष्ठ है-और पुंगर्भके अर्थ लग्नवल पहले कहा है सो पुंसवन सीमंतमें लेना शुभ है और शुक्लपक्ष शुभ है ॥ २ ॥

सूतौ जातं विदध्यादपि जनिमरणाशौचकेवातदंतेक्षिप्रैर्ब्राह्मोत्तरा-
भिश्चरमृदुभिरथोनामवर्णाविदध्युः ॥ सूतेः सूर्याष्टिविंशाकृति-
मितदिवसे जातभैर्वाचरांगरिक्ताष्टम्यारमंदान्वयगतस्वचरंप्रो-
ज्जयरात्रिपराह्णम् ॥ ३ ॥

अथ जातकर्मविधिस्त्रयधरावृत्तेनाह । सूतौ प्रसूतौ जातायां जातं जातकर्मविदध्यात्-
कुर्यात् । अथ कदाचित् सूतकमध्ये प्रसूतौ जातायां सत्यां स्मार्तकर्मपरित्यागो “राहोरन्यत्र-
सूतक” इति शास्त्रेण जातकर्मणो वरोधे प्राप्ते तदपवादमाह । जनिमरणाशौचकौपि । अय-
मर्थः । कदाचिज्जातकर्मसूतकयोः प्रसूतिर्भवति । तदा जातकर्मविषये सूतकांतरदो-
षो नास्तीति भावः । सूतकांतरसत्यपि जाते पुत्रे पितासचैलं स्नानं कुर्यात् इति स्वस्वगृह्योक्तं

कर्मकुर्यादित्यर्थः । यतः पूर्वाशौचेनैवास्यशुद्धिः पितुरितिकर्तुरूपलक्षणं वातदंतेपूर्वा-
 शौचातिवाएतस्यातिवाक्षिप्रादिभिर्नक्षत्रैः कुर्यात् क्षिप्राणि अश्विनीहस्ताभिजित्पुष्या
 ब्राह्मरोहिणी उत्तरास्तितः चराणिश्रवणत्रयं पुनर्वसुस्वात्यः मृदूनिअनुराधारेवतीमृग-
 चित्राः एभिरित्यर्थः । लग्नबलपूर्ववत् । उक्तं च “तस्मिन्जन्ममुहूर्तेपिसूतकातिथवा
 शिशोः । जातकर्मचकर्तव्यपितृपूजनपूर्वकम् ॥ क्षिप्रैश्चैर्ध्रुवैर्मिश्रैर्द्वादशेप्रथमेद्विवा । केंद्रे
 गुरौभृगौकार्यजातकर्मसनातनम्” इति । प्रजापतिः “सूतकेतुसमुत्पन्नेपुत्रजन्मयदा
 भवेत् । कर्तुस्तात्कालिकीशुद्धिः पूर्वाशौचेनशुध्यति” इति । संवर्तः “जातेपुत्रेपितुः
 स्नानंसचैलंतुविधीयते” । तच्चशीतोदकेनकार्यम् । तत्रजाबालिः “कुर्यान्नैमित्तिकं
 स्नानंशीताद्भिः काम्यमेवच” इति । एतच्चरात्रावपिकार्यम् । तत्रवसिष्ठः “पुत्रजन्मनि
 यज्ञेचतथासंक्रमणेरेवे । राहोश्चदर्शनेस्नानंप्रशस्तंनान्यथानिशि । तच्चउत्तराभिमुखं
 कार्यम् । तदुक्तंतेनैव “श्रुत्वाजातंपितापुत्रंसचैलंस्नानमाचरेत् । उत्तराभिमुखोभू-
 त्वानद्यांवादेवखातके” इति । रात्रौउदकादिगमनाशक्तौविशेषमाह सांख्यायनः
 “दिवागशहतंतोयंकृत्वास्वर्णयुतंतुतत् । रात्रिस्नानेतुसंप्राप्तेस्नायादनलसन्निधौ” इति ।
 अथनामकर्माह । अथोनाम वर्णाविदध्युः “सूतेः सूर्याष्टिविंशकृतिमितदिवस” इति ।
 अथोऽन्तरं वर्णाः ब्राह्मणादयः क्रमेणसूतेः प्रसूतेः सकाशात् सूर्या १२ष्टि १६विंश २०-
 कृति २२मितदिवसे द्वादशषोडशविंशद्वाविंशमितदिवसेनामविदध्युः कुर्युरित्यर्थः ।
 अथमर्थः ब्राह्मणोद्वादशदिवसे क्षत्रियः षोडशे वैश्योविंशतिमिते शूद्रोद्वाविंशतिदिवसे
 नामकुर्यादित्यर्थः । तच्चोक्तं बृहस्पतिना “द्वादशेदिवसेवापिजन्मतोदिवसेशुभे ।
 षोडशे विंशतौचैवद्वाविंशेवर्णतः क्रमात्” इति । अत्रान्येपि विकल्पाः सन्ति । तत्र
 व्यासः “नामधेयंदशम्यांतुकेचिदिच्छंतिसूरयः । द्वादशेद्वाहुरन्येतुमासपूर्णतथा
 परे ॥ अष्टादशेहनितथावर्दंत्यन्येमनीषिणः” इति । प्राप्तकालेपिविशेषमाह गर्गः
 “व्यतीपातेचसंक्रांतौग्रहणेवैधृतावपि । श्राद्धंविनाशुभंनैवप्राप्तकालेपिमानवः ॥ अमा-
 संक्रांतिविष्ट्यादौप्राप्तकालेपिनाचरेत्” इति । यत्रकालनिरोधस्तत्रदोषोनास्ति “यस्यांक्रि-
 यायांसर्वोक्ताः कालेमासदिनैरपितस्यांनदोषोमूढत्वंवक्रंवाजीवशुक्रयोः” इति । अथका-
 लातिक्रमेनक्षत्राण्याह । जातमैर्वति । जातमैर्जातकर्मोक्तनक्षत्रैर्मैत्रैः क्षिप्रैरित्यादिभिर्वि-
 कार्यम् । तदुक्तंनारदेन “देशकालोपघाताद्यैःकालातिक्रमणंयदि । अनस्तगे
 भृगावीज्येतत्कार्यंचोत्तरायणे ॥ चरस्थिरमृदुक्षिप्रनक्षत्रेशुभवासरे । चंद्रता-
 राबलोपेतेदिवसेचशिशोः पिता” इति । अथात्रत्याज्यविशेषमाह । चरांग-
 मिति । चरांगलंरिक्ताष्टम्यारमंदान् रिक्ताचतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । अष्टमीप्रसिद्धा
 आरोग्योपपत्तिः मंदः शनैश्चरः तान्व्ययगतस्वचरं स्वचरं व्ययभावगतं सौम्यमसौ-
 र्यंवा रात्रिः प्रसिद्धा अपराह्णोदिनतृतीयोशएतान्प्रोज्झयत्यक्त्वा । लग्नबलपूर्ववत् ।
 तथाचबृहस्पतिः “पूर्वाह्णः श्रेष्ठइत्युक्तोमध्याह्णोमध्यमः स्मृतः । अपराह्णंचरात्रिच

चज्येभ्यामकर्मणि" इति । नृसिंहः "सायावेदुष्टयोगेचशनिभूमिजवारयोः । रिक्तापवा-
ष्टमीविष्टिः किंस्तुत्रचविशेषतः ॥ एतैर्दोषयुक्तकालेरात्रावपिनकारयेत्" इति । बृह-
स्पतिः "शुभवारेचषड्गोशुभानां नामसंपदे । राशयश्चस्थिराः श्रेष्ठा द्विःस्वभावाः शुभ-
युताः" । नृसिंहः "लग्नद्वयायाष्टमेसर्वेनशुभानामकर्मणि" इति । केषां नामकार्यमिति ।
संग्रहे उक्तम् "देवालयगजाश्वानां वृक्षाणां वापि कूपयोः । सर्वोपकारणानां च चिह्नानां यो-
षितानृणाम् ॥ काव्यादीनां कवीनां च पश्वादीनां विशेषतः । राजप्रासादसंज्ञानां नामक-
र्मविशिष्यत" इति ॥ ३ ॥

अब जातकर्मका मूहूर्त कहते हैं ।

भा०-बालकके जन्मसमयमें जातकर्म करणों और जाताशौच मृताशौचमें होवे तो वा
करणों अथवा सूतकके अंतमें करणों-जो सूतकके अंतमें करे तो ओ मूहूर्त देखने करणों क्षिप्र-
रा०-उत्त० ३ चर-मृदु ये नक्षत्र लेणा ।

अथ नामकर्म ।

ब्राह्मण १२ में दिन पुत्रके वा कन्याके नाम करै-क्षत्रिय १६ सोलह-वैश्य बीस २० में
शूद्र २२ में करै-और काजपरो जायतो जात-कर्मोक्त क्षिप्रादि नक्षत्रमें करनो ॥ और १ ।
४ । ७ । १० इन्हों लग्नेमें अशुभ है-और ४ । ९ । १४ । ८ मंगल शनि ये तिथीं ने वार
नेष्ट हैं । और वारमें कोई ग्रह नहीं लेणो ॥ और रात्रिमें और दिनके तृतीय भागमें नहीं
करनो ॥ ३ ॥

जन्माहाद्वादशोद्दिष्टध्रुवमृदुलघुभैर्वान्यसेत्पालकेऽर्भसौम्याश्वीज्य-
ध्रुवेर्द्वैर्भुविशुभदिवसे पंचमेमासि दध्यात् ॥ एकत्रिंशदिने वा शन-
निगदितभैः कंबुना योज्यमर्भे व्यग्वाशास्ये पयोथास्य गमवदुदि-
तो निष्क्रमो मासितुर्ये ॥ ४ ॥

अथ पालकारोहणं भूस्थुपवेशनं दुग्धपानं निष्क्रमणं चेति चतुष्टयं वृत्तं केनाह । प्रसूतेः
सकाशात् द्वादशे दिवसे पालके खद्यायां वा अर्भवालकं न्यसेत् निदध्यात् । उक्तकालाति-
क्रमे ध्रुवमृदुलघुभैर्वानक्षत्रैर्निदध्यात् । लग्नवलं पूर्ववत् "सूर्यभास्त्रं दध्यावत् पंचपंचचतु-
दिशम् । मध्ये च सप्तदेयानि बालकस्य हिताय वै ॥ पूर्वभागे तु रोगित्वं दक्षिणे मरणं ध्रुवम् ॥
पश्चिमे विहृती बाल उत्तरे व्याधिसंभवः ॥ शेषे तु मध्यं नक्षत्रे बालकस्य हिताय वै ।" तथा-
चोक्तं बृहस्पतिना स्वसंहितायां "खट्वारो हस्तुर्कर्तव्यो दशमे द्वादशेऽपि वा । षोडशे दि-
वसे वापि द्वाविंशे दिवसेऽपि वा ।" तथोक्तं भविष्योत्तरे "अभीष्टदिवसे पुण्ये च द्रतारावला-
न्विते । मृदुध्रुवक्षिप्रभेतुमातावाकुल्योपितः ॥ शेषशायिनमाचित्य प्राक्क्षीर्षं विन्य-
सेच्छिशुम्" इति । भूस्थुपवेशनमाह । सौम्येति । सौम्यो मृगः अश्विनी प्रतिष्ठा
इज्यः पुष्यः ध्रुवाणि पूर्वोक्तानि युत्तरारोहिण्यः इन्द्रो ज्येष्ठा एभिर्नक्षत्रैः शुभदिवसे
रिक्तादि वर्जिते जन्मतः पंचमेमासि भुवि भूम्याम् अर्भे निदध्यात् उपवेशयेदित्यर्थः ।
तथा चोक्तं ब्रह्मपुराणे "पंचमे च तथा मासि भूमौ तमुपवेशयेत् । तत्र सर्वे ग्रहाः शस्ता भौमोऽप्य-

प्रविशेयतः ॥ तिर्यग्विवर्जयेद्विक्तांशस्तान्वाङ्मृगुमानिमे । उत्तराजितयंसौख्यं पुण्यं
शुक्रदैवतम् ॥ प्राजापत्यं च हस्तश्च शस्तमाश्विनविजयम् । बराहपूजयेद्देवशृङ्गिवाचनपा
द्विजान् ॥ भूभागमुपलिप्याथ तत्र कृत्वा तु मंडलम् । वायुपुण्याद्दशब्देन भूमौ तमुपवेश-
येत्” इति । उपवेशनमंत्रस्तत्रैवोक्तः “रक्षैर्न वसुधेदेवितदात्तर्वगतं शिशुम् । आयुःप्र-
माणं तत्कलनिक्षिपस्व हरिभिये” इति । दुग्धपानमाह । एकत्रिंशे दिन इति । एकत्रिंशे
दिवसे त्रभे बालके कंठे वा शंखेन पयः दुग्धं योज्यं वा यदेतत्पर्यः । अन्नवृत्तिहः “एक-
विंशदिने चैव पयः शंखेन योजयेत्” इति । अयमातुः स्वल्पपयस्त्वेपक्षांतरमाह । वाशन-
निगदितभैराते । अन्नप्राशननक्षत्रयो ज्यम् भैरित्युपलक्षणम् । अन्नप्राशनोक्तम् अन्यद-
पि विचार्यम् । किलक्षणे अर्भे व्यावाशास्ये विगतः अतुः राहुर्गत्याः साव्यगुः साचासौ
आशाचतस्याम् आस्यं सुखं यस्य स तथा तस्मिन् राहुवर्जितादिङ्मुख इत्यर्थः । लग्नबलं
पूर्ववत् । व्यावाशास्य इति उपलक्षणं तेन रुद्रयोगिन्यादिकमपि वज्र्यम् । तथा चोक्तं ज्यो-
तिर्निबन्धे “योगिनी राहुरुद्रादिशुखं चैव विवर्जयेत्” राहुलक्षणं “गुरुभान्वोर्वसेत्प्राच्या-
मिंदीशुक्ले च दक्षिणे । कालराहुः कुजे प्रत्यगुत्तरे बुधमंदयोः” लक्षणांतरम् “इंद्रे वा यौयमे
रौद्रे तोयाग्निशशिराक्षसे । यामार्थं नुद्याद्राहुभ्रमत्येवं दिगष्टके” इति । उद्यात्सूर्यादया-
त् । रुद्रलक्षणं “हरिसोमवहिराक्षसयमवरुणानिलहरालयेष्वेवम् । उद्यादिभ्रमति सदा-
घटिकारुद्रो महालयेत्यादि” हरिरिंद्रः । अथ निष्क्रमणमाह । अथास्य गमवदुदितो नि-
ष्क्रमो मासितुर्ये । तुर्ये चतुर्थे मासि अस्यार्भकस्य निष्क्रमो निष्क्रमणं गमवत् गमनवदिति
यावत् । उदितः उक्तः पूर्वैः अत्र यात्राप्रकरणोक्तं सर्वयोज्यमित्यर्थः । निष्क्रमणं बृहस्प-
तिनोक्तम् “अथ निष्क्रमणं नाम गृहात्प्रथमनिर्गमः । अकृतायां क्रियायां स्यादाहुः-
श्रीनाशनं शिशोः” इति । यमः “उपनिष्क्रमणं कुर्याच्चतुर्थे मासि सावने” इति । कारि-
कायां “चतुर्थे मासि पुण्यक्षे शुक्ले निष्क्रमणं भवेत् । ज्ञातं स्वलंकृतं स्वाभिः कृतस्वरत्य-
यनं शिशुम्” इति । “आदाय गेहाग्निर्गम्य गच्छेद्युद्धे वतालम् । अभ्यर्च्य देवतां सम्य-
गाशिषो वाचयेदथ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं गेहमानयं तिततः स्वकम् । मातृस्वसृगृहं गत्वा मा-
तुलादेर्गृहं नयेत् ॥ तदा शीर्षचनावैश्वदीर्घायुरभिनंदितः । जयंतस्य मतेनायं लिखितः
शिशुनिष्क्रमः” स्वगृह्यानुसारं योजयेत् ॥ ४ ॥

अब बालकको पालणामें सोरावणेरों ने पृथ्वीपर बैठानेरो ने
दुग्धपानका और घरके बाहर निकालनेका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०—जन्मसे बारह दिन शिशुने पालनेमें वा मंचकमें सोरावनो शुभ है । यदि १२
मे दिन न करे तो यह मुहूर्तसे सोरावना—मृदु—लघु—हर्नोमें शुभ होय ॥ और अश्विनी—पु-
ष्य—शुभ—श्रेष्ठा नक्षत्र और शुभ दिनमें और पांचवें महीनामें शिशुको पृथ्वीपर बैठाना ॥
और अन्नप्राशन नक्षत्रमें इकतिसमें दिनमें शिशुको शंखसे दूध पाणो शुभ है ॥ और
राहुकी दिशामें बालकको मुख नहीं रखणो ॥

अथ राहुलक्षणम् ।

गुरु स्वयंके दिनमें राहु पूर्वमें रहै । और चंद्रशुक्रके दिन राक्षसमें । और भौमवारके दिन पञ्चममें । और बुध शनिके दिनमें उत्तरमें राहु रहै । और यात्राके मुहूर्तमें चौथे महीनेमें बालकको अस्वार फेरणो शुभ है ॥ ४ ॥

मैत्रेःक्षिप्रैःस्थिरभचरभैर्व्यानिलांभःपक्षैश्चैकाफापौष्विनशनि-
कुजक्षाशवारानपास्य ॥ रिक्तापर्वेश्वरवसुतिथीनरात्रिसंध्यसमा-
ब्दपुंस्त्रीकर्णौसविधिपटुनादक्षवामादिवेध्या ॥ ५ ॥

अथकर्णवेधमंदाकांतयाह मैत्रैरितिमैत्रेः अनुराधाग्वतीभृगुचित्राभिःक्षिप्रैश्चैका-
भिजिदीज्यभैःस्थिरभचरभैः स्थिराणिउत्तरात्रयराहिण्यः चराणि श्रवणत्रयपुनर्वसुस्वा-
न्यःतैःकथंमृतैः स्थिरभचरभैः व्यानिलांभःपक्षैः विगतानिअनिलांभःपक्षौणिशेभ्य-
स्तानितयातैः अनिलंस्वाती अंभापः शततारका कक्षरोहिणी तद्द्रिहिवैरित्यर्थःचैकाफा-
पौषु चैत्रकार्तिकफाल्गुनपौषेष्वित्यर्थः । पुंस्त्रीकर्णौपुरुषस्त्रियोः कर्णौपटुनाकुशलेन सवि-
धिययास्यात्तथादक्षवामादिवेध्या पुरुषस्यदक्षिणकर्णादिः स्त्रिया वामकर्णादिरित्यर्थः ।
कर्णवेधनेसूचीमाह बृहस्पतिः “सौवर्णीराजपुत्रस्यराजतीविप्रवेद्ययोः । शूद्रस्यत्वायसी
सूचीमध्यमाष्टांगुलात्मिका ॥” कर्णवेधविधिस्तुगृह्यपरिशिष्टेउक्तः । “अथकर्णवेधोवधे
तृतीयेपंचमेवा पुष्येदुहरिचित्रारेवतीपुपूर्वाह्णे माइमुखउपविश्य दक्षिणकर्णमभिमंत्रये-
त् । भद्रंकर्णेभिरिति । तव्यवदयंतीवेदिति । कुमारायमधुरंदत्त्वाथाभिवंध्यात्ततोब्राह्मण-
भोजनम्” इति । किंकृत्वाइनशनिकुजक्षाशवारानपास्य गविशनिकुजानांऋक्षांगल-
यानि अंशानवांशाः वाराः प्रसिद्धास्तांस्त्यक्त्वेत्यर्थः । पुनः किंकृत्वा रिक्तापर्वेश्वरव-
सुतिथीनपास्य रिक्ताश्रतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः पर्वपूर्णिमामावास्ये संक्रांतिश्च ईश्वरतिथि-
रेकादशी वसुरष्टमी एतानपास्य पुनः किंकृत्वा रात्रिसंध्येअपास्य स्पष्टम् । पुनः किं-
कृत्वा समाब्दमपास्य समवर्षेत्यक्त्वाविषमेवर्षेकर्तव्यमित्यर्थः । लग्नबलं प्राग्वत् । अ-
न्ननृसिंहः “वेध्याकर्णावदंतस्यविषमेवेपिवाशिशीः । शुक्रपक्षेगुभेवारैचैत्रपुष्योर्ज-
फाल्गुने ॥ एकादश्यष्टमीपर्वरिक्तावज्याःशुभावहाः । शिष्टाश्चतुर्थयः सर्वाः कृष्णचान-
त्यत्रिकंविना ॥ कर्णद्वयादितिक्षिप्रमृदुभैरुयायगाः शुभैः । गुरौलग्नचकेप्यादुरुत्तरासु
श्रुतिव्यधेत्” इति । अगस्त्यः “द्वयोश्चसंध्ययोर्लग्नेनकुर्यात्कर्णवेधनम् । रात्रावपिनथा
लग्नेनक्षत्रतिथिसंधिषु ॥ कर्णवेधनंकुर्वीतकुर्याच्चिच्छेदनं भवेत्” इति । बृहस्पतिः “मं-
दाकाराशवाराः स्युर्वज्याः कर्णस्थवेधने । गुरुशुक्रदुज्जंदनांपूज्यवारांशकोदयात्” इति-
संग्रहे “शातकुंभमर्यासूचीवेधनेषुशुभप्रदा । राजतीवायसीवाप्यथाविभवतः शुभा ॥
सुभूमौप्रांगणेरग्येशुचौदेशेऽवरैरवौ । संस्थितेवेधयेत्कर्णौस्त्रीपुंसोर्बामदक्षिणौ । शुक्रस-
त्तमाधुक्तताम्रसूच्याथवेधयेत् । वेधात्तृतीयनक्षत्रेक्षालयेदुष्णवारिणा” इति । देवलः
“कर्णरेध्रेखेच्छायानविशेदप्रजन्मनः । तदृशविलयंयांतिपुण्यौवाश्वपुरातनाः” इति॥५॥

अथ कानधिदावणरो सुहृन् कहनेहै ।

भा०-अनुराधा-रेवती-मृग-चित्रा-अश्विनी-हस्त-आमिजित्-पुष्य-उत्तरा ३-अवण-
पनिष्ठा पुनर्वसु-ये नक्षत्र-और कार्तिक-चैत्र-फाल्गुन-पौष-ये मास शुभ हैं । सूर्य और भौम
इन्हांका लग्न और नवांश और वार अशुभ हैं-और संक्रांति ४ । ९ । १४ । ३० । १५ । ११
८ । ये तिथियां अशुभ हैं-और रात्रिदिनकी संधि और समवर्ष द्वितीयादिक नेष्ट हैं और पुरुष-
क प्रथम दक्षिणकर्ण और कन्याके प्रथम वामको वेध शुभ है ॥ ५ ॥

मासेषष्टेष्टमेनुर्निगदितमशनं पंचमेसप्तमेवाभीरुरुज्झंति नंदाह-
रिवसुरजनीरिक्तकाः स्वर्क्षमेके ॥ सहकांशाह्यचांद्रे ध्रुवमृदुचरभं
क्षिप्रभेजालिमीनो नांगे केंद्रत्रिकोणांत्यमृतिषु विमलास्विदुरिष्टो
खिलो गे ॥ ६ ॥

अथ अन्नप्राशनवृत्ते केनाह । जन्मतः षष्ठमासे अष्टमेवामासे नुः नरस्य अशनम् अन्न-
प्राशनं निगदितं प्रोक्तम् । भीरोः कन्यायाः पंचमेसप्तमेवामासे अशनं प्रोक्तम् । अन्ननंदाह-
रिवसुरजनीरिक्तकाः उज्झंति मुनयः नंदाः प्रतिपत् षष्ठ्येकादश्यः हरिर्दादशी वसुरष्टमी
रजनीरात्रिः रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः ताः स्वर्क्षजन्मनक्षत्रंच एके आचार्या अन्न
उज्झंति । तथाचोक्तं “ जन्मक्षेत्रीक्षया विद्यात् ” इति । जन्मक्षतुर्गुणविवाहान्नप्राशनादि-
पुत्रदुर्भिक्षे तदग्रे वक्ष्यते पुनः कस्मिन् सहकांशादि द्वाकादकाणः अंशोनवांशः अ-
होदिनम् एषांसमाहारः द्वाकांशाहः सतो ग्रहस्य द्वाकांशाहः सहकांशाहः तस्मिन् कथं भू-
ते सहकांशादि अचांद्रे न विद्यते चांद्रद्वाकांशोयस्मिन् सतदचांद्रं तस्मिन् चंद्रस्य द्वाकांशाहा-
नि निन्द्यानि क्षीणश्चेत् पूर्णेतु न दोषः । अन्यशुभग्रहणां शुभार्नात्यर्थः । पुनः कस्मिन् ध्रुव-
मृदुचरभक्षिप्रभे ध्रुवादीनि प्रसिद्धानि पूर्वमेवोक्तानि तत्रेत्यर्थः । पुनः अजालिमीनो नांगे
अजोमेषः अलिर्वृश्चिकः मीनः प्रसिद्धः एभ्योन्यलग्ने मेषवृश्चिकमीनलग्नान्यन्नप्राशने
न शुभार्नात्यर्थः । कामुसतीषु केंद्रत्रिकोणांत्यमृतिषु विमलासु सतीषु केंद्राणि प्रथमच-
तुर्यसप्तमदशमानि त्रिकोणेन वपंचमे अंत्यद्वादशं मृतिरष्टमम् । “ परवलिंगं द्वंद्वतत्पुरुष-
योः ” एतासु विमलासु पापग्रहरहितासु सतीषु पापग्रहोत्र अनिष्टकारीत्यर्थः । इंदुश्च-
ंद्रः अखिलः पूर्णः अंगे लग्नेष्टः अन्नप्राशने पूर्णचन्द्रो लग्ने शुभ इत्यर्थः । अन्यलग्नबलपूर्व-
वत् । अन्ननादः “ षष्ठेमास्यष्टमेवापि पुंसां स्त्रीणां तु पंचमे । सप्तमे मासि वा कार्यं नवान्न-
प्राशनं शिशोः ॥ रिक्तादिनक्षयं नंदां द्वादशीमष्टमीसमाम् । त्यक्तवान्यतिथयः श्रेष्ठाः प्राश-
ने शुभवासराः ” इति । ज्योतिर्विवरणे “ जन्मक्षेत्रीक्षया विद्यात्कर्मक्षेचाति सौख्यकृत्
व्याधानक्षेचवालानां प्राशने रोगनाशनम् ” ॥ वृद्धनारदः “ जीवसौम्यसितानां तद्द्वाकाणदि-
क्तांशकाः । बालान्नप्राशने शस्तानचंद्रार्काजसाजाम् ” इति । अर्णवे “ गोश्वौकुंभ-
स्तुलाकन्या सिंहः कर्किसृगोयमः । एताश्च राशयश्शस्तानमेषज्ञपवृश्चिका ” इति
नारदः “ चरस्तिरमृदुक्षिप्रनक्षत्रे पुनर्नैधन ” इति । खौलग्रेकुष्ठीत्याह ॥ ६ ॥

अथ अन्नप्राशनका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-पुरुषने छठे आठवें दासमें अन्नप्राशन कराना । और कन्याके पांचवें वा सातवें मासमें कराना । जिसमें ये नक्षत्र लेना-ध्रुव-मृदु-चर-श्रिय शुभ है ॥ और १ । ९ । १४ । १ । ६ । ११ । १२ । ८ ये तिथियाँ और रात्रि और जन्मनक्षत्र अशुभ हैं-और शुभको द्रव्वाण नवांश दिन शुभ है । और क्षीणचंद्रका द्रव्वाण नवांश और दिन अशुभ है और १ । ८ । १२ । ये लग्न अशुभ हैं ॥ और १ । १४ । ७ । १० । ९ । ५ । १२ । ८ । लग्नसे इन स्थानोंमें कोई ग्रह न चाहिये-और पूर्ण चंद्रमा लग्नमें होय तो श्रेष्ठ है ॥ ६ ॥

गर्भाद्यन्नाशनातिषुनगुरुसितयोर्बाल्यवाद्धर्चमौढ्यंजह्यात्काल-
स्यरोधाद्वरिगुरुमयनंयाम्यमूनाधिमासौ ॥ एतच्चौलादिषुज्जे-
दधगुरुसितयोर्बाल्यवाद्धर्चनगाहेचाथोशाखेशमौढ्येव्रतमपिनि-
गमारंभमायोनकुर्यात् ॥ ७ ॥

अथयेषुसंस्कारेषुगुरुशुक्रास्तादिदोषाभावः येषुदोषः बालत्ववृद्धत्वप्रमाणं शाखेश-
स्यमौढ्येकिनकार्यमिति चतुष्टयं वृत्तेकेनाह । गर्भाद्यन्नाशनातिषुगर्भाधानाद्यन्नप्राश-
नातिषु कर्मसु गुरुसितयोर्बाल्यवाद्धर्चं परंमौढ्यंगुरुशुक्रमृद्वंजह्यात् । कस्माद्धेतोः
कालस्यरोधात् यतःशास्त्रेगर्भाधानाद्यन्नप्राशनांतानांकर्मणांकालनिरोधः कुतोस्ति तः
स्माद्धेतोः तथाचमांडव्यः “नित्ययानेगृहेजीर्णे प्राशनातिषुसप्तसु । वधूप्रवेशमांगल्ये
नमौढ्यंगुरुशुक्रयोः” इति । हरिगुरुं सिंहस्थितम् बृहस्पतिम् याम्यमयनंदक्षिणा-
यनम् । ऊनाधिमासौक्षयमासाधिमासौनत्यजेत् । कालस्यरोधादित्येतत्पदंबुद्ध्या-
वगंतव्यम् । तद्यथा प्रसूतिसमयएवजातकर्मविहितम् तत्रकालनिरोधात् किमप्यस्तादि-
कंनंचित्यम् । अन्नप्राशनंतु मासेष्वष्टेष्टमेवेतिविकल्पेनमासद्वयेविहितम् तत्रयस्मिन्मासे
मौढ्यादिकंनस्यात्तत्रकर्तव्यं कालस्यसावकाशत्वात् । तयोरपिमासयोर्यदि सिंहस्थगु-
र्वादिनिरोधःस्यात् सोप्यन्नानुचितनीयः । एवंगर्भाद्यन्नाशनातिषुविचारणीयम् । “अनन्य-
गतिकंकुर्यान्नित्येनैमित्तिकंतथा” इतिस्मरणात् । संस्कारक्रमस्तुकात्यायनगृह्यकारि-
कायामुक्तः “गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोन्नयनंततः । जातकर्माभिधेयंच निष्क्रमप्राशनेक-
मात् ॥ चूडोपनयनंवेदव्रतानांचचतुष्टयम् । गोदानंमेखलामोको विवाहःषोडशक्रियाः”
इति । अनेनक्रमेणगर्भाद्यन्नाशनातिषुमौढ्यादिकंबुद्ध्यावलोकयेदित्यर्थः । तथाचबृह-
स्पतिः “मासप्रयुक्तकार्येषुमृद्वंगुरुशुक्रयोः । नदोषकृत्तदामासलक्षणोबलवानिति”
यमोपि “गर्भेवार्धुषिकेभृत्ये श्राद्धकर्मणिमासिके । सर्पिंडीकरणेनित्येनाधिमासंविबर्ज-
येत्” भृगुः “सीमंतजातकादीनिप्राशनांतानिचक्रमात् । कर्तव्यानिनदोषोस्तिपंचा-
ननगतेगुरौ” इति । कात्यायनस्मृतौ “गर्भाधानादिकाअन्नप्राशनांतामुल्लिख्ये । आ-
कर्णवेधाःकर्तव्यानान्याइत्याहभास्कर ” इति । अस्तादिकंचूडादिषुवर्जनीयमित्याह

धनचौलादिपूज्येदिति एतद्गुरुसितास्तादिकंचूडादिपुष्पकर्ममुज्ज्येत्त्यजतु । अथबालत्ववृ-
द्धत्वप्रमाणमाह । अथगुरुसितयोरिति । गुरुसितयोरगुरुशुक्रयोर्बाल्यवाङ्मयबालत्ववृ-
द्धत्वे नगाहे सप्ताह सप्ताहबाल्यसप्ताहवाङ्मयमिति । बालत्ववृद्धत्वं बहुविधमस्ति तत्रम-
ध्यमः पक्षोत्रागीकृतः । अथशाखेशस्य अस्तेवर्ज्यमाह । अथशाखेशमौढ्यमिति । शाखे-
शोवेदपतिर्वध्यमाणः तस्यमौढ्ये अस्तेव्रतं मौजीबन्धनं निगमारंभमपि आर्यः श्रेष्ठो न कुर्या-
त् । तस्यास्तेव्रतादिकृते सति बटोर्मूर्खत्वस्यात् । ननु वेदारंभे मूर्खत्वं घटते वेदपतित्वात् व्र-
ते मूर्खत्वं किमुक्तम् । उच्यते—व्रतबन्धस्तु वेदाव्ययनार्थं क्रियते । तस्मात्त्रापि मूर्खत्वं घटते ।
तथा च याज्ञवल्क्यः “उपनीयगुरुः शिष्यं महाव्याहृतिपूर्वकम् । वेदमध्यापयेदेनं शौ-
चाचारांश्च शिक्षयेत् ॥ प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशाब्दानि पंचवा । ग्रहणांतिकमित्येके केशा-
नश्चैव षोडशे” इति ॥ “यज्ञानांतपसांचैव शुभानांचैव कर्मणाम् । वेदेष्वद्विजातीनां
निःश्रेयसकरः परः” ॥ तथा कात्यायनगृह्यसूत्रे “वेदसमाप्यस्नायाद्ब्रह्मचर्यवाष्टाचत्वारिंश-
कं द्वादशकेप्येके गुरुणानुज्ञातः” इत्यादि ॥ ७ ॥

अब जिन संस्कारोंमें गुरुशुक्रके अस्तादिकदोष नहीं हैं और जिनमें
हैं सो और बालत्ववृद्धत्वका प्रमाण और शाखेशके मौढ्यमें क्या नहीं
करणा सो कहते हैं ॥

भा०—गर्भाधानसे अन्नप्राशनतक गुरु शुक्रके बाल्य वृद्धत्व अस्तका त्याग नहीं करना
काल निरोधसे । और सिंहके गुरुको दक्षिणायनको अधिमास क्षयमासको भी त्याग नहीं
करना । और ये गुरुशुक्रास्तादिकोंको चौलादिकमें त्याग करना । गुरुशुक्रका बाल्यत्व वृद्धत्व
सात ७ दिनतक होता है । और शाखापति अस्त होय तो यज्ञोपवीत नहीं करना । और वेदारंभ
भी नहीं करना ॥ ७ ॥

चौलमाघादिपंचस्वमधुषुगदितंद्वित्रिपंचोन्मितेऽब्दे स्वाचाराद्वा
सगर्भायदिभवातिजनन्यत्रनोकार्यमेतत् ॥ साकं यत्रोपनीत्याक्रि-
यतइहतदायन्निरोधोनहि स्याज्जह्यादंवार्तवेदोव्रतमुपयमनंचावि-
शुद्धेः शुभार्थी ॥ ८ ॥

अथ चौलसनिर्णयवृत्तैकेनाह । चौलमिति । कार्यवर्णैरित्यग्रिमश्लोकेनान्वयः । चूडा-
करणं माघादिपंचसुमासेषु अमधुषुचैत्ररहितेषुगदितमुक्तम् । तथाचोक्तनारदेन “मा-
घादिपंचकेचौलं हित्वाक्षीणविधुंमधुषु” इति । द्वित्रिपंचोन्मितेब्दे द्वितीयतृतीयपंचमे
वर्षे स्वाचाराद्वा स्वकुलाचारतोवा । उक्तंचकात्यायनगृह्ये “सांवत्सरिकस्यचूडाकरणंतृ-
तीयेषाम्प्रतिहतेषोडशवर्षस्यकेशांतोयथामंगलवासवर्षेषाम्” इति । सांवत्सरिकस्यअति-
क्रांताब्दस्येति हरिहरमिश्रैर्व्याख्यानंकृतम् । तथाचसद्गुरुशिष्यः “आद्येऽब्दे कुर्वतेके-
चित्पंचमेन्येद्वितीयके । उपनीत्यासहैवेति विकल्पः कुलधर्मतः” इति । सगर्भायदिभ-

वतिजनन्यग्रनोकार्यमेतत् । अत्रउक्तवर्षे शुद्धिर्पंचाब्दे बुजननी कुमारस्य मातायादिस-
गर्भाभवति स्यात्तदा एतच्चौलनोकार्यम् पंचमाब्दादूर्ध्वगर्भिण्यां सत्यामपिकार्यमित्यर्थ-
सिद्धम् ॥ अत्रनारदः “सुतोर्जातरिगर्भिण्यां चूडाकर्मनकारयेत् । पंचाब्दात्प्रागप्योर्ध्व-
तुगर्भिण्यामपिकारयेत् ॥” उपनयनेन सह क्रियमाणेन दोष इत्याह । “साकं यत्रोपनी-
त्या क्रियत इह तदायन्निरोधो न हि स्यात्” इति । यत्र उपनीत्या साकमुपनयनेन सह क्रियते
तदा इहास्मिन् चौले अयमुक्तो निरोधश्चैत्रमासमातुर्गर्भलक्षणो न ह्येव स्यात् । तदुक्तं तेनैव
“सहोपनीत्या कुर्याच्चेत्तदा दोषो न विद्यते” इति । अंबाते वे निषेधमाह “जह्यादंबाते वेऽदो-
षतमुपयमनंचाविशुद्धेः शुभार्थीति ।” अंबाते वे मातृरजसि अदः अनंतरोक्तं चौलमित्यर्थः
व्रतं मौजी उपयमनं विवाहः आविशुद्धेः शुद्धिपर्यंतं शुभार्थी नरः एतत्रयं जह्यात् न कुर्यादि-
त्यर्थः । तथाच मनुस्मृतौ “उद्गाहव्रतचूडासुमातायदिरजस्वला । तदानमंगलं कार्यं
शुद्धौ कार्यं शुभे चूडिः” अन्यसुहृतालाभे कारिका निबंधे शांतिकमुक्तम् “अलाभे सुमुहूर्तस्य
रजोदोषे तु संस्थिते । त्रियसंपूजयत कुर्वाद्बुधहत्याभयं कती ॥ हैर्ममापमितां पद्मां श्री-
सुक्तविधिना चर्चयेत् । प्रसृचंपायसं हुत्वाऽभिविच्य शुभमाचरेत् ॥ सति कोदकययोः
शुद्धौ गां दद्याद्धेमपूर्वकम् । मासे कर्मणि शुद्धिः स्यादितरस्मिन् शुद्धयति” इति । उदक्या
रजस्वला ॥ ८ ॥

अब चौलका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-माघ-फाल्गुन-वैशाख-ज्येष्ठ इन्हों मासोंमें चौल करना शुभ है । और २ । ३ ।
५ इन्हों वर्षोंमें करना शुभ है । अथवा कुलाचारसे करना । और माता गर्भिणी होय तो नहीं
करना । और पांचवर्ष ५ ऊपरसे माता गर्भिणी होय तो बी करना । और व्रतबंधके साथ करे तो
चैत्रमास और माता गर्भिणी होय तो बी करना-और माता रजस्वला होय तो चौल व्रतबंध
विवाह नहीं करना शुद्धिके बाद करनो ॥ ८ ॥

कार्यवर्णैरिनारार्किशनिषु निखिलैर्ज्ञत्रये शुक्लसोमेद्रयंत्यद्रयादि-
त्यशार्केन्दुभिरि नहरितस्त्रिभिश्चौलकर्म ॥ ब्रूनेर्कारार्किशुकाग-
तकविनिखिलामृत्युगामृत्युदाः स्युर्व्यब्जाः संतांत्य इष्टास्त्यज
गृहशशिनौरात्रिसंध्ये चरिताः ॥ ९ ॥

अथवर्णविशेषेण वारविशेषं तथा नक्षत्राणिलग्रवलंचवृत्तैकेनाह । कार्यमिति । वर्णैर्ब्रा-
ह्मणादिभिः यथाक्रमेण इनारार्किशनिषु चौलकर्मकार्यमित्यन्वयः । इनः सूर्यः आरो
भौमः आर्किः शनिः शनिः प्रसिद्धः तेष्वित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । विप्रेण रविवारे क्षत्रि-
येण भौमवारे वैश्येन शनिवारे शूद्रेणापिशनिवारे चौलं कर्तव्यमित्यर्थः । शूद्रस्य द्वादश-
संस्कारा उक्ताः । “वेदो व्रतोपनयनं महानाम्नी महाम्रतम् । विना द्वादशशूद्राणां संस्कारा-
नामम्रतः” इति । निखिलैश्चतुर्भिर्वर्णैरविशेषेण ज्ञत्रये बुधत्रये शुक्लपक्षगतसोमवारे
कार्यम् । कृष्णपक्षे सोमवारोति निर्दिष्टः क्षीणत्वात् । अत्रनारदः “अपर्वरिक्तातिथिषु

शुक्रेज्यज्ञेन्दुवासरे" इति । बृहस्पतिः "सोमवारःसितेपक्षे कृष्णपक्षेतिर्गार्हितः । बुध-
वारःशुभःप्रोक्तः पापग्रहयुतेबुधे ॥ पापग्रहाणां वारादौ विप्राणां शुभदोराविः । क्षत्रिया-
णां क्षमासुनुर्विदशद्राणां शनिःशुभः" इति । कैःऽर्ध्यादित्यशाक्रं दुभिः अंत्याद्देति-
र्ध्यात्परेवत्यश्विन्यौ द्यादित्यं पुनर्वसुपुष्यौ शाक्रं ज्येष्ठा इंदुर्मृगः तैः पुनःकैः इनहरितस्त्रि-
त्रिभैः इनोहस्तः हरिःश्रवणःताभ्यां त्रिभैः हस्तात्रिभिः श्रवणात्रिभिरित्यर्थः । तथा-
चनारदः "दक्षादितीज्यचंद्रद्रूपमानिशुभान्यतः । चौलकर्मणिहस्तर्क्षात्रीणित्रीणि
चविष्णुभात्" इति । दूनेकार्कार्किंशुक्राः अत्रचौलेमृत्युदाः स्युः दूनेसप्तमेअर्कार्कार्कि-
शुक्राः अर्कःसूर्यः आरो भौमः अर्कस्यापत्यमार्किःशनिः शुक्रःप्रसिद्धः एतेचत्वारोमृ-
त्युदाइति । चतुर्णांसमानंफलमुक्तम् । वसिष्ठेनात्रविशेषफलमुक्तम् "जामित्रेभास्करे
क्षीरेमृत्युः स्याद्रूमिजेतथा । शुक्रेसौख्यविनाशःस्यान्मदभाग्यंशनैश्चरे" इति । अत्रच-
तुर्णामपिसामान्येनमृत्युफलमुक्तम् । तद्वारिद्रयान्मरणंवरमिति न्यायेन न दोषः । गतक-
विनिखलामृत्युगामृत्युदाः स्युः गतःकविःशुक्रःयेभ्यस्तेगतकवयःतेचतेनिखिलाश्चशु-
क्ररहिताः सर्वेमृत्युगाःअष्टमगामृत्युदाः । अत्रबृहस्पतिः "अष्टमस्थानगाःसर्वेनेष्टाः
शुक्रविवर्जिताः । शुक्रस्तुनिधनेक्षीरसर्वसंपत्प्रदःशिशोः" इति । व्यब्जाःसंतोत्येष्टाः
विगतःअब्जःचंद्रोयेभ्यस्तेव्यब्जाः एवाविधाः संतोसद्गहाः चन्द्ररहिताः सद्गहाः अंत्येष्टा-
दशेष्टाःशोभनीः स्युः । तथाचनारदः "चौलान्नप्राशनेशस्ताःसौम्यारंघ्रव्यथोपगाः"
इति । अन्यच्च "ननैधनेभेशीतांशौषष्ठाष्टांत्यविवर्जिते" इति । तस्यैववचनम् ।
अन्यल्लग्नबलंपूर्ववत् । त्यजगुहशशिनौरात्रिसंध्येचरिक्ताः । गुहः षष्ठी शशी पौर्णिमा ।
स्पष्टमन्यत् । "क्रूरवारंनिशारिक्तांषष्ठींसंध्यांचजनमभम् । सद्भिर्विवर्जयेदेतन्नारदस्य
वचोयथा" इति ॥ ९ ॥

भा०—ज्राह्मण सूर्य वारको और क्षत्रिय भौमको और वैश्य शूद्र शनिवारको चौल करें तो शुभ होय । और ब्राह्मणादि संपूर्णवर्ण बुध गुरु भृगुवारोंमें तथा शुक्रपक्षमें सोमवारके दिनमें चौल करें तो शुभ होय । और रेवती-अश्विनी-पुनर्वसु-पुष्य-ज्येष्ठा-मृग-हस्त चित्रा-स्वाती-श्रवण-धनिष्ठा-शतभिषा-ये नक्षत्र शुभ हैं—(अथ लग्नशुद्धिः) और सातमें शुक्र शनि सूर्य भौम होय तो मृत्यु करें—और शुक्र विना सारे ग्रह ८ आठमें मृत्युदायक हैं । और चंद्र विना शुभग्रह वारमें १२ श्रेष्ठ है ॥ और ६ । १५ । ४ । ९ । १४ ये तिथी और रात्रिसंध्या अशुभ है ॥ ९ ॥

भुक्ताभ्यक्तोपवासीश्वरजनयुवतीप्राग्वयस्काश्चयोगीयात्रायुद्धो-
न्मुखायेकृतदिनविधयोस्त्यंबकास्तेनमुंड्याः ॥ सीमंतोर्ध्वन
पत्युर्नखकचलवनंदूरदेशप्रयाणंवृक्षच्छेदःसमुद्राप्लुतिमृतहरणे
स्याद्विषयकार्यात् ॥ १० ॥

क्षौरचौलोक्तमादौगदितमथरविक्षेत्रगंगाध्वराग्न्या-
धानेपित्रोर्विनाशोद्विजनृपकथनेसर्वदाक्षौरमिष्टम् ॥

मित्रव्यर्कादितींद्रातिमहरितुरगैः पंचमेऽब्देव्रतात्प्राग्विद्यारंभोक्त-
कालेऽक्षरविधिरघटेसौम्यसंज्ञेऽयनेऽर्के ॥ ११ ॥

अथप्रसंगात् क्षौरनिर्णयसार्द्धवृत्तेनाह । मुक्तइति । मुक्तःकृतभोजनःअभ्यक्तःकृता-
भ्यंगः उपवासीप्रसिद्धः ईश्वरजनौराजसेवकः समर्थोवा युवतिःस्त्रीसौभाग्यवती प्राग्वय-
स्काः प्रथमवयस्काः पंचाशद्वर्षपर्यंतपूर्ववयः योगी राजयोगीगीतादौप्रसिद्धः यात्रायु-
द्धोन्मुखाः यात्राप्रयाणं युद्धप्रसिद्धंतौप्रतियेउन्मुखाःप्रचलिताः यात्रोन्मुखायुद्धोन्मु-
खाश्चेत्यर्थः । कृतःदिनविधिःआद्विकंथैस्तेकृतदिनविधयः अस्त्यंबकोजीवत्पितृकः ते
न मुंड्याः मुंडनार्हं न भवति । अवश्यकार्यादृते इत्युत्तराद्धोक्तमत्रानुसंधेयम् यत्रावश्य-
मुंडनकारणंभवति तत्रावश्यमुंड्याः । अथक्षौरनिषेधप्रसंगाद्दुर्विणीपतेर्निषिद्धं साप-
वादमाह । सीमंतोर्ध्वमिति । सीमंतोर्ध्वं सीमंतोन्नयनादुर्ध्वं पत्युःकृतसीमंतसंस्का-
रायाःपत्युः भर्तुरवश्यकार्यादृतेनखकचलवनादिकंनस्यात् । नखकचलवनंनखकेशच्छे-
दनम् । अन्यत्सुगमम् । आवश्यकार्यादृतेनस्यादित्यनेनआवश्यके नदोषइत्यर्थात्सि-
द्धम् । यथापितृमरणेक्षौरादिदेशविष्टवेदेशांतरगमनमित्यादिविचारणया आवश्यके न
दोषइत्यर्थः । कृताग्न्याधानस्यमुंडनपक्षांगीकारेमुंडनमावश्यकं “मासिमास्युपासनी-
कस्यपक्षेपक्षेऽग्निहोत्रिण” इति ॥ १० ॥ अथोक्तेभ्योन्येषांक्षौरार्थनक्षत्रादिकमाह ।
क्षौरमिति । चौलोक्तभादौक्षौरंगदितप्रोक्तम् । चौलार्थमुक्तश्चौलोक्तःसचासौभादिश्चत-
स्मिन्नक्षत्रतिथ्यादिकाले क्षौरंगदितप्रोक्तम् । अथक्षौरनिमित्तान्याह । रविक्षेत्रगंगाध्वरा-
ग्न्याधानेपित्रोर्विनाशइत्यादि रविक्षेत्रभास्करक्षेत्रं गंगाप्रसिद्धा अध्वरोयागः अग्न्या-
धानमग्निहोत्रंतस्मिन्पित्रोर्विनाशोमरणंतस्मिन् द्विजनुपकथनेब्राह्मणाज्ञायांराजाज्ञायां
चसत्यांसर्वदाक्षौरमिष्टंस्यात् । क्षौरेनक्षत्रादिनियमोनास्तीत्यर्थः । तदुक्तंवृत्तशते
“मुक्ताभ्यक्तनिरासनैः” इत्यादि । रत्नमालायाम् “आज्ञायानरपतेर्द्विजन्मनाम्”
इत्यादि । बृहस्पतिः “राजकार्येनियुक्तानानराणांभूपसेविनाम् । श्मश्रुलोमनखच्छेदे
नास्तिकालविशोधनम्” ॥ ज्योतिर्निबन्धे “राजायोगीपुरंध्रीचमातापित्रोश्चजीविनोः ।
मुंडनंसर्वतीर्थेषुनकुर्याद्दुर्विणीपतिः” ॥ स्मृत्यंतरे “सिधुस्नानंदुमच्छेदं वपनंप्रेतवाह-
नम् । विदेशगमनंचैव नकुर्याद्दुर्विणीपतिः ॥ क्षौरनैमित्तिकंकुर्यान्निषेधेसत्यपिध्रुवम् ॥
पित्रोःप्रेतविधानंच न दोषस्तत्रविद्यते ॥ गंगायांभास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्मृतेहनि ।
आधानेसोमपानेच षट्सु क्षौरंविधीयते ॥ अंतर्वत्न्यांतुजायायां तीर्थेक्षौरंनकारयेत् ।
प्रेतवाहादिकंनैव सीमंतोन्नयनादनु ॥ पंचाशद्धायनात्पूर्वं क्षौरनैमित्तिकंविना ।
नकुर्यात्तत ऊर्ध्वतुस्वेच्छयावपनं चरेत्” इति । अथाक्षरारंभवृत्ताद्धेनाह । मित्रव्यर्केति ।
मित्रादिभिर्नक्षत्रैःजन्मतःपंचमेवर्षे व्रताव्रतबंधात् प्राक् प्रथमंविद्यारंभोक्तकालेवक्ष्य-
माणलक्षणेअक्षरविधिः शुभः स्यादित्यभ्याहारः । कस्मिन्सति सौम्यसंज्ञेअयनेअर्के

सति कथंभूतेभ्योम्यसंज्ञेअयने अघटे नविद्यतेघटोयस्मिन्तथातस्मिन् कुंभराहितउत्तरा-
योग इत्यर्थः । ब्रह्मतुल्ये अयनलक्षणं “ककिंभृगादिषट्केतेचायनेदक्षिणसौम्याय-
नेस्व” इति । मित्रमनुराधा ज्येष्ठाहस्तत्रयम् अदितिःपुनर्वसुः इंद्रोऽज्येष्ठा अंतिमरेवती
हरिःश्रवणः तुरगोऽश्विनी । शेषं प्रथममेवव्याख्यातम् । व्रतात्प्रागित्यनेनव्रतबन्धाद्
परिनिषेधोर्थसिद्धः । पंचमेवर्षेपठनरुच्याव्रतबंधोऽप्येवद्वयति । तथाचोक्तंचहस्पतिना
“द्वितीयजन्मतः पूर्वमारभेताक्षरान्तुधीः” इति । नृसिंहः “अक्षरस्वीकृतिःप्रोक्ता
प्राप्तेपंचमहायने । उत्तरायणगेसूर्येकुंभमासंविजयेत्” इति ॥ ११ ॥

अब क्षौरका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-भोजन करके-तैल लगाके-उपवासकरके और राजसेवक-सौभाग्यवती स्त्री पचास
वर्षके भीतरके-राजयोगी-यात्राजाणेवाला-युद्धमें जाणेवाला-और नित्यकर्म करके-जिसका
पिता विद्यमान होय वह-इतना जिणा अवश्य कार्य बिना मुण्डन नहीं होवे-और गर्भिणीपति
सोभंत होणेरेवाद नखकेश कटावे नहीं-और वृक्षको नहीं काटे और दूर देशमें जावे नहीं और
समुद्रमें स्नान नहीं करे-और प्रेतानुगम नहीं करे ॥ १० ॥

भा०-चौलमें कहेभये नक्षत्रोंमें क्षौर करावणो ॥ और भास्करक्षेत्रमें गंगापर यज्ञमें अग्निहो-
त्रमें मातापिताकी मृत्यु होनेपर ब्राह्मणकी वा राजाकी आज्ञासे सदैव क्षौर करावणों ॥

अब बालकको अक्षर मांडावणेका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-अनुराधा-हस्त-चित्रा-स्वाती पुनर्वसु-ज्येष्ठा-रेवती-श्रवण-अश्विनी ये नक्षत्र लेना
व्रतबंधसे पूर्व पांचमें वर्षमें विद्यारंभके मुहूर्तमें अक्षरारंभ कराना श्रेष्ठ है-और कुंभसंक्रांति
बिना उत्तरायणमें कराना ॥ ११ ॥

विप्रादेर्गर्भतोऽब्देऽष्टशिवरविमितेजन्मतोवाव्रतस्यादत्रानिष्टेपि
जीवेऽनिमिषरविमधौकार्यमब्दस्यदाढ्यात् ॥ स्वाब्दादूर्ध्वक्र-
मादाद्विगुणितशरदोर्निधिमब्दक्रमेण पंचाष्टाकाब्दतोवाप्रपठन-
रुचितःशस्तमेषांतदाहुः ॥ १२ ॥

अत्रब्रह्मक्षत्रविशामुख्यगौणचक्रव्रतबंधकालवृत्तैकेनाह । विप्रादेरिति । गर्भतःगर्भाधा-
नाजन्मतोवा अष्टशिवरविमितेअब्देविप्रादेर्व्रतस्यात् । विप्रस्याष्टमे क्षत्रियस्यशिवमिते
एकादशेवर्षेस्यात् वैश्यस्यरविमितेद्वादशेवर्षेस्यात् । अत्रस्वस्ववर्षे जीवेशुरीअनिष्टेअशु-
भेसत्यपिव्रतंकार्यम् । कअनिमिषरविमधौ अनिमिषेरविः अनिमिषरविः अनिमिषर-
विणाविशिष्टोमधुःअनिमिषरविमधुःतस्मिन्मीनस्थेरवौसति चैत्रेव्रतंकर्तव्यमित्यर्थः ।
अब्दस्यदाढ्यात्तुवर्षबलात्तदुक्तसंग्रहे“शुद्धिर्नविद्यतेयस्य वर्षेप्राप्तेऽष्टमेयदिचैत्रेमीनग-
तिभानौतस्योपनयनंशुभम् ॥जन्मभादष्टगोसिंहे नीचेवाशशुभेशुरी।मौजीबंधःशुभःप्रोक्त-
श्चैत्रेमीनगतेरवौ॥अशुभेऽब्देग्रहाःसर्वे शुभगोचरगाअपि॥शांतिभावाच्छुभंनैव यात्यब्दः

कालमृत्युवत्" इति । अथगौणकालफलमाह । स्वाब्दादूर्ध्वक्रमादिति । स्वाब्दात्स्ववर्षा-
दूर्ध्वक्रमात् आदिगुणितशरदः द्विगुणिताचासौशरच्चद्विगुणितशरद्वर्षतांमर्यादीकृत्येति
तथातस्याः अब्दक्रमेणानिधम् । तद्यथाब्राह्मणस्याष्टमवर्षमुख्यं तद्विगुणितषोडशम् अष्टव-
दान्षोडशवर्षपर्यंतंब्राह्मणस्य एकादशवर्षाद्वाविंशतिवर्षपर्यंतंक्षत्रियस्य द्वादशवर्षाच्चतुर्विं-
शतिवर्षपर्यंतं वैश्यस्य । अब्दक्रमेणोत्तरोत्तरंनिधम् । अर्थादतज्जर्ध्वमेनाधिकारिणोभवंति ।
तदुक्तसंग्रहे " नृपा १६ कृति २२ जिना २४ द्वातं नातिकालस्ततःपरम् । पाति-
त्यस्यादग्रजादेर्नात्यस्तोमोविशोधनम्" इति । तथाचकात्यायनगृह्ये "आषोडशाष्टा-
ह्मणम्यानतीतःकालआष्टाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्विंशत्यस्यातज्जर्ध्वपतितसावित्रीका
भवति । नैनानुपनयेयुर्नाध्यापयेयुर्नयाजयेयुर्नचैभिर्व्यवहरेयुः कालातिक्रमेनियतवत् त्रि-
पुरुषंपतितसावित्रीकाणामपत्यसंस्कारोनाध्यापनंतेषां संस्कारेऽमुर्नात्यस्तोमेनेष्टाकाम-
मधीपीरन्त्यवहार्याभवति" इति । वचनादिति अथस्वाब्दात्प्रागपिअध्ययनौत्सुक्यादु-
पनयनकालमाह । पंचाष्टांकाब्दतोवेति । पंचमाष्टमनवमवर्षेभ्यःसकाशादेर्षां ब्रह्मक्षत्रवि-
शांक्रमेणप्रपठनरुचितः वेदादिपठनरुच्यातद्वर्तंशस्तमाहुर्मुनयः । उक्तंचसंग्रहे "ब्रह्मवर्च-
ससूर्जश्चविद्यायुःश्रीर्यशःमुखम् । विप्रादेरुपनीतस्यपंचाष्टांकाब्दतःफलम्" ॥ १२ ॥

अथ व्रतबंधका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-ब्राह्मण क्षत्रिय वैश्योके जन्मसे वा गर्भसे क्रमसे ८ । ११ । १२ । वर्षमें उपवीत
होव-और उक्त समयमें गुरु अनिष्ट होय तो वी शुभ है-और मीनका सूर्य चैत्रमें होय तो
व्रतबंध शुभ है-इन वर्षोंसे जो दुराणा काल निकले तो गौण है-और बालकके पठनकी रुचि
होय तो ब्राह्मणादि क्रमसे पांचमें आठमें नवम वर्षमें उपवीत शुभ है ॥ १२ ॥

राशेःषट्पञ्चाद्यखस्थोगुरुरिहशुभदः पूजयास्यात्तयापिप्रांत्योबु-
स्थोऽष्टमोनोयदिनिजगृहगस्तुंगगोत्रापिशस्तः ॥ एवंकन्यर्क्षतः
स्यादतितरगुणिनोल्बधयेवातिकालेऽनिष्टोपीहद्विरच्योष्टमभव-
नगतःशोभनःस्यात्रिरर्च्यः ॥ १३ ॥

अथान्तरगुरुबलावलंबवृत्तैकेनाह । राशेरिति । राशेःजन्मराशेः सकाशात् षट्पञ्चाद्यख-
स्थोगुरुः इहास्मिन्नव्रतबंधपूजयाशुभदःस्यात् । षट्षष्ठं त्रितृतीयम् आद्यजन्मराशिः
खदशमम् एषुतिष्ठतीतितथा तथापिपूजयापि प्रांत्योद्वादशः अंबुचतुर्थः अष्टमःनशुभदः
स्यात् पूजयापिअशुभदःस्यादित्यर्थः । स यदिनिजगृहगः स्वगृहगः धनुर्मीनगइत्यर्थः ।
तुंगगोवायदिभवाति । तदाइहदुष्टस्थानेषुवर्तमानःशस्तःस्यात् अस्यतुंगकर्कटः । तदु-
क्तंबृहज्जातके "अतवृषभमृगांगनाकुलीराक्षषवणिजौचदिवाकरादितुंगाः । दश १०
शिखि ३ मनुयुक् २८ तिथी १५ द्विप्रांशे ५ स्निनवक् २७ विंशतिभिः २० श्रतेस्त-
नचिवाः" इति । अर्थादुक्तस्थानेभ्योन्यस्थानगःशुभदः स्यात् एवंकन्यर्क्षतःस्यात् कन्यर्क्ष-

तः कन्याराशेः सकाशात् एवमुक्तवत् शुभाशुभः स्यात् । अतितरगुणिनो वरस्य लब्धये अ-
तिकाले वा अनिष्टोऽपि गुरुर्द्वादशचतुर्थाष्टमः द्विरर्च्यः षड्याद्यस्वस्थस्य शास्त्रेयापूजोक्ता-
त्प्रमाणतो द्विरर्च्यः तेन द्विगुणार्चनेन शोभनः स्यात् एवमामान्येनोक्त्वा अष्टमस्य विशेषमा-
ह । अष्टमभवनगतः त्रिरर्च्यः तेन शोभनः स्यात् । अत्र बृहस्पतिः “ शपचापकुलीरस्थो
जीवोप्यशुभगोचरः । अतिशोभनतां दद्याद्विवाहोपनयादिषु ॥ व्रते जन्मत्रिंशोरिस्थो जी-
वोपीष्टोर्चनात्सकृत् । शुभो तिकाले तु र्याष्टव्ययस्थो द्विगुणार्चनात् ” ॥ उद्धाहृतत्वे “ कन्य-
र्धाद्विमुत्तुनायनवमे श्रेष्ठो गुरुश्चान्यथापूज्योऽष्टान्त्यमुखेति काल इह तु प्राज्ञैर्द्विरर्च्यः शुभः ।
रिष्कां वत्रिधनाभ्रगैर्यदिग्रहैः श्रेष्ठोऽपि विद्धो ह्यसन्वामाद्विद्ध इहेष्टदोननिधने वेधास्त्रिरर्च्यः-
शुभः ” इति ॥ १३ ॥

अब गुरुका बल कहते हैं ।

भा०—जन्मराशिसे ३ । ६ । १ । १० । इन्हों स्थानोंमें गुरु होय तो पूजासे शुभ है
और १२ । ४ । ८ । इन्हों स्थानोंमें होय तो पूजासेवी शुभ नहीं होय ॥ और ४ । ८ । १२
इन्हों स्थानोंमें गुरु जो धनका वा मीनका वा कर्कका होके होय तो शुभ होता है—ऐसे कन्याकी
राशिसेवी देखणा—और वरप्राप्तिके लिये वा अवस्था निकलजानेके बाद ४ । ८ । १२
इन्हों स्थानोंमें वा द्विगुणपूजासे अच्छा होता है और आठमें ८ होय तो त्रिगुणितपूजासे
शुभ होता है ॥ १३ ॥

द्वीष्वायागांकसंस्थो व्ययजलनिधनत्र्यभ्रगैश्चेन्नविद्धः शस्तो नि-
ष्टोऽपि वामं शुभ इह खचरैर्वेधितो नोऽष्टमस्थः ॥ शुक्ले माघादिपंच-
स्विन शुभदिवसे प्राग्दले ह्यो व्रतं सत्यत्कानध्याय रिक्तातिथिमुनि-
मदनांश्चंद्रभागं प्रदोषम् ॥ १४ ॥

अथ गुरोर्बामवेधमाह । द्वीप्षिति । द्वीष्वायागांकसंस्थो गुरुस्तदा शुभः स्यात् तदा क-
दायदिव्ययजलनिधनत्र्यभ्रगैः खचरैर्नो विद्धः स्यात् द्विर्द्वितीयम् इषु पंचमम् आय एकाद-
शम् अगाः सप्तमम् अंकः नवमम् एतत्संस्थो गुरुः व्ययद्वादशं जलंचतुर्थं निधनमष्टमं
त्रिंस्त्रीयम् अभ्रं दशमम् एतत्संस्थैः खचरैः यदि नो विद्धो भवति तदा शुभः स्यात् । २ ।
५ । ११ । ७ । ९ स्थः । १२ । ४ । ८ । ३ । १० स्थैश्च वेधितश्चेदशुभ इत्यर्थः । अनिष्टो-
पिव्ययजलनिधनत्र्यभ्रगोऽपि वामं विद्धः सन् द्वीष्वायागांकसंस्थैः खचरैर्वेधितः सन्नित्यर्थः
इह अस्मिन् व्रतबंधे विवाहे वा शुभः नोऽष्टमस्थः अष्टमस्थो वेधितो न शुभदः स्यादित्यर्थः ।
सो तिकालादौ त्रिगुणार्चनेनैव शुभः स्यात् । तथा च बृहस्पतिः । “ रजस्वलाय दान्या
गुरुशुद्धिं न चितयेत् । अष्टमेऽपि प्रकर्तव्यो विवाहस्त्रिगुणार्चनात् ” ॥ अथोपनयने मासादि-
कमाह । शुक्ल इति । शुक्लेशुक्लपक्षे माघादिपंचमासेषु ज्येष्ठांत्येषु इन शुभदिवसे इनः
सूर्यः शुभाः वर्धमाने दुरुबुधशुक्राः एषां दिवसे तस्मिन् अह्नः प्राग्दले दिवसस्य पूर्वार्द्धे

व्रतमुपनयनंसत्तुभस्यात् । किं कृत्वा अनध्याय रिक्तातिथिमुनिमदनान् चंद्रभागप्रदी-
पंत्य कृत्वा अनध्यायाः वक्ष्यमाणाः रिक्तातिथयश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः मुनिः सप्तमी म-
नस्त्रयोदशी एतान् चंद्रभागः कर्काशः पापांशादिकं पुरैव निषेधितम् प्रदोषोऽनध्यायप्रकर-
णोक्तः तंत्य कृत्वा ॥ १४ ॥

अब गुरुका वामवेध कहते हैं ।

भा०—यदि जो गुरु २।५।११।७।९ इन्हीं स्थानोंमें होय तो शुभ होता है परंतु
१२।४।८।३।१० इन्हीं स्थानोंमें रहनेवाले ग्रहसे विद्ध नहीं होय तो शुभ होय अर्थात्
द्वादशादि स्थानोंमें कोई ग्रह नहीं होय तो द्वितीयादि स्थानोंमें शुभ होय—और १२।४।८।
३।१० इन्हीं स्थानोंमें गुरु अनिष्ट होके २।५।११।७।९ इन्हीं स्थानोंमें बैठनेवालेसे विद्ध
होय तो वामवेध होता है यह वामवेध शुभ है ॥ और जो गुरु आठमें होय तो वामवेधसे शुभ नहीं
होता है यह वामवेध व्रतबंधमें और विवाहमें देखना चाहिये और उपनयनको गुरु पक्षमें करना
और माघसे पांच महीनोंमें व्रतबंध करणे—और सूर्य गुरु बुध शुक्र पूर्णचंद्रका वार लेना—और
पूर्वाह्न लेना—और वक्ष्यमाण अनध्याय—और रिक्तातिथि ४।९।१४ और कर्कका नवांश
और प्रदोष इन्हींका व्रतबंधमें त्याग करना ॥ १४ ॥

शस्तोद्रीशाग्निशाक्रांतकपितृरहितैः सर्वभैर्भाजिबन्धोवेदेशेज्ञ-
लाब्धेगुरुसितकुजवित्संज्ञकावेदपाः स्युः ॥ स्वर्क्षोच्चांशेषुसौम्याः
श्रुतिपतिरपिचेत्केंद्रकोणस्थिताः स्युर्वर्णावेदार्थवेत्तापशुगृहधन-
वानत्रमंदैत्यसेवी ॥ १५ ॥

अथ व्रतबंधेनक्षत्राण्याह । स्पष्टम् । उक्तं च “मघाचभरणीज्येष्ठाविशाखाचैव कृत्तिका ।
नक्षत्रपंचकंप्राज्ञैर्नग्राह्यंव्रतबंधने” । वेदेशे वेदपतौ ज्ञेयबुधबलाद्वेसति स्थानादिनावल-
समृद्धे सति । ते के वेदेशा इत्यपेक्षायामाह । गुरुसितकुजवित्संज्ञकाः क्रमात् वेदपाः वेदाधि-
पतयः स्युः । गुरुः ऋग्वेदस्य शुक्रोयजुर्वेदस्य कुजः सामवेदस्य वित्बुधोऽथर्ववेदस्य
पतिरित्यर्थः । लग्नगोचरबलमाह । स्वर्क्षोच्चांशेषुसौम्या इति । सौम्याः स्वोच्चस्वभा-
गांशे वर्तमानाः श्रुतिपतिरपि वेदपतिरपि स्वोच्चस्वभांशे वर्तमानश्चेद्यदिकेंद्रकोणे स्थिताः
स्युस्तदा वर्णाब्रह्मचारीवेदार्थवेत्ता स्यात् । न केवलं वेदार्थवेत्ता स्यात् अपितु पशुगृहधन-
वान् स्यात् । अत्र केंद्रकोणेशनौ मंदे सति अंत्यसेवी अंत्यजसेवकः स्यात् । तस्मात् केंद्रको-
णेशनिर्भविष्यः । उक्तंच संग्रहे “केंद्रस्थितैरिनाद्यैर्नृपसेवी विदक्रियः श्रवृत्तिश्च । वेदा-
भ्यासीयज्वाक्रतुकर्ताहनिसेवको भवति” इति ॥ १५ ॥

अब व्रतबंधके उपयोगी नक्षत्रोंको कहते हैं ।

भा०—विशाखा—कृत्तिका—ज्येष्ठा—भरणी—मघा—इन्हीं नक्षत्रों विना और नक्षत्र शुभ हैं
और वेदस्वामी ने बुध बलवान् होय तो श्रेष्ठ है—ऋग्वेदका स्वामी गुरु है—और यजुर्वेदका शुक्र-

और सामवेदका भोग-और अथर्ववेदका बुध है और सौम्यग्रह और वेदपति स्वराशिके वा उच्चके वा स्थनवांशके होंके १।४।७।१०।९।५ इन्हीं स्थानोंमें होंवे तो ब्रह्मचारी वेदार्थवक्ता होय और पशुधनवाला होय-और जो केंद्रत्रिकोणमें शनि होय तो ब्रह्मचारी नीच सेवक होय ॥१५॥

**चंद्रकूराविलग्नेशशिसिततनुपाःषष्ठगेहेसितोत्येसर्वेर्धेवदुग्धाः
कचतनुगइनःश्रेष्ठउच्चदुरेके॥ विद्यामौज्युक्तकालेस्थिरचरहरिज-
ज्युत्तरब्राह्महीनेमौज्याऊर्ध्वगणेशंगिरमपिविधिवत्पूजयित्वारभेत॥**

अथलग्नभंगानाह। चंद्रइति। चंद्रः कूराः कूरग्रहाः विलग्नेतनौ शशिसिततनुपाः षष्ठगेहे शशीचंद्रः सितः शुक्रः तनुपोलग्नपः षष्ठगेहे सितः शुक्रः अंत्येद्वादशस्थाने शेषसुगमम्। सर्वेर्धे अष्टमस्थानेएकेप्रत्येकं वदुग्धाःवदुमारकाभवांति। किंच कचित् अन्यलग्नाभावे तनुगः इनः रविः श्रेष्ठः। उक्तंचमौजीपटले ॥ “शुभदोबलवान्भानुर्लग्नगोदशमस्तथा। सर्वशाखाधिपोयस्मात्सर्वेषां व्रतबंधने ॥ सर्वशाखाधिपोभानुः केचिदुच्चमर्हर्षयः। तस्माद्वत्यंतराभावे लग्नस्थोर्कः प्रशस्यते” ॥ उच्चंदुरेकइति। एकेमुनयः उच्चंदुः उच्च-स्यश्चंद्रः तनुगश्चश्रेष्ठइतिवदंति तद्वाक्यं “चंद्रोदयेभिश्चस्तः स्यात्क्षयरोगीसितेतरे ॥ सितेपक्षेभवेद्यज्वास्वभेतुंगेविशेषतः” इति। अस्यार्थः सितेतरेकृष्णपक्षे चंद्रोदयेचंद्रयु-क्तलग्नेसति व्रतीअभिश्चस्तः स्यात् क्षयरोगीचस्यात् अभिश्चस्तोनाममिथ्याभिश्चस्तः मिथ्याभिंशंसी अनेनेदंपातकंकृतमिति यल्लोकामिथ्यावदंतिसोऽभिश्चस्तः क्षयरोगी स्यादिति कृष्णपक्षे लग्नस्थचंद्रफलमुक्तं सितपक्षेभवेद्यज्जेतिवाक्यंस्पष्टम्। अयंश्लोकः पुनःसंस्कारविषयइवभाति। यतः कृष्णपक्षेव्रतबंधंचंद्रस्यफलमुक्तम् तस्यदिवाअसंभ-वात्। पुनः संस्कारार्हस्थतु कर्मलोपभयाद्रात्रावपिसंस्कारोविहितो नान्यस्य। प्रथमव्रत-बंधस्तुसर्वेर्धेप्रथकारैर्दिवैवपूर्वाह्णेविहितोनरात्रौ। अतः कारणादिद्वचनंपुनःसंस्का-रविषयंप्रतिभाति। पुनःसंस्कारनिमित्तानिरासभारोहणादीनिधर्मशास्त्रप्रसिद्धानि। तादृशंवाक्यंरत्नमालायाम् ॥ “त्रिषट्स्वर्गोर्कस्त्रिधनास्तकर्मगश्चंद्रस्त्रिषष्टाः शनिराहु-भौमाः ॥ सर्वंचलाभेद्वित्रिकोणकेंद्रगाः शुभाशुभाः स्युर्व्रतबंधकाले” इति। अत्रतृतीयस्यषष्ठस्यसूर्यस्यराशिगतलग्नेसंभवः। नारदेनतु लग्नस्यचंद्रोर्निदितएव तद्वाक्यमेवं “स्वोच्चसंस्थोपिशीतांशुर्व्रतिनोयदिलग्नगः। तं करोतिशिशुनिःस्वंसततंक्ष-यरोगिणम्” इति। कन्यालग्नवलंपूर्ववत्। अथविद्यारंभंवृत्ताद्धेनाह। विद्यामौज्युक्त-कालेइति। मौज्याऊर्ध्वमौज्युक्तकालेविद्याप्रारभ्यते मौज्यर्थमुक्तःमौज्युक्तः सचासौ कालश्चतस्मिन्विद्यावेदमारभेत। मौज्याऊर्ध्वमित्यनेनमौज्याः प्रागनधिकारः सूचितः। किंकृत्वा गणेशंगिरमपिसरस्वतीमपिविधिवद्विध्युक्तमार्गेणपूजयित्वा। कथंभूतेमौज्यु-क्तकाले स्थिरचरहरिजज्युत्तरब्राह्महीने स्थिरचरहरिजंस्थिरलग्नं चरलग्नं तिसृणामुत्त-

राणांसमाहारलघुत्तरं ब्राह्मरोहिणी एभिर्हीनेरहिते मौज्यथमेतानि गृहीतानि विद्यारंभे
अग्राह्याणीत्यर्थः । “जाड्यस्थिरेद्वयंगलग्ने सुविद्यातिश्वरेभ्रमः” इति श्रवणात् ॥ १६ ॥

अथ लग्नभंगाः ।

भा०-चंद्र और कूर ग्रह लग्नमें होंय-और चंद्र शुक्र लग्नपति ६ छठे होंय-और शुक्र १२
में होय-और आठमें कोई भी ग्रह ब्रह्मचारीको मारक होय-और दूसरा लग्न नहीं होय तो
लग्नमें सूर्य कोईके मतमें श्रेष्ठ है-और कोईके मतमें वृषका चंद्र लग्नमें होय तो श्रेष्ठ होय

अथ विद्यारम्भमुद्घूर्तम् ॥

गणेश सरस्वतीका पूजन करके व्रतबंधके मुद्घूर्तमें व्रतबंधके पश्चात् विद्यारंभश्रेष्ठ है-और
विद्यारंभमें स्थिरचर लग्न और उत्तरा ३ नेष्ट हैं ॥ १६ ॥

केशांतचौलवत्स्यान्नृपमितशरदीत्याहुरार्याव्रतोक्तेकालेमौजी-
विमोक्षगुरुबलमनयोर्नावलोक्यंसुधीभिः ॥ शूद्राणामौज्यभा-
वात्तदुदिततिथिभेऽनस्तमौमेज्यशुक्रेव्यारेवारेलवेमास्युपयमवि-
हितेच्छूरिकाबंधमाहुः ॥ १७ ॥

इति मुद्घूर्तमार्तण्डे उपनयनसंस्कारप्रकरणम् ।

अथ केशांतमौजीविमोक्षचवृत्ताद्धेनाह । केशांतमिति । तदुक्तमनुना “केशांतः
षोडशवर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते । राजन्यबंधोर्द्वाविंशे वैश्यस्य द्वयधिकततः” इति । केशा-
ंतकर्म नृपमितशरदि षोडशवर्षे चौलवत्स्यादित्यार्या आहुः । सर्वचौलोक्तमत्र ग्राह्यमि-
त्यर्थः । व्रतोक्तेकालेमौजीविमोक्षमाहुः । स्पष्टम् । अनयोः केशांतमौजीविमोक्षयोः
गुरुबलं सुधीभिर्नावलोक्यम् । अथ शूद्राणामौज्यभावाच्छूरिकाबंधं चवृत्ताद्धेनाह । शू-
द्राणामौज्यभावात्तदुदिततिथिभेऽनस्तमौमेज्यशुक्रैः उदितैः भौमगुरु-
शुक्रैः व्यारेवारे आरोभौमः तद्रहितवारे लवेन वांशे यत्र कुत्रापिलग्नौ भौमनवांशवर्जि-
तइत्यर्थः । उपयमविहितेमासि विवाहोक्तमासे “विवाहोपयमौसमौ” इत्यमरः ।
आरोभौमइत्यर्थः । छूरिकाबंधं कटिप्रदेशे छूरिकाबंधनमाहुः । तथाच संग्रहे “शूद्राणां
राजपुत्राणामौज्यभावेऽस्त्रबंधनम् । मौजीबंधोक्ततिथ्यादौ कार्यभौमदिनं विना ॥”
नारदः “छूरिकाबंधनं वक्ष्ये नृपाणां प्राकरग्रहात् ॥ विवाहोक्तेषु मासेषु शुक्रपक्षेऽप्यनस्तगे ॥
जीवशुक्रे च भूपुत्रे चंद्रताराबलान्विते ॥ मौजीबंधक्षेतिथिषु कुजवर्जितवासरे ॥ तेषां नवां-
शकैर्कर्तुरष्टमांशवर्जिते । शुद्धेऽष्टमे विधौ लग्नपट्टांत्यविवर्जिते ॥ धनत्रिकोणकंदस्थेः
शुभैर्हयायारिगैः परैः ॥ छूरिकाबंधनं कार्यभर्चयित्वा सुरान्पितॄन् ॥ अर्चयेच्छूरिकां
सम्यग्देवतानां च सन्निधौ ॥ ततः सुलग्ने वध्नीयात्कट्यां लक्षणसंयुताम् ॥ तस्यास्तुल-
क्षणं वक्ष्ये यदुक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ संमितं छूरिकायामं विस्तारेणैव ताडयेत् ॥ भाजितं ग-
जसंख्यैश्च अगुलान्परिकल्पयेत् । शेषं चैव फलं वक्ष्ये ध्वजाये धनवान् भवेत् । वृमाये मरणं

सिंहेजयंश्वायेतिरोगिता ॥ धनलाभोवृषत्यंतदुःखीभवतिगर्दभे ॥ गजायेत्यंत-
संप्रीतिर्ध्वाक्षेवित्तविनाशनम्” इति । सर्वत्रत्याज्यप्रकरणोक्तविलोक्यम् । अस्मिन्प्रक-
रणेकर्णवेधवृत्तविनासर्वाणिस्रग्धरावृत्तानि ॥ १७ ॥

इति स्वीकृतमुहूर्तमार्तण्डटीकायांमार्तण्डवलभायांगर्भाधाना-
दिसंस्कारप्रकरणम् ॥

अब केशांतका और मौंजीत्यागका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-केशांत कर्म सोलमें वर्षमें चौलके मुहूर्तमें करणा-और व्रतबंधके मुहूर्तमें मौंजीका
त्याग करणा-और इन्हों दोनोंमें गुरुका बल नहीं देखणा-और भीम गुरु शुक्र इतने ग्रह उदय
होंय तो श्रेष्ठ है-और मंगलवार नेष्ट है-और मंगलके नवांशका लग्न नेष्ट है-और शुद्धोंके नहीं
होती है इससे विवाहके मासमें छूरिका बंधन श्रेष्ठ है ॥ १७ ॥

इति मुहूर्तमार्तण्डभाषाटीकायां गर्भाधानादिसंस्काराः ॥

अथ विवाहप्रकरणम् ।

शुद्धांगोत्रकुलादिभिर्गुणयुतांकांतांवरश्चोद्गहेद्रणोवश्यमयोनिस्वे-
चरगणाःकूटंचनाडीक्रमात्॥वर्णाद्याबलिनोयथोत्तरमहीदूर्ध्वगु-
णैक्यंशुभंवर्णाविप्रमुखाज्ञपादिहवरोवर्णोत्तमःस्याच्छुभः ॥१॥

अथविवाहप्रकरणंविषयस्तवतद्वदितगुणविचारंद्वादशभिर्वृत्तैराह । अतःपरमत्रयं-
येसर्वाणिशार्दूलविक्रीडितानि । वरः गोत्रकुलादिभिः शुद्धांकांतांकमनीयाकन्यामुद्-
हेत् चकाराद्रोपिष्वंविधोभाव्यः गोत्रशुद्धिर्ग्रंथांतराज्ज्ञातव्या । कुलमपिपंचसप्तनिर्ण-
यमपि एतद्व्यंग्रंथांतराज्ज्ञात्वाअन्यदत्रावलोकयेत् । अथयथोत्तरंबलिष्ठंयदितक्रम-
माह । वर्णइति । वर्णः १ वश्य २ भ ३ योनिः ४ स्वेचरः ५ गणः ६ कूटं ७
नाडी ८ क्रमाद्यथोत्तरंबलिनः स्युः अहींदूर्ध्वमष्टादशाधिकंगुणैक्यंयथोत्तरंस्याच्छु-
भम् । तत्रादौवर्णलक्षणमाह । ज्ञपात्मीनात्सकाशात् विप्रमुखाः ब्राह्मणादयोवर्णाः
पुनर्गणनयाज्ञेयाः तद्यथा मीनोब्राह्मणः मेषः क्षत्रियः वृषो वैश्यः मिथुनः शूद्रः पुनः
कर्कोब्राह्मणः सिंहः क्षत्रिय इत्यादि इहास्मिन्पराशरमेलेनवर्णोत्तमोवरः शुभः स्यात्
नान्यथेत्यर्थात्सिद्धम् ॥ १ ॥

अब गुणविचार करते हैं ।

भा०-प्रथम तो कन्याका शुद्ध गोत्रकुलादिक देखके गुणयुक्त सुंदर कन्यासे विवाह करणा
ऐसेही गोत्रादिक वरकाबी देखणा-और वर्ण १ वश्य २ भ ३ योनि ४ स्वेचर ५ गण ६ कूट
७ नाडीटये क्रमसे एकसे दूजा बलवान् है-जैसे वर्णसे वश्य बलवान् है और वश्यसे भ बलवान्
है इत्यादिक समझणा ॥ और गुणोंका ऐक्य १८ अठारहसे ऊपर शुभ होय-और मीनसे
ब्राह्मणादिक वर्ण गिणता-जैसे मीन १२ ब्राह्मण है-मेष १ क्षत्रिय-वृष २ वैश्य-मिथुन ३ शूद्र
ऐसे त्रिराश्रुति करणी-ऐसे पुरुषका उत्तम वर्ण चाहिये हीनवर्णकी कन्या चाहिये ॥ १ ॥

नुर्भक्ष्याजलजावशाविहरयोवश्याविकौर्प्याहरेरस्यालिर्नशुभो-
नुरब्जहरयोनेष्टाःस्युरन्यज्जनात् ॥ भेगण्येकहृतेमिथरुयगशराः
शेषंनसच्चाश्विभादश्वेभाव्यहिभोगिनःश्ववृषभुङ्गेषाखुभुग्द्वन्दुराः२

अथवृत्ताद्धेनवश्यमाह-नुः नृराशेः मनुष्यराशेः जलजा जलचराभक्ष्याः । तस्यैव
विहरयः सर्वेवशाः विगतः हरिः सिंहोयेभ्यस्तेविहरयः सिंहरहिताः सर्वेवश्याइत्यर्थः ।
हरेः सिंहस्यविकौर्प्यावश्याः कौर्प्यावृश्चिकः विगतः कौर्प्यो येभ्यस्तेविकौर्प्याः सिंह-
स्यवृश्चिकरहिताः सर्वेराशयोवश्याः अथानंतरोक्तस्यहरेः अलिर्वृश्चिकोनशुभः वैरी-
त्यर्थः । नुः मनुष्यराशेः अब्जहरयः नेष्टाः स्युः । अब्जाः जलजाः हरिः सिंहः एतेने-
ष्टाः मेलनंनकर्तव्यमित्यर्थः । अन्यज्जनात् अन्यतुअस्यभक्ष्यादिकं जनाज्जेयम् ।
तद्यथा नुः पुरुषस्यगौर्वश्याभवति । अत्रपरस्परंमित्रत्वंदृश्यते तस्मादनयोर्मेलनंशुभं
स्यात् । इदमेवम्लेच्छजातीयवधूवरयोर्नशुभम् म्लेच्छानांगौर्भक्ष्यम् । इत्येवंलोकप्रचारतो
विचारणीयमित्यर्थः । राशिस्वरूपं बृहज्जातकवशादवगंतव्यम् । बृहज्जातके “मत्स्यौघटीनृ-
मिथुनंसगदंसवीणंचापीनरोश्वजघनौमकरोमृगास्यः ॥ तौलीसस्यदहनाप्लवगाचकन्या
शेषाः स्वनामसदृशाः स्वचराश्चसर्वे” ॥ अथभयोनीद्रावपिवृत्तैकेनाह-भेगण्येइति ।
मिथः परस्परंवधूवरयोर्भेनक्षत्रे वधूनक्षत्राद्वरनक्षत्रगण्यं वरनक्षत्राकन्यानक्षत्रं गण्यम्
उभे अपिनवभिर्भाजितेकार्येशेषंच्यगशराः त्रिसप्तपंच भवन्ति तदानसत्स्यात् । अथयोनि-
माह-अश्विभादिति । अश्विभात्सकाशाद्भानानक्षत्राणामश्वादयोयोनयोभवन्ति ।
अश्वोऽश्विन्याः इभोभरण्याः अविर्मेघः कृत्तिकायाः अहिः सर्पोरोहिण्याः भोगीसर्पोमृ-
गस्य श्वाश्चानआर्द्रायाः वृषभुङ्गुरुंभुनक्तीतिवृषभुग्मार्जारः पुनर्वसोः मेषः अश्विद्वः पुष्य-
स्य आखुभुग्मार्जारआश्लेषायाः द्वयुंदुरौद्रौउंदुरौमघापूर्वाफाल्गुन्योः ॥ २ ॥

अब वश्य कहते हैं ।

भा०-मनुष्यराशिके जलचरराशितो भक्ष्य है । और मनुष्यके सिंह विना सब वश्य हैं ॥
और सिंहके वृश्चिक विना सब वश्य है मनुष्यके जलजसे और सिंहसे मिलाना नेष्ट है । अर्थात्
वरकन्याके परस्पर वैराशि नहीं लेणी-और विचार लौकिकसे देखना ॥

अब भयोनि कहते हैं ।

वरके नक्षत्रसे कन्याके नक्षत्रतक गणके-कन्याके नक्षत्रसे वरके नक्षत्रतक गणना, फेर
दोनोंको नवका भाग देना सो ३ । ५ । ७ । शेष रहै तो अशुभ है ॥ २ ॥

गौःकालीपशुभुङ्गहिष्यथपशुद्विड्द्रौमृगौश्वाकपिद्रौबभ्रुकपिसिं-
हवाजिहरिगोनागाः क्रमाद्योनयः ॥ सिंहेभंमहिषाश्वमोतुखनकं
श्वैणंचकीशाविगोव्याघ्रंबभ्रुफणीतिभीरुवरयोः प्रेष्येशयोश्चत्य-
जेत् ॥ ३ ॥

गौरुत्तराफाल्गुन्याः कालीमहिषीहस्तस्य पशुमुग्व्याघ्रश्चित्रायाः महिषीस्वात्याः पशुद्विद्व्याघ्रोविशाखायाः द्रौमृगौअनुराधाज्येष्ठयोः श्रामूलस्य कपिर्वानरःपूर्वाषाढायाः द्रौवभ्रूउत्तराषाढाभिजितोः वभ्रूनकुलौ कपिर्वानरःश्रवणस्य सिंहोघनिष्ठायाः वाजी अश्वःशततारकायाः हरिःसिंहःपूर्वाभाद्रपदायाः गौरुत्तराभाद्रपदायाः नागोहस्ती रेवत्याः । इतियोनिमभिधाययोनिवैरमाह सिंहश्चइभश्चसिंहैर्भंसिंहगंजं महिषाश्वं ओर्तुखनकंमार्जारौदुरु श्वेणंश्वानमृगौ कीशाविवानरमेघं गोव्याघ्रं वधुफणिनकुलसर्प इतिवैरं भीरुवरयोः वधूवरयोः प्रेण्येशयोः प्रेण्यः सेवकः ईशःस्वामी एतयोश्चत्यजे-
द्वर्जयेत् ॥ ३ ॥

मा०-और योनि वैरयोनिचक्रमें देखणी । वर कन्याके और स्वामीसेवकके वैरयोनि नहीं लेना

योनिचक्रम् ॥

वै.	यो.	न.
भेसा	अश्व	अ.
सिंह	गज	म.
वन्दर	मीढा	क.
नालिया	सर्प	रो.
नालिया	सप	स.
हिरण	श्वान	आ.
उन्दर	मार्जार	पु.
वानर	मीढो	पु.
उन्दर	मार्जार	आ.
मार्जार	उन्दरा	म.
मार्जार	उन्दरा	पू.
व्याघ्र	गौ	उ.
अश्व	भेसा	ह.
गौ	व्याघ्र	चि.
अश्व	भेसा	स्वा.
गौ	व्याघ्र	वि.
श्वान	हिरण	अ.
श्वान	मृग	ज्ये.
हिरण	श्वान	मू.
मीढो	वानर	पू.
सर्प	नकुल	उ.
सप	नकुल	अ.
श्वान	कपि	श्र.
मीढो	वानर	घ.
गज	सिंह	श.
भेसा	अश्व	पू.
सिंह	गज	उ.
व्याघ्र	पशु	रे.

भेशामंशुबुचंरवृशुमगुशाःशोगुःक्रियात्सूरवेर्मित्राणीज्यकुजेंदवःशानिसितौशत्रूविधोनोरिपुः॥ मित्रेसूर्यबुधौकुजस्यविदरिःसूर्येदुजीवाहिताज्ञस्यार्कास्फुजितौहितौविधुररिःसूरेःसितज्ञावरी ॥ ४ ॥ मित्राण्यर्ककुजेंदवोथभृगुजस्यारीरवींदूहितौमंदज्ञौचशनेःकुजेंदुरवयोनेष्टाःसितज्ञौहितौ॥पूर्वाद्रांतिककोत्तरंनरिसुरेर्कात्यादितीज्यानिर्लेदुश्रुत्यश्चिनिमित्रमन्यदसुरेदैत्यैर्नृणांस्यान्मृतिः ॥ ५ ॥

अथग्रहवैरवैरंविबधुस्तावद्राशिनाथानाह-क्रियान्मेघाद्धानांराशीनामीशः भेशाः एतेक्रमेणस्युः । मंगलोमेघस्य शुशुक्रोवृषभस्येत्यादिस्पष्टम् । रवेःसूर्यस्यइज्यकुजेंदवोमित्राणि इज्योगुरुःकुजोभौमः इंदुश्चंद्रः एतेरवेर्मित्राणि सुहृदः स्युः । शनिसितौशत्रू शनिःप्रसिद्धः सितःशुकः एतौशत्रूवैरिणौ अर्थादन्येउदासीनाः विधोनोरिपुः विधोश्चंद्रस्यारिपुर्नास्ति सूर्यबुधौमित्रे अन्येसर्वेउदासीनाः । कुजस्यभौ-

मस्यवित्त बुधः अरिः । सूर्यदुर्जीवाः हिताः मित्राणि अन्यौसमौ । ज्ञस्यबुधस्य
अर्कोस्फुजितौरविशुकौहितौमित्रे विधुश्चंद्रः अरिः वैरी अन्ये समाः । सूरः गुरोः
सितज्ञौशुकबुधौअरीवैरिणौ ॥ ४ ॥ अर्ककुजेंदवःरविभौमचंद्राःमित्राणिअन्येसमाः ।
भृगोःजातःभृगुजःतस्यभृगुजस्यशुकस्यरविदूःसूर्यचंद्रौशौत्रौ मंदज्ञौशनिबुधौहितौमित्रे अ-
न्येसमाः । शनेःकुजेंदुरवयः अरयः सितज्ञौमित्रे अन्येसमाः । अथगणमाह-पूर्वार्द्रा-
तकोत । पूर्वास्तिस्रः आर्द्राप्रसिद्धा अंतकोभरणी कःरोहिणी उत्तरास्तिस्रः एतन्नक्ष-
त्रनवकंनरिभवति नृगणाइत्यर्थः । अर्कोहस्तः अंत्यरेवती अदितिःपुनर्वसुः इज्यः
पुष्यः अनिलःस्वाती इंदुर्मृगः श्रुतिः श्रवणः अश्विनीप्रसिद्धा मैत्रमनुराधा एतन्नक्ष-
त्रनवकंसुरेदेवेभवति देवगणइत्यर्थः । अन्यतृकृत्तिका आश्लेषा मघा चित्रा विशाखा
ज्येष्ठा मूलं धनिष्ठा शततारका एतन्नक्षत्रनवकमसुरेभवति रक्षोगणइत्यर्थः । दैत्यै-
र्नृणांमृतिर्भवति ॥ ५ ॥

भा०-मेघका १ स्वामी भौम है । ऐसे बुधका २ शुक है-मिथुनका ३ बुध४ का चंद्र-
मा । ५का सूर्य । बुध ६ का।शुक ७का । मंगल ८का । गुरु ९का । शनि १०-११ का। गुरु१२का
स्वामी है-और ग्रहोंके मित्र सम शत्रुका विचार चक्रमें देखना-कन्यावरके राशिपतिकी शत्रुता
न चाहिये-पू० ३ आ० भ० रो० उत्तरा ३ यह ९ नक्षत्र मनुष्यगणके हैं, ह० रे० पु० पुष्य-
स्वा० मृ० अ० अश्वि० अनु० यह ९ देवगणके हैं-और कृ० आश्ले० म० चि० वि० ज्ये० मू०
ध० श० राक्षसगण हैं-कन्यापुरुषके दैत्यमनुष्य होय तो मृत्यु होय ॥ ४ ॥ ५ ॥

मैत्रीचक्रम् ।

सू.	चं.	मं.	बु.	वृ.	शु.	श.	ग्रहाः
बृ.मं.चं.	सू. बु.	सू.चं.गु.	सू.शु.	सू.चं.मं.	बु. श.	बु.शु.	मित्राणि.
बु.	मं. शु. गु. श.	शु. श.	मं.गु.शु.	श.	मं. गु.	गु.	समाः
श.शु.	०	बु.	चं.	शु.बु.	चं. सू.	सू.चं.मं.	शत्रवः

स्याद्देवासुरयोःकलिर्नृसुरयोर्मध्यंस्वयोःसौहृदनैःस्व्यंद्विव्ययके
षडष्टसुविपद्वैपुत्र्यमर्थाकके ॥ शेषेर्थाविविधाविभैकचरणेभिन्नक्ष-
राश्यैककंभिन्नांश्वेकभमेतयोर्गणखगौनाडीनृदूरनच ॥ ६ ॥

देवासुरयोर्देवदैत्ययोः कलिः स्यात् । नृसुरयोर्नृदेवयोर्मध्यं स्यात् । स्वयोर्मेलने सौह-
 र्दं स्यात् । अथ कूटमाह नैःस्व्यमिति । द्विव्ययके द्विर्द्वादशे नैःस्व्यनिःस्वस्यभावो नैः-
 स्व्यनिर्धनत्वं स्यात् । षडष्टसु विपत्तमरणं स्यात् । वैपुत्र्यमर्थीकके अर्थीकके पंचमेनवमे
 वैपुत्र्यमनपत्यत्वं स्यात् । शेषे उर्वरिते तृतीयैकादशे चतुर्थदशमे उभयसप्तमे एकक्षै विविधा-
 र्थाः धनपुत्रपश्वादयः स्युः । कथं भूतेशेषे विभैकचरणे विगतं भैकचरणं नक्षत्रैकचरणं यस्मात्
 तथा तस्मिन्नक्षत्रैकचरणे कूटे अनिष्टफलं श्रूयते “एकराशौ शुभोद्वाह एकभाशि मृतिप्रदः”
 इति । एकक्रक्षस्य चत्वारो भेदः एकराशिभिन्नक्षमेकक्षभिन्नराशिः एकराशिनक्षत्रभिन्न-
 चरणम् एकराशिनक्षत्रचरणंचेति चत्वारो भेदाः तत्र एकराशिनक्षत्रचरणं निन्दितम् । वि-
 भैकचरण इति । अथ शुभकूटे यद्भिन्नक्षराद्यैकक्षराद्यैकत्वं यच्च भिन्नां द्व्यैकभमेतयोर्गणख-
 गौनाडी नृदूरंच न अत्र किमपि नावलोक्यं शुभमित्यर्थः । नृदूरं वक्ष्यमाणम् । भिन्नां द्व्यै-
 कभमित्यत्र भेदद्वयमागतं भवति । एकक्षभिन्नराशिकम् अपरं भेकराशिनक्षत्रभिन्नचरणं त-
 स्मात् एकराशिनक्षत्रचरणं त्यक्त्वा त्रिषु भेदेषु गणादिकं न चिंतयेत् तत्र गणादिदोषे सत्य-
 पि शुभं स्यादित्यर्थः । उक्तंच बृहस्पतिना “एकराशौ पृथग्धिष्ये पृथग्ग्राशौ तथैकभोगण-
 नाडी नृदूरंच ग्रहवैरं न चिंतयेत् ॥” कालनिर्णये “दंपत्योरेकनक्षत्रे भिन्नपादे शुभाक्-
 हम् । दंपत्योरेकपादे तु वर्षातिमरणं ध्रुवम् ॥” इति ॥ ६ ॥

भा०—और देवदैत्योके कलह होय—और देवमनुष्योंके मध्य है—वरकन्याका एक गण
 होय तो श्रुति होय । अब कूट कहते हैं—वरकन्याकी दूजी वारमी २।१२। राशि होवे तो निर्धन
 होय ॥ और ६।८ छठी आठमी होवे तो मरण होय—और नवी पांचमी ९।५ होय तो
 संतान नहीं होय । और ३।११।४।१०। और दोनोंकी सातमी वा एकमी शुभ है, और
 दोनोंका एकनक्षत्रका एक चरण नहीं होय तो ३।१०।११।४।१।७। यह शुभ हैं—
 और जो शुभकूटमें भिन्न नक्षत्र होय ने राशि एक होय तो—और जो नक्षत्र एक होय ने चरण
 पृथक् होय तो गण खग नाडी नृदूरोंको नहीं देखना । नृदूरको आगे कहेंगे ॥ ६ ॥

॥ द्वाष्टे समभंचषष्ठसहितं चेच्छोभनं स्यात्समभं द्विर्द्वादशके द्वितीय-
 सहितं श्रेष्ठं स्त्रिया युग्धरिः ॥ मूलेंद्रार्कभपाश्यजैकचरणादित्याय-
 मेशाश्विभैर्याग्येंद्रीज्यभमित्रभाग्यवसुभत्वाष्ट्रां बहिवर्धुध्र्यभैः ॥ ७ ॥

अथ ग्राह्यषट्काष्टकं द्विर्द्वादशं चाह षट्काष्टे इति । समभं कर्कन्यादि चेद्यदि षष्ठसहि-
 तं स्यात्तदा शोभनं स्यात् ग्राह्यं स्यादित्यर्थः । तद्यथा वृषः समभंतस्मात्सकाशात् षष्ठेन तु-
 लाधारेण सहितं यदि भवति तदा ग्राह्यं स्यादित्यर्थः ॥ तत्स्वामिनो मैत्र्यभावात् समभम् अष्ट-
 मेन समं न ग्राह्यम् । एवमेव ग्राह्या ग्राह्यं विलोकयेत् । अथ ग्राह्यं द्विर्द्वादशं चाह—द्विर्द्वादशके स-
 मभं द्वितीयसहितं यदि भवति तदा श्रेष्ठं शोभनं स्यात् विपरीतमसत् । अत्रासिंहविशेषमाह—
 स्त्रिया युग्धरिति । विषमोपि सिंहः स्त्रिया कन्या युग्युक्तः श्रेष्ठः । अथ नाडीमाह मूलेंद्रि-
 ति ।

अत्रश्लोकेतृतीयातैस्त्रिभिःपदैःतिस्रोनाडयःसूचिताः । मूलप्रसिद्धम् इन्द्रोज्येष्ठा अर्कभे
हस्तः पौशीशततारका अजैकचरणपूर्वाभाद्रपदा आदित्यपुनर्वसुः अर्यमाउत्तराफाल्गु-
नी ईशआर्द्रा अश्विभमश्विनी एभिर्नवनक्षत्रैरेकनाडीभवति । याम्यभरणी इन्दुमृगः
इज्यभंपुष्यः मित्रमनुराधा भाग्यभंपूर्वाफाल्गुनी वसुभंधनिष्ठा त्वार्णचित्रा अंबुपूर्वा-
षाढा अहिर्बुध्न्यमुत्तराभाद्रपदा एभिर्नवनक्षत्रैरेकनाडीभवति ॥ ७ ॥

भा०-सम षट्काष्टका दोष नहीं है-जैसे वृष सम है इससे छठा तुला है इससे जो षट्का-
ष्टक होयतो दोष नहीं है ॥ और द्विर्द्वादशमें २ । १२ । सम जो दूजासहित होयतो दोष
नहीं है ॥ सिंहमें विशेष कहते हैं-विषम जो सिंह, कन्या जो स्त्री उससे युक्त श्रेष्ठ है ॥

अब नाडीको कहतेहैं ।

भा०-मू० ज्ये० ह० श० पूर्वाभाद्रपदा-पुन० उत्तराफाल्गुनी-आर्द्रा-अश्विनी यह एक-
नाडीके ९ नक्षत्र हैं ॥ भ० मृ० पुष्य-अल० पूर्वाफा० ध० चि० पूर्वाषाढा-उत्तराभाद्रपदा
यह वृजी नाडीके ९ नक्षत्र हैं ॥ ७ ॥

अन्यैर्नाडयइहैकनाडिनवकेस्यातांद्विभेचेन्मृतिगोदादक्षिणतः
कचित्रपमुखेपार्श्वैकनाडीहिता॥मैत्र्याद्विव्ययमर्थनंदमपिसतप-
ट्काष्टकंवश्यतःषड्भिःस्त्रीनृगणावरोक्षपगणःसत्कूटमैत्र्योस्तदा॥८॥

अन्यैरुर्वारितैर्नक्षत्रैरेकनाडी एवंतिस्रोनाडयोभवन्ति । इहविवाहविषयेयदाएकनाडीनवके
द्विभेध्वरयोर्भेनक्षत्रेचेत्स्यातांतदामृतिर्मरणस्यात् । अथगौतम्यादिदक्षिणेदेशेक्षत्रिया-
दीनांचअन्यवध्वाअलाभेगतिमाह गोदादक्षिणतः गोदागौतमीतस्याःदक्षिणतः
दक्षिणेदेशेसर्ववर्णेनृपमुखेक्षत्रियादौसर्वदेशस्थेकचित् अन्यकन्याया अलाभेसतिपार्श्वैक-
नाडीहिताशुभास्याज्ञमध्यनाडी । उक्तचरत्नकोशे : “अग्रनाडीव्यधेभर्ता मध्यनाडी-
व्यधेद्वयम् । पृष्ठनाडीव्यधेकन्या त्रियतेनात्रसंशयः ॥ समासन्नेव्यधेशीघ्रं दूरवेधे-
चिरेणतु । व्यधांतरभमानेन वर्षेदुष्टंप्रजायते” इति ब्राह्मणविषयम् ॥ “जठरे
निर्धनत्वंच गर्भे मरणमेवच । पृष्ठदौर्भाग्यमाप्नोति तस्मात्तांपरिवर्जयेत्” इति ॥
ज्योतिःप्रकाशे “निधनंमध्यनाड्यांचदंपत्योर्नैवपार्श्वयोः” इति॥ अथव्यवस्थातत्रैवोक्ता
“कंरग्रहेपृष्ठनाड्यौ ननिघेइतियद्वचः । तत्क्षत्रियादिविषयंगौतमीयाम्यतस्तथा” इति॥
अथपूर्वोक्तानां द्विर्द्वादशानांशुभत्वमाह मैत्र्येति । मैत्र्याग्रहमैत्र्या द्विव्ययंद्विर्द्वादशं
अर्थनंदंपंचमनवमं सतशुभंस्यात् वश्यादिषड्भिःषट्काष्टकंशुभंस्यात् । वश्यभयोनिस्वे-
चरगणनाडीभिःषड्ष्टकंशुभंस्यादित्यर्थः । अथयदास्त्रीनृगणावरोक्षपगणोरक्षोगणः
स्यात्तदातन्मेलनंसत्कूटमैत्र्योःसत्योःशुभंस्यात् ॥ ८ ॥

भा०-और शेष रहे क० रो० आश्ले० म० स्वा० वि० उत्तराषाढा श्र० रे० इन्हीं ९
नक्षत्रोंकी तीजी नाडी है ॥ विवाहमें स्त्रीपुरुषका नक्षत्र एकनाडीमें होवेतो मृत्यु होय ॥ और

दूसरी कन्या नहीं मिले ती गौतमीनदीके दक्षिणवासी क्षत्रियादिकोंके मध्यनाडी विना दोनोंके एकनाडी शुभ होती है-और कन्यापुरुषके राशिस्वामियोंके परस्पर मित्रता होयतो २ । १२ । ५ । ९ । यह अशुभकूटवी शुभ होय-और वश्यादि छसे ६ षडष्टक ६ । ८ शुभ होता है ॥ और स्त्री मनुष्यगणकी होय ने वर राक्षसगणका होयतो सत्कूट मित्रतासे शुभ होता है ॥ ८ ॥

**रक्षःस्त्रीनृपुमान्यदावशमुखैःषड्भिर्युतंशोभनंस्त्रीभान्नानिकटेनृदूर-
मशुभंखेटोडुमैत्र्योःशुभम् ॥ द्व्यर्केताम्रसुवर्णमष्टरिपुकेगोयुग्मम-
थार्ककेरौप्यंकांस्यमथैकनाडियुजिगोस्वर्णादिदत्त्वोद्वहेत् ॥ ९ ॥**

अथयदारक्षःस्त्रीरक्षोगणास्त्री नृपुमानृगणःपुरुषःस्यात् तदावशमुखैःषड्भिःवश्य-
भयोनिलेखचरकूटनाडीत्येतैःषड्भिर्युतंतन्मेलनंशुभंस्यात् । अथनृदूरंसापवादमाह । स्त्री-
भास्त्रीनक्षत्रात्तनाइतिनृनक्षत्रं यदिनिकटेसमीपेभवति तदानृदूरंस्यात् । कथंभूतंनृदू-
रम् अशुभम् अशुभफलदम् । इदंनृदूरंखेटोडुमैत्र्योःसत्योःशुभंस्यात् उडुमैत्रीनक्षत्रमै-
त्रीयोनिमैत्रीतिथावत् । अथसंकटेदुष्टकूटादौदानमाह । द्व्यर्केइति । द्व्यर्केद्विर्द्वादशेता-
म्रसुवर्णादि दत्त्वाउद्वहेत् । अष्टरिपुकेषडष्टकेगोयुग्ममिथुनंदत्त्वाउद्वहेत् अर्थार्ककेपंचम-
नवमेरौप्यंकांस्यंचदत्त्वोद्वहेत् । अथएकनाड्यादानमाह । एकनाडीयुजिगोस्वर्णादिद-
त्त्वोद्वहेत् एकनाडीयोगेगोस्वर्णान्नवस्त्राणिवहूनिदत्त्वोद्वहेत् । राजमार्तण्डे-“षडष्टकेगोमि-
थुनंप्रदद्यात्कांस्यंसरौप्यंनवपंचमेच । नाड्यांतुधेन्वन्नसुवर्णवस्त्रं द्विर्द्वादशेब्राह्मणतर्पणं
च” इति ॥ उद्धाहृतत्वे “ताम्रहेमधनव्ययेरजतयुक्कांस्यंशरांकैवृषं गांदद्याच्चषडष्टके
द्विजभुजिस्वर्णंच नाडीयुतौ” इति ॥ ९ ॥

भा०-और रक्षोगणकी स्त्री और मनुष्यगणका पुरुष होय तोबी वश्यभयोनिलेखचरकूट-
नाडियोंसे युत मेलन शुभ है ॥ और स्त्रीके नक्षत्रसे पुरुषका नक्षत्र नजीक होयतो उनको नृदूर
कहते हैं-नृदूर अशुभ है-और खेटमैत्रीसे और योनिकी मैत्रीसे नृदूर शुभ होता है ॥ अब
संकटमें दुष्टकूटादिकोंका दान कहते हैं-दूजा बारमा कूट होयतो तांबा सोनाको देके विवाह
करणा-और ६ । ८ होयतो गौमिथुनका दान देके विवाह करणा ॥ और ९ । ५ होयतो
रूप्य कांसी देके विवाह करणा ॥ और एकनाडीमें होयतो गौ सुवर्ण वस्त्र अन्नादिक बहुत दान
करके विवाह करणा ॥ ९ ॥

**भूर्वर्णैक्यवरोत्तमेथवशभक्ष्येऽर्द्धद्वयमित्रयोःखंवैराशनकेधरारिव-
शकेथोसद्भयोरग्रयः॥मिश्रेतच्छकलंत्वथातिसुहृदोर्वेदास्त्रयोमि-
त्रयोरेकःस्याद्विषतःस्वभावगुणयोर्द्वौखंमहद्वैरिणोः ॥ १० ॥**

अथगुणविचारंत्रिभिर्वृत्तेराह । तत्रादौवर्णगुणविचारमाह । वर्णैक्यवरोत्तमेभूरेकोयु-
गोन्नेयः वर्णयोरेक्यंयस्मिन्वर्तिते तद्वर्णैक्यंवरुत्तमोयस्मिन्स्तद्वरोत्तमंच उभयत्रापि एकै-
कोगुणोन्नेयः अर्थाद्वीनवरेगुणाभावः । उक्तंच ज्योतिर्निबन्धे “एकोगुणः समेवर्णेतथाव-

णोत्तमेवरे ॥ हीनवर्णे गुणः शून्यकेप्याहुः सदृशेदलम्” इति । अथवश्यगुणविचार-
माह । वशभक्ष्ये अर्द्धमेकस्यार्द्धगुणः वशभक्ष्ययथामनुष्याणां जलजा वशा भक्ष्याश्च
तत्र अर्द्धगुणो ग्राह्यः । एतच्च द्विजादौ ज्ञेयं द्विजातयस्तुकदाचिच्छाद्धेपाठीनजातीयमत्स्य-
भक्षका भवन्ति न सर्वेषाम् । तस्माद्बधूवरजातिं विचार्य योजनीयम् हीनजातौ शून्ययतः
स्ववैराशनके इत्यस्मिन्नेव श्लोके उक्तत्वात् एवमेव सिंहस्य सर्वे वश्याः भक्ष्याश्च भवन्ति । तत्र
मनुष्याः वैरभक्ष्यं वृश्चिकस्तु वैरी अन्ये वशभक्ष्यम् अथ मित्रयोः परस्परं सुहृदोः द्वयं गु-
णद्वयं ज्ञेयम् । तत्र विचारः । स्वजातौ मित्रत्वं प्रकटं मनुष्याणां मिषवृषाश्च मृगैः सह मित्रत्वं
तत्र हीनजातीयानां पशवो वशभक्ष्यं तत्रार्द्धगुणः अन्यत्र द्वयम् । अथ अरिवशकेधरा
एको गुणः अरिवशकं यथा मनुष्याणां वृश्चिकः सिंहवृश्चिकयोर्नित्यवैरम् वृश्चिकदष्टः
सिंहो मरणमाप्नोतीति लोके प्रसिद्धम् तस्मादत्र गुणाभावः । प्रथमं वशभक्षणे अन्यजना-
दित्युक्तम् तस्मात्सुबुद्धिर्भिविचार्य वक्तव्यम् । ममात्रवश्यविचारणेषु छिरे वस्फुरिता अत्र-
यद्विरुक्तं तद्बुधैः शोधनीयम् । ननु वश्यभक्षणे कौप्येन वश्यो हरेरित्येवोक्तम् । त्वया कथ-
मुक्तं सिंहस्य मनुष्यावैरभक्ष्यमिति सत्यम् । तच्छ्लोकोक्तलक्षणं सर्वसामान्यमस्ति ।
अतएवोक्तं ग्रंथकर्त्रा अन्यजनादिति । सिंहस्तु नरगजादिप्रतापि मारणेऽप्युत्सुकः अन्ये-
षां मारणे उदासीनः असदृशत्वात् । उक्तं च “वैरवश्ये गुणाभावो द्वयोः सख्ये गुणद्वयम् ।
वशवैरे गुणश्चैको वशभक्ष्ये गुणार्द्धकम्” इति । अथ तारागुणविचारमाह । सद्भयोः उभ-
यतः सत्तारयोः सतोः अग्रयः त्रयोगुणाः एतदुक्तं भवति भेगण्येकहते इत्यनेन प्रकारे-
ण उभयतोऽपि यदिसत्तारे भवतस्तदा त्रयोगुणा इत्यर्थः । मिश्रे तच्छकलमिति । मिश्रे एकतः
शुभातारा एकतः अशुभा एवं विधे मिश्रे सति तच्छकलं तेषां त्रयाणां शकलं सार्द्धं को गु-
ण इत्यर्थः । अन्यथा गुणाभाव इत्यर्थात् सिद्धम् । उक्तं च “एकतो लभ्यते तारा शुभा चैवा-
शुभान्यतः ॥ तदा सार्द्धं गुणश्चैकस्तारा शुद्धौ मिथस्त्रयः ॥ उभयोर्न शुभातारा तदा शून्यं स-
मादिशेत्” इति ॥ अथ योनिगुणविचारमाह । अतिसुहृदोर्वेदाश्च त्वारोगुणाः मित्रयोस्त्रयः
द्विषतोर्वैरिणोरेकः स्वभावगुणयोर्द्वौ महद्वैरिणोः स्वशून्यगुणः स्यात् । एवं पंच प्रकारे-
ण योनिगुणाः । अस्य विवेकः अष्टाविंशतिनक्षत्राणामुज्ज्वलदयः सर्वाश्चतुर्दश योनयः तत्र
सिंहे भंमहिषाश्चमित्यादियदुक्तं तन्महद्वैरं तत्रापि महद्वैरेमहिषाश्च वानरमेषकम् एतद्वय-
मुदासीनं स्वभावगुणं परस्परघाताभावात् । अथैकयोनिषु अतिमित्रत्वज्ञेयम् एकयोनि-
ष्वपि गजयोः श्वानयोः मार्जारयोः व्याघ्रयोः सिंहयोः एकयोनिस्त्वेपि मित्रत्वं परस्पर-
रकलहकारणात् एतद्युग्मपंचकं स्वभावगुणम् एतद्युग्मपंचकं तु महद्वैरस्थं महिषाश्च वान-
रमेषम् एतद्वयमित्येतद्युग्मसप्तकं स्वभावगुणं व्याघ्रस्तु सप्तोदुरुनकुलेषु उदासीनः सिंहो-
प्येवमेव उदासीनः तथा एतौ व्याघ्रसिंहौ अन्येषां वैरिणौ सर्पमार्जारयोर्वैरं श्वमेषयोः मैत्रं
गोमहिष्योर्मैत्रं सुंदरुसर्पयोर्वैरम् एवं शत्रुमित्रादिकम् उदासीनत्वं च विचार्य उक्तवद्गुणाज्ञा-
तव्याः । औदासिन्ये स्वभावगुणवत्तु गुणग्रहणमुदासीनानां गुणायद्यपि नोक्तास्तथापि

स्वभावगुणे महिषाश्वमेधवानरेचऔदासीन्यं दृश्यते तस्मादेतद्वयम् उदासीनेगुणग्रहणं
कर्तव्यमित्यर्याज्ज्ञायते । उक्तं च “महावैरेचवैरे च स्वभावेचयथाक्रमम् ॥ मैत्रेचैवा-
तिमैत्रेचखेदुद्वित्रिचतुर्गुणाः” इति ॥ १० ॥

। भा०-जो वर उत्तमवर्णका होय अथवा दोनोंका एक वर्ण होवे तो गुण एक १ होय ॥
और वर हीनवर्णका होयतो गुण नहीं होय ॥ अथ वदयगुणविचारः ॥ जो एकका वदय और
दूसरेका भक्ष्य होयतो अर्द्ध गुण होय ॥ और दोनों मित्र होवें तो गुण २ होय ॥ और
शत्रुवदय होयतो एक गुण होय ॥

अथ तारागुणविचारः ॥

जो दोनोंकी शुभतारा होय तो तीन ३ गुण होय ॥ और एककी शुभ और एककी अशुभ
होयतो डेढ़ १ ॥ गुण होय ॥ अथ योनिगुणविचारः ॥ दोनोंके अत्यंतमित्रतासे ४ चार गुण होय
और मित्रतासे तीन गुण होय ॥ और दोनोंके वैर होयतो १ गुण होय ॥ और स्वभाव गुणसे
२ गुण होय ॥ और दोनों महद्वैरो होयतो शून्य गुण होय ॥ १० ॥

एकेशोभयमित्रयोःशरमिता अर्द्धसमारातिकेचत्वारः सममित्रके
रिपुहितेभूमिद्वर्धुदासेत्रयः ॥ नादेवोमनुजावधूरिहरसास्तद्वैपरी-
त्येशराःषट्साम्येसप्तपूरुषःसुरवधूरैककोन्यत्रयम् ॥ ११ ॥

अथखेचरगुणविचारमाह । एकः ईशोयस्मिन्नतदेकेशम् उभयत्रमित्रेयस्मिन्नतदुभ-
यमित्रम् एकेशंच उभयमित्रंच एकेशोभयमित्रे तयोः शरमिताः पंचगुणाग्राह्याः उभय-
त्रापिपंचपंचग्राह्याइत्यर्थः । अर्द्धसमारातिकेसमः उदासीनः अरातिः शत्रुः एवंयस्मि-
न्मेलनेतत्समारातिकं तत्रअर्द्धमेकस्यार्द्धगुणाः स्युः । रिपुहितेअरिसुहृदिभूमिः एकः
द्वर्धुदासेत्रयः द्वौउदासीनौयस्मिन् तत्रत्रयोगुणाः अनुक्तेगुणाभावः । उक्तं च “यत्रैका-
धिपतित्वेचमित्रत्वेगुणपंचकम् ॥ चत्वारः सममित्रेचद्वयोःसाम्येत्रयोगुणाः ॥ मित्रवैरे
गुणश्चैकः समवैरेगुणार्द्धकम् ॥ परस्परंखेटवैरेगुणः शून्यंसमादिशेत्” इति । अथगुण-
विचारमाह । नादेवइति । यत्रनरोदेवगणः वधूर्मनुजामनुष्यगणाभवति । इहरसाः
षट्गुणाग्राह्याः तद्वैपरीत्येतयोर्वैपरीत्यंतद्वैपरीत्यंतस्मिन्शरमिताः पंचगुणाग्राह्याः एतदु-
क्तंभवतियत्रनरोमनुष्यगणः वधूर्देवगणा अत्रपंचगुणाग्राह्याइत्यर्थः । षट्साम्येगणसाम्ये
षट्गुणाग्राह्याः यत्रअसप्तपः पूरुषः दैत्यगणः पूरुषः सुरवधूर्देवगणास्त्रीभवतितत्रैकः
एकगुणोग्राह्यः अन्यत्रउक्तादन्यत्रखंडशून्यंस्यात् ॥ ११ ॥

अथ खेचरगुणविचारः ।

भा०-दोनोंका स्वामी एक होय अथवा परस्पर मित्रता होवे तो पांच ५ गुण होय ॥ और
सम शत्रु होवेतो अर्द्धगुण होय ॥ और शत्रुमित्रसे १ गुण होय ॥ और परस्पर समतासे तीन
गुण होय ॥ अनुक्ते गुण नहीं होता है ॥

अथ गणगुणविचारः ।

भा०-जो पुरुष देवगणका और कन्या मनुष्यगणकी होयतो छ ६ गुण होय ॥ विपरीतसे पांच ५ गुण होय ॥ समगणसे ६ गुण होय ॥ और राक्षसगणका पुरुष होय ने कन्या देवगणकी होयतो एक गुण होय अन्यथा शून्य गुण होय ॥ ११ ॥

दुष्कूटेयदियोनिमैत्रमबलादूरंतदांभोधयोनोचेत्स्वंत्वनयोर्यदैक-
मिहभूर्भाष्ट्यैक्यकेखंगुणः ॥ सत्कूटेवरदूरताभरिपुताषड्वित्रराश्यै-
कभेपंचान्यत्रसुकूटेचगिरयोथोनाडिभेदेगजाः ॥ १२ ॥

इति श्रीमुहूर्तमार्तण्डेविवाहप्रकरणेघटितं समाप्तम् ॥

अथ कूटेगुणविचारमाह । दुष्कूटेद्विर्द्वादशादौसतियदियोनिमैत्रमबलादूरंस्त्रीदूरंस्यात् तदांभोधयश्चत्वारोगुणाग्राह्याः नोचेद्यदियोनिमैत्रमबलादूरंनस्यात्तदाखंशून्यंगुणः स्यात् अनयोर्योनिमैत्रस्त्रीदूरयोर्मध्ये यत्रएकंस्यात् इहभूरैकोगुणः भांष्ट्यैक्यकेनक्षत्रैक्यच-
रणेखंशून्यंगुणेग्राह्याः । अथसत्कूटेसति यदिवरदूरताभरिपुताउभयेर्विरं योनिर्विरंचस्या-
त् तदारसाः षड्गुणा ग्राह्याः भिन्नराश्यैकभेपंचभिन्नराशिश्चएकभर्ता च अत्रपंचगुणा-
ग्राह्याः उर्वरितेसुकूटेगिरयः सप्तगुणाग्राह्याः । अथनाडीविचारमाह । अथोनाडीति ।
नाडिभेदेगजाः अष्टौगुणाग्राह्याः । अनुक्तेगुणाभावः ॥ इतिमुहूर्तमार्तण्डेघटितम् ॥ १२ ॥

अथ कूटगुणविचारः ।

भा०-और जो कूट २ । १२ होय ने योनिकी भिन्नता होय और स्त्रीदूर होयतो ४ चार गुण होय ॥ और योनिकी भिन्नता ने स्त्रीदूर नहीं होयतो ० शून्यगुण होय ॥ और जो योनि-
भिन्न और स्त्रीदूरमेंसे एक होयतो एकगुण होय ॥ और दोनोंके एकनक्षत्रका एक पाद होयतो ० शून्य गुण होय ॥ और जो सत्कूट होवे ने वर दूर होय और नक्षत्रकी शत्रुता होय ने दोनोंकी योनिमें वैर होयतो ६ गुण होय ॥ और दोनोंकी भिन्नराशि होवे ने नक्षत्र एक होयतो ५ पांच गुण होय ॥ और शेष सत्कूट होयतो ७ सात गुण होय ॥

अथ नाडीविचारः ।

भा०-भिन्ननाडीसे अष्ट ८ गुण होय ॥ और अनुक्त होवेतो गुणभी नहीं ॥ १२ ॥

स्त्रीणामष्टमवर्षतस्त्रिषुनृणांचीर्णव्रतानामयुक्ष्वब्देष्वत्रचराधमाघ-
युगयोर्मार्गेविवाहःशुभः ॥ ज्येष्ठपूर्वजयोस्त्यजेद्धिमरुचिज्ञेज्यो
नखेटान्वितंयन्मासादिजनुर्भवंप्रथमकेगर्भेत्यजेन्नानुजे ॥ १३ ॥

अथस्त्रीणांविवाहकालमाह । स्त्रीणामष्टमवर्षतःसकाशात्त्रिषुवर्षेषुविवाहःशुभः
स्यात् । अष्टमनवमदशमेषुशुभःस्यादित्यर्थः । तथाचसंवर्तः “अष्टवर्षाभवेद्गौरीनववर्षा
चरोहिणी । दशवर्षाभवेत्कन्याद्वादशेवृषलीमता ॥ गौरीदानान्नाकलोकेवैकुण्ठेरोहिणीद-
त्त । कन्यादानाद्ब्रह्मलोकेरौर्वंतुरजस्वलाम्” इति ॥ रजस्वलेतिवृषलीपर्यायः । तथाच

कारिकायामुक्तम् “षडब्दमध्येनोद्वाह्याकन्यावर्षद्वयंयतः ॥ सोमोभुंक्ततस्तद्वर्षश्च
तथानलः” इति । अस्यवाक्यस्यसहायिनीश्रुतिरपि “सोमःप्रथमोविविद्” इत्युपक्रम्य
“सोमोदद्वर्षवायंगंधर्वोददग्रये” इत्यंता । नन्वस्यविरोधोब्रह्मपुराणेगौतमीमाहात्म्ये-
भानुतीर्थवर्णनेविष्टिभानुसंवादेदृश्यते विष्टिभानुरुवाच “चतुर्थाद्वत्सरादूर्ध्वयावन्नदशमा-
त्ययः । तावद्विवाहःकन्यायाःपित्राकार्यःप्रयत्नतः॥” इति । सत्यम् । अत्रपुराणवाक्यं
शूद्रादिविषयं श्रौतस्मार्तब्राह्मणादिविषयमित्यविरोधः सप्तमवर्षविषमत्वान्नारदादिभिः
स्त्रीविवाहेनांगीकृतम् तस्माच्छास्त्रतत्त्ववेदिनाआचार्येणसर्ववर्णानामविरुद्धमेवोक्तम् ।
स्त्रीणामष्टमवर्षतस्त्रिष्विति । कथितकालादूर्ध्वकदाचिद्बालाभनिमित्तादौसप्तमवर्षेषुद्वा-
दशचतुर्दशषोडशेषुविवाहोऽग्रंथांतरेउक्तः । कालनिर्णयदीपिकाविवरणेस्वयंवरार्थका-
लद्वयमुक्तम् । जीवत्पितृकायाऋतौवर्षत्रयानंतरंस्वयंवरकालः अदातृकायाअपिऋतौ-
वर्षत्रयानंतरंस्वयंवरकालः । अदातृकायाइत्येतत्सर्ववर्णसाधारणम् । कन्याप्रदातारःका-
लनिर्णयदीपिकायामुक्ताः “पितापितामहोभ्रातामातावंधुर्यदानहि । ऋतौवर्षत्रयादूर्ध्व-
कन्याकुप्यात्स्वयंवरम् ॥” इति । बौधायनोप्याह “वर्षाणित्रीण्यृतुमतीकांक्षेतपितृ-
शासनम् ॥ ततश्चतुर्थेवर्षेतुविदेतसदृशंपतिम्” इति । अथपुंसांविवाहकालमाह । नृणां-
चीर्णव्रतानां कृतविसर्गणाम् अयुग्मेषुविषमेषुअब्देषुवर्षेषु विवाहःशुभःस्यात् । विशेष-
तउक्तवर्षेषुकर्तव्यइत्याह । अत्रराधमाघयुगयोः अत्रविषमवर्षेषु राधोवैशाखः माघः
प्रसिद्धःअनयोर्युगेयुगले राधयुगंवैशाखज्येष्ठौ माघयुगं माघफाल्गुनावित्यर्थः । मार्ग-
मार्गशीर्षेविवाहःशुभःस्यात् । एतेपंचमासाःबहुसंमताःएषुज्येष्ठंज्येष्ठमासंपूर्वजयोःप्रथ-
मजातयोःद्वयोस्त्यजेत् । अर्थादेकतरेज्येष्ठेसतिनत्यजेत् । दोषांतरमाह । हिमरुचिचंद्र-
ज्ञेज्योनेखेटान्वितंबुधगुरुरहितान्यग्रहयुक्तं पापग्रहयुक्तं शूद्राणाम् अन्यतमयुक्तंत्यजेत्
अनिष्टफलश्रवणात् “मासाद्यंजनिसंभवम्” इति त्याज्यप्रकरणोक्तंयत्तस्यविशेषनिर्ण-
यमाह । यन्मासादितिस्पष्टार्थम् । नारदः “नजन्ममासेनक्षत्रेनजन्मदिवसेपिवा ।
आद्यगर्भेमुतस्यापिदुहितुर्वाकरग्रहः” इति ॥ १३ ॥

अथ कन्याका विवाहकाल कहतेहैं ।

भा०-कन्याके विवाह आठमें वर्षमें वा नवमें वर्षमें वा दशमें वर्षमें करना । पुरुषके
व्रत समाप्त होनेसे विषमवर्षमें विवाह करणा ॥ और वैशाख, माघ, ज्येष्ठ, फाल्गुन, मार्गशीर्ष
ए मास विवाहमें श्रेष्ठ हैं ॥ जो वर कन्या दोनों प्रथम संतानका होय तो ज्येष्ठमासमें विवाह
नहीं करणा । और एक ज्येष्ठ होयतो ज्येष्ठमास अशुभ नहीं है और जो चंद्रमा बुध विना
दूजे ग्रहोंसे संयुक्त होयतो अशुभ है ॥ और प्रथम संतानके विवाहमें जन्ममासादिकोंको नहीं
लेना ॥ दूजे संतानके दोष नहीं है ॥ १३ ॥

मूलांत्यार्कमघास्थिरेंद्रनिलयुद्धमैत्रंविवाहेशुभं
पापत्यक्तमनिंदुभुक्खलयुतंभोग्यंचविद्धंचभम् ॥

विश्वेन्द्रोर्ममित्रयोर्द्विकभयोः पैत्र्यर्क्षहयोर्मिथो-

त्यार्यम्णोः पुनरस्रपोर्वरुणभस्वात्योरुभाहस्तयोः ॥ १४ ॥

अथ विवाहनक्षत्राणिसवेधान्याह । मूलांत्यार्केति ॥ मूलंप्रसिद्धम् अंत्यरेवती अर्को हस्तः मघाप्रसिद्धा स्थिराणिरोहिण्युत्तरात्रयमङ्गुर्मुगः अनिलंस्वाती एभिः सहितं मैत्र-
मनुराधा विवाहेशुभं शुभफलदम् । अथ एतेषूक्तेषु निर्दिष्टमाह । पापत्यक्तमसत् अनिंदुमुक्त्वा
चंद्राभुक्तं न शुभम् एतदुक्तं भवति । पापग्रहत्यक्तं नक्षत्रं चंद्रभुक्तिरहितं न शुभं स्यात् । खल-
युक्तं पापग्रहयुक्तं भोग्यं विद्धं न शुभं स्यात् । अथ वेधमाह विश्वेन्द्रोः उत्तरामृगयोः यममित्रयोः
भरण्यनुराधयोः द्विकभयोः कस्यभेकभेद्वेचतेकभेचद्विकभेरोहिण्यभिजितौतयोः पैत्र्य-
र्क्षहयोः मघाश्रवणयोः मिथः परस्परम् अंत्यार्यम्णोः रेवत्युत्तराफाल्गुन्योः पुनरस्रपोः
पुनर्वसुमूलयोः वरुणभस्वात्योः शततारकास्वात्योः उभाहस्तयोः उत्तराभाद्रपदाहस्तयो-
र्मिथः परस्परं वेधः स्यादित्युत्तरश्चोकेनान्वयः ॥ १४ ॥

अब विवाहनक्षत्रोंको कहते हैं ।

भा०-मू० रे० ह० म० स्थिर-मू० स्वा० अनुराधा-ये नक्षत्र शुभ हैं ॥ और जो नक्षत्र पाप-
ग्रहसे युक्त होय अर्थात् पापग्रहने छोड़ा होय वह अशुभ है ॥ और चंद्रमाने नहीं भोगा
होयतो अशुभ है और पापयुक्त होय और पापभोग्य होय वा विद्ध होयतो अशुभ है ॥

अथ वेधविचारः ।

भा०-उत्तरा और मृगके परस्पर वेध होय ॥ ऐसेही भरणीके और अनुराधाके रोहिणी
अभिजितके-मघाश्रवणके-रेवती उत्तराफाल्गुनीके-पुनर्वसुमूलके-शतभिषास्वातीके उत्तराभा-
द्रपदा हस्तके-वेध हैं ॥ १४ ॥

वेधोयं करपीडनेनिगदितो नान्येषु तेषु स्मृतो वेधः सप्तशलाककेशि-
वदिशः कार्शानवाद्यैर्युते ॥ वेधोऽत्यादिमयोर्द्विकत्रिमितयोरंध्यो-
र्मिथः सद्ब्रह्मैर्विद्धे भेचरणंत्यजेत्खलखगैः सर्वे त्विहां प्रिक्रचित् ॥ १५ ॥

अथ कर्मविशेषेण वेधनिर्णयमाह । वेधोयमिति । अयं वेधः करपीडने विवाहे पूर्वमुनि-
भिर्निगदितः । नान्येषु अन्येषु शुभकर्मसु अयं वेधो नोक्त इत्यर्थः । तेषु विवाहान्यकर्मसु सप्त-
शलाकके स्मृतः किंभूते सप्तशलाकके चक्रे शिवदिशः ईशान्याः सकाशात् कार्शानवाद्यैर्युते
कृशानुर्देवतायस्येति कार्शानवंकृत्तिकासा आद्यायेषां तानितैर्युते ईशान्यादिप्रदक्षिणंकृत्ति-
कादिनक्षत्रयुक्त इत्यर्थः । विवाहादृते सर्वकर्मसु सप्तशलाकाचक्रे वेधोऽवलोकनीय इति ।
अथ पादवेधमाह । वेधोऽत्यादिमयोरिति । अंत्यादिमयोः चतुर्थप्रथमयोः द्विकत्रिमितयोः
द्वितीयतृतीययोः अंध्योश्चरणयोः मिथः परस्परं वेधः स्यात् । अथास्य निर्णयमाह ।
सत्खगैः शुभग्रहैः भेनक्षत्रे विद्धे सति चरणंत्यजेत् खलखगैः पापग्रहैः विद्धे सति सर्वनक्षत्रंत्य-

जेदित्यर्थः । इहास्मिन्पापविद्धेकचिदन्यमुहूर्तालाभेसतिअग्निचरणांविद्धित्यजेदित्यर्थः ।
उक्तंचमांडव्येन “ धिष्ण्यसौम्यग्रहैर्विद्धंपादमात्रंपरित्यजेत् ॥ क्रूरैस्तुसकलंत्याज्य-
मितिवेधविनिश्चयः” इति । वैचनाथः “वेधमाद्यंतयोरंध्योरन्योन्यद्वितृतीययोः ॥ क्रूरै-
रपित्यजेत्पादकेचिदुचुर्महर्षयः” इति ॥ १५ ॥

भा०-इन वेधको विवाहमें देखणा ॥ अन्यत्र नहीं देखणा-और कर्ममें सप्तशलाकाका
वेध है सो ईशानमें कृत्तिकाको देके एकएक दिशामें सातसात नक्षत्र देणा । सो विवाह बिना
संपूर्ण काममें देखणा ॥ अब पादवेध कहते हैं ॥ प्रथम चतुर्थपादको वेध होय-और द्वितीय
तृतीय पादके वेध होय-जो शुभग्रहोंसे वेध होयतो चरण शुभ है-और पापोंसे विद्ध होय तो
सारे नक्षत्र अशुभ होय ॥ १५ ॥

लग्नेशेभवगेथवाशशिनिसदृष्टेशुभेवांगगेहोरायांचशुभस्यवाव्यध
भयंनास्तीतिपूर्वेजगुः ॥ भौमान्याकृतिषड्जिनाष्टनखभंहंत्यग्र
तोलत्तयाखेटोर्कोर्कमितंशशीमुनिमितंपूर्णोनसन्मालवे ॥ १६ ॥

अथवेधभंगमाह । लग्नेशइति । लग्नस्वामिनिभवगेएकादशगेसतिवेधस्यदोषोनास्तीति
एकोभंगः अथवाशशिनिसदृष्टेसतिद्वितीयोभंगः वाइत्यथवा शुभेशुभग्रहेचंद्रवर्जितेअंगे
सतितृतीयोभंगः शुभस्यहोरायांचेतचतुर्थोभंगः एषामन्यतमेसतिव्यधोनास्तीतिपूर्-
वैमुनयोजगुः आहुः । तथाच वसिष्ठः “लग्नेशुभसौम्ययुतेक्षितेवालग्नादिनाथोभवगस्त-
थावा ॥ कालाख्यहोराचतयाशुभस्यभवेद्धिदोषस्यतथाविभंगः” इति । उद्वाहत्वेपि
“ सद्युगृहत्तनुगेशुभेव्यधभयंनोवायगेलग्रपेहोरायांचशुभस्यवाशशिनिसदृष्टेऽपिचार्यैरु-
द्धोः” इति । अथलत्तामाह । भौमादिति । भौमात्सकाशात्खेटोग्रहोराहंतः क्रमा-
द्व्याकृत्यादिभनक्षत्रमग्रतोलत्तयाहंति । भौमस्तृतीयं बुधः आकृतिर्द्वाविंशतिमितं गुरुः
षष्ठं शुक्रः जिनमितंचतुर्विंशं शनिरष्टमं राहुर्नखमितंविंशलत्तयाहंति । अर्कः सूर्यः
अर्कमितंद्वादशं शशीपूर्णचंद्रमाः मुनिमितंसप्तमम् अग्रतोलत्तया हंति । तत्तुहंतनक्षत्र-
मालवे मालवदेशेनसत्तनशुभंस्यात् । उक्तंच “लत्तामालवकेदेशेपातंकीशलकेतथा ।
एकार्गलंतुकाश्मीरेवेधंसर्वत्रवर्जयेत्” ॥ १६ ॥

अब वेधभंग कहतेहैं ।

भा०-यदि लग्नस्वामी एकादशमें होयतो वेधदोष नहीं होय ॥ १ ॥

और चंद्रमाको शुभग्रह देखते होयतो वेधदोष नहीं होय ॥ २ ॥

अथवा चंद्र बिना शुभग्रह लग्नमें होय तौबी वेधदोष नहीं होय ॥ ३ ॥

अब लातको कहते हैं ॥ भौम अपने सामने तीजा नक्षत्रको लात देता है ॥

ऐसे बुध बावीस २२ माको लात देता है ॥ गुरु ६ छठाको लात देता है ॥ और शुक्र चौबीस

२४ माको लात देता है ॥ और शनि ८ आठमाको लात देता है ॥ राहु २० बीसमाको लात

देताहै ॥ सूर्य बारमा नक्षत्रको लात देताहै ॥ और पूर्णचंद्र सातमा ७ नक्षत्रको लात देताहै या

लात मालवामें अशुभ है ॥ १६ ॥

षण्मासग्रहणोडुचंद्रतनुगंविद्धर्क्षजन्मर्क्षकेत्याज्येजन्मभलग्नकेत-
नुगतेसूर्यान्मनूडुत्यजेत् ॥ दंतद्वयंकदशोर्कतोयुगगजास्तर्काः
खबाणेंदवोनाडीःसंक्रमणेत्यजेद्विषदांप्रायोरवेदूषिताः ॥ १७ ॥

अथदोषांतराण्याह । षण्मासमिति । षण्मासंषण्मासपर्यंतं ग्रहणोडुग्रहणनक्षत्रं
चंद्रतनुगं चंद्रगतंलभगतंचत्याज्यम् चंद्रगतमिति यस्मिन्दिनेचंद्रमसायुक्तंभवति तच्च-
ंद्रगतंदिननक्षत्रमिति यावत् । तनुगंयथा अश्विन्यांग्रहणेजातेतत्त्रयंशत्रयोदशभागांतमे-
षलग्ने सतिअश्विनीलग्नस्थास्यात् । एवंभरण्याद्यपि ग्रहणोडुइत्यनेनैवअन्यान्यपिउडू-
निदुष्टानि त्याज्यानि । विद्धर्क्षविद्धनक्षत्रजन्मनक्षत्रमेतेउमेतनुगेत्याज्ये भंचलग्नंचभलग्न-
जन्मनिभलग्नेजन्मभलग्नेतएवजन्मभलग्नेके जन्मराशिजन्मलग्नेतनुगेत्याज्ये । लग्नांतर्ग-
तनक्षत्रज्ञानायस्वकल्पितसूत्रं “नवघ्नंतनुवेदात्सैकस्यात्तारकंतनौ” अर्कनक्षत्रात्सूर्यनक्ष-
त्रात् मनूडुचतुर्दशनक्षत्रंत्यजेत् । अथसूर्यादीनांराशिसंक्रमणेत्याज्यघटिकाआह ।
त्याज्याइति । रविचंद्रकुजसौम्यगुरुशुक्रमंदानांसंक्रमणेरद्वयंकददनाडयस्त्याज्याः
तद्यथा रविसंक्रमणेरदनाडयोद्वात्रिंशद्वटिकावज्याः संक्रमणकालात्पूर्वतः षोडशघ-
टिकाः परतः षोडशघटिकाः एवंद्वात्रिंशद्वटिकास्त्याज्याइत्यर्थः । तथाच चंद्रसं-
क्रमणेद्वेनाडयौ भौमसंक्रमणेनवघटिकाः बुधसंक्रमणेद्वेघटिकेत्याज्ये गुरोः संक्रमणे-
अब्ध्यष्टौ ८४ चतुरशीतिघटिकाः शुक्रस्यषद्वटिकाः शनेः संक्रमणेखतिथयः १५०
पंचाशदधिकशतंघटिकाः त्याज्याइत्यर्थः । अत्रबाहुल्येनसर्वापेक्षयारवेः संक्रमणा-
डयोवहुभिराचार्यैर्दूषिताइत्यर्थः ॥ १७ ॥

भा०-ग्रहण नक्षत्र छ महीनोतक अशुभहै सो चंद्रगतहोय वा लग्नगत होय तो त्याग करणा ॥
विद्ध नक्षत्र वा जन्मनक्षत्र लग्नगत होयतो त्याग करणा ॥ और जन्मराशि जन्मलग्न लग्नगत
होय तो अशुभ होय ॥ और सूर्यनक्षत्रसे चौदसा नक्षत्र अशुभहै ॥

अब संक्रांतिकी त्याज्यघटियोंको कहतेहैं ।

भा०-सूर्यसंक्रांतिकी सोलेसोले मिलके ३२ घडियों अशुभ हैं ॥ ऐसेही चंद्रमाकी मिलके
दोय २ त्याज्यहैं ॥ और भौमकी ९ । और बुधकी २ गुरुकी ८४ शुक्रकी ६ । और शनिकी
१५० । बहुत आचार्योंने सूर्यसंक्रांतिकी नाडियोंको अशुभ कहाहै ॥ १७ ॥

षट्षष्टिर्कृतुसंधितस्तिथिभयुक्संधौद्विनाडयौग्रहा-
त्तत्पादैर्दिवसांस्त्रिदशदिभान्प्रागर्द्धितान्संत्यजेत् ॥

उत्पातेद्यहसुद्रमंचशिखिनोराकाष्टमीप्राग्दले

विदप्रांत्येकृतरुद्रयोरबहुलेकृष्णेनिरेकेष्विह ॥ १८ ॥

अथसंधिदोषमाह । षडिति । ऋतुसंधितः वसंतादिऋतुप्रवृत्तेः षट्षष्टिः षडभि-
 रविकाषष्टिः ६६ घटीनां षट्षष्टिस्त्याज्येत्यर्थः । ऋतुप्रवृत्तिलक्षणं रत्नमालायाम् “सृ-
 गादिराशिद्वयभानुभोगात् षडर्तवः स्युः शिशिरोवसंतः । ग्रीष्मश्च वर्षा च शरच्चतद्वद्वे-
 तनामाकथितोत्रषष्ठः” इति । तिथिभयुक्तसंधौ तिथिनक्षत्रयोगानां संधौ द्विनाड्यौ पृथक्-
 द्वेघटिकेत्याज्ये । अथ पूर्वमुक्तं ग्रहजनिप्रांतोद्भवसूतकमिति । तत्र ग्रहणसूतकलक्षणमाह ।
 ग्रहादिति । ग्रहात् ग्रहणतः सकाशात् उपरितत्पादैस्तच्चरणैः ग्रहादैः त्रिवेदषडिभान्
 ३ । ४ । ६ । ८ दिवसान्त्यजेत् । एतदुक्तं भवति “पादैकमात्रग्रहणे त्रीन् दिवसान्-
 त्यजेत् अर्धग्रहणे चतुरो दिवसान् त्यजेत् त्रिपादग्रहणे षट् दिवसान् त्यजेत् सर्वग्रहणे अष्टदि-
 वसान् त्यजेत्” प्राग्रहणात् प्राक्प्रथमः अर्द्धितान् त्रिवेदादीन् दिवसान् त्यजेत् एतदुक्तं भव-
 ति । पादग्रहणे त्रयाणामर्द्धं तद्यथा पादग्रहणे ग्रहणात् पूर्वसाद्धैकदिवसं ९० नवतिघटि-
 कास्त्याज्याः अर्द्धं ग्रहणे चतुर्णामर्द्धम् द्वौ दिवसौ पादत्रयग्रहणे षण्णामर्द्धं त्रीन् दिवसान्-
 सर्वग्रहणे अष्टानामर्द्धं चतुरो दिवसान् ग्रहणात् पूर्वत्यजेत् “उपरागो ग्रहो राहुग्रस्ते त्विदौ च पू-
 णिच” इत्यमरः ॥ शार्ङ्गीयविवाहपटले “सर्वग्रासे दिनान्यष्टौ शुभकार्येषु वर्जयेत् ॥
 त्रिभागो नैषट् दिवसान् अर्द्धग्रासे चतुर्दिनम् ॥ चतुर्थीशे त्रिरात्रं तु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः” इति ।
 अत्राप्यंतरालेतु पातो ज्ञेयः । तथा चार्ष्ट्येणः “ग्रहणा त्रिदिनं पूर्वपरतो दिनसप्तकम्”
 इति सर्वग्रहणविषयम् । ज्योतिः प्रकाशेऽपि “खग्रासे सर्वपादो न खंडाध्यल्पे तु वासराः ।
 गजाश्वेष्वधिरामाब्जेनेष्टाः स्युः प्राग्दले गृहाः” इति । अथोत्पाते वर्ज्यकालमाह ।
 उत्पाते द्रव्यहमिति । उत्पाते भूकंपनिर्घातमहोल्कानिपातादिके अग्न्यहमद्रिमितानामह्ना-
 समाहारः अद्रव्यहंसप्ताहमित्यर्थः । उत्पाते जाते सति सप्ताहं शुभकर्मणित्यजेदित्यर्थः ।
 दोषांतरमाह । उद्गमं च शिखिनः शिखिनः केतोः उद्गममुदयं त्यजेत् यावत्केतुदयस्ताव-
 न्मंगलं न कुर्यादित्यर्थः । तथा चार्ष्ट्येणः “परं सप्ताहमुत्पाते त्यजेत् केतुदये शुभम्” इति ।
 भद्राकालमाह । राकाष्टमी प्राग्दले विट् स्यात् । राकापौर्णिमा अष्टमी प्रसिद्धा अनयो-
 स्तिथ्योः प्राग्दले पूर्वाद्धै विट् षष्टिः स्यात् । कृतरुद्रयोः प्रांत्ये कृतं चतुर्थीरुद्रएकादशी-
 अनयोः प्रांत्ये विट् स्यात् । एतद्भद्राचतुष्टयमबहुलेशुक्लपक्षे स्यात् । कृष्णे निरेकेष्विह
 उक्ते गुतिथिषु निरेकेषु एकरहितेषु कृष्णे कृष्णपक्षे विट् स्यात् । भद्रापवादः शार्ङ्गीयविवा-
 हपटले दूषितोऽतः कारणा नोक्तः ॥ १८ ॥

अथ संधिदोषको कहते हैं ।

भा०-ऋतुसंधिकी ६६ घटियों अशुभ हैं ॥ तिथि, नक्षत्र और योगों के संधिकी दोय दोय
 घटी अशुभ हैं ॥ पादग्रहण होय तो पीछे के तीन दिन अशुभ हैं ॥ और अर्द्धग्रास होय तो चार दिन
 पीछे के अशुभ हैं ॥ और त्रिपाद होय तो छ दिन पीछे से अशुभ हैं । और संपूर्ण ग्रास होय तो
 आठ दिन पीछे का त्याज्य है ॥ और पादग्रासादिकों के पूर्वका आधा दिन त्याज्य है ॥ जैसे पाद-
 ग्रासमे १॥ दिन पूर्वका अशुभ है ऐसे सर्वत्र समझ लेना ॥ और उत्पातसे होय तो ऊपरके
 सात दिन अशुभ हैं । और केतुदीखे जहां तक अशुभ होय ॥

अब भद्राको कहते हैं ।

भा०-शुक्लपक्षमें ८ अष्टमी १५ पूर्णिमाको पूर्वार्ध भद्रा होता है ॥ शुक्लपक्षमें चतुर्थी एकादशीको परार्द्ध भद्रा होता है ॥ और कृष्णपक्षमें ७ । १४ पूर्वार्द्ध और ३ । १० । को परार्द्ध होता है ॥ १८ ॥

सार्पेन्द्रांतिमभात्ततोऽब्धिघटिकंपूर्णाततोऽब्ध्यर्द्धकंकीटांत्यालिवि
रामतः कुघटिकंगंडांतमूर्ध्वाधरम् ॥ सावैशूव्यहगाख्ययोगविर-
तौभंतत्रचंडायुधंदुर्योगेदिनभाच्चसाभिजिदयुग्मेकस्तदैकार्गलः १९

अथगंडांतलक्षणमाह । सार्पेन्द्रांतिममेति । सार्पमाश्लेषा इन्द्रोज्येष्ठा अंतिमभरैवती
एषामंतः तस्मात्कालात्प्राक्परंपूर्वापरतः अब्धिघटिकंगंडांतकंस्यात् । अ-
ब्ध्यश्चतस्रोघटिकायस्मिन्नित्यब्धिघटिकं चतुर्वटिकमित्यर्थः । एतदुक्तंभवति ।
उक्तनक्षत्रात्पूर्वतो घटिकाद्वयं परतोवटिकाद्वयम् एवंघटिकाचतुष्टयंनक्षत्रगंडांतम् ।
अथतिथिगंडांतमाह । पूर्णाततोऽब्ध्यर्द्धकम् पूर्णापंचमीदशमीपूर्णिमातासामंततः
अब्ध्यर्द्धकं द्विघटिकंगंडांतं पूर्वापरतः स्यात् । अथलगंगंडांतमाह । कीटांत्यालिवि-
रामतः कुघटिकं कीटःकर्कटकः अंत्योमीनः अलिर्वृश्चिकः एषांविरामोवसानंतस्मात्
कुघटिकं प्रागर्द्धघटिका । परतोर्द्धघटिका एवमेकघटिकंलगंगंडांतंस्यात् । अथचंडायु-
धंमाह । सावैइति । सासाध्ययोगः वैवैधृतिः शूशूलः व्यव्यतीपातः हर्षणः गंगंडः
एतदाख्ययोगानां विरतिरवसानंतत्रयंद्वनक्षत्रंतस्माच्चंडायुधंस्यात् । चंडंमचंडंमहत्
एवंविधमायुधंस्यात् । आयुधंघातकंस्यात् । तस्मात्तत्रक्षत्रवर्ज्यमित्यर्थः । अथैकार्ग-
लमाह । दुर्योगेदिनभादिति । विष्कंभातिगंडशूलगंडव्याघातवज्रव्यतीपातपरिधवै-
धृतयोनवदुर्योगाः एषामन्यतमेसतिदिनभादिननक्षत्रात्साभिजिदयुग्मेअभिजितासह-
युग्मेविषमनक्षत्रेयदार्कः सूर्योभवतितदाएकार्गलःस्यात् । एकाअर्गलाशुभावरोधिनीय-
स्मिन्नित्येकार्गलः शुभफलावरोधकइत्यर्थः ॥ १९ ॥

अब गण्डांतको कहते हैं ।

भा०-आश्ले० ज्ये० रे० इन्हों नक्षत्रोंके पूर्वापरकी दोयदोय घडियों मिलके ४ घडी
अंतकी नक्षत्रगंडांत होय ॥ और ५ । १० । १५ । इन्हों तिथियोंके अंतकी २ घडी पूर्वा-
परकी तिथिगण्डांत हैं ॥ और ४ । १२ । ८ । इन्होंलग्नोंके अंतकी पूर्वापरकी १ घडी लग्न-
गण्डांत होय ॥

अब चंडायुध कहते हैं ।

भा०-साध्य, वैधृति, शूल, व्यतीपात, हर्षण, गण्ड इन्हों योगोंके अंतका नक्षत्र चण्डायुध
है सो वह चंडायुधाख्य नक्षत्र त्याज्य हैं ॥

अब एकार्गल कहते हैं ।

भा०-विष्कम्भ, अतिगण्ड, शूल, गण्ड, व्याघात, वज्र, व्यतीपात, परिष, वैश्रुति योगोंमेंसे कोई योग होय और दिननक्षत्रसे अभिजित्सहित विषम नक्षत्रपर सूर्य होवै तो एकार्गलयोग होय ॥ यह एकार्गल त्याज्य है ॥ १९ ॥

सूर्याद्यामदलं दिवैव निगमद्व्यधीषु नागत्रिषदसंख्याकं कुलिकं दिवै-
द्रविदिङ्नागर्तुवेदद्विकम् ॥ व्येकंतन्निशि षोडशांशमपरेतिथ्यंश-
मुज्झंति तैः कालं कंटकमैनिघंटममरेज्यज्ञास्फुजिद्भयः क्रमात् ॥ २० ॥

अथ वारदोषमाह । सूर्यादिति । सूर्यात्सकाशादरेषुकमेण निगमादिकं यामदल्या-
माद्धमुज्झंति त्यजंति मुनय इति शेषः । निगममितरवौ सप्तमितं सोमे अश्विनौ द्वौ तन्मितं
भौमे इषुमितं बुधे नागाश्चैतन्मितं गुरौ त्रिमितं शुके षण्मितं शनौ एतद्यामदलं दिवैव उज्झं-
ति नरात्रौ । अथ कुलिकादीनाह । इनादौ सूर्यादौ वारे दिवा इन्द्रादिकं षोडशांशं दिनमान-
स्य षोडशांशो ग्राह्यः तेन गण्यास्ते षोडशांशा ग्राह्या इत्यर्थः । तं कुलिकमुज्झंति अपरेति-
थ्यंशं पंचदशांशं कुलिकमुज्झंति तन्निशितद्रात्रौ च व्येकमेकरहितचंद्रादिकं षोडशांशं पं-
चदशांशमुज्झंति । तद्यथा “रवौ दिवा इन्द्रमितं चतुर्दशं तद्रात्रौ त्रयोदशं सोमे दिवा द्वादशं
तद्रात्रौ एकादशम्” इत्यादि । अथ तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तैः अमरेज्यज्ञास्फुजिद्भयः सकाशात्
क्रमात् कालं कंटकमैनिघंटम् इनस्यापत्यं पुमानैनिःयमः तस्य घंटो यमघंट इत्यर्थः । तस्यु-
ज्झंति । एतदुक्तं भवति । अमरेज्योगुरुः तस्मात्सकाशात् तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तैः कालमुज्झं-
ति ज्ञादुवात् तैरेव इन्द्रादिभिः कंटकम् आस्फुजिच्छुक्रः तस्मात्सकाशात् तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तै-
रैनिघंटं यमघंटमुज्झंति ॥ २० ॥

अब वारदोषको कहते हैं ।

भा०-सूर्यवारके दिन चोथा प्रहरका आधा प्रहर और चंद्रके दिन ७ मेका और भौमके
दिन २ जेका-बुधके दिन ५ का गुरुके दिन ८ मेका शुक्रके दिन ३ का, शनिके दिन छठेका
आधा प्रहर दिनमें त्याग करणा ॥

अब कुलिकको कहते हैं ।

दिनमानके षोडशांशको वा पंचदशांशको मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-सूर्यके दिनमें १४ चौदमा मुहूर्त और रात्रिमें १३ तेरमा मुहूर्त कुलिकका है ॥
सोमके दिनमें १२ रात्रिमें ११ कुलिकका मुहूर्त है । भौमके दिनमें १० रात्रिमें ९ मुहूर्त
कुलिकका है ॥ बुधके दिनमें ८ रात्रिमें ७ और गुरुके दिनमें ६ रात्रिमें ५ ॥ और शुक्रके
दिनमें ४ रात्रिमें ३ शनिके दिनमें २ रात्रिमें १ कुलिक है ॥ सो कुलिक त्याज्य है ॥ और
गुरुसे उक्त इन्द्रादि मुहूर्त करिके काल होता है ॥ और बुधसे उक्त इन्द्रादि मुहूर्त करिके कंटक,
होता है, और शुक्रसे यमघंट होता है यह त्याज्य है ॥ २० ॥

शुकेंद्रीज्ययमेषुगोंकरविभूतुल्यामुहूर्तादिवादुष्टाःस्युःकुजनिश्य-
गोयइतरेसंत्यर्द्धयामादिषु ॥ प्रेक्ष्यःसंप्रतिवृद्धितुर्यचरणेब्रह्मद्विती-
येऽपमःसूर्याद्याअनुविश्वपाशियमलेंद्रह्यर्कभैर्मृत्युदाः ॥ २१ ॥

अथदुर्मुहूर्तानाह । शुकेंद्रीज्येति । शुकःप्रसिद्धः इंदुश्चंद्रः ईज्योगुरुः यमःशनिः ए-
षुकमेणगोंकरविभूतुल्यामुहूर्तादिवादुष्टाःस्युः दुर्मुहूर्तादित्यर्थः । कुजनिशिअगःसप्तमोमु-
हूर्तोदुर्मुहूर्तः । ग्रंथांतरे “अर्थम्णोर्केतुहिनकिरणेराक्षसब्राह्मसंज्ञौ” इत्यादिवहवोदुर्मुहूर्ता
उक्ताः । अत्रस्वल्पाउक्तास्तेषांपरिहारमाह । यइतरेदुर्मुहूर्ताग्रंथांतरेपठितास्तेसर्वेअर्द्ध-
यामादिषुसंति अतोत्रमयानोक्ताः यतअर्द्धयामादीनांत्यागेतेपित्यक्ताःस्युः । किंग्रंथ-
विस्तरेणेतिभावः । एतत्तुसुज्ञाज्ञास्यंति यथारवौचतुर्दशोमुहूर्तोदुर्मुहूर्तः कुलिकोपिचतुर्द-
शोमुहूर्तः तयोरेकत्रसद्भावइत्यन्येपिविचारगम्याः । नन्वेवंचेत्तर्हिपूर्वैर्व्यर्थपठितमेवंतैस्व-
नधिकाधिकदोषविवक्षयोक्तमितिनदोषः । अथपातसंभवकालमाह । प्रेक्ष्यइति । संप्र-
तिसंप्रतं वृद्धितुर्यचरणेवृद्धियोगस्यचतुर्थचरणे तथाब्रह्मद्वितीयेब्रह्मयोगस्यद्वितीयचर-
णे अपमःक्रांतिःपातोविलोक्यः ब्रह्मसिद्धांताद्युक्तप्रकारेणविलोक्यइत्यर्थः । अथमृत्युं
सर्वत्रवर्जयेदित्युक्तत्वान्मृत्युयोगमाह । सूर्याद्याइति । सूर्याद्या अर्कादयः क्रमेणान्वा-
दिभिर्नक्षत्रैःसहमृत्युदाःस्युः । अनुअनुराधा विश्वेउत्तराषाढा पाशीशततारका यमलौअ-
श्विनी इंदुर्मृगः अहिराश्लेषा अर्कभंहस्तः । एतदुक्तंभवति । अर्कःअनुराधयासहयुक्तोमृ-
त्युदः सोमउत्तराषाढया भौमःशततारकया बुधःअश्विन्या गुरुर्मृगेण शुकःआश्लेषया श-
निर्हस्तेनसहितोमृत्युदःस्यादित्यर्थः । मृत्युयोगापवादमाह “विरुद्धयोगास्तिथिवारजा-
ता नक्षत्रयोगप्रभवाश्चयत्र । दूणेषुवंगेषुखसेषुवज्याः सर्वेषुदेशेषुनतेनिषिद्धा” इतिर-
त्नमालायाम् ॥ २१ ॥

अब दुर्मुहूर्तोंको कहतेहैं ।

भा०-शुक, चंद्र, गुरु, शनि इन्हीं ग्रहोंके दिनोंमें क्रमसे ये ९ । ९ । १२ । १ । मुहूर्त
दुष्ट होते हैं ॥ और भौमवारकी रात्रिमें सातमा ७ मुहूर्त दुष्ट है ॥ और अन्य दुष्ट मुहूर्त
अर्द्धयामादिकोंमें आजाते हैं जिससे कहे नहीं हैं ॥ अब पातसंभवकाल कहते हैं ॥ वृद्धि-
योगके चौथे ४ चरण में और ब्रह्मयोगके दूसरे २ चरणमें क्रांतिनाम पात देखना ॥

अब मृत्युयोगको कहतेहैं ।

भा०-अनुरा० उत्तराषा० शतभि० अश्वि० मृग हस्त ये नक्षत्र क्रमसे सूर्यादिवारोंके
दिन होंय तो मृत्युयोग होय ॥ २१ ॥

पंचाश ५० जिन २४ खाग्रयश्च३० खकृता ४० आखंडला १४
मूर्च्छना २१ त्रिंश ३० द्विंश २० रदाः ३२ खराम ३० नख-

२० धृत्ये १८ काश्विनौ २१ विंशतिः २० ॥ शक्रे १४ द्रौ १४
दश १० वासवा १४ रसशराः ५६ सिद्धा २४ नखा २० शा
१० दिशो १० धृत्य १८ ष्टी १६ जिन २४ खाग्रयो ३० श्वितइमा-
भ्योऽग्रेऽब्धिनाड्योविषम् ॥ २२ ॥

अथविषघटिकावाह । पंचाशदिति । अश्वितःसकाशातूनक्षत्रेषुइमाभ्यः पंचाश-
ज्जिनेत्यादिभ्योघटिकाभ्योअग्रेपरतोऽब्धिनाड्यश्चतुर्नाड्योविषंस्यात् । एतदुक्तंभव-
ति । अश्विन्याःपंचाशत्घटिकाभ्योनंतरंचतुर्नाड्योविषम् एवमन्यत् । अत्रांकन्यासएव
व्याख्यानम् ॥ २२ ॥

अब विषघटी कहतेहैं ।

भा०—जैसे—अश्विनीनक्षत्रके पचास घडीके बादकी चार घडी विषघटी हैं—ऐसेही
भरणीनक्षत्रादिकोंके क्रमसे २४ । ३० । ४० । १४ । २१ । ३० । २० । ३२ ।
३० । २० । १८ । २१ । २० । १४ । १४ । १० । १४ । ५६ । २४ । १० । १० । १८ ।
१६ । २४ । ३० इन घडियोंके परकी ४ चार घडी विषघटीहैं ॥ २२ ॥

नक्षत्रस्यगतैष्ययोगगुणितःस्वस्वध्रुवःषष्टिहृत्स्पष्टःस्यादतऊ-
र्ध्वमब्धिघटिकाःस्पष्टाःस्युरेवंकृताः ॥ चंद्रःसौम्यभगोथवाशुभ-
सुहृदृष्टोथवास्वांशगःकोणा ५ । ९ स्ता ७ भ्र १० सुखे ४ ध्रुवावि-
षभयं हंतीहसंगेऽगपः ॥ २३ ॥

अथैषांध्रुवकानांस्पष्टीकरणमाह । नक्षत्रस्योति । नक्षत्रस्यगतैष्ययोगेनगुणितःस्वस्व-
ध्रुवःषष्टिहृत्स्पष्टःस्यात् । अतऊर्ध्वस्पष्टध्रुवानंतरम् अब्धिघटिकाश्चतुर्नाड्योविषंस्यात् ।
एतदुक्तप्रकारेणकृताःसत्यःस्पष्टाःस्युः । एतदुक्तंभवति । ध्रुववच्चतुर्नाड्योपिनक्षत्रगतैष्य-
योगगुणिताःकार्याः षष्टिहृताःकार्याःताःस्पष्टाःस्युः । स्पष्टानंतरंचतुर्नाड्योविषाख्याज्ञे-
याः । अथविषघटीनामपवादमाह । चंद्रइति । चंद्रःसौम्यभगःशुभग्रहराशिगःसन्विषभयं
हंति अथवा शुभसुहृदृष्टःशुभश्चासौसुहृच्चतेनदृष्टःसन्विषभयंहंति अथवा स्वांशगः स्व-
वांशैवर्तमानःसन्विषभयंहंति वाइत्यथवाकोणास्ताभ्रमुखगोपिचंद्रोविषभयंहंति । कोणे
पंचमनवमे अस्तमंसप्तमम् अभ्रंदशमं सुखंचतुर्थम् एतत्स्थानगोपिचन्द्रोविषभयंहंतीत्य-
र्थः । अत्रास्मिन्कोणादिस्थानेसांगेलवर्तमानांगपोलग्रपोविषभयंहंतीत्यर्थः । एवंपंचमं-
गाःसन्ति । ननुसप्तमःखेटोविवाहेर्निदितः कथमत्रचंद्रोगृहीतः । सत्यम् । इदंवाक्यंसर्वकर्मसा-
धारणं तस्मान्निदितंस्थानंवर्जयित्वान्यत्रग्राह्यः । तथाच बृहस्पतिः “चन्द्रोविषघटीदोषं
हंतिकेंद्रत्रिकोणगः । लग्नंविनाशुभैर्दृष्टः केंद्रेवालग्रपेतथा” ॥ फलप्रदीपे “विषनाड्यु-
त्थितंदोषंहंति सौम्यर्क्षगःशशी । मित्रदृष्टोथवास्वीयवर्गस्थोलग्रपोपिच” ॥ २३ ॥

अब आगे इन्हों ध्रुवोंका स्पष्ट करणा कहतेहैं ।

भा०-नक्षत्रके ध्रुवके नक्षत्रका भुक्त भोग्यसे गुणकर ६० साठका भाग देणा जिससे ध्रुव स्पष्ट होताहै; स्पष्टध्रुवके बादकी ४ घडी विषसंज्ञक हैं. ऐसे ध्रुववत् चारघडियोंका वि-
शष्टीभाव होताहै ॥

अथ विषघटीपरिहारः ।

भा०-चंद्रमा शुभग्रहके घरमें होयतो विषघटीका दोष नहीं होय ॥ अथवा चंद्रमाको शुभग्रह वा मित्रग्रह देखता होवेतो विषघटीका दोष नहीं होय, अथवा चंद्रमा अपने नवांशमें होयतो दोष नहीं होय ॥ और ९।५।७।१०।४।१ इन्ही स्थानोंमें लग्नपति होवेतो विषघटीका दोष नहीं होय ॥ २३ ॥

लग्नेचंद्रखलारिपौशशिसितौसर्वेद्युनेखेबुधोब्जोत्येगुःसुखगोष्टमाः
कुजशुभाःशुक्रस्तृतीयःशुचे॥लाभेसर्वखगाःशुभाअखिलगाख्यष्टा-
रिगाःस्युःखलाश्चंद्रख्यबुधनेश्रियेशभट्टगेदस्यान्मृत्यवेष्टारिगः॥२४॥

अथविवाहलग्नेष्टानिष्टग्रहानाह । लग्नेचन्द्रखलाइति । चन्द्रश्चखलाश्चतेचन्द्रखलाः
लग्नेवर्तमानाःशुचेशोकायभवन्ति । तथारिपौषष्टेशशिसितौचन्द्रशुक्रौ तथासर्वेद्यु-
नेसर्वेकूरसौम्याःद्यूनेसप्तमे तथाखेदशमेबुधः तथाअब्जश्चंद्रोऽत्ये अगुःराहुःसुखगश्चतु-
र्थेगैः नविद्यतेगावःकिरणाःयस्येत्यगुःराहुः“तमोगुरसुरश्च”इतिबृहज्जातकेराहुनामानि ।
तथाअष्टमाःकुजशुभाःकुजश्चशुभाश्चतेतथा शुक्रस्तृतीयइतिस्पष्टार्थः । एतेप्रत्येकमुक्त-
स्थानगाःशुचेशोकायभवन्ति । अथइष्टानाह । लाभइति । लाभेएकादशेसर्वखगाः तथा
सौम्याःशुभग्रहाः अखिलगानिद्यंविनासर्वस्थानगाः तथाखलाःकूराख्यष्टारिगास्तृती-
याष्टषष्ठगाः तत्रअष्टमेभौमोर्निदितः तंविनापापाअष्टमाग्राह्याः चंद्रख्यबुधने तृतीय-
चतुर्थद्वितीयेचंद्रः एतेप्रत्येकंश्रियैलक्ष्म्यैभवन्ति । श्रीकारकाइत्यर्थः । एवंशुभाशुभग्रहा-
नुक्त्वातत्रविशेषमाह । अंशभट्टगेदअष्टारिगः सन्नमृत्यवेस्यात् अंशोनवांशः भंलग्न
दृकोदृक्काणः एषामिदस्वामी नवांशस्वामी लग्नस्वामी दृक्काणस्वामी एतेप्रत्येकमष्ट-
षष्ठगाः मृत्युदेतवो भवन्तीत्यर्थः ॥ २४ ॥

अथ विवाहलग्नशुद्धिः ।

भा०-लग्नमें चंद्रमा और पापग्रह होयतो शोच करावें ॥ ऐसे चंद्रमा ने शुक्र छठे होय
और सारा ग्रह सातमें होय-तथा १० दशमें बुध होय-तथा १२ बारमें चंद्रमा होय-राहु४चोथे
होय-भौम और शुभग्रह ८ आठमें होय ॥ शुक्र ३ तीजो होय तथापि शोच करावें ।
सर्वग्रह ११ ग्यारमें होय और शुभग्रह बुरे स्थानोंमें नहीं होवें-कूरग्रह ३।८।६। इन्हीं
स्थानोंमें होवें परंतु भौम आठमें नहीं होवेतो शुभ होय ॥ और चंद्रमा ३।४।२। यहां
होवेतो ये प्रत्येक लक्ष्मीयोग करैहैं ॥ और यदि नवांशस्वामी, लग्नपति, द्रेक्काणपति ये ८।६।
इन्हीं स्थानोंमें होवेंतो मृत्यु होय ॥ २४ ॥

कन्यातौक्षिकशत्रुगेहगभृगुः षष्ठोपिनोभंगकृद्रौमोमृत्युगतोपिशत्रु-
शशिनोर्गेहस्थितोवार्कगः ॥ शुक्लेंत्यारिविधुः सुवर्गद्विगतः स्वोजो-
युजीज्येतनौशुकेवाशुभदोथकटकनिजांशेज्येक्षितः सग्रहः ॥ २५ ॥

अथकतिचिदोषाणामपवादमाह । तत्रप्रथमंभृगुषष्ठापवादमाह । कन्यातौक्षिकेति ।
कन्याप्रसिद्धा शुक्रस्यनीचं तौक्षिकोधनुर्धरः शत्रुगेहंपूर्वोक्तं “भृगुभुवःशशूरवीदू” इति तत्र
स्वेष्टहंसिंहः इंदोर्गृहंकर्कः एषांकन्यादीनामन्यतमगेहगतोभृगुः षष्ठोपिनोभंगकृतस्यात्
लग्नभंगकरोनभवतीत्यर्थः । तथाच कश्यपः “नीचगेतुतुरीयेवाशत्रुक्षेत्रगतेपिवा ।
भृगुषष्ठोद्भवोदोषोनास्तीत्यत्रनसंशयः ॥” अथकुजाष्टमदोषापवादमाह । भौमोमृत्युग-
तोपिशत्रुशशिनोर्गेहस्थितोयदिभवति । वाइत्यथवा अर्कगः अस्तंगतोपियदिभवति
तदानोभंगकृतस्यात् । अस्यशत्रुर्बुधः । कुजस्यविदरिरितिप्रागुक्तस्तस्यगृहंकन्यामिथुनंच ।
शशिशुहंकर्कस्तस्यनीचम् एषामन्यतमस्योस्तंगतोवा अष्टमगतोपिबाललग्नभंगकरोनभव-
तीत्यर्थः ॥ “अस्तंगेनोच्चगेभौमेशत्रुक्षेत्रगतेपिवा । कुजाष्टमोद्भवोदोषोनाकिंचिदवशिष्य-
त” इति ॥ अथद्वादशषष्ठचंद्रापवादमाह । शुक्लेति । शुक्लेशुक्लपक्षेअंत्यारिविधुःद्वादशः
षष्ठश्रंद्रःसुवर्गद्विगतः वर्गाश्चदशश्चवर्गदशःशोभनानांवर्गदशःसुवर्गदशः ताइतः प्रातः सुव-
र्गद्विगतः शुभवर्गशुभदृष्टियुक्तइत्यर्थः । एवंविधोविधुः शुभदःस्यात् । कस्मिन्सति इज्ये
गुरौशुकेवातनौलग्नसति । कथंभूतेगुरौ स्वोजोयुजि सुतराम् ओजः स्वोजः उत्कृष्टबलंतेनयु-
नक्तीतिस्वोजोयुक्तस्मिन्स्वोजोयुजि अतिबलिष्ठेसतीत्यर्थः । शुक्रस्याप्येतद्विशेषणम् ।
एतदुक्तंभवति । बलिष्ठेगुरौशुकेवाललग्नस्येसतिशुक्लपक्षेचंद्रमा सुवर्गद्विष्टिसहितः यदिभवति
तदाद्वादशषष्ठगोपिशुभदइतिभंगकरोनस्यात् अन्यथा न । मुहूर्तदर्पणे “कवौगुरौवाबलिनि
स्थितेतनौशुभेनदृष्टःशुभवर्गगःशशी ॥ विवर्धमानःशुभकृच्चनाशुभंकरोतिषष्ठपिपरिःफ-
षष्ठयोः” इति । अथसग्रहचंद्रदोषापवादमाह । सग्रहःग्रहेणग्रहाभ्यांग्रहैर्वासहवर्तमानःसग्रहः
बुधगुरुवर्ज्यअन्यग्रहयुक्तइत्यर्थः । यतःपूर्वमुक्तम् “हिमरुचिर्नैज्योनस्वेटान्वितम्” इति ।
एवंविधःसग्रहोविधुःकेंद्रनिजवर्गेज्येक्षितःसन्शुभदःस्यात् । केंद्रप्रसिद्धम् निजवर्गोनि-
जांशस्तत्रवर्तमानःइज्यःतेनईक्षितःअवलोकितःसग्रहःचंद्रमाःशुभदः भंगकरोनस्यात् ।
उक्तंच “गुरुःस्वकीयवर्गस्थोबलवान्कटकाश्रितः । पश्यन्सग्रहशीतांशुंतदोषं विलयन-
येत्” इति ॥ २५ ॥

अब कहक दोषोंका अपवाद कहतेहैं ।

भा०—जो शुक्र कन्या, सिंह, कर्कका छठे स्थानमें होय तो छठे स्थानका दोष नहीं करै
अर्थात् लग्नभंग नहीं करै ॥ और भौम शत्रुके घरका होके वा कर्कका वा सिंहका होके
८ आठमें होय तो आठमेंका दोष नहीं होय ॥ जो गुरु ने शुक्र बलवान् होके लग्नमें
होय और शुक्लपक्षमें चंद्रमा शुभवर्गका और शुभदृष्टियुक्त होय तो बारमे स्थानका

और छठेस्थानका दोष नहीं करै ॥ और चंद्रमाको स्वर्गगत गुरु देखता होय तो ग्रहयुक्त चंद्रका दोष नहीं होय ॥ २५ ॥

दोषाणांशतमिंदुजःशतयुगंशुक्रोगुरुर्धातयेल्लक्षकंकटकोणगोंगमि-
नचंद्रौजस्विपातादिकान्॥ भंगायेविबलानतेत्रसफलाःसंध्यंशतु-
ल्योऽफलःस्याद्भावांशसमोग्रहोखिलफलःसंध्यूर्ध्वगःस्यात्परः२६

अथसामान्यदोषापवादमाह । दोषाणामिति । कंकटकोणगःकेंद्रकोणगः इंदुजो
बुधोदोषाणांशतंघातयेत् तत्स्थः १, ४, ५, ७, ९, १०, शुक्रःदोषाणांशतयुगंदिशतं
घातयेत् तत्स्थः १, ४, ५, ७, ९, १०, बृहस्पतिःदोषाणांलक्षंघातयेत् । अपवादांत-
रमाह । अंगलग्नमिनचंद्रौजस्विपातादिकान्घातयेत् इनचंद्रयोःसूर्यचंद्रयोः ओजोबल-
मस्यास्तीतिइनचंद्रौजस्वि एवंविधंलग्नपातादिकान् घातयेत् । उक्तंचवसिष्ठेन “एकार्ग
लोपग्रहपातलत्ताजामित्रकर्तर्युदयादिदोषाः । नश्यंतिचंद्रार्कबलोपपन्नेलग्नयथार्कभ्यु-
दयैश्चकारः” इति । अथदोषापवादभंगमाह । भंगाइति । येभंगादोषभंगाविबलागत-
बलानिर्वलास्तेत्रदोषभंगविषयेसफला न भवन्ति । दोषभंगसमर्थानभवन्तीत्यर्थः । तस्मा-
द्दोषभंगकृतांवलंविचार्यदोषभंगमादिशेदितिभावः । उक्तंच “सामान्येनोदितादोषांभ-
गास्तेषांतुतद्विदैः । यदितेवलहीनाःस्युःप्रध्वंसाभावतांययुः” । अथभावशुद्धिमाह ।
संध्यंशतुल्योफलइति । संध्यंशतुल्यःसंधिभागसमानोग्रहोऽफलःस्यात् सदसत्फलदो-
नभवति । भावांशतुल्योग्रहोखिलफलदःस्यात् संपूर्णफलदोभवति । अर्थान्मध्येभनु-
पातात्फलवेद्यम् । विशेषफलमाह । संध्यूर्ध्वगःस्यात्परइति । संध्यूर्ध्वगःसंध्यंशाधिको
ग्रहःपरः स्यात् । परभावफलदःस्यादित्यर्थः ॥ २६ ॥

अब सामान्यदोषोंका अपवाद कहतेहैं ।

मा०-केंद्र १।४।७।१० में और त्रिकोण ९।५ में बुध होयतो एकशत १००
दोषोंका नाश करै ॥ और उक्तस्थानोंमें शुक्र होयतो द्विशत २०० दोषोंका नाश करताहै ॥
और उक्तस्थानोंमें गुरु होवेतो लक्ष दोष नष्ट होतेहैं ॥ अब दूसरा अपवाद कहते हैं ॥ यदि
लग्न सूर्य चंद्रसे बलवान् होय तो पातादिकदोष नष्ट होते हैं ॥ और दोषभंगकरनेवाला ग्रह
निर्बल होयतो दोषभंग नहीं करता है ॥ अथभावशुद्धिः ॥ जो ग्रह संधिके अंशतुल्य होयतो
निष्फल होता है ॥ और भावके अंशतुल्य होयतो संपूर्ण फल देता है ॥ और संधिके ऊपर
होयतो द्वितीयभावका फल देवै है ॥ २६ ॥

भागाःस्युर्नतनाडिकारसहतास्तद्धीनयुक्प्राक्परं सूर्यःखंसरसंसु-
खंकथितवल्लभंसषड्भंदः ॥ व्यस्ताभ्रत्रिलवोऽथदृक्च्युतउभौयो-
ज्यौकुहग्रौपृथग्लग्रेचांबुनितेसषट्पतनुमुखाःसंधिर्द्वियोगोर्द्धितः ॥

पाठांतरम्-व्यस्ताभ्रारिलवोथभूच्युतइमौभूयांगपातालयोःक्षेप्यौ
षट् तनुतःससंधयइमेषड्भान्विताःस्युःपरे ॥ २७ ॥

संध्यंशतुल्यइत्याद्युक्तंतत्रकेतेसंधयःकेतेभावाइत्यपेक्षायांतत्साधनंकिंचित्स्थूलमेक-
नवृत्तेनाह । भागाःस्युरिति । नतनाडिकारसहताभागाःस्युः । नतसाधनंजातकपद्धता-
वुक्तं “रात्रेशेषमितंयुतंदिनदलेनाह्नोगतंशेषकंविश्लेष्यंखलुपूर्वपश्चिमनतं त्रिंशच्च्युतं-
चोन्नतम्” इति एतदुक्तंभवति सूर्येष्टकालाभ्यामिष्टकालंसाधयित्वानतंचसाधयित्वात्
दिष्टकालभवनंतंषड्गुणनतभागाःस्युरित्यर्थः । प्राक्पश्चिमेनतेनक्रमेणतद्धीनयुक्तसूर्यः
तैर्भागैर्न्यूनयुक्तपूर्वनतेसतिन्यूनःपश्चिमनतेसतियुक्तयुक्तः तात्कालिकःसूर्यःखंस्यात् ।
दशमभावः स्यादित्यर्थः । तत्खंदशमभावं सरसंपद्माशियुक्तंसत्सुखंचतुर्थभावःस्यात्
कथितवल्लग्रंप्रोक्तवल्लग्रंज्ञेयम् । तत्सषड् पद्माशियुक्तंसत्तमदःसप्तमभावः स्यात् । एवं
भावचतुष्टयंसाधयित्वाअंतर्भावसाधनमाह व्यस्ताभ्रत्रिलवइति । विगतः अस्तः सप्तम-
भावोयस्मात्तत्तव्यस्तंतच्चतदभ्रंच व्यस्ताभ्रंसप्तमभावरहितदशमभावइत्यर्थः । तस्यत्रि-
लवो राश्यादिकोग्राह्यः अथहृक्च्युतःद्विपतितःकार्यः एतौउभौकेवलत्रिलवयुक्च्युत-
त्रिलवौपृथक्पृथक्कुट्टग्रौसंतौपृथक्पृथक्लघ्नेअंबुनिचयोज्यौ । अयमर्थः । कुन्नःत्रिलवो-
लघ्ने योज्यः सद्वितीयभावोभवति॥द्व्युन्नोलघ्नेयोजितःतृतीयभावोभवति । अथहृक्च्युतः
त्रिलवःकुन्नःअंबुनिपूर्वसाधितेचतुर्थभावेयोजितः पंचमभावोभवति । तत्रैव द्व्युन्नोऽंबुनि-
योजितःषष्ठभावो भवति । तेषडनंतरसाधिताभावाः पद्माशिसहिताःकार्याःतेतुसप्तमा-
ज्ञेयाः । लग्रंषड्भं मदइतियावत् । तेतुलग्रमुखालग्रादयोभावाःस्युः । अथसंधिसाध-
नमाह । संधिर्द्वियोगोद्धितइति । द्वयोर्भावयोर्योगःअर्धितः संधिः स्यादितिस्पष्टम् ।
अथपाठांतरस्य व्याख्या । व्यस्तेति । सप्तमभावरहितस्यदशमभावस्यअरिलवः षड्-
भावोराश्यादिकः सपृथक्पृथक् भूच्युतःएकस्मात्पतितः इमौउभौ भूयःवारंवारम्
अंगपातालयोःप्रथमचतुर्थभावयोःक्षेप्यौ तनुतःलग्नात् ससंधयःसंधिसहिताःषड्भा-
वाःस्युः । इमे भावाः षड्भान्विताःपरेससंधयोभावाःस्युः । एवंभावसंधिसाधनं
कृत्वासंध्यंशतुल्योऽफलइतिप्रागुक्तंग्रहफलंविचार्यम् । अंतरेअनुपातः “भावसंध्यंतरे-
णासंखेटसंध्यंतरात् फलम्” इतिजातकपद्धतेः” इति । एतत्स्थूलभावानयनं सूक्ष्म
तुजातकपद्धतावगतव्यम् ॥ २७ ॥

अथ संधिसहित भावसाधन कहतैह ।

भा०-सूर्य इष्टकालसे इष्टकालको बनाके नतको बना लेना-फेर इष्टकालसे हुईभई नतको
६ छगुणा करणा-तब नतभाग होता है-फेर पूर्वनत होयतो उनसे सूर्यको न्यून करणा-
और पश्चिमनत होयतो युक्त करणा । जिससे दशमभाव होय-और दशममें ६ राशि
जोडे तो चतुर्थभाव होय । और उक्तरीतिसेही लग्न करणा-लग्नमें ६ राशि जोडतो
सप्तम होय । और दशममेंसे सप्तमको निकालना और उनका राश्यादित्रिलव लेना
फिर एक जगा त्रिलवको दोयसे निकालना-फेर एकगुणा त्रिलवको लग्नमें जोडनेसे

द्वितीय भाव होय-और छगुणा त्रिलवको लग्नमें जोडनेसे तृतीय भाव होय ॥ और दृक्च्यु-
त त्रिलवको कुम्भकरके चौथाभावमें जोडनेसे पंचमभाव होय ॥ और दृग्गको चौथे
भावमें जोडनेसे षष्ठ भाव होय ॥ और लग्नादि छ भावोंमें छराशि जोडनेसे सप्तमादि छ
भाव होय ॥

अथ संधिः ।

भा०-दोय भावोंको भेला करिके आद्वा करनेसे संधि होय; यह स्थूल साधन है-सूक्ष्म
साधन जातक पद्धतिमें देखणा ॥ २७ ॥

इंदोर्वाहरिजाद्वयस्वगतयोः स्यात्क्रूरयोः कर्तरीस्वेवत्रयंत्यऋजु-
र्महत्यथगुरौरिः फेशुभेवातनौ ॥ स्वेब्जेसौम्यखगेपिवागुरुभृगुजैः कें-
द्रकोणेषुवाचेत्स्तः कर्तरिकारकौदिविचरौनीचस्थितौसानहि २८

अथकर्तरीदोषलक्षणं सापवादवृत्तैकेनाह । इंदोर्वेति । इंदोश्चंद्रात्सकाशात् वाइत्य-
थवा हरिजालात्सकाशात् व्ययस्वगतयोः व्ययोद्वादशंस्वद्वितीयंतदुभयत्रगतयोः
क्रूरयोः पापग्रहयोः सतोः कर्तरीस्यात् । अथमहाकर्तरीलक्षणमाह । स्वेद्वितीयेस्थितः
क्रूरः यदिवकीस्यात् अंत्येद्वादशेस्थितः क्रूरोऋजुर्मागामीस्यात् तदामहतीकर्तरी
स्यात् । एवंकर्तरीलक्षणमुक्तातदंगमाह । गुरौरिः केप्रांत्येसतिसाकर्तरीनस्यादेवेत्येको
भंगः । वाइत्यथवा शुभेगृहेबुधगुरुशुक्राणामन्यतमेतनौलग्नेसतिसानेतिद्वितीयोभंगः ।
स्वेद्वितीयेब्जेचंद्रेसतिसानेति तृतीयोभंगः । वाइत्यथवा सौम्यखगेद्वितीयेसतिसाने-
तिचतुर्थोभंगः । वाइत्यथवा केंद्र १, ४, ७, १० त्रिकोणेषु ५, ९ भृगुविदीज्यैः शुक्रबु-
धगुरवः तैः सद्भिः । कालाच्चेतिसप्तम्यर्थेतृतीया । साकर्तरीनस्यादेवेतिपंचमोभंगः ।
वाइत्यथवा कर्तरिकारकौक्रूरौदिविचरौनीचस्थितौयदास्यातांतदासानस्यादितिषष्ठो-
भंगः । हिअवधारणे ॥ २८ ॥

अब सापवादकर्तरीदोषके लक्षणको कहतेहैं ।

भा०-लग्नसे वा चंद्रसे २ दूजे १२ वारमें पापग्रह होयतो कर्तरीयोग होय ॥ और
द्वितीयस्थानमें क्रूरग्रह वक्र होके होय-द्वादशमें पापग्रह मार्गी होके होवैतो महाकर्तरी
होय ॥

अथ कर्तरीभंगः ।

भा०-द्वादशमें गुरु होयतो कर्तरीका दोष नहीं होय और लग्नमें शुभग्रह होयतो कर्तरी-
भंग होय-और दूजे चंद्र होयतो कर्तरीभंग होय-अथवा द्वितीयस्थानमें सौम्यग्रह होयतो
कर्तरीभंग होय । और केंद्रत्रिकोणमें १ । ४ । ७ । १० । ५ । ९ । गुरु वा शुक्र वा बुध
होयतो कर्तरीभंग होय-अथवा कर्तरीकारक क्रूरग्रह नीचके होवैतो कर्तरीभंग होता-है. ऐसे
छः प्रकारसे कर्तरीका भंग होता है ॥ २८ ॥

लग्नसेततिथिग्रहैर्हृदिभट्टवेदतुभूशेषकैरोगाग्नीनहरात्ययास्त्यजरु
जंराज्यकर्मौजीषुच ॥ अग्निभौमगृहद्युषुशनिसेवेंदुष्विनंहारमी-
ज्यारेतिष्वपरंविवाहसितवित्संध्यासुहीनेतनौ ॥ २९ ॥

अथपंचकदोषसापवादमाह । लग्नमिति । लग्नमिष्टलग्नं सेततिथि इताचासौतिथिश्च
इततिथिः गततिथिः तयासहवर्तमानसेततिथि ग्रहैर्हृतनवभक्तकार्यम् इभट्टवेदतुभूशेषकैः
इभाज्यैश्च दृशाद्वे वेदाश्चत्वारः ऋतवः षट् भूरेकः एतन्मितैः शेषकैः कृत्वाक्रमेणरोगाग्नी-
नहरात्ययाः स्युः । रोगः प्रसिद्धः अग्निः प्रसिद्धः इनोराजा “राजाधिपः पतिः स्वामीनाथः
परिवृद्धः प्रभुः ॥ ईश्वरोविभुरीशानोभक्तैर्द्रुनईशिता” इति धनंजयः । हरश्चौरः अत्ययो
मृत्युः एतेपंचकाः स्युरित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । लग्नशुक्लप्रतिपदादिगततिथियुक्तकृ-
त्वानवभिर्हृत्वा अष्टशेषरोगः द्विशेषे अग्निः चतुःशेषे राजा षट्शेषे चौरः एकशेषे मृत्युः ।
अथैतेकुत्रवर्ज्या इत्याह । राज्यकर्मौजीषुरुजंत्यज रात्रौ अर्के आदित्यवारे मौज्यां रुजं
त्यज । भौमादयः प्रसिद्धास्तेषु द्युशनिसेवेंदुषु इनंत्यज द्युर्दिवा शनिः शनिवारः सेवास्वा-
भिसेवनं इंदुः सोमवारः एषु इनं राजानं राजपंचकं त्यज । ईज्यारेति बुहारेत्यज चौरंत्यज
ईज्योगुरुवारः आरौ भौमवारः इतिर्गतियात्रेति यावत् आसुचौरंत्यजेत्यर्थः । विवाहसि-
तवित्संध्यासु अपरमुर्वरितं मृत्युमित्यर्थः । विवाहः प्रसिद्धः सितः शुक्रवारः वितुबुध-
वारः संध्यासंध्याकालः आसुमृत्युंत्यजेति । अस्यापवादमाह । कस्मिन्सति तनौ लग्ने
हीने हीनबले सति वलिष्ठे लग्ने सति एषां किमपि न बाधा इत्यर्थः । तथा च ज्योतिः प्रकाशे “रो-
गंचौरंत्यजेद्रात्रौ दिवाराजाग्निपंचकम् । उभयोः संध्ययोर्मृत्युमन्यकालेनानंदितम्” इति ।
“तत्रापियत्र लग्नं चेद्दलादयंतं च निष्कलम्” इति । बलं जातकाज्ज्ञेयं । लघुजातके “अधिपयुतो
दृष्टो वा बुधगुरुनिरीक्षितश्च यो राशिः । स भवति बलवान्नयदायुक्तो दृष्टोऽपि वा शेषैः” इत्यादि

अत्र सापवादपंचकदोषको कहते हैं ।

भा०-शुक्लपक्षकी एकमसे गततिथीको लग्नमें जोड़के नवका भाग देनेसे शेष जो ८ ।
२ । ४ । ६ । १ रहे तो रोग, अग्नि, राज और मृत्यु-संज्ञक बाण क्रमसे होते हैं ॥ रात्रिमें-
आदित्यवारमें-मौजीमें रोगबाण नहीं लेणा और भौमवारमें-दिनमें-गृहमें अग्निबाण त्याज्य
है, शनिवारमें-दिनमें-नोकरीमें चंद्रके दिनमें राजबाण त्याज्य है ॥ गुरुवारमें-भौमवारमें-
यात्रामें चौरबाण त्याज्य है ॥ विवाहमें-शुक्रवारमें-बुधवारमें-संध्याकालमें मृत्युबाणको
त्याग करणा-जो लग्न बलवान् होय तो दोष नहीं होय-जो लग्न निर्बल होय तो उक्तकालमें
त्याग करणा ॥ २९ ॥

जन्मक्षौदयतोमृतीतदधिपौतद्वाश्चयेतल्लवस्तद्रं चांगमंतकृत्वल्लु
नचेत्तत्स्वामिमित्रैकता ॥ शस्तो शोधटभीरुयुग्मधनुषां विज्ञास्त-
भांशौ तथा चन्द्रा पुण्ययुतौ मृतिं वितनुतो दैन्यं च हीनौ जसः ॥ ३० ॥

अब भवनांशकी शुद्धिको सापवाद कहते हैं ।

भा०—जन्मसे वा जन्मराशिसे ८ आठमा स्थान वा उन्हींके स्वामी वा आठमें रहने-
वाले ग्रह—इन्हींके नवांशका लग्न होय वा इन्हींकी राशि लग्नमें होयतो मृत्यु करै और
जो जन्मलग्न और मृत्युभवनके स्वामियोंकी मित्रता और एकता नहीं होय तो मृत्यु करै ॥
अर्थात् मित्रता वा एकता होयतो दोष नहीं होय । और ७ । ६ । ३ । ९ इन्हींका नवांश
श्रेष्ठ होय और बुधविना अस्तग्रहोंकी राशि और नवांश लग्नमें होय तोभी मृत्यु करै ॥
अर्थात् अस्तबुधकी राशि नवांश लग्नमें होयतो दोष नहीं होय ॥ और चंद्र वा पापग्रहोंसे
युक्त लग्न और नवांश होवै तो मृत्यु देवै और निर्वलग्नग्रहके लग्न और नवांश होयतो
दीनता करै ॥ ३० ॥

नोवर्गोत्तमतोविनांतिमलवंदद्याच्चरक्षेत्रं चंद्रतौलिमृगास्यगेनच
तनुपंचेष्टखेटोनिताम् ॥ मेषादिष्वजनकतौलिककुलीराद्यानवां-
शाः क्रमादिष्टात्पूर्वनवांशकादशहताह्याप्तालवाद्यातनुः ॥ ३१ ॥

अथविशेषांतरमाह । नोवर्गोत्तमतइति । वर्गोत्तमतःवर्गोत्तमेनविनाअंतिमलवंचरम-
नवांशंनोदद्यात् यल्लग्रसएवनवांशोवर्गोत्तमः तथाचरक्षेत्रं चरनवांशंनोदद्यात् क-
स्मिन्सति चंद्रतौलिमृगास्यगेतुलामकरगेसति एतच्चरत्रययोगंनोदद्यादित्यर्थः । अत्र
चरचतुष्टयमध्येचंद्रतौलिमृगास्यगेइत्येवोक्तं तन्मेषकर्कटयोर्विवाहनक्षत्राभावात् तथात-
नुलग्रपंचेष्टखेटोनितांनोदद्यात् यत्रलग्रपंचइष्टग्रहाःनभवंतितलग्रंनदेयमित्यर्थः । अथेष्ट-
नवांशालग्रसाधनमाह । तत्रतावन्मेषादिषुआद्यांशानाह । मेषादिष्विति । मेषादिषुअ-
जनकतौलिककुलीराद्यानवांशाःक्रमेणोक्ताः । तद्यथा मेषअजाद्याःमेषाद्याः वृषेनकाद्या
मकराद्याः मिथुनेतौलिकाद्याःतुलाद्याः कर्कटेकुलीराद्याःकर्कटाद्याः एवंपुनः सिंहेमेषा-
द्याः कन्यायांमकराद्याः तुलायांतुलाद्याः वृश्चिकेकर्काद्याः पुनर्धनुषिमेषाद्याःमकरेम-
कराद्याः कुंभेतुलाद्याः मीनेकर्काद्याः नवांशाउक्ताइत्यर्थः । इष्टादंशात्पूर्वनवांशकाः ग-
तांशाःदशहताःदशगुणिताः व्याप्ताःत्रिभिर्हताः लवाद्याभागाद्याः तनुःलग्रंस्यात् । अ-
त्रोदाहरणमाइष्टलग्नमेषः तत्रमेषादिकाअंशाःप्रवर्तते इष्टांशःकन्यांशः आद्यात्षष्ठःपूर्वन-
वांशकःपंच ५ एतेदशहताः ५० व्याप्ताःलवादिफलंलब्धम् १६, ४० इष्टलग्नसहितंरा-
श्यादि १६, ४० ॥ ३१ ॥

और विशेष कहते हैं ।

भा०-वर्गोत्तम विना अंत्य नवांश नहीं देणा । और चरराशिका लग्नमें चरनवांश नहीं
देणा-और चंद्रमा तुला और मकरका होय और जिस लग्नमें पांच ग्रह अच्छे न होयतो वह
लग्न नहीं लेणा-अब मेषादिमें आद्यनवांशोंको कहते हैं-मेषमें मेषादिक ॥ वृषमें मकरादिक ॥
मिथुनमें तुलादिक ॥ कर्कमें कर्कादिक ॥ ऐसे फेर सिंहमें मेषादिक सर्वत्र जाणो । इष्ट-
अंशसे पूर्वनवांशको १० दशसे गुणके तीन ३ का भाग देणा तब अंशादिक लग्न होय ॥
जैसे इष्टलग्न मेष है-तहां मेषादिक अंश होते हैं-इष्टांश कन्यांश वहां पूर्वनवांश ५
पांच भया, पांचको दशगुणा किया तो ५० पंचाश भया फेर तीनका भाग दिया तो लब्ध
लवादिक १६ । १४ भया-यह इष्टलग्नसहित राश्यादिक होते हैं ॥ ३१ ॥

लग्नांशौस्वपद्मयुतौनृसुखदौवान्योन्यपाठयेक्षितौताभ्यांसप्तमकौ
तथैवयुवतेनोचेत्तयोर्मृत्युदौ ॥ द्विभेकोनविलग्नकेरविसितज्ञेन्द्रार्कि-
जीवासृजोहोरेशाद्युपतेःखलेह्रिखलजानेष्टाशुभेमध्यमा ॥ ३२ ॥

अथोदयास्तशुद्धिमाह । लग्नांशाविति । लग्नांशौलग्ननवांशौ स्वपद्मयुतौस्व-

स्वपतिनादृष्टौयुतौवासंतौ नृसुखदौ वरस्यसुखदौस्याताम् । वाइत्यथवा अन्योन्यपा-
दचेक्षितौ अन्योन्यपतिनाआदचौईक्षितौवासंतौनसुखदौस्याताम् । इत्युदयशुद्धिमुक्ता
अस्तशुद्धिमाह । ताभ्यांसप्तमकौतथैवेति । ताभ्यांलग्नांशाभ्यांसकाशात्सप्तमकौसप्तम-
लग्नतदंशौ तथैवेतिपूर्ववत्स्वपट्टयुतौ युवतेःकन्यायाःसुखदौस्यातां वाइत्यथवा तौसप्त-
मलग्नसप्तांशकौ अन्योन्यपादचेक्षितौयुवतेःसुखदौस्याताम् नोचेत् एवंचेत्तन्नस्यात्तदा
तयोर्मृत्युदौस्यातांक्रमेण । अथेष्टकालेहोरासाधनमाह । द्विघ्नेइति । अर्कोनविलग्नके
द्विघ्नकृतेसतिद्युपतेःसकाशात्तहोरेशाभवन्ति । तेषांगणनाक्रममाह । तेकेहोरेशाः रविस्ति-
तजेंद्रार्किजीवामृजःरविःप्रसिद्धः सितःशुक्रः ज्ञोबुधःइंदुश्चंद्रःआर्किःशनिःजीवोःगुरुः
अमृङ्मंगलः खलेद्विपापवारेलजाहोरानेष्टा शुभेमध्यमास्यात् । अर्थाच्छुभहोराशुभ-
वारेशुभतरा पापवारेमध्यमास्यात् । अत्रोदाहरणं गुरुवारैष्टार्कः १, २५, ८ इष्टलग्नम्
४, १०, ०, इदम् अर्कोनम् २, १४, ५२ इदंद्विघ्नम् ४, २९, ४४ ऊर्ध्वाकसमानागताहो-
राश्चतस्रः वर्तमानापंचमीहोरा सागणनाक्रमेणद्युपतेर्गुरोः सकाशाद्गणनीया जीवामृजा-
दिगणनयाबुधहोरावर्तना ॥ ३२ ॥

अब उदयास्तशुद्धिको कहतेहैं ।

भा०-लग्न और लग्ननवांश अपने स्वामीसे दृष्ट होय वा युक्त होयतो वरको सुख देवै ॥
अथवा अन्योन्यपतिसे युक्त वा दृष्ट होयतो वरको सुख देवै ॥ अस्तशुद्धि कहते हैं-लग्न और
नवांशसे ७ सप्तम लग्न और नवांश पूर्ववत् स्वपतिसे दृष्ट वा युक्त होयतो कन्याके सुख होय-
और सप्तम लग्न और नवांश अन्योन्यपतिसे दृष्ट वा युक्त होयतोभी कन्याके सुख होय ॥

अब इष्टकालमें होरासाधनको कहतेहैं ।

भा०-लग्नसे सूर्यको निकालके द्विगुण करनेसे इन्हीं ग्रहोंकी क्रमसे होरा होय-यह क्रम
ह सू० बु० चं० श० गु० मं० पापवारमें पापहोरा अशुभ है, शुभमें मध्यम होय ॥ शुभवारमें
शुभ होरा अत्यंत शुभ होय ॥ जैसे गुरुवारमें इष्टार्क १ । २५ । ८को इष्टलग्न ४ । १० । ० से
निकाला तौ २ । १४ । ५२ भया फेर दूणा किया तो ४ । २९ । ४४ भया फेर गुरुसे गणनेसे
बुधहोरा भई ॥ ३२ ॥

लग्नेन्द्रोःस्मरगेशुभाशुभखगेस्तश्चाधिभृत्युततोब्जांगोनाकृतमौ-
र्विकात्स्वखयमैर्लब्धयदाब्धीषवः॥ सन्नस्विष्टोच्चनिजांशभेस्तम-
खिलंपश्येदरित्र्यायमेमूर्येवाख १० जला ४ द्य १ कोणग ९, ६
शुभो वाब्जंपश्येन्नतत् ॥ ३३ ॥

अथलग्नेन्द्रोःपरमजामित्रग्रहज्ञानार्थमुपायमाह । तावत्तत्स्थफलमाह । लग्नेन्द्रोरिति ।
लग्नेन्द्रोःस्मरगेशुभाशुभखगेसतितदाआधिभृत्युस्तः शुभेसतिआधिर्मनस्तापोस्ति

अशुभेसतिमृत्युरास्ति तदाकदा यदाततःस्मरगादग्रहात् अब्जांगोनात्चंद्रलग्नात्चंद्रात् सप्तमस्थश्चंद्रोः लग्नात्सप्तमस्थोलग्नोनित्यर्थः । तस्मात्कृतमौर्विकात् कृतक-
लिकात् खखयमैर्दिशत्यालब्धम् अधीषवः चतुःपंचाशत्स्यात् तदैवआधिमृत्युस्तः
अन्यथानेत्यर्थः । तत्रोदाहरणम् पूर्वकल्पितमिदंलग्नं ४, १०, ७ तत्सप्तमगोयंकश्चि-
द्ग्रहः १०, ११, ७ अयंलग्नोः २६, १७ अयंकृतमौर्विकः १०, ८, १७ अस्मात्
खखयमैः २०० लब्धम् ५४ । अथास्यभंगमाह । सन्निति । सन्सद्ग्रहःस्विष्टोच्चनिजां-
शभेवर्तमानः अस्तंसप्तमभवनमखिलं पूर्णयदिपश्येत्तदातज्जामित्रंनस्यात् । शोभनश्चा-
सौष्टश्चस्विष्टःशुभमित्रं स्विष्टश्चउच्चं च निजश्चस्विष्टोच्चनिजाः अंशश्चभंवअंशं स्विष्टो-
च्चनिजानामंशभंतस्मिन्स्विष्टोच्चनिजांशभे स्विष्टस्यशुभमित्रस्यअंशेनवांशभेराशौवावर्त-
मानः अथवा उच्चस्यांशभेवावर्तमानः अथवा निजस्यस्वस्यअंशभेवावर्तमानः अस्तम-
खिलंपश्येत्तदातत्रेतिषड्भंगाः । वाइत्यथवा अर्केरवौअरिःत्रयायगेसतिषष्टृतृतीयैकादश-
गेसतितत्रेतित्रयोभंगाः । वाइत्यथवा खजलाद्यकोणगःशुभःअब्जचंद्रमसंपूर्णयथास्या-
त्तथाईक्षेत् तदातत्र खंदशमं जलंचतुर्थम् आद्यलग्नंकोणेनवपंचमे एषामन्यतभंगतोऽन्य-
तमः शुभग्रहश्चंद्रमसंनिखिलदृष्ट्यायदिपश्येत्तदाजामित्रंनस्यादित्यर्थः । एतेपंचभंगाः
सर्वेमिलिताश्चतुर्दशभंगाः संपद्यन्ते ॥ ३३ ॥

अब जामित्रको कहतेहैं ।

भा०-लग्न और चंद्रमासे ७ सातमें शुभग्रह होयतो मनस्ताप होय, और अशुभग्रह होय
तो मृत्यु होय । चंद्रसे सातमें होय उनको चंद्रसे निकालना और लग्नसे सातमें होय उनको लग्नसे
निकालना फेर उभयकी कला करणी फेर दोसौ २०० का भाग देनेसे ५४ चोपन मिले तो मृत्यु
होय, अन्यलग्नसे मृत्यु नहीं होय स्पष्टहै । जिससे उदाहरण नहीं लिखाहै और शुभमित्रके नवां-
शमें और शुभमित्रके राशिमें रहनेवाला अथवा उच्चस्यांशमें वा राशिमें रहनेवाला अथवा स्वांशमें
वा स्वराशिमें रहनेवाला सातमा भवनको यदि संपूर्णदृष्टिसे देखता होवे तो जामित्रभंग होय ॥
अथवा सूर्य ६ । ३ । ११ । इन्हों स्थानोंमें होयतोभी जामित्रभंग होय । अथवा शुभग्रह १०
४ । १ । ९ । ५ । इन्हों स्थानोंमेंसे कोइसे स्थानमें बैठाभया चंद्रमाको पूर्ण देखता होय तो
जामित्रभंग होय । ऐसे सब मिलके चतुर्दश प्रकारसे जामित्रका भंग होताहै ॥ ३३ ॥

अयंभ्रंकोणमवायुरेनिगुरुभूपुत्राःक्रमात्पूर्णयादृष्ट्यान्येचरणोत्तरंच
सकलाःपश्यन्तिपूर्णद्युनम् ॥ भंहोरात्रिलवोनवांशकइनांशस्त्रिंशदं-
शःक्रमाद्दुर्गाःसञ्जुभजःपरैस्तुसुहृदोनाब्ध्युनवर्गातनुः ॥ ३४ ॥

अयदोष्टलक्षणमाह । अयमिति । अयंभ्रतृतीयदशमं कोणंनवपंचमम् अवायुश्चतुर्था-
ष्टमम् एतद्युग्मत्रयंक्रमेणपेनिगुरुभूपुत्राःशनिगुरुभौमाःपूर्णयादृष्ट्यापश्यन्ति । शनिः

ज्येष्ठं ३, १० गुरुः कोणं ९, ५ भूपुत्रः अवायुः ४, ८ एते पूर्णयादृष्ट्या पश्यन्ति । तथा चैतद्युग्मत्रयमन्येग्रहाश्चरणोत्तरं यथा स्यात्तथा पश्यन्ति । तद्यथा ज्येष्ठम् ३, १० एकपाददृष्ट्या पश्यन्ति कोणं ९, ५ द्विपाददृष्ट्या अवायुः ४, ८ त्रिपाददृष्ट्या पश्यन्ति सकलाग्रहाः द्युर्नसप्तमं पूर्णपश्यन्ति । अथ षड्वर्गसाधनं विवक्षुस्तावन्नामान्याह । भंहो-
रेति । भंहो ह्योरा राश्यर्द्धं त्रिलोदकाणः नवांशकः प्रसिद्धः इनांशोद्वादशांशः त्रिंशदंशः प्रसिद्धः क्रमादेते वर्गाः प्रोक्ताः । शुभजः शुभग्रहजो वर्गः सन् शुभः प्रोक्तः । परैः आचार्यैः सुहृदो मित्रस्य वर्गः सन् प्रोक्तः । अन्धिवर्गो नैकमंगलं चतुर्वर्गो नैकमंगलं सन् प्रोक्तम् ॥ ३४ ॥

अब दृष्टीका लक्षण कहतैहैं ।

भा०-शनि ३ । १० तीन दशको और गुरु ९ । ५ को और भौम ८ । ४ को पूर्ण देखेहैं । और अन्यग्रह ३ । १० । इनको एकपाद देखे और ९ । ५ को द्विपाद देखे-और ४ । ८ । इनको त्रिपाद देखे-और सातमी को संपूर्ण देखेहैं । गृह १ होरा २ दृक्काण ३ नवोश ४ द्वादशांश ५ त्रिंशांश ६ यह छ वर्ग हैं । शुभग्रहका वर्ग शुभ होताहै और कोईके मतमें मित्रका वर्गभी शुभ होताहै । और चतुर्वर्गो नैक शुभ नहीं होय ॥ ३४ ॥

प्रोक्तं प्राग्गृहमोजर्भेर्कशशिनोर्होरे स मेजार्कयोर्द्वेकेद्राकसुतधर्म-
पोनवलवः प्रोक्तः स्वतोर्कांशकः ॥ शुक्रज्ञेज्ययमासृजांशरमुनीभा-
र्थेष्वोयुग्मभेत्रिंशांशाविषमेतएव गदिताव्यस्ताश्च षड्वर्गकाः ॥ ३५ ॥

अथैषां साधनमाह । प्रोक्तमिति । यस्य ग्रहस्य यत् गृहं तत् प्राक् प्रोक्तम् । भेशामं शुभ-
चमित्यादि । अथ होरा साधनमाह । ओजभे विषमराशौ अर्कशशिनोर्होरे क्रमेण भवतः ।
प्रथमपंचदशभागेषु अर्कस्य होरा अपरपंचदशभागेषु शशिनश्चंद्रस्य होरा स्यात् । अथ स-
मराशौ अज्जार्कयोर्होरे क्रमेण भवतः । प्रथमपंचदशभागेषु चंद्रस्य होरा अपरपंचदशभागेषु
अर्कस्य होरा स्यात् । अथ दृक्काण साधनमाह । दृक्केडिति । दृक्को दृक्काणः त्रिविधो द्वादश-
भाग आत्मकः तस्य ईर्दृशः प्राक्सुतधर्मो ज्ञेयः । प्राग्लग्नं सुतः पंचमं धर्मो नवमं तान्
पातीति प्राक्सुतधर्मपः । एतदुक्तं भवति । “प्रथमदृक्काणस्वामी लग्नपतिः द्वितीयदृक्काण-
स्वामी पंचमपतिः तृतीयदृक्काणस्वामी नवमपतिः स्यात्” इति । नवलवः प्रोक्तः ।
प्रागेव शस्तोऽंश इत्यादि । अथ द्वादशांश साधनम् । स्वतोर्कांशकः स्वस्मात् इति स्वतः
लग्नत इत्यर्थः । अर्कांशको द्वादशांशो ज्ञेयः । तद्यथा राशिभागान्त्रिंशत् ३० एते द्वादशभि-
र्भाजिताः लब्धं सार्द्धं भागद्वयम् २ १/२ इदं द्वादशांशमानं तदेव गणनीयं सार्द्धं भागद्वयं लग्न-
स्य द्वादशांशः तावदेव तत्पुरस्थस्येति लग्नस्योत्पन्नभागावसानपर्यंतं गणयेत् यस्मिन् रा-
शौ विश्रामः तत्स्वामी द्वादशांशनाथः स्यात् । अथ त्रिंशांश साधनम् । शुक्रेति । शुक्रः प्रसिद्धः
ज्ञो बुधः ईज्योगुरुः यमः शनिः असृकमंगलः एषां पंचानां क्रमेण शरमुनीभार्येषवः

स्युः । शराः पंच मुनयः सप्त इभाः अष्टौ अर्याः पंच इषवः पंच एतेभागाः शुक्रादी-
नांस्युः । एतद्युग्मभेसमराशौज्ञेयम् । एतदपिलग्रोत्पन्नभागावसानपर्यंतगणयेत् यत्र
विश्रांतिः सत्रिंशंशनाथः विषमेराशौत्पन्नगदिताग्रहाभागाश्चव्यस्ताविलोमाज्ञेयाः
इतिपङ्क्त्यानिरूपितः ॥ ३५ ॥

अब इन्होंके साधनको कहतेहैं ।

भा०-जिस ग्रहका जो गृह होय सो पूर्व कहदिया है ।

अब होरा कहतेहैं ।

भा०-विषमराशिके पंद्रह अंशमें तो सूर्यकी होरा होय और पंद्रहसे ऊपर तीसतक
चंद्रकी होरा होय-और समराशिके पंचदश अंशमें चंद्रकी होरा होती है और ऊपर तीस ३०
तक सूर्यकी होती है ॥

अथ दृक्काणः ।

भा०-दश अंशका एक दृक्काण होताहै । अर्थात् राशिके तीन भाग करनेसे प्रथमभा-
गका स्वामी तो लग्नपति होता है-और द्वितीय दृक्काणका स्वामी पंचमराशिका पति होता है-
और तृतीय दृक्काणका स्वामी नवमराशिका पति होता है । और नवांशको प्रथम कहआये हैं-
एकराशिका बारा १२ भाग करके कमसे द्वादशांशपति होय ॥

अथत्रिंशदंशः ।

सुबोधार्थं त्रिंशंश चक्र है ।					
शु.	बु.	गु.	श.	मं.	समराशौ
५	७	८	५	५	त्रिंशंशेशः
मं.	श.	गु.	बु.	शु.	विषमराशौ-
५	५	८	७	५	त्रिंशंशेशः

भा०-समराशिमें पांच अंशतक शुक्रका त्रिंशंश
होय । ऐसे फेर क्रमसे बुध ७ तक-गुरु ८ तक
शनि ५ तक-भीम ५ तक है-विषमराशिमें विपरीत
देखणा ॥ ३५ ॥

संक्रांत्यंतरहोहतादिनगणादाप्तंभपूर्वोरविमेषाद्यातभयुग्युतोयन-
लवैरात्रौसषड्भःसच॥तद्भोग्यांशनिजोदयाहतिखरामाप्तंतथैवा-
गतोभुक्तांशाकलितेनयुग्विवरगैः कालःस्फुटोभोदयैः ॥ ३६ ॥

अथेष्टकालसाधनंविबुधस्तावत्सूर्यसाधनमाह । संक्रांत्यंतरिति । अंतः अंतरालं
तत्रअहानिदिनानिसंक्रांतेरंतरहानिसंक्रांत्यंतरहानि तैर्हतोभागितः । एवंविधोदिनगणः
संक्रांतिः सकाशात्तद्दृष्टदिनसंपूहः तस्माद्यदाप्तंलब्धं सभपूर्वोराशिभागकलादिकोरविः
स्यात् । किंभूतोरविः मेषात्सकाशात्प्रातभयुक् गतराशियुक् सूर्यभुक्तराशियुगित्यर्थः ।
मत्तात्कालिकोरविः स्यादित्यर्थः । अत्रोदाहरणम् तुलावृश्चिकसंक्रांत्योरंतरदिनानि

अयनलवैयुक्तः कार्यः । अयनांशाः ग्रंथांतरे प्रसिद्धाः “कृताब्ध्यब्ध्यूनितेशाकेष्वष्ट्या-
नाअयनांशका ” इति । सः अयनलवयुतोरविः रात्रौ रात्रीष्टकालसाधनविषये स पड-
भः कार्यः । षड्राशियुक्तः कार्यः । तद्भोग्यांशनिजोदयाहतिः खरामासकालः स्यात् ।
तस्य सायनांशस्य रवेः भोग्यांशाः तद्भोग्यांशाश्च निजोदयाश्च तेषामाहतिः गुणनंतस्याः
संकाशात् खरामासं त्रिंशताभक्तं लब्धं सूर्यस्य भोग्यकालः स्यात् । निजोदयाः स्वदेशी-
यराश्यादयाः तैब्रह्मतुल्यादिभ्यो वगंतव्याः । कथंभूतः कालः तथैवांगतोभुक्तांशाक-
लितेन युक्तं तथैव सूर्यस्य भोग्यकालसाधनरीत्या अंगतः लग्नात् भुक्तांशाकलितेन भुक्तां-
शैर्भुक्तभागैः आकलितेन कालेन युक्त्युक्तः । एतदुक्तं भवति । इष्टलग्नमू अयनलवयुक्तं
कृत्वा तद्भुक्तांशैः निजोदयागुणनीयाः त्रिंशताभाज्याः लब्धं लग्नं भुक्तकालः तेन कालेन स
रविभुक्तः कालो युक्तः कार्य इत्यर्थः । पुनः कथंभूतः । विवरगैः भोदयैः युक् विवरं
सूर्यलग्नांतरालं तत्र गतैर्भोदयैः राश्यादयैः युक्त्युक्तः सपलमयः कालः स्फुटः स्पष्टः इष्ट-
कालः स्यात् । षष्टिभक्तो घटिकात्मकः स्यादित्यवगंतव्यम् ॥ ३६ ॥

भा०-अब इष्टकाल साधनकी इच्छा करता भया प्रथम सूर्यका साधन करते हैं-प्रथमतो
दिनराणको संक्रांतियोंके अंतरसे भागित करके उससे जो लब्ध है सो राश्यादिक रवि होता है
उस सूर्यमें मेषादिगत राशियोंको जोड़ देणी वह तात्कालिक रवि होता है-उदाहरण-जैसे
तुला वृश्चिक संक्रांतिके अंतरके दिन है २९।५४।० इनकी तुला संक्रांतिके इष्टादि
गणनसे ५।९।० भाग देनेसे लब्ध राश्यादिक ० ५।५१।४५ भया-इनको सूर्य
भुक्त राशिसे युक्त किया तो यह ६।५।५१।४५ तात्कालिक रवि भया-इसमें
अयनांश जोड़ना ॥ और रात्रिमें इष्टकाल साधन करे तो राशिमें ६ जोड़ना-फेर सूर्यके
भुक्तांशसे निजोदयको गुणके ३० से भाग देणा लब्ध भुक्तकाल होय इसमें रविकालको
युक्त करणा-फेर सूर्य लग्नांतरालमें राश्यादयसे युक्त करनेसे पलमय काल स्पष्ट होता है-
फेर ६०का भाग देनेसे घटिकात्मक होता है ॥ ३६ ॥

लग्नार्कोयदिचैकभंशविवरात्स्वीयोदयघ्नाद्विजराश्यातिः काल इना-
त्तनुर्यदितनुः सूर्योदयात्प्रागसौ ॥ कुंडेभः परिपूरिते सुघटिकामद्धो-
दयास्तेन्यसेत्स्तुत्वाग्नित्रयवायुगानशुभदापूर्णाग्निपंचस्वथा ॥ ३७ ॥

अथेष्टकालसाधने विशेषमाह । लग्नार्काविति । लग्नार्को लग्नसूर्योदयैकभेस्तः तदा
अंशविवरात् लग्नार्कयोर्भागांतरात् स्वीयोदयघ्नात् निजराश्यादयगुणितात् या वियत्त्या-
तिः त्रिंशतालब्धिः सकालः स्यात् इष्टकालः स्यात् । तत्रापि विशेषमाह । इनात्तनु-
रिति । इनात्सूर्यात्तनुर्लग्नं यदितनुः लघुः स्यात्तदासौ इष्टकालः सूर्योदयात्प्राक्पूर्वस्यात् ।
सोपि षष्ट्याभक्तो घटिकात्मकः स्यादित्यवगंतव्यम् । अथ ज्ञातं कालं यत्रैविनासाधितुं
शक्यते अतोयंत्राणां मध्ये मुख्यस्य घटीयंत्रस्य स्थापनमाह । कुंडे इति । अंभः परिपूरि-

तेउदकपूर्णेकुंडेपात्रेघटिकामज्जनक्षमे । कुंडग्रहणमुत्तानपात्रव्युदासार्थम् । तस्मात्कुंडरूप-
पात्रेउदकपूरितेसुघटिकांषष्टिपलशुद्धान्यसेत्तुनिक्षिपेत् । कस्मिन्सति अर्द्धोदयेअर्द्धा-
स्तेच जातेसति । किंकृत्वास्तुत्वा । प्रार्थनाग्रंथांतरेउक्ता “यंत्राणांमुख्यरूपासिब्रह्मणानि-
मितेघटि ॥ दंपत्योः शुभकालाप्तिहेतवेभवशोभने” इति ॥ प्रतिष्ठितायांघटिकायांत-
द्रमनफलमाह । साप्रतिष्ठिताघटीअग्नित्रयवायुगानशुभदास्यात् । अग्नित्रयम् आग्नेयादि-
प्रदक्षिणक्रमेणदिशात्रयं वायुर्वायव्यदिशा इतिदिक्चतुष्टयंप्रतिगतानशुभदा अर्थादन्यदि-
ग्गतातत्रैवस्थितावाशुभदास्यात् । तथाचोक्तग्रंथांतरे “संस्तुतैवघटीतोयेयांदिशंप्रतिग-
च्छति ॥ पूर्वाशादिफलंकुर्यात्स्थितामध्येधनप्रदा ॥ सौभाग्यनिर्धननार्याअपमृत्युरुजा-
न्विता ॥ भर्तृप्रियाचवेद्याचमान्याचित्तमुतान्वित ॥” इति । एवं गमनफलमुक्तापूर्णता-
फलमाह पूर्णाग्निपंचसुआग्नेयादिपंचसुदिक्षुपूर्णाघटीनशुभदा । अर्थादन्यदिक्षुपूर्णाशु-
भदास्यात्तुक्तंच “उत्तरेशानपूर्वासुघटीपूर्णाशुभप्रदा ॥ दिक्षुशेषासुकन्यायामग्ने-
वैधव्यदायिनी ” ॥ ३७ ॥

अब इष्टकालके साधनविशेषको कहतेहैं ।

भा०-यदि लग्न और सूर्य एक राशिका होवेतो लग्न सूर्यके अंशविवरको निज राशियुदयसे
गुणके ३० तीसका भाग देनेसे इष्ट काल होता है-और सूर्यसे लग्न लघु होय तो यह
इष्ट काल सूर्योदयसे पूर्व होय-और इनको भी ६० साठका भाग देनेसे घटिकात्मक होता-
है-इति ॥

अब ज्ञात कालका यंत्र विना साधन नहीं होसकता है
इससे यंत्रोंमें मुख्य घटीयंत्रके स्थापनकालको कहतेहैं ।

भा०-जलपूरित कुण्डमें षष्टि पल शुद्ध घटीको सूर्यके अर्द्धोदयके समयमें और
सूर्यके अर्द्धास्तके समयमें रक्खणा-घटीकी स्तुति करणी-ऐसे रखी हुई घटी यदि आग्नेयादि
तीन दिशामें और वायव्यमें चलीजायतो अशुभ होवै-अर्थात् और दिशामें वा उसीही जगह
रही हुई श्रेष्ठ होय-अब पूर्णताका फल कहतेहैं ॥ और जो घटी आग्नेयादि पांच ५ दिशामें
पूर्ण होयतो शुभ नहीं करै-अर्थात् और दिशामें पूर्ण होयतो शुभ करै ॥ ३७ ॥

गोधूलंपदजादिकेशुभकरंपंचांगशुद्धौरवेरर्द्धास्तात्परपूर्वतोर्ध्वघटि-
कंतत्रेंदुमष्टारिगम् ॥ सोम्रांगंकुजमष्टमंमुख्यमाहः पातमर्कक्रमंजह्या-
द्विप्रमुखेऽतिसंकटइदंसद्यौवनाद्येकचित् ॥ ३८ ॥

अथगोधूललग्नमाह । गोधूलमिति । गोधूलंलग्नं सायंकाललग्नंपदजादिकेही-
नजातौशुभकरंप्रोक्तम् न पूर्ववर्णानां क पंचांगशुद्धौ विवाहोक्तपंचांगेअत्रपंचां-
गशुद्धिर्मुख्या । तत्रकालप्रमाणविशेषणद्वारेणाह । कथंभूतंगोधूलं खेःअर्द्धास्ता-

त्सकाशात्प्राक्परतोर्द्धघटिकम् अर्द्धघटिकायस्मिन्नित्यर्द्धघटिकं प्राक्पंचदशपलानि परतः पंचदशपलानि एवमर्द्धनाडिकमित्यर्थः । अत्रत्याज्यमाह । इहास्मिन्गोधूललग्ने षष्ठाष्टगमिदुंचंद्रंजह्याच्यजेत् । पुनः किंकिंजह्यादित्याह । सोप्रांगमुग्रग्रहसहितंलग्नकुजं भौममष्टमं गुरुयमाहः गुरुशनिदिनम् पातंमहापातंतिद्धांतगम्यम् अर्कक्रमसूर्यसंक्रांतिं जह्यात् अन्येदोषानत्याज्याइत्यर्थः । अत्रगुरुयमाहस्त्यक्तंतदोषोपलंभादुरुदिनेसूर्या-स्तात्प्राग्यामार्द्धपरतोयमघंटः । शनिदिनेअस्तमयात्प्राक्परतश्चकुलिकौ । “मार्त-डोदयतः स्मृतादिनपतेर्यामार्द्धनाथाग्रहामार्तडात्मजभोगउत्तरलवस्तज्जैःशुभेकर्मणि । त्याज्योसौकुलिकोथसूर्यदिवसोदानैश्चशकार्कादिगवस्वांगाब्धिमैः स्मृतः कुराहितै रात्रौतुतिथ्यंशकैः” इति । त्याज्योसौकुलिकइत्यनेनशनौ अस्तात्प्राक्कुलिकोभवति । इनादौकुलिकंदिवेत्यादिदिव्येकंतन्निशिन्यायेनअस्तात्परतोपिकुलिकोभवति । इतिहे-तोर्गुरुशनिवारौनिंदितौ । अथविप्रादीनामपिकचित्कार्यविशेषेणगोरजप्रवृत्तिमाह । विप्रमुखेतिस्कटइदंसद्यौवनायेकचिदिति । यौवनाद्येअतिसंकटेप्राप्तेसत्तिकचिलग्नशु-द्धयभावेइदंगोधूलं विप्रमुखेविप्रभृतिवर्णत्रयेसत्शुभंस्यात् अन्यथानेत्यर्थसिद्धम् । तदु-क्तंज्योतिर्निबंधे“घटीलग्नयदानास्तितदागोधूलिकंस्मृतम् ॥ शूद्रादीनांबुधाः प्राहुर्न-द्विजानां कदाचन ॥ लग्नशुद्धिर्यदानस्याद्यौवनेसमुपस्थिते ॥ तदातैः सर्ववर्णानांलग्नं गोधूलिकं स्मृतम्” इति ॥ ३८ ॥

अब गोधूललग्नको कहतेहैं ।

भा०-सायंकालीन गोधूललग्न शूद्रादिकोंके शुभ करता है-ब्राह्मणादिकोंके अशुभ होता है गोधूलमें पंचांगशुद्धिको देखना चाहिये-सूयास्तसमयके १५ पलों पूर्वकी और १५ पलों पीछेकी ऐसे अर्द्धघटीमें गोधूलकाल होता है-

अब गोधूललग्नमें त्याज्योंको कहतेहैं ।

भा०-गोधूलमें चंद्रमा लग्ने ६ छठे वा ८ आठमें त्याज्य है-और लग्नमें पापग्रह त्याज्य हैं और आठमें भौम त्याज्य है-और गुरुवार और शनिवार त्याज्य हैं-और पात और सूर्यसंक्रांति त्याज्य हैं ॥ और दोष गोधूलमें त्याज्य नहीं है ॥ और गुरुवारके दिन सूर्यास्तके पहिले यामार्द्ध होता है-और पीछे यमघंट होता है-और शनिके दिन सूर्यास्तसे पूर्व कुलिक होता है-और पीछे भी कुलिक होता है जिससे गुरुवार और शनिवार त्याज्य हैं-और कन्याके यौवनादिकके कष्टमें लग्नशुद्धि नहीं होयतो ब्राह्मणादिक वर्णत्रयोंके गोधूल शुभ होता है ॥ ३८ ॥

वेदीप्राक्प्रवणाचतुर्वरकराहस्तोच्छ्रिताग्र्यस्यदोर्जादेर्द्वित्रियुगांगु-
लैरपचितासोक्तावहिर्वामतः ॥ यस्यांगयददोऽगिनोगदितभेकुर्या-
दिहेदोर्वलंनालोक्यंतुविवाहतरुयारिनवाह्निप्राङ्कुर्यादिदम् ॥ ३९ ॥

अथोद्गाहवेदिकालक्षणमाह । वेदीति । प्राक्प्रवणापूर्वनिम्ना चतुर्वरकराचतुर्भिर्वर-
करैःप्रमिता वरोवैवाह्यः हस्तोच्छ्रिताहस्तप्रमाणेनोन्नता इयमग्न्यस्यब्राह्मणस्यप्रोक्ता
सावेदीदोर्जादेः क्षत्रियादेः क्रमेणाद्वित्रियुगांगुलैः अपचिताहीना क्षत्रियस्यद्व्यंगुलन्यूना
वैश्यस्यत्र्यंगुलोना शूद्रस्यचतुरंगुलोनाच । साक्कार्येत्याह । बहिर्वामतइति । गृहाद्बहि-
र्वाभभागे । अंगुलप्रमाणंमार्कण्डेयपुराणेउक्तं “ परमाणुः परंसूक्ष्मत्रसरेणुर्महीरजः ॥
वालाग्रं चैवलिखाचयूकाचाथयवोदरम् ॥ क्रमादष्टगुणानाहुर्ववानामष्टतंगुलम् ॥ षडं-
गुलंपदंतच्चवितस्तिद्विपदंसृता । द्विवितस्तीतथाहस्तोमार्कण्डेयमुनीरितः ” ॥ आग-
मांतरेपि “कर्तुर्दक्षिणहस्तस्यमध्यगांगुलिपर्वणः । मध्यमादैर्घ्यमानेनमात्रांगुलमिती-
रितम् ” इति ॥ अन्यत्रोक्तं “ यत्किंचित्पौरुषायामविभज्यदशधापुनः । एकंद्वादश-
भागंतुकृत्वातेष्वेकमंगुलम् ॥ देहलब्धांगुलंनामजानीयात्तस्यतत्पुनः ॥ महामानांगुलि-
रितिमात्रांगुलिरीहोदिता ॥ प्रासादादीनि तेनैवकुर्यान्मानांतरेणवा ॥ वेदिकादीनिशि-
विकारथादीनांविधिपुनः ” इत्यादि । अत्रवरकरग्रहणंतस्यहोमकर्तृत्वात् । ननुकन्या-
याअपिलाजाहुतौकर्तृत्वमस्ति तत्करप्रमाणंकिन्नोक्तम् । सत्यम् । अलपावकाशस्थलेकन्या-
करप्रमाणमप्यंगीक्रियते तथाचोक्तंदेवयजनदीपिकायाम् “ स्वल्पावकाशनिलयेहीनमा-
नंसमाश्रयेत् ” इति । अथनानाविधकर्मणामंगंकरस्मिन्नक्षत्रेकर्तव्यमित्याह । यस्यांग-
मिति । यस्यकर्मणः यत्तुअंगमदइदमंगमंगिनोमुख्यस्यगदितभेउक्तनक्षत्रेकुर्यात् ।
इहास्मिन्नंगभूतेकर्मणि इंदोर्वलंनालोक्यनविचारणीयम् । तत्रविशेषमाह । विवाहतः ।
विवाहदिनात्प्राक्त्र्यारिन्वाहितृतीयषष्ठनवमेद्भिदमंगंविवाहांगंनकुर्यात् । विवाहांगानि
यथा । “दलनंकडनंचैवव्यंजनंमोदकादिच । यवारमंडपोवेदीकुंकुमवर्णकं तथा” इति ३९

अब विवाहकी वेदीका लक्षण कहते हैं ।

भा०-वरके बाहर वामभागमें वरके चार हाथकी चतुरस्रा और एक हाथ ऊंची और
पूर्वमें ढालवाली वेदी करणी ब्राह्मणके ॥ और क्षत्रियके पूर्वोक्त वेदी दो अंगुलहीन करणी ॥
और वैश्यके तीन अंगुल न्यून करणी ॥ और शूद्रके चार अंगुल न्यून करणी-और जिस कर्म-
का जो अंग करणा सो अंगीके नक्षत्रमें करणा-और अंगमें चंद्रबल नहीं देखणा ॥ और विवाह-
के अंग विवाहदिनसे पूर्व ३ । ६ । ९ इन दिनोंमें नहीं करणा-जैसे विवाहके अंग मण्डपकर-
णादिक हैं-और विवाह अंगी है ऐसे अंगांगेभाव सर्वत्र समझणा चाहिये ॥ ३९ ॥

लग्नादष्टि १६ दिनांततः सममुनी ७७५ के ९ बुधपूर्वत्वयुगवसेमास्य-
पिहायनेशरमिताद्वर्षात्परं स्पेच्छया ॥ वैफामार्गसितेजगुःश्रुतियु-
गोद्गाहर्क्षचित्राश्विनीज्यक्षैश्चानवमंदिरेनिशिवधूसंवेशमंगेस्थिरे ४०

अथक्रमप्राप्तवधूपवेशमाह । लग्नादिति । लग्नाद्विवाहतः सकाशात् अष्टिदिनांततः

षोडशदिनमध्ये सममुनीष्वंकेषुष्टुषुघस्त्रेषु समाः समसंख्याकाः मुनिः सप्तमः इषुः पंचमः अंकोनवमः एषुष्टुषुदिवसेषु अतर्द्ध्वषोडशदिनादूर्ध्वम् अयुग्मस्त्रेविषमदिने मास्यपि विषमेहायनेवर्षे वधूसंप्रवेशंजगुरुचुः । एतदुक्तंभवति । षोडशदिनमध्येसमा-दिषुदिनेषुकर्तव्यः षोडशदिनातिक्रमेमासपर्यंतंविषमदिनेवधूप्रवेशः कार्यः । प्रथम-मासातिक्रमेवर्षपर्यंतंविषमेमासिकर्तव्यः तदाविषमदिननियमोनास्ति । एवंप्रथमेवर्षे अतिक्रांतेपंचमवर्षपर्यंतंविषमेवर्षेकर्तव्यः तदाविषममासनियमोनास्ति । अथविलं-वितंवधूप्रवेशनंकस्मिन्मासपक्षेकर्तव्यमित्याह । वैफामार्गसिते वैवैशाखः फाल्गुनः मार्गोमार्गशीर्षः एषांसितः शुक्लपक्षः तस्मिन् । कैः श्रुतियुगोद्गाहर्क्षचित्राश्विनीज्येष्ठाः श्रुतियुगंश्रवणधनिष्ठे उद्गाहर्क्षाणिविवाहनक्षत्राणिपूर्वोक्तानि चित्राश्विनीप्रसिद्धे ईज्यर्क्ष पुष्यः तैः । अनवमंदिरेजीर्णगृहे “नवीनमंदिरेकन्यांनवोढानप्रवेशयेत्” इतिनिषेधादन-वमंदिरेत्युक्तम् । उक्तंच “वधूप्रवेशनंकार्यपंचमेसप्तमेदिने ॥ नवमेचशुभेवारेसुलग्नेश-शिनो बले” इति । नारदः “आरभ्योद्गाहदिवसात्षष्ठेवाप्यष्टमेदिने । वधूप्रवेशः संपत्त्यै दशमेथसमेदिने” इति । संग्रहे “विवाहमारभ्यवधूप्रवेशोयुग्मेतथाषोडशवास-रांतात् । तदूर्ध्वमब्देयुजिपंचमांतादतःपरस्तान्नियमोनास्ति” ॥ वृद्धनारदः “समे-वर्षेसमे मासियदिनारीगृहंविशेत् ॥ आयुष्यंहरतेभर्तुःसानारीमरणंव्रजेत्” । भास्कर-व्यवहारे “रात्रौविवाहभेशस्तः सन्मूर्तेस्थिरोदये ॥ वधूप्रवेशोनैवात्रप्रतिशुद्धाद्भयं विदुः ॥ ऋतैर्वैवाहिकैः शुद्धैर्दपत्योश्चशुभप्रदम् ॥ वधूप्रवेशनंकार्यपंचमेह्यकृतंयदि ॥ मार्गफाल्गुनवैशाखेषुशुक्लपक्षेषुभेदिने ॥ मूलपुष्यमृदुस्वातीस्थिराश्विश्रुतिवासरे ॥ पितृ-भेचकरेनारीप्रविष्टापुत्रिणीभवेत्” इति ॥ ४० ॥

अब वधूप्रवेशके मुहूर्तको कहते हैं ।

भा०—यदि विवाहसे १६ सोले दिनोंमें जो वधूप्रवेश करै तो समदिनोंमें वा ७ । ५ । ९ इन्हीं दिनोंमें करणा—और जो १६ दिनोंके ऊपर करै तो विषमदिनमें और विषममासमें और विषमवर्षमें करणा ॥ और पांच ५ वर्षके बाद करे तो अपनी इच्छा होय जबही करणा ॥ अब विलंबित वधूप्रवेशके कालको कहते हैं ॥ वैशाख—फाल्गुन—मार्गशीर्ष—इन्हीं मासोंके शुक्लपक्षमें और श्रवण—धनिष्ठा—विवाहनक्षत्र—चि० अश्विनी—पुष्य इन्हीं नक्षत्रोंमें—और रात्रिमें और स्थिरलग्नमें काल निकलनेके बाद इन मुहूर्तमें वधूप्रवेश श्रेष्ठ होताहै ॥ ४० ॥

उद्गाहात्प्रथमेशुचौयदिवसेद्भर्तुर्गृहेकन्यकाहन्यात्तज्जननींक्षयेनि-
जतनुंज्येष्ठेपतिज्येष्ठकम् ॥ पौषेचश्वशुरंपतिंचमलिनेचैत्रेस्वपि-
त्रालयेतिष्ठंतीपितरंनिहंतिनभयंतेषामभावेभवेत् ॥ ४१ ॥

इदानीं प्रथमाषाढादौ भर्त्रादिगृहेवासनिषेधमाह उद्वाहादिति । उद्वाहाद्विवाहादुपरि प्रथमे शुचौ आषाढे कन्या यदि भर्तृगृहे वसेत्तदा तज्जननी तस्य भर्तृजननी हन्यात् इत्यादिसु-
गमम् ॥ ४१ ॥

अब मासफलको कहते हैं ।

भा०—विवाहसे प्रथम आषाढमें जो कन्या पतिके घरमें रहै तो पतिकी माताका नाश होय ॥ ऐसेही क्षयमासमें रहै तो कन्या आपही मरै—और ज्येष्ठमासमें रहै तो पतिका बड़ा भाई मरै—और पौषमें कन्याकां श्वशुर मरै—और मलमासमें पतिके घरमें रहै तो कन्याका पति मरै ॥ और चैत्रमासमें कन्या पिताके घरमें रहै तो कन्याके पिताकी मृत्यु होय ॥ और पूर्वोक्तमासोंके बिना अन्यमासोंमें भय नहीं होय ॥ ४१ ॥

शूद्रांत्येषु पुनर्भवापरिणयः प्रोक्तो विवाहोक्तभैर्नालोक्यं तिथिमास-
वेधभृगुजेज्यास्तादितत्रार्कभात् ॥ त्रिज्यक्षेष्पुमृतिर्धनमृतिमृती
पुत्रामृतिर्दुर्भगं श्रीरौन्नत्यमथोधृती १८ श ११ कृत ४ तत्त्व २५
क्षेत्ययः सा भिजित् ॥ ४२ ॥

अयं पुनर्भूविवाहमाह । शूद्रांत्येष्विति । शूद्राः प्रसिद्धाः अन्त्याः रजकादयः तेषु पुनर्भवापरिणयः प्रोक्तः । कैर्विवाहोक्तभैः स्पष्टम् । तत्र पुनर्भवापरिणये तिथिमासवेधगुरुशुक्रास्तादिनआलोक्यं स्पष्टम् । तथा चोक्तं ज्योतिर्निबन्धे “नशुक्रास्तादिकंचित्यं शुद्धि-
वेधादिकं तथा । पुनर्भवासंवरणेन मासतिथिशोधनम्” इति । अथ ब्रह्मपट्टनक्षत्रशुद्धि-
माह । अर्कभात्सूर्यनक्षत्रात् त्रिज्यक्षेष्पुत्रिपुनक्षत्रेषुक्रमेण मृतिर्मरणं प्रथमे त्रिके द्वितीये
त्रिके धनं तृतीये मृतिः चतुर्थे मृतिः पंचमे पुत्रः षष्ठे त्रिके मृतिः सप्तमे दुर्भगम् अष्टमे
लक्ष्मीः नवमे त्रिके औन्नत्यं प्रोक्तम् । अथ रुद्रपट्टशुद्धिमाह । अर्कभादित्यनुवर्तते धृती-
शकृततत्त्वर्धे धृतिरष्टादशम् ईशएकादशं कृतश्चतुर्थम् तत्त्वं पंचविंशम् एतन्मि तेनक्षत्रे अर्क-
भात् एतन्मि ते इत्यर्थः । तत्र चतुष्टये साभिजित् गणिते अत्ययो मृत्युः स्यात् । अर्थादन्ये-
षु शुभं प्रोक्तमिति ॥ ४२ ॥

अब पुनर्भू विवाहको कहते हैं ।

भा०—विवाहके नक्षत्रोंमें शूद्रोंके और रजकादिकोंके पुनर्भू विवाह करणा ॥ और पुनर्भूमें तिथि—मास—वेध—शुक्रास्त गुरु—अस्तादिकोंका विचार नहीं करणा ॥ अब ब्रह्मपट्टनक्षत्र-
शुद्धि कहते हैं ॥ सूर्यनक्षत्रसे वर्तमानतक गिणके ३ तीनोंमें मरण फल होय, ऐसे दूजे
त्रिकमें धन होय—फेर त्रिकमें मृति होय—चौथा त्रिकमें मृति—पांचवें त्रिकमें पुत्र होय
फेर छठे त्रिकमें मृति—सातमें त्रिकमें दुर्भग, आठमें त्रिकमें लक्ष्मी होय, नवमें त्रिकमें उन्नति
होय ॥ अब रुद्रपट्टशुद्धि कहते हैं । सूर्यनक्षत्रसे अठारह और ११ वें नक्षत्रमें और चौथे
नक्षत्रमें—और २५ वें नक्षत्रमें मृत्यु होय—इसमें अभिजित्कोभी गणना चाहिये अर्थात् औरमें
शुभ होय ॥ ४२ ॥

भुक्तायैवसुतामुपोषितनरोदद्याच्चसावित्रिकामारब्धोत्सवकेयदा
जनिमृतीस्यातांस्वगोत्रेकचित् ॥ सांगंतंविदधीतवाजमपरेस्मा-
दारभेत्पूर्वतोयज्ञोद्वाहनचौलमौजिकमहःसुस्वर्गदिक्त्रिषु४३॥

अथनानाविधशास्त्रार्थानाह-भुक्तायेत्यादिना । उपोषितनरः भुक्तायकृतभोजनायैव
सुतांदद्यात् । परमुपोषितनरःभुक्तायैववटवेसावित्रिकांगायत्रींदद्यात् । तदुक्तंज्योतिर्नि-
बंधे “भुक्त्वासमुद्रहेत्कन्यां सावित्रीग्रहणंतथा ॥ उपोषितःसुतांदद्यादागतायवरायच”
इति ॥ “आरब्धोत्सवकेयदाजनिमृती स्यातांस्वगोत्रेकचित् सांगंतंविदधीतवाजमपरे”
इति । वाजमन्त्रम् अपरेअसगोत्रिणोविदधीरन् “वाजमन्त्रंगुरुद्वाजो वाजंपीयूषमुच्यते”
इत्यनेकार्थध्वनिमंजरीम् । शेषंसुगमम् । उक्तंच “विवाहोत्सवयज्ञादावारब्धेसूतकंयदि ।
सांगंतत्कर्मकुर्वीतअन्नदानादिकंपरैः”इति । अस्मादारभेत्पूर्वतोयज्ञोद्वाहनचौलमौजिक-
महःसुस्वर्गदिक्त्रिष्विति अस्मान्निश्चितदिनात्पूर्वतःप्रथमतः यज्ञोद्वाहनचौलमौजिक-
मित्येतत्कर्मचतुष्टयंक्रमात्स्वर्ग २१ दिक्१०त्रि ३ त्रिषु ३ अहःसु आरभेत् यज्ञएकविं-
शतिदिनेषु उद्वाहनंविवाहःदिक्षुदशदिनेषु चौलंत्रिषुदिनेषु मौजिकंत्रिषुदिनेष्विति । उ-
क्तंच “एकविंशत्यहर्यज्ञे विवाहेदशवासराः । ज्येष्ठचूडोपनयने नांदीश्राद्धंविधीयते” ॥
आरंभलक्षणम् । आरंभोवरणंयज्ञे संकल्पोव्रतसत्रयोः॥ नांदीश्राद्धंविवाहादौ श्राद्धेपाक-
परिक्रिया” इति ॥ ४३ ॥

अब नानाविधशास्त्रार्थको कहते हैं ।

भा०-कन्यादाता उपवास करके भोजन किएभये वरको कन्या देवै-और गुरु आप
उपवास करके भोजन किएभये बालकको गायत्रीमंत्रको देवै-उत्सवके प्रारंभ होणेके
बाद अपने गोत्रमें यदि जन्म होय वा मृत्यु होयतो उन सांगकर्मको समाप्त करणा और
पाकको भिन्नगोत्रवालोंसे करणा ॥ और इक्कीश २१ दिनोंसे पूर्व यज्ञका प्रारंभ करणा ॥
और विवाहप्रारंभ दशदिनसे पूर्व करणा-और चौलका प्रारंभ तीनदिनसे पूर्व करणा ॥
और मौजीका तीन दिनसे पूर्व करणा ॥ ४३ ॥

नोश्राद्धक्षयदर्शनैत्यकमधीतिंशीतलाप्स्वाष्टुतिसीमासिंध्वतिपा-
तमेककुलजाःसव्यातिपातंकचित् । उत्थापावधिमंडपस्यसशरागा-
होर्विषष्टेसमेह्युत्थाप्योनगृहोद्वाहौसहजयोस्तुल्यक्रियाब्दांततः ॥

क्षयदर्शनैत्यकंश्राद्धं अधीतिंपठनं शीतलाप्सुशीतलोदकेषु आष्टुतिस्नानं सीमासिंध्व-
तिपातं सीमाप्रसिद्धा सिंधुर्महानदी “सिंधुर्नदीसमुद्रयोरित्यभिधानात्” तयोरपिपातः
उलंघनं सव्यातिपातम् अपसव्यमित्येतत् एककुलजाःसगोत्रिणःकचिन्नोक्त्युः । किमवधि
मंडपस्यउत्थापनावधि यावन्मंडपोत्थापनस्यात्तावन्नकुर्यादित्यर्थः । उक्तंच “दर्शश्रा-

द्वक्षयश्राद्धं शीताद्भिःस्नानमेवच । प्राचीनावीतिकरणं नदीसीमातिपातनम् ” ॥ अन्यच्च “नित्यश्राद्धमधीतिचस्नानचशिशिरैर्जलैः । सपिंडानैवकुर्वीरन् मंडपोत्थापनावधि” ॥ अथसमंडपोत्थापःकदाकार्यइत्याह । शराःपंच अगःसप्त तन्मिताद्गोर्दिनयोः पंचमेसप्तमे विषष्टेसमेषष्टरहितेसमेद्विसप्तदिनेउत्थाप्यः । उक्तंच “मंडपोत्थापनंकार्यं समेतुदिवसेबुधैः ॥ षष्ठंचविषमनेष्टं मुक्त्वापंचमसप्तमौ ” इति । अब्दांतर्वषमध्येगृहोद्वाहौनकर्तव्यौ । सहजयोः एकमातृजयोः पुरुषयोः पुरुषस्त्रियोः समानक्रियासमानकर्मनकुर्यादित्यर्थः । भिन्नमातृजयोर्नदोषइत्यर्थात्सिद्धम् । अर्थात्भिन्नमातृजयोस्तथासहोद्वाहादिकरणमागतं तद्विन्नकर्तृत्वेभिन्नगृहेसतिवेदितव्यं कर्तृत्वमत्रश्राद्धाधिकारिणःपितुरेवनतुविवाहोमंकर्तुर्वरस्य । तथाचोक्तम् “एकमातृजयोरेकवत्सरेपुरुषस्त्रियोः । नसमानक्रियांकुर्यान्मातृभेदेविधीयते” इति । पुरुषौपुरुषस्त्रियौपृथक्द्वित्वविवक्ष्याबहुत्वासंभवान्नबहुत्वम् यद्वापुरुषश्चस्त्रीचतथातयोर्द्वयोः पुरुषयोः स्त्रियोर्वा पुरुषस्त्रियोर्वा । कन्यापुरुषयोर्विवाहविशेषश्चोक्तः “सोदर्ययोःकन्यकयोः सुतयोरेकवत्सरे ॥ विवाहोनस्मृतस्तज्ज्ञैःकन्यकासुतयोःस्मृतः ॥” इति । अत्रसंवत्सरमानंमनुजमानेनचैत्रादिफाल्गुनांतंवेद्यम् । समानक्रियेति द्वयोश्चौलेद्वयोर्व्रतबंधौ द्वयोर्विवाहौवासहजयोरित्यनेनैवएकमातृत्वंसंभवाति । उक्तंच ॥ “नैकस्मिन्वत्सरे कार्यौगृहोद्वाहौकदाचन” ॥ ४४ ॥

मण्डप उत्थापनके पूर्व एकगोत्रवाले पुरुषोंको इतने काम नहीं करणा सो लिखतेहैं ।

भा०-क्षयश्राद्ध-और दर्शश्राद्ध-और नित्यश्राद्ध-और पठन-और शीतलजलसे स्नान-और सीमाका उल्लंघन-और महानदीका उल्लंघन-और अपसव्य नहीं करणा ॥ और मण्डपका उत्थापन ५ पांचमे वा ७ सातमे वा छठे दिन बिना समदिनमें करणा-और एकवर्षमें सहोदर भाइयोंके समानकर्म एक घरमें नहीं करणा ॥ ४४ ॥

उद्वाहव्रतचूडकेब्ददलतत्खंडंतिलैस्तर्पणंश्राद्धंपिंडयुतंमहालयगयापित्र्यंविनानाचरेत् ॥ पूर्वसप्तपदीविधेरधिगतेदोषेवरैवामृतेदेयान्यत्रविवाहितापिचबलाद्याविद्वयोनिर्नचेत् ॥ ४५ ॥

वर्जितराण्याह-उद्वाहव्रतचूडके क्रमेण अब्ददलतत्खंडम् उद्वाहेविवाहेकृतेसति अब्दवर्षपर्यंतं व्रतेव्रतबंधेकृतेसतिदलम्अर्द्धाब्दंषण्मासपर्यंतमित्यर्थः । चूडकेचौलकर्मकृते सतितत्खंडंतस्यदलस्यापिखंडं त्रिमासपर्यंतमित्यर्थः । तिलैस्तर्पणंपिंडयुतंश्राद्धंचनाचरेत् । किंविनामहालयगयापित्र्यंविना महालयःभाद्रपदापरपक्षःगयाप्रसिद्धा पित्र्यमातापितृक्षयदिनं तत्रयत्श्राद्धंक्रियतेतन्महालयगयापित्र्यंतद्विना । उक्तंच “विवाहव्रतचूडासु

वर्षमर्द्धतदर्दकम् । अतिलंतर्पणंकुर्याच्छ्राद्धंकुर्यादपिंडकम् ॥ महालयेगयाश्राद्धे माता पित्रोःक्षयेहनि । कुतोद्वाहोपिकुर्वीतपिंडदानंयथाविधि” इति ॥ पूर्वमिति । सप्तपदीविधेःपूर्वप्रथमतोदोषेअन्धमूकादिके अवगतेज्ञातेसति वाइत्यथवा वरेमृतेसति कन्याअन्यत्रदेया । अपिच याकन्याबलाद्विवाहितासापि अन्यत्रदेया । तर्हिंकथंचेद्यदिविद्वयोनिर्नस्यात् विद्वायोनिर्यस्याःसातथा पुरुषभुक्तेत्यर्थः । उक्तंचयाज्ञवल्क्येन “महादोषे सुविज्ञाते पूर्वसप्तपदीविधेः । मरणादौसमुत्पन्ने देयान्यस्मैनदोषभाक् ॥ बलादुद्वाहिता कन्यादातव्यान्यवरायच ” इति । अन्यच्च “बलादुद्वाहिताकन्यामंत्रैर्यदिनसंस्कृता ॥ अन्यस्मैविधिवेदेयायथाकन्यातथैवसा” इति ॥ महादोषाःकारिकानिबंधोक्ताः “अंधोमूकःक्रियाहीनश्चापस्मारीनपुंसकः ॥ दूरस्थःपतितःकुष्ठीदीर्घरोगीवरोनसन्” ॥ अन्येपिदोषाउक्ताः “मूर्खनिर्वनदूरस्थशूरमोक्षाभिलाषिणाम् ॥ त्रिगुणाधिकवर्षाणां नदेयाजातुकन्यकाः” इति । पुरुषनपुंसकलक्षणं “यस्याप्सुप्रवतेबीजंहादिमूर्त्रंचफेनिलम् । पुमान् स्याल्लक्षणैरैतैर्विपरीतैस्तुवंढकः ॥” अपरीक्ष्यदानेदोषः “अपरीक्ष्यवरंकन्यानिगुर्णायप्रयच्छति ॥ कुलंतस्यैवतच्छोकसंतप्तोविनिर्कृतति” इति ॥ ४५ ॥

भा०-विवाहके बाद एकवर्षतक-और व्रतबंधसे छ महीनोंतक-और चौलसे तीन महीनोंतक तिलतर्पण और पिण्डयुक्तं श्राद्ध नहीं करणा-परंतु महालय और गया और मातापिताके क्षयाहश्राद्धमें दोष नहीं है । और सप्तपदीसे पूर्व वरका अंधमूकादिक दोष मालूम होजाय तो वा वरकी मृत्यु होजाय तो कन्याका विवाह दूसरे वरसे कराना-और बलसे विवाह करे तो भी दूसरेसे विवाह कराना, यदि कन्याका पुरुषके संयोग नहीं भया होयतो कराना ॥ ४५ ॥

अस्त्रीकैःकुशहेमरौप्यरचिताताम्रीचविप्राद्रिभिर्भार्यावानिखिलैः

सुवर्णरचिताधर्मायधार्याबुधैः ॥ मंदारार्कदिनेंबुपाग्निफणिभंभद्रा-

तिथिश्चेदिहोद्धूतासाविषकन्यकापितनुगौसौम्यौरिपुक्षेत्रगौ ४६॥

अथस्त्रीरहितानांविधिमाह अस्त्रीकैः स्त्रीरहितैः विप्रादिभिःविप्रक्षत्रियविद्वद्वैः क्रमेणकुशहेमरौप्यरचिताताम्रीचभार्याधर्मायधार्या । अयमर्थः । विप्रेणकुशरचिताभार्याधर्मायधार्या क्षत्रियेणहेमरचिता वैश्येनरौप्यरचिता शूद्रेणताम्रीताम्ररचिताभार्याधार्या । कथंभूतैर्विप्रादिभिः बुधैःस्वस्वधर्मनिरतैः वाइत्यथवा निखिलैःसर्वैर्विप्रादिभिः सुवर्णरचिता भार्याधार्या यतस्तयाविनागृहस्थधर्मसाधननस्यात् । तथाचोक्तम् “अपत्नीकैस्तुधर्मार्थं कौर्शीहैमीचराजती ॥ ताम्रीविप्रादिभिर्भार्याधार्याहैमीतथाखिलैः ” इति । अथविषकन्यालक्षणमाह । मंदेति । मंदारार्कदिने शन्यर्कभौमानामन्यतमस्य वासरे अंबुपाग्निफणिभं शततारकाकृत्तिकाश्लेषाणामन्यतमंनक्षत्रम् भद्रातिथिर्द्वितीयासप्तमी द्वादशी अथसामान्यतमा चेत्स्यात् तदायोगःस्यात् । इहोद्धूताअत्रयोगेया कन्याजातासाविषकन्यका । अथयोगांतरमाह । रिपुक्षेत्रगौसौम्यैतनुगौलग्नगतांचेत्स्याताम् ॥ ४६ ॥

अब स्त्रीरहितके लिये विधि कहते हैं ।

भा०—जिस ब्राह्मणके स्त्री नहीं होय वह कुशपत्नी करके कर्म करै--और क्षत्रिय सुवर्णकी पत्नीको बनावै--और वैश्य रूप्यकी स्त्री बनाके कर्म करै--और शूद्र तांबाकी स्त्री करके कर्म करै अथवा ब्राह्मणादिक सब वर्ण सुवर्णकी स्त्री बनाके कर्मको करें--

अब विषकन्याका लक्षण कहते हैं ।

भा०—शनि, सूर्य, भौम इन्हों वारोंमेंसे कोई वार होय--और शतभिषा--कृत्तिका--आश्लेषा इन्हों नक्षत्रोंमेंसे कोई नक्षत्र होय--और २ । १२ । ७ इन्हों तिथोंमेंसे कोई तिथि होय तब योग होता है--सो इस योगमें कन्याका जन्म होय तो वह विषकन्या होती है और दोय सौम्य ग्रह लग्नमें शत्रुक्षेत्रिय होके होवें तो भी योग होता है--इसमेंभी विषकन्या होती है ॥ ४६ ॥

एकः क्रूर इहोद्भवाप्यथ तनौ सौरी रविः पुत्रगोधर्मस्थो धरणी सुतोय-
मपरोयोगो पितृजाविषम् ॥ मूलाद्यत्रिपदोद्भवाश्च शुरमह्यन्त्यत्रये
तत्स्त्रियं ज्येष्ठां त्येपतिपूर्वजं द्विपचतुर्थं देवरं हन्ति च ॥ ४७ ॥

अथ योगान्तरमाह—एकः क्रूर इति । एकः क्रूरः रिपुक्षेत्रगः तनुगश्चेत्स्यात् इमौ द्वौ योगौ इहोद्भवापि विषकन्याका स्यात् । तनौ लग्ने सौरिः शनिः स्यात् । रविः सूर्यः पुत्रगः पंचमगः स्यात् धरणी सुतो भौमो धर्मस्थो नवमस्थो यदा स्यात् तदा अयमपरो योगः स्यात् । तज्जापिकन्याविषं स्यात् । विषमिति यथा विषस्वीकारात् मृत्युर्भवतीति फलं सूचितं तस्मात्परित्याज्येति भावः । अथ मूलजादीनां फलमाह । मूलेति । मूलस्य आद्यत्रिपदोद्भवा प्रथमचरणत्रये जाता कन्याश्च शुरं हन्ति मारयति । अह्यन्त्यत्रये अहिराक्षेणा तस्य अन्त्यत्रये अन्त्यचरणत्रये जाता तत्स्त्रियं श्वभूहन्तीत्यर्थः । ज्येष्ठां त्ये ज्येष्ठायाः चतुर्थचरणे जाता पतिपूर्वजं ज्येष्ठं हन्ति । द्विपचतुर्थं द्वौ पौपतीयस्य तत् द्विपं विशाखा तस्य चतुर्थचरणे जाता देवरं हन्ति अथादन्यचरणजा शुभा ॥ ४७ ॥

भा०—और एक क्रूर ग्रह रिपुक्षेत्रका लग्नमें होय तो भी योग होता है और लग्नमें शनि होय और सूर्य पांचमें होय तो और मंगल नवमें होय तो भी योग होता है--इनमेंभी विषकन्या होय ॥ और मूलनक्षत्रके आद्यके ३ तीन पादोंमें कन्या होय तो कन्याके श्वशुरकी मृत्यु होय--और आश्लेषाके अन्त्यके ३ चरणोंमें कन्या होय तो कन्याके पतिके माताकी मृत्यु होय--और ज्येष्ठाके चोथा पादमें जन्मे तो कन्याके पतिके ज्येष्ठ भाईकी मृत्यु होय--और विशाखाके ४ चोथे पादमें जन्मे तो कन्याके देवरकी मृत्यु होय--और उक्त नक्षत्रोंके अन्यचरणोंमें दोष नहीं है ॥ ४७ ॥

एवं नायुवतेरभाव इह नो दोषो नुरेतत्फलं मौज्यूर्ध्वनवदंतिके चिदपि

पैत्र्याद्येफलमूलवत् ॥ नोद्राहौसहजातयोर्युतुषुनोद्राहाद्वतनो
पुमुद्राहात्पुद्रहननमंगलविधेर्मुंडत्रिशुभ्येषुन ॥ ४८ ॥

एवमुक्तनक्षत्रचरणजातो नानरः युवतेः स्त्रियः श्वशुरादीन् हन्ति । तथा च गर्गः “मूल-
जाश्वशुरं हन्ति सार्पजा च तदंगनाम् ॥ ज्येष्ठजा तु पतिज्येष्ठं देवरं तु द्विदैवते” इति । तथा च क-
श्यपपटले “मूलांत्यपादजौ श्रेष्ठौ तथा श्लेषाद्यपादजौ ॥ द्वीशांत्यपादजौ दुष्टौ तथा ज्येष्ठां-
त्यपादजौ” इति । अस्यापवादः । अभावइह नो दोष इति । अभावे तेषां श्वशुरादीनाम-
भावे सति इह मूलादिजो द्वहने नो दोषः । केचिदाचार्याः नुःनरस्य मौज्यूर्ध्वमौजीबंध-
नानंतरमेतत्फलं न वदन्ति । उक्तंचनारदेन “मूलव्यालभवो दोषो विवाह्य उदाहृतः ॥
समौजीबंधनादूर्ध्वपुंसां नैवेति केचन” इति । पैत्र्याद्येपि मत्रायां माद्यचरणेपि मूलवत्फ-
लं स्यादितिकेचिद्वदन्ति । तथा चोक्तं नारदेन “पैत्र्यगंडोद्भवा कन्या श्वशुरघ्नी च केचन”
इति । अथ ऋतुत्रयमध्ये किं किं न कर्तव्यमित्याह । नोद्राहाविति । सहजातयोः एकोदर-
समुत्पन्नयोः पुत्रयोः कन्ययोः कन्यापुत्रयोर्वा उद्राहौ विवाहौ त्र्युतुषुत्रयश्च ते ऋतवश्च
त्र्युतवः तेषु न कार्यौ षण्मासाभ्यंतरे न कार्यावित्यर्थः । उक्तंचनारदेन “विवाहश्चैकज-
न्यानां षण्मासाभ्यांतरे यदि ॥ असंशयं त्रिभिर्वर्षैस्तत्रैकाविधवा भवेत्” इति ॥ नोद्रा-
हाद्वतमिति । उद्राहा त्र्युतुषु व्रतमौजीनकार्या । तथा चोक्तं नारदेन “पुत्रोद्राहात्परंपुत्री-
विवाहो न ऋतुत्रये ॥ न तयोर्व्रतमुद्राहान्मंगलेनान्यमंगलम्” इति । नोपुमुद्राहात्पुद्रहन-
मिति । पुमुद्राहात्पुरुषविवाहात् त्र्युतुषु पुद्रहनं कन्याविवाहः नो कार्यः । तथा च का-
त्यायनः “पुत्रोद्राहात्परंपुत्रीविवाहो न ऋतुत्रये” इति । नमंगलविधेर्मुंडमिति । मंगल-
विधेः विवाहात् त्र्युतुषु मुंडनं चौलव्रतं वानकार्यम् । अत्र कात्यायनः “कुले ऋतुत्रयादर्वा-
ह्मंडनान्न तु मुंडनम्” इति । त्रिशुभ्येषु नेति । एषु त्र्युतुषु त्रिशुभीनकार्या त्रयाणां शुभा-
नासमाहारस्त्रिशुभी मंगलत्रयमिति यावत् “न कुर्यान्मंगलत्रयम्” इति वचनात् ॥ ४८ ॥

भा०-ऐसे उक्त नक्षत्रोंके चरणोंमें नरका जन्म होय तो नरके श्वशुरादिकोंकी मृत्यु होय ॥
और जो श्वशुरादिक नहीं होय तो दोष नहीं होय और अन्य मतसे पुरुषके मौजी बंधनके बाद
फल नहीं होता-और मघाके आद्य चरणमें मूलवत् फल होवेहै-और सहोदर भाइयोंके और
सहोदर कन्याओंके और सहोदर कन्या पुत्रके छ ६ महीनोंमें विवाह नहीं करना ॥ और
विवाहहोणे पीछे छ महीनोंमें उपवीत नहीं करना-और पुत्रविवाहके बाद ६ महीनोंमें कन्याका
विवाह नहीं करना-और विवाहके बाद ६ महीनोंतक चौल वा व्रत नहीं करना-और छ मही-
नोंमें तीन मंगल नहीं करना ॥ ४८ ॥

नोज्येष्ठाष्टपुकालरुद्रतक्रुतेकात्यायनोमुंडनंचौलप्राहनमेखले-
त्युभयतः कार्याविवाहादियम् ॥ भेदेऽब्दस्य च संकटे वितनुयात्पू-
र्वोदितं मंगलं वेदाहान्तरिते दिनव्यवहितेन दानगेनापि वा ॥ ४९ ॥

नोज्येष्ठाह्नविति । ज्येष्ठातृमंगलात्विवाहादेर्युतुषुलघुमंगलनोकार्थम् । यद्वाहिः
शालायामुक्तं तज्ज्येष्ठमंगलम् अन्यलघुमंगलम् । ज्येष्ठलघुलक्षणं सारसमुच्चये “चूडा-
केशांतसीमंतविवाहोपनयान्बुधाः ॥ गुरुमंगलमित्याहुस्तदन्यलघुमंगलम्” इति ।
तन्नकार्यमित्यर्थः । कस्माद्वैकालरुद्धतः ऋते कालेन रुद्धं गर्भाधानपुंसवनादितस्माद्वै-
तेन विनेत्यर्थः । तथाच कात्यायनः “मातृयज्ञक्रियापूर्वज्येष्ठं कृत्वा तु मंगलम् ॥ ऋतुत्रयं
पुनर्यावन्न कुर्याल्लघुमंगलम् ॥ लघुवागुरुवाकार्यकार्यनैमित्तिकं यदि” इति ॥ लघुगु-
रुमंगलयोर्भिन्नकर्तृत्वेन दोषः । कात्यायनो मुनिः इति ग्राह्य इतीति किं व्रतं मुंडनं चौलमे-
व मुंडनं मौजीविवाहात् उभयतः कार्येति । तथाच तद्वाक्यं “मुंडनं चौलमित्युक्तं व्रतोद्वाहौ
तु मंगलम् ॥ चौलं मुंडनमेवोक्तं वर्जयेद्वरणात्परम् । मौजीचोभयतः कार्यायतो मौजीन
मुंडनम्” इति । अथ संकटे प्रवृत्तिमाह । भेदेऽब्दस्येति । संकटे देशकालभयादौ अब्द-
स्य संवत्सरस्य भेदे पूर्वोदितं मंगलं वितनुयात् विस्तारयेत्कुर्यादित्यर्थः । तथाचोक्तं संहि-
तासारावल्यां “फाल्गुने चैत्रमासे तु पुत्रोद्वाहोपनायने ॥ भेदादब्दस्य कुर्वीत न ऋतुत्रय-
लघनम्” इति । अथवा वेदाहंतरिते चतुर्दिनांतरिते काले मंगलं वितनुयात् । तथाच स्मृ-
तिसारावल्यां “पुत्रीपरिणयादूर्ध्वयावद्दिनचतुष्टयम् ॥ पुत्र्यंतरस्य कुर्वीत नोद्वाहमिति
सूरयः” इति । अथवा दिनव्यवहिते एकदिनांतरिते काले मंगलं कुर्वीत । तथाचोक्तम्
“एकोदरप्रसूतानामेकस्मिन्वासरे नरः ॥ विवाहं नैव कुर्वीत मंडनोपरि मुंडनम्” इति ।
अथवा एकाहेपिनद्यानगेन पर्वतेन अंतरिते देशे मंगलं वितनुयात् । ज्योतिर्विवरणे “एकोद-
रयोरेकदिनोद्वाहतो भवेन्नाशः ॥ नद्यंतर एकदिने केप्याहुः संकटे च शुभम्” इति । शाङ्-
गधरोपि ॥ “नद्यंतरेपि शुभं पृथक् शैलस्य रोधतः ॥” इति ॥ ४९ ॥

भा०-और चूडा केशांत सीमंत विवाह यह गुरु मंगल हैं-और इनसे अन्य मंगल लघु
मंगल हैं ॥ सो गुरु मंगलके बाद छ महीनों तक लघु मंगल नहीं करना-और गर्भाधानादिकोंके
करणका दोष नहीं है-और कात्यायनमुनि कहते हैं कि मुण्डन नाम चौलका है विवाहके बाद
छ महीनों तक चौल नहीं करना-और विवाहसे पूर्व और पश्चात् व्रतको करणमें दोष नहीं है
और संकटमें और वर्षके भेदमें मंगल करणमें दोष नहीं है-और चारदिनके बाद वा एक दिनके
बाद वा नदीका और पहाड़का व्यवधान होय तो मंगल करण ॥ ४९ ॥

एकाहेपि जनाश्रयांतर इहेदं तारतम्यादुधैर्योज्यं नोयमयोर्निषिद्धम-
नयोरेकत्र कार्यजगुः ॥ नैकस्मै दुहितृद्वयं सहजयोर्नैकोद्भवेकन्य-
केदद्यादुद्ग्रहं मिथोनतनुयात्कुर्यादसंपद्यद् ॥ ५० ॥

एकाहेपीति । अथवा एकाहेपि जनाश्रयांतरे मंडपांतरे मंगलं वितनुयात् “मंडपोस्त्रीज-
नाश्रय” इत्यमरः । उक्तं च ज्योतिर्विवरणे “नमतिषिद्धं लग्नं संप्राप्ते संकटे महति ॥ एकोद-

रसंभवयोरेकाहेभिन्नमंडपकार्यम्” इति । अथैषांपक्षाणां निर्णयमाह । इहेदमिति । इहा-
स्मिन्विवाहादिविषये इदंभेदेऽब्दस्येत्याद्युक्तं बुधैस्तारतम्याद्योज्यम् संकटानुरूपं योज्य-
मित्यर्थः । अथयमलयोर्विशेषमाह । नोयमयोरिति । यमयोर्यमलयोः इदंनोनिषि-
द्धम् अनयोर्यमलयोर्मंगलमेकत्र एकवत्सरे एकवारे एकमंडपकार्यमिति मुनयोजगुः । उ-
क्तं च “एकस्मिन्वत्सरे चैव वासरे मंडपे तथा । कर्तव्यं मंगलं स्वस्रोभ्रात्रोर्यमलजातयोः”
इति । स्त्रियादीनां स्त्रीणां पुरुषाणां वायमलजातानामप्येवं तुल्यन्यायत्वात् । यमलयोर्म-
ध्ये एकस्यां स्त्रियामेकस्मिन्पुरुषे सति स्त्रीविवाहं समाप्य पुरुषविवाहं कुर्यात् । स्त्रीपुरुषयोः
सहविवाहकरणस्याघटमानत्वात् । अथ प्रत्युद्वाहनिषेधमाह । नैकस्मै इति । एकस्मै वरा-
यदुहितद्वयमेकोद्भवकन्याद्वयं न दद्यात् । सहजयोः एकोदरसंभवयोर्भ्रात्रोः एकोद्भवेक-
न्यकेन दद्यात् । तथा मिथः परस्परमुद्वाहनं न तुनयात् । अत्रापि संकटे प्रवृत्तिमाह—कुर्यादिति ।
अदः नैकस्मै इत्याद्युक्तमकर्तव्यमसंपदि अन्यवधूवरालाभे सति कुर्यात् । तथा च नारदः
“प्रत्युद्वाहो नैव कार्यो नैकस्मिन् दुहितद्वयम् ॥ न चैकजन्ययोः पुंसोरेकजन्येतुकन्यके”
इत्यादि ॥ ५० ॥

भा०—अथवा पृथक् मण्डप करके दोय मंगल करणा—इन विवाहादि विषयोंमें अष्ट भे-
दकी तारतम्यसे देखना—और यमलके याने साथ जन्मणेवालोंके एक वर्षमें एकवार-
में एक मण्डपमें मंगल करणा ऐसे मुनिलोक कहते हैं—और एक पुरुषको सहोदर दो क-
न्याओंको नहीं देना—और सहोदर दो भाइयोंको सहोदर दो कन्याओंको नहीं देणा—परस्पर
विवाह नहीं करणा—और दूसरी कन्या और दूसरा वर नहीं मिले तो संकटमें यह उक्त
विचार नहीं करणा—॥ ५० ॥

नोद्वाहं सति निश्चये पिजगदुःपित्रोः सपित्रोः स्त्रियाः सूनुर्भ्रातुरनुदि-
तस्वसुरसूक्तांतौ पितृव्यस्य च ॥ अन्ये स्वान्वयजात्यये पिजनकां बा-
स्त्रीसुतान्यात्यये व्दार्द्धार्द्धदलांतरे विदधते हेरं बशांत्या क्वचित् ५१

अथप्रतिकूलनिर्णयमाह—नोद्वाहमिति । निश्चयेपिसतिबुधाः उद्वाहनं जगदुः ।
कस्यांसत्यां पित्रोः असूक्तांतौ सत्यां माताचपिताचपितरौ तयोः असूनां प्राणानां
उत्क्रांतिः उत्क्रमणं तस्यांसत्यामित्यर्थः । कथंभूतयोः पित्रोः सपित्रोः
पितरौ चपितरौ चपितरः मातुः पितरौ पितुः पितरौ इत्यर्थः । तैः सहवर्तमानौ स-
पितरौ तयोः सपित्रोः पुनः कस्यांसत्यां स्त्रियाः असूक्तांतौ सत्याम् इदं द्वि-
तीयविवाहादौ ज्ञेयम् । एवं सूनुः पुत्रस्य भ्रातुः सहजस्य अनुदितस्वसुः अपरिणीतभि-
न्याः पितृव्यस्य पितृभ्रातुः असूक्तांतौ सत्याम् । एतदुक्तं भवति “पित्रादीनामुक्तानां मध्ये
अन्यतमे मृते सति विवाहं न कुर्यादित्यर्थः । तथा च वृद्धशौनकः “वरवध्वोः पितामातापितृव्य-
श्वसहोदरः ॥ एतेषां प्रतिकूलं चेन्महाविघ्नप्रदं भवेत्” ॥ अन्यच्च “पितापितामहश्चैव माता

ढायांकन्यकायांपित्रोर्मरणेपिज्ञेयम् । प्रतिकूलपिप्रतिकूलाभावमाह । भयइत्यादि
भयेदुर्भिक्षराजभयेअतिसमयेअतिकालेपित्रोर्मातापित्रोर्भूतेःसंशयेसति अन्येषांमातृपि-
तृभ्यामन्येषांमृतानांप्रतिकूलनास्ति । तथाचोक्तंज्योतिःसागरे “दुर्भिक्षेराष्ट्रभंगेचपि-
त्रोर्वाप्राणसंशये ॥ प्रौढायामपिकन्यायानान्यकूलंप्रतीक्षते” इति । विशेषांतरमाह
आमयिविरक्तोऽराद्रतानामपिप्रतिकूलनास्ति आमयीरोगीदीर्घरोगीतियावत् । विरक्तो
गृहादिषूदासीनः आराद्रतोदूरगतः देशांतरगतइतियावत् । “आराद्रसमीपयोः”
इत्यमरः । एषामपिमृतानांप्रतिकूलनास्ति । तथाचोक्तंस्मृत्यंतरे “दीर्घरोगाभिभूतस्य
दूरदेशेस्थितस्यच ॥ उदासवर्तिनश्चैवप्रतिकूलंनविद्यते” इति । अथान्यानपिशास्त्रार्था-
नाह-आतुर्यादिति । तुर्यश्चतुर्थःपुरुषः मूलपुरुषाच्चतुर्थइत्यर्थः । तंमर्यादीकृत्यमृतस्य
नरस्यक्रियायाअनभिभवेअभावेसतिकचित्कारणांतरात्क्रियायामकृतायांनादीमुखनाच-
रेत् एतत्स्वगोत्रविषयम् । तथाचमेधांतिथिः “प्रेतकर्माण्यनिवृत्त्यचरेन्नाभ्युदयक्रिया-
म् ॥ आचतुर्थततः पुंसिपंचमेतुशुभंभवेत्” इति । नोकुर्यादिति । ज्वरितस्यमंगलंनो-
कुर्यात् । तथाचगर्गः “ज्वरस्योत्पादनंयस्यशुभंतस्यनकारयेत् । दोषनिर्गमनात्पश्चा-
त्स्वस्थोऽधर्मसमाचरेत् ॥ ” इति । अतीति । अतिव्याध्युद्भवेकस्यचित्कुलजस्यशरीरे
अतिदारुणज्वरोत्पत्तौ निश्चयंनोकुर्यात्प्रतिकूलभीत्या “रोगःपाप्माज्वरोव्याधिर्विका-
रोदुःखमामये” इत्यादिवाग्भट्टेज्वरपर्यायनामानि । तथाचगर्गः “केचिदृचुर्गृहस्थस्य
कस्यचिद्दारुणोज्वरः । तावन्मंगलकार्यचनकार्यनिश्चितं बुधैः” इति ॥ ५२ ॥

भा०-और भाईकी मृत्यु होवे तो पुत्रवत् करणा अर्थात् डेढ महीनामें विवाह
करणा और दुर्भिक्षमें काल व्यतिक्रममें माता पिताके मरणके संशयमें दूसरोंके मरणका प्रति-
बंधक नहीं होय और रोगी विरक्त दूरदेशगत इन्होंके मरणकोभी प्रतिकूल नहीं होय-और
मूलपुरुषसे चार पुरुषतक कोई मरजाय और कारणान्तरसे उनकी क्रिया न होयतो नांदीमुखको
नहीं करणा-और ज्वरवालेके मंगल नहीं करणा-और स्वकुलमें कोई असाध्य व्याधिवाला होय
तो भी मंगल नहीं करणा ॥ ५२ ॥

चेत्स्यात्सूतकमुक्तपूर्वसमयेनारब्धकार्येषुधःकूष्मांडीघृतहोमतो
हिजननाशौचेकचित्कारयेत्॥सिंहेज्येनशुभंहितंहरिलवोर्ध्वगौ-
तमीदक्षिणेजाह्नव्युत्तरतःकचिद्धितमजेर्केतोसभीत्यादिषु ॥ ५३॥

अथमहत्संकटेसतिवृद्धिसूतकेकर्मार्हतामाह-चेत्स्यादिति । उक्तपूर्वसमये यज्ञोद्वाह-
नचौलमौजिकमित्यत्रोक्तेपूर्वकाले अनारब्धकार्येसतिकर्मणिअनारब्धेसति संकटेचप्रा-
प्तेसति कूष्मांडीघृतहोमतः कूष्मांडीभिर्यदेवादेवहेडनमित्यादितिसृभिर्ऋग्भिर्वृतहोमः
कूष्मांडीघृतहोमः तेनजननाशौचदशाहतःजन्मदशाहमध्येकर्मआचरेत् कूष्मांडीघृतहोमं

शास्त्रोक्तंसदक्षिणंकृत्वाकर्मकर्तव्यमित्यर्थः । तदुक्तंस्मृत्यंतरे “संकटेसमनुप्राप्ते सूतकेस-
मुपागते । कूष्मांडीभिर्घृतंहुत्वागांदत्त्वाचपयस्विनीम् । चूडोपनयनोद्वाहौप्रतिष्ठादिक-
माचरेत् ” इति ॥ स्मृत्यंतरे “अनारब्धविशुद्धचर्थं कूष्मांडैर्जुहुयाद्घृतम् । गांद्या-
त्पंचगव्याशीततःशुद्धचित्सूतकी ” इति । अथसिंहगुरौसतिमंगलनिषेधमाह । सिंह-
ज्ये इति । सिंहसिंहराशौर्ज्यःसिंहज्यःतस्मिन्सतिशुभंनित्यव्यतिरिक्तंनहितंस्यात् ।
इदंतुपूर्वमेवप्रपंचितम् । तथाचकालनिर्णये “शांतिकंपौष्टिकंयात्राप्रतिष्ठोद्वाहपूर्वकम् ।
नकुर्यात्सर्वमांगल्यं सिंहस्थेचवृहस्पतौ ॥” तथाचमांडव्यः “इष्टापूर्तैचचौलादिसंस्का-
रान्वास्तुकर्मच । अन्यानिशुभकर्माणिनकुर्यात्सिंहगुरौ” इति । अथसंकटेप्रवृत्ति-
माह हरिलवोर्ध्वमिति । क्वचित्संकटेदेशकालभयादौसिंहज्येपिहरिलवादूर्ध्वसिंहांशादूर्ध्व
गौतम्याः दक्षिणतः जाह्नव्याउत्तरतःशुभंकर्महितंस्यात् । तथाचज्योतिर्निबंधे “सिंहे
गुरौसिंहनवांशकोर्ध्वं गोदावरीदक्षिणकूलजातैः । उद्वाहकालात्ययदोषभूतैः कार्यो
विवाहश्च्यवनो ब्रवीति ” इति ॥ तथाचगर्गः “भागीरथ्युत्तरेतीरे गोदावर्याश्चदक्षिणे ।
अतोद्वाहादिकर्माणि सिंहसंस्थेनदुष्यति” इति । अथाद्गोदावर्याःउत्तरेभागीरथ्याः दक्षि-
णेखं द्वयोर्गोदाजाह्नव्योर्मध्येसंकटेपिशुभंनआचरेदितिसिद्धम् । तथाचवासिष्ठः “गो-
दावर्युत्तरेतीरे भागीरथ्याश्चदक्षिणे । विवाहादिनकुर्वीत सिंहसंस्थेचवाक्पतौ” इति ।
अत्राप्यतिसंकटेप्रवृत्तिमाह-अजेति । अस्रभीत्यादिषुरजोभयादिषुसत्सु अन्तःगोदा-
जाह्नव्योर्मध्ये हरिलवादूर्ध्वसिंहज्येसति अजेमेषेइनेसूर्येसतिशुभमाचरेत् अजेइनेइत्येत-
द्वाहविषयमस्रभीत्यादिष्वित्यनेनपदेनलक्ष्यते । तथाचशौनकः “मेषस्थेदेवसकरांसि-
हस्थे वज्रपाणिसचिवेच । यस्याःपरिणयनमसौसाध्वीमुखसंपदोपेता ” इति । व्रतबं-
धस्तु मीनगेसूर्येसति चैत्रेकर्तव्यइतिग्रंथकृताप्रागेवोक्तम् अनिमिषरविमधौकार्यमिति ।
तथा चमौजीपटले “जन्मभादृष्टेसिंहेनीचेवाशत्रुगेगुरौ । मौजीबंधःशुभःप्रोक्तश्चैत्रमी-
नगतेरवौ ” ॥ अथवा इनेर्ज्येतत्पदंसर्वशुभसाधारणविषयम् । तथाचशौनकः “सिंह-
स्थेदेवगुरौमेषस्थोयदिभवेत्सहस्रांशुः । मंगलकार्यंकुर्यादितिनारदपराशरवैदतः” इति ।
अस्रभीत्यादिष्वित्यत्रादिशब्देन वृद्धपितृमरणशंकायां कर्त्रतराभावाद्यतिसंकटेज्ञेयम् २३

अब महत् संकट होणेसे वृद्धि सूतकमें कर्मयोग्यताको कहतेहैं ।

भा०-उक्त पूर्व समयमें कार्यका प्रारंभ तो होवे नहीं और संकट प्राप्त हो जावे तो कूष्मांडी ऋचाओंसे घृतका होम करके जन्मका आशौच होवे तो भी कर्म करणा-अब सिंहके गुरुमें मंगल करणेका निषेध करते हैं ॥ सिंह राशिका गुरु होयतो शुभ कर्म नहीं करणा-और अतिसंकट होयतो सिंहके नवांशको छोडके गौतमी नदीके दक्षिणमें और गंगाके उत्तरमें शुभ कर्म करणा-और रजोभयादिकमें सिंहके नवांश विना मेषका सूर्य होय तो सिंहके गुरुमें गोदा जाह्नवोके बीचमें शुभकर्म होवैहै ॥ ५३ ॥

देशग्रामगृहज्वरव्यवहृतिद्यूतेषुदानेमनौसेवाकाकिणिवर्गसंगरपु-
नर्भूमेलेकेनामभम् ॥ जन्मर्क्षपरतोवधूपुरुषयोर्जन्मर्क्षमेकस्यचे-
ज्ज्ञातंशुद्धिमितोविलोक्यचतयोर्नामर्क्षयोर्मेलेकः ॥ ५४ ॥

अथ नामराशिजन्मराशयोनिर्णयमाह देशःप्रसिद्धः ग्रामःप्रसिद्धः गृहप्रसिद्धम्
ज्वरः प्रसिद्धः इत्यादिषुनामराशिःप्रधानंस्यात् । एतदुक्तंभवति देशग्रामगृहेषुप्रवेशा-
द्यर्थं ज्वरेचंद्राद्यवलोकनार्थं व्यवहृतिर्व्यवहारः द्यूतंप्रसिद्धमदानंतुलापुरुषादि एषुचंद्र-
बलाद्यर्थं मनौमेलेकेनार्थं चन्द्रबलाद्यर्थं च सेवाराजादिसेवा तत्रमेलेनाद्यर्थं काकिण्यां
काकिण्यवलोकनार्थं वर्गशुद्ध्यर्थं संगरेसंग्रामे चन्द्रबलाद्यर्थं पुनर्भूमेलेकेपुनर्भूमेलेनाय
नामराशिखलोकनीयइत्यर्थः । परतःएभ्योन्यत्रविवाहयात्रादौ जन्मर्क्षजन्मराशिःप्रधा-
नंस्यात् । तथाचज्योतिर्निबंधे-“देशेग्रामेगृहेयुद्धे सेवायांव्यवहारके । नामराशेःप्रधा-
नत्वं जन्मराशिर्नचिंतयेत्” इति ॥ “काकिण्यांवर्गशुद्धौ च दानेद्यूतेज्वरोदये । मन्त्रे
पुनर्भूवरणेनामराशेःप्रधानता” इति ॥ विवाहेसर्वमांगल्येयात्रादौग्रहगोचरे । जन्मरा-
शेःप्रधानत्वंनामराशिर्नचिंतयेत्” इति ॥ अथवधूवरयोर्मध्येएकस्यजन्मर्क्षज्ञातमेकस्य
नज्ञातं तदाशुद्धिमेलादिकं कथमवलोकनीयमित्याह वधूपुरुषयोरिति । वधूपुरुषयोर्मध्ये
चेद्यदि एकस्यजन्मर्क्षज्ञातमेकस्यनज्ञातं तदाज्ञातःज्ञातात् जन्मर्क्षदेकस्यशुद्धिविलोक्यत-
योर्वधूवरयोर्नामर्क्षयोर्मेलेकोवर्णवश्यादिकः पूर्वोक्तोविलोक्यः । अर्थाद्वयोराश्यज्ञानेनाम-
र्क्षदेवसर्वविलोक्यम् । तथाचशार्ङ्गधरः “विवाहघटनंचैव लग्नजंग्रहजंबलम् । नाम-
भाञ्जितयेत्सर्वजन्मनज्ञायते यदा” ॥ ५४ ॥

अथ नामराशि और जन्मराशिका निर्णय करतेहैं ।

भा०-देशप्रवेशमें-ग्रामप्रवेशमें-गृहप्रवेशमें-ज्वरमें-व्यवहारमें-द्यूतमें-दानोंमें-मन्त्रमें मेले-
नमें-नौकरीमें-राजसेवामें-काकिणीके देखनेमें-वर्गशुद्धिमें-संग्राममें पुनर्भूमेलेनमें-उत्तकामोंमें
नाम राशि देखणी ॥ और अन्य विवाहादिकोंमें जन्मराशि देखणी-दोके बीचमें एकका जन्म-
र्क्ष ज्ञात होय और दूसरेका ज्ञात नहीं होय तो ज्ञातवालेके जन्मर्क्षसे गुर्वादि शुद्धिको देखके
केर वधूवरके नाम राशिसे वर्णादिकको देखना ॥ ५४ ॥

भंनामादिमवर्णतोवकहडाद्युज्यादिवर्णाद्वौतुल्यावत्रशसौख्यौ
यदभिधाबह्वयोस्यनामांतिमम् ॥ आर्यानुद्ग्रहनेजतुर्भममलंपट्ट-
स्यबंधेजगुर्गेहग्रामनृपाभिषेककृषिमौज्यन्नाशनेभूषणे ॥ ५५ ॥

इति विवाहप्रकरणम् ॥

अथमेलकार्यनाम्नो नक्षत्रज्ञानमाह भन्नामेति । नामादिमवर्णो नामाद्यक्षरं तस्मात् अवकहडंशतपदं चक्रं यस्मात् चक्रात् चूचे चोलापदेष्वद्येत्यादयः श्लोकानि बद्धास्तस्माच्चक्रात् भनक्षत्रं ज्ञेयम् । तद्यथा चूडामणीति नाम्नः आद्याक्षरात् चकारात् चूचे चोला इत्यादिना अश्विनी नक्षत्रं तत्र प्रथमचरण इति वत ज्ञेयमित्यर्थः । तथा च दीपिकायाम् “जन्मन ज्ञायते येषां तेषां नामगवेष्यते । चक्रे वकहडभांशौ तन्नाडी कैश्चिदग्निभात्” इति । तन्नाडीत्यस्यार्थः । यदानाम्नो नक्षत्रं गवेष्यते तदा अग्निभात् कृत्तिकानक्षत्रात् नानाडी विलोक्येति कैश्चिदुक्तं कैश्चिदिति तन्मतमग्राह्यम् तस्मादश्विन्यादित्रिकं व्यस्तमिति न्यायेन नाड्यवलोकनं बहुसंमतमिति भावः । अथ नामादौ संयोगाक्षरे सति किं कर्तव्यमित्यपेक्षायामाह युज्यादिवर्णादिति । युज्युक्तेऽक्षरे संयुक्ताक्षरे प्रद्युम्नेत्यादिकेनामादौ युक्ताक्षरे सति आदिवर्णात् प्रथमवर्णात् संज्ञेयम् । यथा प्रद्युम्नेनाग्निप्रथमवर्णः प्रः तत्राप्याद्यः पकारस्तस्मात् संज्ञेयमित्यर्थः । प्रियवचेत्यादौ प्रिकार एव द्रुपदेत्यादौ द्रुकार एव ग्राह्य इत्यादि स्वरशास्त्रे “संयोगाक्षरे नाग्निज्ञेयं तत्रादिमाक्षरम्” इति । अथ अवकहडचक्रेनामाद्यक्षराभावे सति किं कर्तव्यमित्यपेक्षायामाह ववौ तुल्यावत्रशसौ खषाविति । अत्रावकहडचक्रे ववौ इति द्वौ वर्णौ तुल्यौ तथा च खषौ शिव इति नाम्निसति अवकहडचक्रेशकारस्याभावात् शकारस्थाने सकारांगीकारात् संज्ञेयमिति भावः । एवमेव शसौ तथा खषौ परस्परवर्णौ ज्ञात्वा भं ज्ञेयम् । तथा च स्वरशास्त्रे “खषौ शसौ ववौ चैव ज्ञेयाविति परस्परम्” इति अन्यच्च “न प्रोक्ताऽज्जणा वर्णानामादौ सन्ति तेन हि ॥ चेद्भवंति तथा ज्ञेया गजडास्ते यथाक्रमम्” इति “चक्रं शतपदं दक्ष्ये क्रुक्षांशाक्षसंभवम्” इति ॥ स्वरशास्त्रोक्तमवकहडचक्रं प्रसिद्धम् । अथ यस्य बहूनि नामानि सन्ति तस्य कस्मान्नाम्नो भं ज्ञेयमित्याकांक्षायामाह यदभिधाबह्वचोऽस्य नामांतिमिति । यस्य अभिधानां निबद्धयोर्भवांते तस्यांतिमं पश्चाद्भवं नाम ग्राह्यम् । तथा च स्वरशास्त्रे “बहूनी यस्य नामानि रस्यस्युः कथंचन ॥ तस्य पश्चाद्भवं नाम ग्राह्यं स्वरविशारदैः” इति । अथ जन्मनक्षत्रं येषु येषु शस्तं तान्याह आर्या इति । नृद्वहने पुरुषविवाहे जनुर्भजन्मनक्षत्रममलं निर्दूषणं जगुः तथा पट्टस्य बंधने गेहं गृहकरणप्रवेशनं तथा ग्रामो ग्रामप्रवेशनं नृपाभिषेको राजाभिषेकः कृषिः प्रसिद्धा मौजी प्रसिद्धा अन्नाशनं नवान्नप्राशनं भूषणं भूषणधारणम् एषां समाहारस्तस्मिन् जन्मभंशुभदं जगुः । तथा च ज्योतिः प्रकाशे “जन्मभं कृषि नृपाभिषेचने भूषणे नगरगेहकर्मणि ॥ आधिपत्यभुवि मौजिवंधने पुंविवाह उदितं शुभं बुधैः” इति । राजमार्तण्डे “वसंतसमये दद्याद्देगर्भाष्टमेष्टमे ॥ मेखलां जन्ममासेऽपि जन्मभे च तिथावपि” इति ॥ नारदः “पट्टबंधनचौलान्नप्राशने चोपनायने ॥ शुभदं जन्मनक्षत्रमशुभं त्वन्यकर्मणि” इति ॥ ९९ ॥

इति स्वकृतमुहूर्तमार्तण्डटीकायां मार्तण्डवृत्तभाषायां विवाहप्रकरणं समाप्तम् ॥

अब मेलनेके लिये नामके नक्षत्रका ज्ञान कहतेहैं।

भा०-अब कहड (शतपद) चक्रमें नामके आदिवर्णसे नक्षत्रको देखना-और नामादि वर्ण संयोगी होयतोभी आद्यवर्णसे देखना-जैसे प्रद्युम्नके पकारसे देखा जाता है-और जिसके बहुत नाम होयतो अन्त्य नामसे देखना ॥ और पुरुषके विवाहमें जन्मनक्षत्रसे श्रेष्ठ होय-और पट्टबंधनमें और गृह करणमें और प्रवेशमें और ग्रामप्रवेशमें-और राज्याभिषेकमें और खेती करणमें-और मौजीमें-और अन्नप्राशनमें-और भूषणधारणमें-इन्हों उक्त कार्योंमें जन्मनक्षत्रको देखना शुभ होताहै ॥ ५५ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनातुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायांमार्तण्ड-
दर्शिन्यां विवाहप्रकरणं समाप्तम् ॥

अथाग्न्याधानम्॥अग्न्याधानमवादिदारसमयेदायाद्यकालेपरैर्द्वी-
शाग्निध्रुवशाक्रपुष्यमृगपौष्णैर्व्यब्जलग्नांशयोः ॥ जीवेद्वर्ककुजैः
सुतर्द्धिगुरुकेंद्रस्थैरनस्तंगतैः स्वोच्चेष्टर्क्षगतैःपरैरुपचयैर्वित्ताद्य-
शुद्धौबुधैः ॥ १ ॥ इत्याग्न्याधानम् ॥

अथाग्न्याधानंवृत्तेनैकेनाह ॥ ॥ अग्न्याधानमिति । अग्न्याधानं बहुभिर्बुधैर्दारकाले
अवादि कथितम् । चतुर्थी कर्मानंतरं दारकालः परैराचार्यैर्दायाद्यकाले धनविभागकाले अवा-
दि । तथा च वृत्तशते “अग्न्याधानं दायकाले विधेयं कैश्चित्प्रोक्तं तच्च दायकाले” इति ॥
तथा च कात्यायनगृह्ये “आवसथ्याधानं दारकाले दायकाले एकेषाम्” इति । एतद्भाष्य-
कारैरेवं व्यवस्थापितम् । अग्न्याधानं दारकाले अग्न्याधानं दायकाले प्रोक्तमिति । स्मृतिषु
कृतदारस्याग्निनाविनावहुदोषो दृश्यते । तथा हि “कृतदारो नैव तिष्ठेत्क्षणमप्यग्निनाविना ॥
तिष्ठन्स चेद्दिजो प्रात्यस्तथा च पतितो भवेत् ॥ पितृपाकोपजीवी स्यात्प्रातृपाकोपजीविकः ॥
ज्ञानाध्ययननिष्ठो वानदुष्येताग्निनाविना ॥ यो नाग्निमुपसेवेत दारान्कामाहतावपि ॥ प-
रदारीसविज्ञेयः स्वस्त्रीस्वीकरणादपि ॥ यथाल्लानं यथासंध्यवेदस्याध्ययनं यथा ॥
तथैवोपासनं दृष्टं न स्थितिस्तद्वियोगतः” इत्यादि । तस्मात्सूत्रकारैः कात्यायना-
दिभिः दारकाल एव बाहुल्येनोक्तम् । अग्न्याधानं नक्षत्राण्याह । कैः द्वीशाग्निध्रुवशा-
क्रपुष्यमृगपौष्णैः द्वीशं विशाखा अग्निः कृत्तिका ध्रुवाणि ज्युत्तरारोहिण्यः शाक्रं
ज्येष्ठा पुष्यमृगौ प्रसिद्धौ पौष्णैरेव तीतैः । कयोः व्यब्जलग्नांशयोः विगताः अब्जाः
याभ्यां तौ व्यब्जौ तौ च तौ लग्नांशौ च तयोः । अब्जाः जलचरराशयः मकरस्य पश्चिमार्द्धं
कुंभमीनः कर्कटश्चेतजलचरराशयः चंद्रोऽपि जलजः एतैरहितयोर्लग्नवांशयोरित्यर्थः ।
तथा च वृत्तशते “कर्किनः कर्कटमीनविलग्नैर्वांशकेन नुगते यतदीये । लग्नो कुमुदिनीदयि-
तेवानाशमेति जनितोऽपि हुताशः” इति । कैः जीवेद्वर्ककुजैः सुतर्द्धिकेंद्रगुरुस्थैः
जीवोगुरुः इंदुश्चंद्रः अर्कः सूर्यः कुजो भीमः तैः । सुतः पंचमम् ऋद्धय उपचय भवनानि

गुरुर्नवमं केंद्राणि प्रथमचतुर्थसप्तमदशमानि ५, ३, ६, ११, १०, ९, १, ४, ७, १० एतत्स्थानगतैः। कथंभूतैः अनस्तंगतैः सूर्यकिरणैरलुप्तैः। पुनः कथंभूतैः स्वोच्चेष्टर्ष-
गतैः स्वश्चउच्चानिचदृष्टाश्चएषामृक्षाणिराशयस्तद्वतैः स्वराशुच्चराशिमित्रराशिगतैरि-
त्यर्थः। परैरुक्तेभ्योन्यैर्ग्रहैः उपचयैः त्रिषडेकादशदशमगैः। कस्यांसत्यां विताद्यशुद्धौ
सत्यां वित्तद्वितीयम् आद्यंलग्नं तयोः शुद्धिः क्रूरराहित्यंतस्यांसत्यां शेषपूर्व-
वत् प्रायश्चंद्रमित्युक्तमवलोक्यम्। तथाचवृत्तशते “केंद्रक्षोपचयत्रिकोणभगताः सूर्या-
रजीवंदवः शेषाश्चोपचयस्थितायदितदाश्याधानमुक्तंशुभम्। चंद्रनैधनगोत्रियेतयुव-
तिर्भौमिपुमानष्टमेशेषैर्मृत्युगतैरुजाचसहितोग्न्याधानकर्ताभवेत्। नोकुर्याद्धुतभुक्परिग्र-
हमिहक्षमापुत्रजीवंदुभिनीचस्थैर्विजितैरिपोर्भवनगैरस्तंगतैर्वाद्विजैः” इति। तथाचसं-
हितासारे। “अग्न्याधानंनकुर्वीतकर्किनक्रत्रयेविधौ। लग्नगेधनगेपापेतथारंघ्रग्रहा
न्विते” इति ॥ १ ॥ इतिस्वकृतमुहूर्तमार्तण्डवलभायामग्न्याधानप्रकरणम् ॥

अब अग्न्याधानके मुहूर्तको कहतेहैं।

भा०-कई आचार्य कहते हैं कि चतुर्थीकर्मके पश्चात् अग्न्याधान करणा ॥ और
कई आचार्य कहते हैं कि दो वा बहुत भाइयोंके धनविभागकालमें करणा-विशाखा-कृ०
ध्रुव-ज्येष्ठा-पुष्य-मृग-रेवती-इन्हों नक्षत्रोंमें अग्न्याधान करणा-और १०।१२।४।इन
राशियोंका लग्न होय तो नहीं करणा-और मकरके उत्तरार्द्धमेंभी नहीं करणा-और चंद्रमा
लग्नमें होय तोभी नहीं करणा-और गुरु चंद्र सूर्य भौम यह ग्रह उदय होके वा स्वराशिके हो-
के वा उच्च होके वा मित्रराशिके होके ५।३।६।११।९।१।४।७।१० इन्हों
स्थानोंमें होंय तो श्रेष्ठ होय ॥ और अन्यग्रह ३।६।११ इन्हों स्थानोंमें होंय तो श्रेष्ठ
होय-और पहिले दुजेमें पाप ग्रह नहीं होय तो अग्न्याधान श्रेष्ठ होवे है ॥ १ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामकृतायां मार्तण्ड-

दर्शिन्यामग्न्याधानप्रकरणं समाप्तम् ॥

नामर्क्षाद्विसुतांकदिग्भवगतोग्रामःशुभोन्योन्यथातत्कोणेत्यभु-
वांशुभंनिवसतांदोषाःपरेषामलम् ॥ कन्याकर्किधनुस्तुलाक्रि-
यघटाःकौर्ष्यडजौयाम्यतोमध्येन्येन्यवसंत्यथेद्रककुभोवर्गाःस्यु-
रोजस्विनः ॥ १ ॥

अथगृहप्रकरणंविशुक्तावद्रामविचारमाह।नामर्क्षादिति।नामर्क्षानामराशेःसकाशात्
द्विरसुतां५क१दिक्१०भव११गतोग्रामःशुभः स्यात्। अन्यउक्तविपरीतोग्रामः अन्यथा
स्यादशुभः स्यादित्यर्थः। तदुक्तंज्योतिःसागरे। “एकभेसप्तमेग्रामेवैरंहानिस्त्रिषष्ठगे।
तुर्याष्टदादशेरोगःशेषस्थानेषुखंभवेत् ॥” इति। एवंग्रामंशुभाशुभमभिधायेदानींग्रामादि-
नियममाह। तत्कोणइति। तत्कोणेत्स्यग्रामस्यकोणे अंत्यसुवांरजकचर्मकारादीनानि-

वसतां वसन्ति कुर्वतां शुभं स्यात् । “ रजकश्चर्मकश्चैव नटो बुरुड एव च ॥ कैवर्तमेदभि-
ह्लाश्च सप्तैते अंत्यजाः स्मृताः ” इत्यादीनां ग्रामकोणेशुभं स्यादित्यर्थः । तत्कोणे निवसतां
परेषां वर्णानामलमत्यर्थदोषाः स्युः । अशुभानि स्युरित्यर्थः । तथा च ज्योतिर्निबन्धे
“ भवनपुरग्रामाण्येकोणास्तेषु निवसतां दोषः ॥ श्वपचादयोऽंत्यजाद्यास्तेष्वेव विवृद्धिमा-
यांति ” एवं जातीनां शुभाशुभदिग्विभागमुक्त्वा राशिपरत्वेन दिक्षु वसतिमाह । कन्येति ।
यमाशादितः दक्षिणस्याः सकाशात्क्रमेणाष्टासु दिक्षु कन्याकर्मिधनुस्तुलादयो राशयो नि-
वसन्ति । अन्ये उर्वरिता मध्ये निवसन्ति । एतदुक्तं भवति अभीष्टग्रामं नवभागं परिकल्प्य म-
ध्यभागादक्षिणभागे कन्या वसति कन्याराशिना दक्षिणभागे गृहं न कार्यमित्यर्थः । तथैव नैर्ऋ-
ते कर्कटः पश्चिमे धनुः वायव्ये तुला उत्तरे अजो मेषः ईशान्यां घटः कुंभः पूर्वो कोर्पी वृश्चिकः
आग्नेये अंडजो मीनः निवसति । अन्ये वृषमिथुनसिंहमकरामध्यभागे निवसन्ति । एवं रा-
शिपरत्वेन दिङ्नि यममुक्त्वा इदानीं वर्गपरत्वेन दिङ्नि यममाह । अथेति । इन्द्रकुंभः
सकाशात् अष्टासु दिक्षु अप्रमुखाः अष्टौ वर्गाः अकचटतपयशवर्गाः इत्येते प्रसिद्धाः ओज-
स्विनो बलवन्तः स्युरित्युत्तरश्लोके नान्वयः ॥ १ ॥

अब गृहप्रकरणको कहने की इच्छा करके प्रथम ग्रामविचार करते हैं ।

भा०—अपनी राशिसे २ । ५ । ९ । १० । ११ इतना ग्राम होय तो शुभ होय--और इनसे
अन्य अशुभ है--और ग्रामके कोणमें धोबी मोची नट बुरुड--भील इत्यादिक नीच लोक रहें तो
अच्छा होय ॥ और ग्रामके कोणमें ब्राह्मणादिक रहें तो अच्छा नहीं होय--और ग्रामके नव ९

ई.	पू.	अ.
उ.	म.	द.
वा.	प.	नै.

भाग करके यथाक्रमसे दक्षिण दिशासे ६ । ४ । ९ । १ । ११ । ८ । १२ ।
इन्हों राशियोंके पुरुष न रहें--जैसे कन्या राशिवाले पुरुषको दक्षिणमें नहीं
रहणा और कर्कवाला नैर्ऋतमें न रहै ऐसे समझलो--और २ । ३ । ५ । १०
इन्हों राशियोंके पुरुषोंको ग्रामके मध्यमें नहीं रहणा--और पूर्व दिशासे लेके

अवर्गादि वर्गवाला रहै तो बलवान् होय--जैसे अवर्गको पूर्वमें रहणा और क० च० ट० त०
प० य० श० अग्नि द० नै० प० वा० उ० ई० ऐसे क्रमसे समझो ॥ १ ॥

अष्टावप्रमुखाः स्वपंचमपराद्विघ्नः स्ववर्गोन्ययुक्तघ्नः काकिणिका
गजैर्मिथइमायस्याधिकाः सौर्थदः ॥ श्वेतारक्तकपीतकृष्णवसुधा-
स्स्वादुः कटुस्तिक्तकाकाषायाघृतशोणितान्नमदिरागंधाः शुभावि-
प्रतः ॥ २ ॥

अष्टाविति । एतदुक्तं भवति । अआइईउऊइत्यादिकः षोडशाक्षरो वर्गः पूर्वस्यां बली
कादिकः पंचाक्षर आग्नेय्यां चादिको दक्षिणस्यां टादिको नैर्ऋत्यां तादिकः पश्चिमायां
षादिको वायव्यां यादिको उत्तरस्यां शादिको ईशान्यां बली । अयमर्थः । स्वनामादिमाक्ष-
रांतवर्गज्ञात्वा स्वस्थाने गृहं कार्यमिति भावः । यतः स्वस्वस्थाने प्राणिनो बलवन्त इति लोके
प्रसिद्धम् । किल क्षणावर्गाः स्वपंचमपराः स्वभ्यः पंचमाः पराः वैरिणो येषां ते तथा यथा

अवर्गस्यपंचमस्तवर्गःसोस्यवैरी कवर्गस्यपंचमःपवर्गःसोस्यवैरी एवंसर्वेषांवर्गाणांवैरि-
णोज्ञातव्याः । वैरित्वंहिस्वामिवशेन । एतदुक्तंभूपालबल्लभे “ वर्गेशास्ताक्ष्यमार्जारसिंहाः
श्वासर्पमृषकौ ॥ इभैणौपूर्वतस्तेषांस्ववर्गात्पंचमोरिपुः ” इति तस्मात्स्ववैरिवर्गस्यादि-
शिगृह्णनकार्यमितिभावः । अर्थादन्यत्रमध्यमं तत्रापिस्वदिग्वर्गासन्नंशुभम् वैरिदिगास-
न्नमशुभमितिबुद्ध्याज्ञेयम् एवंस्ववर्गग्रामवर्गयोर्मित्रारित्वमवलोक्यवासःकर्तव्यइतिसि-
द्धम् । तत्रराशिघटितवर्गघटितयोर्मध्येराशिघटितंबलवत् । एतदुक्तंज्योतिःसागरे “ के-
प्याहुरथवर्गाणांस्वस्थानेशुभदंगृहम् ” इति । अथवर्गघटितेकाकिणिकाआह । द्विघ्न-
इति । स्ववर्गोग्रामवर्गःवसतिकर्तुर्वर्गश्चद्विघ्नःद्विगुणितःकार्यःमिथःअन्ययुक्अन्यवर्गयु-
क्त्यः गजैरष्टभिस्तष्टःशेषितःसन् काकिणिकाःस्युः । इमाःकाकिणिकाःयस्यअधिकाः
सोर्थदोधनदाता स्यात् । एवंग्रामदिङ्नियममुक्ताइदानीं “ निर्माणेपत्तनग्रामक्षेत्रा-
दीनांसमंततः ॥ क्षेत्रमादौपरीक्षेतगंधवर्णरसप्लवैः ” इत्युक्तत्वात् तावद्वर्णपरत्वेनभूमे-
र्वर्णरसगंधात्बृत्तार्द्धेनाह । श्वेतेति । श्वेतारक्तकपीतकृष्णवसुधाः विप्रतः ब्राह्मणात्
सकाशातवर्णानांशुभाःशोभनाःस्युः । श्वेतवसुधापृथ्वीब्राह्मणस्य आरक्तवसुधाक्षत्रिय-
स्य पीतवसुधावैश्यस्य कृष्णवसुधाशूद्रस्य शोभनेति अर्थात्मिश्रजातीनांमिश्राशोभना ।
तथाचवसिष्ठः “ श्वेताशस्ताद्विजैर्द्राणांरक्ताभूमिर्महीभुजाम् ॥ विशांपीताचशूद्राणांकृ-
ष्णान्येषांचमिश्रिता ” इति एवंवर्णमुक्ताइदानींरसमाह । स्वादुरिति । स्वादुर्मधुराव-
सुधाब्राह्मणस्यशोभना कटुर्मरिचरसाक्षत्रियस्यतित्तकानिंवरसावैश्यस्य काषायाहरी
तकीरसाशूद्रस्यशोभनेति अर्थान्मिश्राणांमिश्राशोभनातथाचनारदः ॥ “ मधुरंकटुकं
तित्तंकषायश्चरसाःक्रमात् ” एवंरसानुक्तागंधानाह । घृतेति । घृतगंधाब्राह्मणस्य
शोणितगंधारक्तगंधाक्षत्रियस्य अन्नगंधावैश्यस्य मदिरागंधामद्यगंधाशूद्रस्य मिश्रा-
णांमिश्रगंधाशुभेत्यर्थः । तथाचोक्तंकारिकायाम् ॥ “ घृतासृगन्नमदिरागंधाचक्रमशो
भवेत् ” इति । नानाग्रंथेषुरसगंधानानानात्वंतद्विकल्पतोग्राह्यम् । तथाचनारदः “ मधु-
पेरान्नपिशितगंधवर्णानुपूर्वकम् ॥ मधुरंकटुकंतित्तंकषायश्चरसाःक्रमात् ॥ ” पेरगंधा-
कषायगंधा अन्यत्सुगमम् । तथाचकारिकायाम् ॥ “ घृतासृगन्नमद्यानांगंधाचक्रमशो
भवेत् ॥ मधुरास्यात्कषायाम्लकटुकाचानुपूर्वशः ” इति ॥ २ ॥

सा०—अपने वर्गसे ५ पांचमा वर्ग शत्रु होताहै ॥ और अपने वर्गको द्विगुणित करके
ग्रामके वर्गको युक्त करणा ॥ ऐसेही ग्रामको दूणा करिके अपना जोडना फेर आठका भाग
देना शेषरहै सो काकिणी होतीहै—जिसकी अधिक होय वह दूसरेको धन देवै ॥ तथा उदाह-
रणम् ॥ जैसे मोडुराम शर्माका ६ छठा वर्ग भया द्विगुण किया तो १२ भया और योधपुरका
वर्ग ७ सात भया बारहमें युक्त किया तो १९ भया ॥ और योधपुरके वर्गको द्विगुण किया तो
१४ भया फेर मोडुराम शर्माका वर्ग ६ युक्त किया तो भया २० बीस—और १९ को ८का भाग
या तो रहा ३ तीन ॥ और २० को ८ का भागदिया तो रहा ४ चार ऐसे योधपुरकी

काकिणी अधिक होणेसे मोडुरामशर्माको योधपुर धनदाता है-और ब्राह्मणादिवर्णोंके रहनेके लिये क्रमसे ऐसी पृथ्वी चाहिये-ब्रा० श्वेता० क्ष० रक्ता वै० पीता शू० कृष्णा और ब्राह्मणके स्वाद्री भूमि-क्ष० कट्टी-वै० तित्ता-शू० कषाया और ब्राह्मणके घृतगंधा क्ष० रुधिरगंधा-वै० अन्न गंधा-शू०के मद्यगंधा पृथ्वी श्रेष्ठा होय ॥ २ ॥

सौम्यादिप्लवभूतलेविरचयेद्विप्रादिकोग्न्योखिलेनान्येषानियमोथ
यत्रनिखिलाःकुर्युर्गृहं हृत्स्थिरम् ॥ सन्नप्रश्रकृतोमुखात्प्रथमतोव-
र्गादिवर्णोद्गमश्चेत्तदिगगतमादिशेत्तुहपयैःशल्यं सुधीर्मध्यतः ॥ ३ ॥

एवंपृथ्वीवर्णादिकमभिधायइदानींवर्णपरत्वेनभूप्रवत्वमाह । सौम्यादिषुउत्तरादिषुदिक्षु
प्रबोनिम्नत्वंयस्यतच्चतद्रूतलंचतस्मिन्विप्रादिकोब्राह्मणादिकः गृहंविरचयेत् । एवंवर्ण-
परत्वेनभूप्रवत्वमुक्ताब्राह्मणस्यविशेषमाह । अग्न्योखिलइति । अग्न्योब्राह्मणः अखिलेस-
र्वप्लवेगृहंविरचयेत् । तथाचभृगुः “उदगादिप्लवमिष्टंविप्रादीनांप्रदक्षिणेनैव ॥ विप्रःसर्वत्र
वसेदनुवर्णमथेष्टमन्वेवाम्” इति । अथपक्षांतरमाह । यत्रेति । निखिलाःसर्ववर्णास्तत्र
गृहंकुर्युः।तत्रकुत्र यत्रभुविहत्तुअंतःकरणंस्थिरंस्यात् । अयमर्थः। यस्यांभूमौअन्तःकरण-
प्राशस्त्यंस्यात्तत्रैवगृहंकर्तव्यमित्यर्थः।तथाचवास्तुशास्त्रे “मनसश्चक्षुषोयंत्रसंतोषोजा-
यतेभुवि । तस्यांकार्यगृहं सर्वैरितिगर्गादिसमतम्॥” इति । अथशल्यज्ञानं वृत्ताद्धेनाह।
सन्नप्रश्नेति । सन्नप्रश्रकृतःअत्र गृहंकर्तव्यमित्यादिगृहप्रश्नकर्तुर्मुखाच्चेद्यदिप्रथमतःवर्गा-
दिवर्णोद्गमःस्यात् । वर्गाणांप्रथमाक्षरोदयःस्यात् । अकचटतपयशानामन्यतमाक्षरो-
द्गमः स्यात्तदाशल्यंतदिगगतंतस्यवर्णस्यदिगगतंसुधीरादिशेत् । शल्यमत्रास्तीतिकथये-
दित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । गृहंसंमितांभूमिंदक्षिणोत्तररेखाभिः समतयानवधाकृत्वाव-
र्गाद्यक्षरैः अकचटतपयशैरष्टभिःक्रमेणाष्टासुपूर्वादिदिक्षुशल्यमादिशेत् । अकारेप्रश्नाद्य-
क्षरेसतिपूर्वस्यांदिशिशल्यमादिशेत् ककारे आग्नेय्यां चकारेदक्षिणस्याम् इत्याद्यष्टसु
दिक्षु अष्टभिरक्षरैरादिशेदित्यर्थः । तुपुनःहपयैस्त्रिभिरक्षरैर्मध्यतोमध्यकोष्ठेशल्यमादि-
शेत् हपयानांत्रयाणामक्षराणामन्यतमेप्रश्नाद्यक्षरेसतिमध्येशल्यमादिशेदित्यर्थः । त-
थाचोक्तंज्योतिर्निर्वंधे “स्मृत्वेष्टेदेवतांचर्क्षवचनस्याद्यमक्षरम् । गृहीत्वातुततःशल्यश-
ल्यंसम्यग्विचार्यते ॥ अकचटतपयशा हंपयांवर्णाःपूर्वादिमध्यांताः । शल्यकराइहना-
न्येशल्यगृहेनिवसतानाशः ॥ ” इति । एतदेवस्पष्टं तत्रैवोक्तम् । “पृच्छयायदिअःप्रा-
च्यांनरशल्यंतदाभवेत् । सार्द्धहस्तप्रमाणेनतच्चमानुषमृत्युकृत् ॥ आग्नेय्यांदिशिकः
प्रश्नेखरशल्यंकरद्वये । राजदंडोभवेत्तत्रभयंनैवनिवर्तते॥याम्यायांदिशिचः प्रश्नेकुर्यादा-
कटिसंस्थितम् । नरशल्यंगृहेहस्य मरणांचिररोगतः ॥ नैर्ऋत्यांदिशिः प्रश्नेसार्द्धह-
स्तादधःस्थले । शुनोस्थिजायतेतत्रवालानांजनयेन्मृत्तिम् ॥ तः प्रश्नेपश्चिमायांतुंशि-
शोः शल्यंप्रजायते । सार्द्धहस्तेगृहस्वामी न तिष्ठतिसदागृहे ॥ वायव्यांदिशिपःप्रश्नेतु-
षांगाराश्चतुष्करे । कुर्वतिमित्रनाशंचदुःस्वप्नदर्शनंतदा ॥ उदीच्यांदिशियःप्रश्नेविप्रश-

ल्यंकटेरधः । तच्छीघ्रनिर्धनत्वायकुवेरसदृशस्यहि ॥ ऐशान्यादिशिशः प्रश्नेगोशल्यं
सार्द्धहस्ततः । तद्रोधनस्यनाशायजायतेगृहमेधिनः॥हपयामध्यमेकोष्ठेवक्षोगात्रेभवेदधः॥
नृकपालमथोभस्मलोहंतकुलनाशकृत् ” इति ॥ ३ ॥

भा०-और उत्तरप्रवाहकी पृथ्वीपर ब्राह्मणका मकान श्रेष्ठ होता है-क्ष० पूर्वप्रवाहकी
वै० दक्षिणप्रवाहकी-शू० पश्चिमप्रवाहकी-और ब्राह्मण सर्वप्रवाहमें करै ॥ अथ ब्राह्मणादि
सर्ववर्ण जिस पृथ्वीको हृदय चाहे वहां करै ॥

अब शल्यज्ञानका वर्णन करतेहैं ।

ई.	पू.	आ०
श.	अ.	क.
उ.	य.	हपय च. द०
प.	त.	ट.
वा.	प.	नै०

भा०-गृहकर्ताके प्रश्नके आद्याक्षरमें--अकचटतपयश--यह अक्षर
होंयतो वर्णोंकी दिशामें शल्य कहना । वर्णदिशाका ज्ञान यंत्रको देख-
नेसे होगा और प्रश्नके आद्याक्षर ह प य होंयतो मध्यमें शल्य
होता है ॥ ३ ॥

श्वभ्रंहस्तमितंखनेदिहजलंपूर्णनिशास्येन्यसेत्प्रातर्दृष्टजलंस्थलंस-
दजलमध्यंत्वसत्स्फाटितम् ॥ ज्ञात्वैवनिखनेद्रुहाधिकभुवंनत्वा
जलांतंस्तरोयावद्रापुरुषस्ततःकपिशिरस्तुल्याश्मभिःपूरयेत्॥४॥

एवंशल्यमभिधायेदानींस्थलस्यशुभाशुभज्ञानस्योपायमाह । श्वभ्रमिति । श्वभ्रंगर्तह-
स्तमितंखनेत् । इहास्मिन्श्वभ्रेनिशास्येरात्रिमुखेर्द्धसूर्यास्तेजलंपूर्णन्यसेत् तच्चैवविप्रातः
सजलंस्यात्तदातत्स्थलंसच्छुभंस्यात् वृद्धिकरंस्यात् । यदिअजलंगतजलंस्यात् तदा
मध्यमम् । यदास्फाटितंस्फुटितंस्यात्तदाअसत् नानाविधहानिकरंस्यादित्यर्थः । तथा
चनारदः “तथानिशादौतत्कृत्वापानीयेनप्रपूरयेत् । प्रातर्दृष्टजलेवृद्धिः समंपंकेव्रणेक्ष्यः ”
इति । एवंशुभाशुभस्थललक्षणमभिधायेदानींभूमिशोधनमाह । ज्ञात्वैति । एवमुक्तप्र-
कारैः स्थानंज्ञात्वागृहाधिकभुवंनत्वाजलांतंयथाभवतितथाखनेत् गृहादधिकागृहाधिका
साचासौभूश्चतथातां कल्पितगृहात्किंचिदधिकांभूमिंजलपर्यंतंखनेदित्यर्थः । अधिकख-
ननंशुद्धभूभागेभित्तिरचनार्थम् । वाइत्यथवा स्तरोयावत्तावत्खनेत् पृथ्वीगर्भेमृद्देदानां
स्तराःसंतितन्नान्यस्तरपर्यंतंखनेदित्यर्थः । अथवा यावत्पुरुषस्तन्नितापुरुषमात्रंखनेत्
इदंशक्त्यपेक्षयाज्ञातव्यम् । पुरुषप्रमाणंपंचारत्नयः । तथाचशुल्वम् “पंचारत्निर्दशवि-
तस्तिर्विंशतिशतांशुलःपुरुषः” इति । पंचारत्न्यादयः पुरुषपर्यायाः । किंकृत्वा नत्वा
नभस्कृत्यखनेदित्यर्थः । ततस्तदनंतरं तत्खातंकपिशिरस्तुल्याश्मभिः वानरशिरःप्रमाणैः
प्रावभिः पूरयेत्पूर्णकुर्यात् । तथाचमांडव्यः “जलांतंप्रस्तरांतंवापुरुषांतमथापिवा ।
क्षेत्रंसंशोध्यचोद्धृत्यशल्यंसदनमारभेत् ॥” इति । तथाचमत्स्यपुराणे “कपिशिर्धप्रमाणै

श्रग्रावंभिः पूरयेद्दृढम् । खातंतत्रसमंकृत्वा ततः प्रार्चीप्रसाधयेत्" इति । खन्यमाने क्षेत्रेयदाप्यते तस्य फलं कारिकायामुक्तम् ॥ "खन्यमानेयदाक्षेत्रेपाषाणः प्राप्यते तदा । धनायुश्चिरतास्यस्यादिष्टा सुधनागमः ॥ कपालांगारकेशादौ व्याधिना पीडितो भवेत्" इति ॥ ४ ॥

अब स्थलका शुभाशुभ ज्ञान कहते हैं ।

भा०—जिस भूमिमें मकान करै तहां एक हाथका चतुरस्रगर्त करके सूर्यके अर्द्धास्तसमयमें जलसे पूर्ण करणा । यदि जल प्रभाततक रहै तो शुभ होय—और न रहै तो मध्यम होय—फाट जाय तो अशुभ होय—ऐसे भूमिकी परीक्षा करके मकानसे अधिक खोदै वा जल दीखे तहां तक खोदै वा मट्टीके दूसरे थर तक खोदै वा एकपुरुषके बराबर खोदै और उसमें बंदरके मस्तक जैसे पत्थरसे भरै ॥ ४ ॥

प्राक्साध्योज्जयिनीस्थलाद्यमदिशित्वाष्ट्रानिलाभ्यंतरात्सौम्येसो-
ग्न्युदयादुदग्ध्रुवमुखादिङ्मूढकेस्यान्मृतिः ॥ गेहं माधवपौषफा-
ल्गुननभोमार्गेषुमृदा निलैः पाश्यकैज्यवसुध्रुवैः स्थिरतनो कुर्या-
त्सुकेंद्राष्टमे ॥ ५ ॥

एवंस्थलशुद्धिमभिधायाधुनादिकसाधनमाह । उज्जयिनीस्थलात् यमदिशिदक्षि-
णस्यादिशित्वाष्ट्रानिलाभ्यंतरात् प्राक्साध्या, नैरैरित्यध्याहारः । त्वाष्ट्रं चित्रा अनिलं
स्वाती अनयोरंतरं मध्यं तस्मात्प्राचीसाध्येत्यर्थः । तदेतदुक्तं भवति । संभवे सति रात्रौ प्रा-
ङ्मुख उपविश्य युगमात्रोदितां चित्रां नलिकया विलोकयन् नलिकाग्राह्यं बंधूभिर्पर्यंतं मुक्त्वा
भूमौ चिह्नं कृत्वा तथैवाचलस्तेनैव नेत्रेण स्वातीमवलोकयन् तथैव नलिकाग्रात्सकाशाह्यं बंधू-
भूमिपर्यंतं मुक्त्वा लंघनात् चिह्नं कृत्वानेत्रालंघनं मुक्त्वा तथैव चिह्नं कुर्यात् एवं चिह्नद्वयं चित्रा-
स्वातीचिह्नयोरुज्जुतन्मितां धृत्वा रज्जुप्रांतौ एकीकृत्य मध्ये चिह्नं कुर्यात् । पुनस्तत्र तथैव
प्रसार्य मध्यचिह्ने शकुं निधाय तस्मात्पश्चिमचिह्नपर्यंतं रज्जुं प्रसारयेत् तत्प्राचीसूत्रम् ।
एवमुज्जयिन्यादक्षिणतः प्राचीसाधनमुक्त्वाऽथानंतरमुत्तरतः प्राचीसाधनमाह । सौम्ये
इति । अतः उज्जयिन्याः सौम्ये उत्तरभागे अग्न्युदयात्कृत्तिकोदयात् प्राचीसाध्या ।
एतदुक्तं भवति । पूर्ववन्नलिकया युगमात्रोदितां कृत्तिकामालोकयन् नलिकामूलग्राह्याहं-
वौ मुक्त्वा भूमौ चिह्नद्वयं कृत्वा तयोरुपरि प्राचीसूत्रम् । अथोत्तरसाधनमाह । उदगिति ।
ध्रुवमुखात् उदग उत्तरादिकसाध्या इदं सर्वेषां साधारणम् । अथ दिङ्मूढत्वे दोषमाह ।
दिङ्मूढकेस्यान्मृतिरिति स्पष्टम् । तथा चोक्तं देवयजनदीपिकायाम् "चित्रास्वात्यंतरे
श्रीणादक्षिणापथवासिनाम् । प्राचीतुकृत्तिकाज्ञेया उत्तरापथवासिनाम् ॥" इति ।
श्रीणात् उज्जयिन्याः । तथा च शुल्वं "कृत्तिकाश्रवणं पुण्यं चित्रास्वात्योर्यदंतरम् ।

एतत्प्राच्यादिशोरूपं युगमात्रोदितेपुरः ॥” इति । युगप्रमाणं षडशीत्यंशुलानि । तथा-
च शुल्बसूत्रम् “अंगुलैरथसंमितायाः प्रमाणम् ॥ तत्राष्टाशीतिशतमीषाः चतुःशतमक्षः पक्षः
षडशीतिर्युगम् चत्वारोष्टकाः शस्याः” इति । तथाच स्फुटकरणे “ध्रुवलंबकरेखायारे-
खांतः सौम्ययाम्यहरितौस्तः । तन्मत्स्यपुच्छमुखतः पश्चिमपूर्वाभिधेविद्याद् ॥” इति ।
वृद्धनारदः “प्रासादे स दनेलिंगे द्वारे कुंडे विशेषतः । दिङ्मूढे कुलनाशः स्यात्तस्मात्संसाध-
ये दिशम् ॥” इति । अथ केषु मासेषु गृहं कर्तव्यमित्याह । गेहमिति । माधवादिषु मा-
सेषु मृदादिभिर्नक्षत्रैर्गेहं गृहं कुर्यात् माधवो वैशाखः पौषफाल्गुनौ प्रसिद्धौ नभाः श्रावणः
मार्गो मार्गशीर्षस्तेष्वित्यर्थः । मृदूनि चित्रानुराधारेव तीमृगाः आनिलं स्वाती पाशीव-
रुणस्तद्भंशतारा अर्को हस्तः इज्यः पुष्यः वसुधनिष्ठा ध्रुवाणि रोहिणी उतरात्रयंचतैः
स्थिरतनौ स्थिरलग्ने । किलक्षणे सुकेंद्राष्टमेशोभनानि पापग्रहरहितानि केंद्राष्टमानियस्य
तत्तथा तस्मिन् । स्थिरतनाविति वापाठः । शेषं पूर्ववत् ॥ ५ ॥

अथ दिशाका साधन कहते हैं ।

भा०—यदि उज्जैनसे स्वदेश दक्षिणमें होय तो चित्रा स्वातीके मध्यसे पूर्वदिशाका साधन
करणा—और उज्जैनसे पश्चिममें होय तो कृत्तिकासे और ध्रुवसे उत्तरदिशाका साधन करणा
और दिङ्मूढ होनेसे मृत्यु होय—और वैशाख—पौष—फाल्गुन—श्रावण—मार्गशीर्ष यह मास
गृह बनानेमें लेना ॥ और मृदु—स्वा० शत० हस्त—पुष्य—धनिष्ठा—ध्रुव यह नक्षत्र लेना ॥ और
स्थिरलग्न लेना—और १ । ४ । ७ । १० । ८ इन्हों स्थानोंमें पापग्रह नहीं होय तो शुभ होय ॥ ५ ॥

नोपृष्ठाग्रविधौ नरिक्तकतिथौ नार्कारवारांशयो रुक्तेर्क्षेष्वापि कुंभमी-
नगविधौ स्तंभोच्छ्रित्तिना चरेत् ॥ तुर्यात्पंचदशात्रिद्वपरिमिता द्वे-
दाब्धिपंचक्रमात्रिंशान्यर्कयुतादिगेहकरणे भानि प्रवेशेऽपि च ॥ ६ ॥

अथोक्तेष्वपि नक्षत्रेषु विशेषमाह । नोपृष्ठाग्रइति । पृष्ठाग्रविधौ सति नो विरचयेत् ।
एतदुक्तं भवति । कृत्तिकादीनि सप्तनक्षत्राणि पूर्वस्यां मघादिसप्तदक्षिणे इत्यादिसप्तशला-
काचक्रस्थितनक्षत्राणां मध्ये मृदानिलादीष्टचंद्रनक्षत्रं यस्मिन् दिग्भागे भवति तदिङ्मुखे गृ-
हे संमुखश्चंद्रो ज्ञेयः तत्पृष्ठस्थे पृष्ठतो ज्ञेयः एवमग्रगे पृष्ठगे वा चंद्रे सति गृहं न कर्तव्यमित्यर्थः ।
तथा च भृगुः “चक्रे सप्तशलाकारव्ये कृत्तिकादीनि विन्यसेत् ॥ चक्रं चंद्रस्य वास्तोश्च पुरः
पृष्ठे च नो शुभम्” इति तथा ब्रह्मशंभुः “धनलाभः प्रवासः स्यादायुश्चौरभयं क्रमात् दक्षाग्रवा-
मपृष्ठस्थे गृहकर्तुर्निशाकरे ॥” इति । नरिक्तकतिथौ स्पष्टम् । नार्कारवारांशयोः अर्कभौ-
मयोर्वारनवांशयोः न कुर्यात् । उक्तक्षेष्वापि कुंभमीनगविधौ सति स्तंभोच्छ्रित्तिना चरेत् । अर्था-
दन्यत्सर्वम् आचरेत् । तथा च मांडव्यः “पंचकेषु च विष्ये पुन कुर्यात्स्तंभमुच्छ्रयमाक्षेत्रसूत्र-
शिलान्यासं प्राकारादिसमाचरेत् ॥” इति । अथ वृषभवास्तुमाहातुर्योदिति । अर्कयुतादिसूर्य

नक्षत्रादितुर्यात्चतुर्थात् पंचदशात् त्रिद्वक्परिमितात् त्रयोविंशात्सकाशात् क्रमेण-
वेदाब्धिपंचमानिनक्षत्राणिगृहस्यकरणेरचनायांप्रवेशेपिनिर्द्धानस्युः । तथाचव्यवहार-
सारे “त्रिवेदाब्धित्रिवेदाब्धिद्वित्रिभेष्वर्कतः शशी ॥ कुर्याल्लक्ष्मीसमुद्रासंस्थैर्यलक्ष्मीद-
रिद्रताम् ॥ धनंव्याधिकमान्मृत्युंप्रवेशारंभयोर्वृषे” इति ॥ ६ ॥

भा०-प्रथम तो कृत्तिकादिक सात सात नक्षत्रोंको पूर्वादिदिशाओंमें देके समश-
लाका चक्रको बनाना-फेर तहां जिस दिशामें इष्ट नक्षत्र होय उस दिशाके घरमें संमुख
चंद्र होय ॥ ऐसे पृष्ठमें और आगे चंद्रमा होयतो अशुभ होय-और ४ । ९ । १४ ये ति-
थियों और सूर्य भौमवार और सूर्य भौमका नवांश अशुभ होय-और उक्त नक्षत्रोंमें भी
११ कुंभ १२ मीनका चंद्रमा होयतो स्तंभको नहीं लगाना-और सूर्यके नक्षत्रसे चौथे
नक्षत्रतक-और पन्द्रहवेंसे चारतक-और तेवीसवेंसे पांचतक घर नहीं बनाना और प्रवेश
भी नहीं करना ॥ ६ ॥

शेतेभाद्रपदात्रिषुत्रिषुसुरःप्रागादिशीर्षोत्रहिप्रोक्तसन्नमुखंतुगो-
ल्यजघटेष्वर्केयमोदङ्मुखम् ॥ हृद्रोगैणकुलीरलेयगरवौपूर्वापरा-
स्यंगृहं नान्यस्थेभुजकोविघातइभहच्छेषंस्युरायाःक्रमात् ॥ ७ ॥

अथचतुर्धाद्वारनिर्णयमाह । शेतेइति । भाद्रपदात्रिषुत्रिषुमासेषु सुरोवास्तुपुरुषः
प्रागादिशीर्षः शेतेइति । एतदुक्तंभवति भाद्रपदादिमासत्रयेपूर्वशीर्षः मार्गशीर्षादिमा-
सत्रयेदक्षिणशीर्षः फाल्गुनादिमासत्रयेपश्चिमशीर्षः ज्येष्ठादिमासत्रयेउत्तरशीर्षोवास्तु
पुरुषः शेतेइति । अत्रयस्यांशीर्षतस्यांदिशायांसन्नमुखंगृहमुखंदक्षिणाभिमुखंप्रोक्तम् ।
अथसंक्रांतिपरत्वेनमुखनिर्णयमाह । गोल्यजेति । गोल्यजघटेष्वर्केसतियमोदङ्मुखंगृ-
हंकार्यम् गौर्वृषः अलिर्वृश्चिकः अजोमेघः घटस्तुला एषुराशिषुअर्केसूर्येसतियमोदङ्मुख-
मुत्तराभिमुखं वागृहंकार्यमित्यर्थः । हृद्रोगैणकुलीरलेयगरवौसतिपूर्वापरास्यं पूर्वा-
भिमुखंपश्चिमाभिमुखंवागृहंकार्यमित्यर्थः । हृद्रोगः कुंभः एणोमकरः कुलीरः
कर्कटः लेयः सिंहः एतान्गच्छतिसतथासचासौरविश्वतस्मिन्नसतिपूर्वापरास्यं पूर्व-
पश्चिममुखंवागृहंकार्यम् । अन्यस्थेअन्यराशिस्थेरवौसतिगृहनकार्यम् । अथायपर-
त्वेनगृहमुखनिर्णयंविबुधस्तावदायसाधनमाह । भुजेति । भुजकोटिघातइभहच्छेष-
मायाः स्युः । भुजोगृहदैर्घ्यविस्तारयोरन्यतमस्यनाम तदन्याकोटिः । तथाच
लीलावत्याम् “इष्टोवाहुर्गस्यां तत्स्पष्टिन्यांदिशीतरोवाहुः ॥ त्र्यंशेचतुरस्त्रेवा
साकोटिः कीर्तितातज्ज्ञैः” इति । तयोर्घातोऽंशुणनम् इभहच्छेषंपूर्वादियथास्या-
त्तथाध्वजादयः आयाः क्रमात्स्युः ॥ ७ ॥

अब चार प्रकारसे द्वारनिर्णय करतेहैं ।

भा०-भाद्रपद-आश्विन-कार्तिक मासमें पूर्वशीर्ष वास्तु होता है-और मार्गशीर्ष-पौष-

माघमें दक्षिणशिर वास्तु होता है और फाल्गुन चैत्र वैशाखमें पश्चिमशिर वास्तु होता है ॥ और ज्येष्ठ आषाढ श्रावणमें उत्तर शिर होता है ॥ सो जिस दिशामें वास्तुका शिर होय उस दिशामें घरका मुख करणा-और २।८।१।७ इन्होंके सूर्यमें दक्षिण मुख वा उत्तर मुखका घर करणा-और ११।१०।४।५ इन्होंके सूर्यमें पश्चिम मुख वा पूर्वमुख घर बनाना ॥ और गृहके भुजकोटिको गुणकै आठका भागदेणेसे शेष रहै सो ध्वजादि-आय पूर्वादिक होय ॥ ७ ॥

**पूर्वादिध्वजधूमसिंहशुनकोक्षाणःखरेभोष्ट्रकाधार्याःस्वस्वपदेध्वजो
खिलमुखः प्राग्याम्यवक्रोगजः॥प्रागास्योवृषभोविवारुणमुखःसिं-
हःप्रशस्ताइमेधूमोमेःशुनकोंत्यजस्यखगपस्योष्ट्रोदृपत्न्याःखरः ८**

पूर्वादिषुध्वजादयोवलिष्ठाइतिभावः । एतेध्वजादयः स्वस्वपदेस्वस्थाने ध्वजः पूर्वे धूमअग्नेर्यामित्यादिधार्याः । अयमर्थः । मुख्यगृहपेक्षयादिक्षुवक्ष्यमाणगृहेषुधार्याइत्यर्थः । अथवास्वसदृशवस्तुषुधार्याः । अथवास्वसदृशसत्त्वगृहेषुधार्याः अथवाकूरकर्मसाधनवस्तुषुपराक्रमिणोधार्याः अथवास्वसदृशवस्तुसत्त्वोपजीविनांगृहेषुधार्याः अथवास्वानुरूपवस्तुसाध्यहितवस्तुगृहेषुध्यायोग्यधार्याइत्यर्थः । एतत्स्पष्टमुक्तंवास्तुप्रदीपे “खेटखर्वटकोटेषुनृपः सिंहोगजःशुभः ॥ वापीकूपतडागादौ गजोदेयोविचक्षणैः ॥ आसनेयोजयेत्सिंहशयनेचैवकुंजरम् ॥ वृषभोजनपात्रेचदद्याच्छालादिषु ध्वजम् । महानसेऽग्निशालायांगृहेचाग्न्युपजीविनम् ॥ धूमंदद्यात्तथाश्वानंयवनांत्यजयोर्गृहे ॥ खरोवेश्यागृहेयोज्योध्वाक्षः पक्षिपतेर्गृहे ॥ वृषसिंहगजंदद्यात्प्रासादेपुरमंदिरे” ॥ तथाचशिल्पशास्त्रे “वस्त्रजधर्मशालायांकुंभे स्तंभेध्वजेध्वजः ॥ गोगजौभूगृहेचैवसाधारणगृहेषुभौ ॥ यंत्रेशस्त्रे रथेसिंहोभांडागारे शुभोगजः ॥ धान्यांबुस्थानेगोश्वेभाः शालायांवृषभः शुभः ॥ नाट्यभागोद्वाहवेद्यां गजसिंहवृषाः शुभाः” इत्यादि । एवमायसाधनमुक्त्वेदानींतेषांमुखान्याह । ध्वजोऽखिलमुखः सर्वदिग्द्वारः प्राग्याम्यवक्रोगजः सुगमम् प्रागास्योवृषभः आस्यंमुखं प्राङ्मुखो वृषभः स्पष्टम् विवारुणमुखः सिंहः वरुणस्यायंवारुणोदिविभागः पश्चिमदिक्विगतः वारुणोयेभ्यस्तत्रमुखंयस्यसतथा पश्चिमदिशंविनासर्वदिग्द्वारइत्यर्थः । योयोयदिङ्मुखआयस्तत्संभूतगृहस्यतत्तद्विशिमुखंकर्तव्यमित्यर्थः । एवमायपरत्वेनगृहमुखमुक्त्वा प्रसंगेनआयानांशुभत्वमाह । प्रशस्ताइमेइति । इमेचत्वारआयाः प्रशस्ताः सर्वेषांशुभाः अर्थादन्येचत्वारः समाआयाअप्रशस्ताः । तथाचगर्गः“कीर्तिः शोकोजयोवैरंधननिर्वनतासुखम् ॥ रोगश्चेतिगृहारंभेध्वजादीनांफलंक्रमात्” इति ॥ अथदुष्टेपिसमये विशेषमाह । धूमोमेरिति । अग्नेर्गृहेधूमोधूमायः प्रशस्तः अंत्यजस्यशुनकः प्रशस्तः खगपस्यपक्षिपालकस्यउष्ट्रः प्रशस्तः अदृपत्न्यावेद्यायाः गृहेखरः खरायः प्रशस्तः॥८॥

भा०-ध्वज-धूम-सिंह-शुनक-वृष-खर-गज-ध्वाक्ष ये ध्वजादिक अपनी अपनी दिशामें बलवान् होंय-ध्वज सर्व दिशाओंमें बलवान् होय-पूर्वमुख वृषभ-सिंह पश्चिम विना यह चारा आय शुभ होंय-और अग्न्यागारमें धूमाय शुभ होय-और अंत्यजके शुनक शुभ है-और पक्षिपालकके उष्ट्र शुभ है-और वेद्याके घरमें खराय शुभ है ॥ ८ ॥

**प्राहुः प्राहुस्वमंत्यवृश्चिककुलीराणांप्रचेतोमुखंजूकोपांत्यगवांयमा-
स्यमबलायुगमैणकानांहितम्॥सौम्यास्यंगृहमाद्यसिंहधनुषामत्रे-
ष्टकाष्ठाननंकृत्वाप्तान्यककुब्जगवाक्षवदनंतत्कार्यमास्यनसत्॥९॥**

एवमायपरत्वेनगृहमुखमुक्त्वाधुनाराशिपरत्वेनाह । अंत्यवृश्चिककुलीराणांप्राहुःमुखं गृहंहितंप्राहुः । अंत्योमीनः वृश्चिकः प्रसिद्धः कुलीरः कर्कः एषामित्यर्थः । जूको-पांत्यगवांप्रचेतोमुखंपश्चिमामिमुखम् जूकः तुला उपांत्यः कुंभः गौर्वृषः एषामित्यर्थः । अबलायुगमैणकानांयमास्यंदक्षिणामुखम् अबलाकन्या युगमंमिथुनमेणामकरः एषामि-त्यर्थः । आद्यसिंहधनुषांसौम्यास्यम् आद्योमेषः सिंहधनुषीप्रसिद्धे एषांसौम्यास्यमुत्तरा-मुखंगृहंहितं प्रादुराचार्याः । एवंचतुर्धागृहमुखमभिधायेदानींतन्निर्णयमाह । अत्रेष्टकाष्ठान-नमितिगृहमुखपक्षेषुशोभावकाशानुरूपमिष्टकाष्ठाननमिष्टदिङ्मुखंकृत्वातद्गृहमाप्तान्यक-कुब्जगवाक्षवदनंतत्कार्यम् । आप्ताश्रताअन्यककुम्भश्रतासुगवाक्षएववदनानियस्यतत्तथा उ-र्वरितपक्षत्रयप्राप्तदक्षिणगवाक्षाः कार्याइत्यर्थः । तथाचवास्तुशास्त्रे “द्वारंचतुर्विधंप्रोक्तंवा-स्तुसंक्रांतिभावजम् । कृत्वाचान्यतमंमुख्यंगवाक्षाद्यैः पराणिच” इति । आस्यमिति । आस्यंगृहस्यमुखंकोणस्तंभादिभिर्विद्धनसत्स्यात् ॥ ९ ॥

भा०- १२ । ८ । ४ इन्हों राशियोंके पूर्वमुख गृह शुभ होय-और ७ । ११ । २ इन्हों राशियोंके पश्चिममुख गृह होय-६ । ३ । १० । इन्हों राशियोंके दक्षिणमुख गृह होय-और १ । ५ । ९ इन्हों राशियोंके उत्तर मुखका घर शुभ होय-एक दिशामें गृहका द्वार करके शेष ३ तीन दिशाओंमें झिरीका कराना -और घरके द्वारमें धारी नहीं देणी ॥ ९ ॥

**कोणाध्वभ्रमकूपकर्दमतरुद्राःस्तंभदेवेक्षितंसन्नौच्च्यद्विगुणाधि-
कांतरभवेवेधेनदोषःकिल ॥अष्टमेगृहभूफलेभविहृतेशेषंगृहर्क्षभ-
वेदक्षेसर्पहृतेव्ययोगृहमसत्स्वलपायभूरिव्ययम् ॥ १० ॥**

एवंगृहमुखनिर्णयमुक्त्वाधुनाकोणादिविद्धमुखस्यदोषंतदपवादंचाह । कोणाध्वेति । कोणोभित्तिकोणः अध्वामार्गः भ्रमोभ्रमयंत्रं घरद्वकुलालचक्रादि कूपः प्रसिद्धः कर्दमः स्नानादिजनितोनिरंतरस्थायी तरुवृक्षः द्वाः द्वारांतरं स्तंभःप्रसिद्धः देवः स्थावरः एभिर्विद्धेमुखनसत्स्यादित्यर्थः । अथास्यापवादमाह । सन्नौच्च्योति । सन्नौच्च्यद्विगुणाधिकांतरभवेवेधेनदोषः सन्नोगृहस्यऔच्च्यंतस्यापेक्षयाद्विगुणाधिकां-

तरभवेद्विगुणाधिकांतरेजातेवेधेकोणादिवेधेनदोषः अर्थान्न्यूनेदोषः किलेत्यागमेनिश्च-
येवा । तथाचागमांतरेउक्तम् “मार्गतरुकोणकूपभ्रमविद्धमशुभद्वारम् । सन्नोच्छ्रायाद्वि-
गुणांत्यक्काभूमिनदोषाय” इति । कात्यायनगृह्यकारिकायामप्युक्तम् “विद्धंकूपतरु-
स्तंभपथपंकैः सदैवतैः ॥ तद्वारमशुभं प्रोक्तमत्युच्चनीचमेवच” इति । अथग्रहनक्षत्रान-
यनं व्ययानयनंचाह । अष्टमइति । गृहभूफलेगृहक्षेत्रफलेअष्टमेअष्टगुणितेभविहतेसप्तविं-
शतिहतेसतिशेषं गृहक्षेत्रगृहनक्षत्रं भवेत् । ऋक्षेसर्पहतेअष्टहतेसतिशेषं व्ययो भवेत् । एवमा-
यव्ययावभिधायाधुनातत्फलं विशेषणद्वाराह । गृहमसदिति । स्वल्पायभूरिव्ययं गृहम् असत्
अशुभं स्यात् । स्वल्पायश्चभूरिव्ययश्चतौ अर्थाद्गृहायात्पव्ययं शुभम् ॥ १० ॥

भा०-और भोतके कोणसे-मार्गसे-घरट कुलाल चक्रादिकसे-कूपसे-कर्मसे-वृक्षसे-
द्वारांतरसे-स्तंभसे-देवसे-विद्ध घर नहीं करणा-यदि कोणादिकोंका वेध गृहसे द्विगुण
होयतो दोष नहीं होय-गृहके क्षेत्रफलको आठ ८ गुणा करके २७ सतावीसका भाग देणेसे
शेष गृहनक्षत्र होय-और गृह नक्षत्रको आठ ८ का भाग देणेसे शेष व्यय होय-और आय कम
होय और व्यय बहुत होय तो वह घर अशुभ होय ॥ १० ॥

मेपेश्वित्रितयंहरौत्रिपितृभंमूलत्रयंधन्विनिद्वेद्वेभेपरतोगृहेशघटि-
तंप्राग्वत्तुनाडचन्यथा॥ एकादिद्विगुणोत्तरागृहमुखादिक्ष्वंककाः
स्युः क्रमाच्छालाशांकयुतिः कुयुग्ध्रुवमुखान्योकांसिसंतिस्फुटम् ११

नक्षत्रेजातेराशिनिर्णयमाह । अश्वित्रितयंमेपेज्ञेयम् त्रिपितृभंमघात्रयंहरौसिंहेज्ञेयम्
मूलत्रयंधनुपिज्ञेयम् अन्येपुराशिषुद्वेद्वेभेज्ञेये । तथाचगर्गः “अश्विन्यादित्रयंमेपेसिंहे
प्रोक्तंमघात्रयम् । मूलादित्रितयंचापेशेषभेषुद्वयंद्वयम्” इति । अथगृहतत्स्वामिनोर्घटि-
तमाह । गृहेशेति । गृहंप्रसिद्धम् ईशः स्वामी तयोर्घटितंप्राग्वत्तुविवाहवत्तुयोज्यम् । तत्र
विशेषमाह । नाडचन्यथेति । नाडीएकनाडीअन्यथायोज्या विवाहवत्तुनयोज्येत्यर्थः
अत्रएकनाडचेवप्रशस्तेतिर्भावः । तथाचवृद्धगर्गः । “प्रभुः पण्यंगनामित्रेदंशंग्रामंपु-
रंगृहम् । एकनाडीस्थितंभाव्यं विरुद्धंवेधवर्जितम्” इति । तथाचज्योतिःसागरे
“सेव्यसेवकयोश्चैवगृहतत्स्वामिनोरपि । परस्परमित्रयोश्चएकनाडीप्रशस्यते” इति ॥
अथांशसाधनार्थंगृहाणितन्नामाक्षरसंख्यांचाह । एकादीति । गृहमुखात्सकाशात् क्र-
मात्प्रदक्षिणक्रमात् दिक्षुचतसृषुदिक्षुएकादिद्विगुणोत्तरांकाः स्युः । एतदुक्तंभवति
द्वारदिशि एकः तस्माद्वितीयदिशिद्वौ तृतीयदिशिचत्वारः चतुर्थदिशिअष्टौ एवंभवंती-
त्यर्थः । शालाशांकयुतिः शालदिगंकयोर्गोः कार्यः कुयुक् एकयुक्तासती ध्रुवमुखा-
निध्रुवादिकानिशास्त्रोदितानिगृहाणिस्फुटंसंभवन्ति । तानियथा “ध्रुवंधन्यजयनं-
दंखंक्रान्तंमनोरमम् ॥ सुमुखंदुर्मुखंक्रूरं सुपक्षंधनदक्षयम् ॥ आक्रंदंविपुलंचैवविजयंचेति-
षोडशम्” इति ॥ ११ ॥

अब राशिका निर्णय करते हैं ।

भा०-अ० भ० कु० मेघराशिके नक्षत्र हैं ॥ म० पू० उ० सिंहके हैं ॥ मू० पू० उ० धनके हैं ॥ अन्य राशियोंके दोय दोय नक्षत्र होते हैं ॥ और गृहके तथा गृह स्वामीके विवाहवत् गणादिक देखना चाहिये ॥ और गृह तथा गृहस्वामीकी एक १ नाडी होय तो शुभ होय ॥ अब अंश साधनके लिये गृहको तथा गृहके नामाक्षरोंको कहते हैं-घरके द्वार दिशामें एक १ देणा दुजी दिशामें २ दोय और तीजीमें ४ चोथीमें ८ पीछे शालाके और दिशाके अंकका योग करके एक युक्त करणा-तब भुवादि गृह होवे हैं ॥ ११ ॥

आषष्ठादशमंत्रयोदशमिमेद्व्यर्णाः परेऽयक्षराः षष्ठांत्यंचतुरक्षरं खलु
गृहं स्युः षोडशैव गृहाः ॥ गेहक्षमाफलयुग्व्ययोगृहभवैर्नामाक्षरैः
संयुतस्तष्टोवह्निभिर्नशकानशुभदं पस्त्यं द्वितीयांशकम् ॥ १२ ॥

नामाक्षरसंख्यामाह । आषष्ठादिति । षष्ठमर्यादीकृत्येत्याषष्ठं तस्मात्प्रथमद्विती-
यतृतीयचतुर्थपंचमषष्ठानि दशमंत्रयोदशमिमेद्व्यर्णाः द्व्यक्षराः षष्ठांत्यंसप्तमं
गृहं चतुरक्षरंचत्वारिंशक्षराण्यस्मिन्स्तत्तथा अन्ये गृहाः त्र्यक्षराः एवं षोडशगृहाः स्युः ।
“गृहाः पुंसि च भूम्न्येवनिकायनिलयालयाः” इत्यमरः । अथांशकसाधनमाह । गेहक्षम-
ति । गेहक्षमाफलयुग्व्ययः गृहक्षेत्रफलयुक्तः पूर्वानीतो व्ययः गृहभवैर्नामाक्षरैः संयुतः
वह्निभिस्त्रिभिस्तष्टः शेषितः सन् अंशकाः स्युः । इन्द्रोयमोराजेतितन्नामानि ग्रंथांतरे उ-
क्तानि तत्र द्वितीयांशकं पस्त्यं गृहं नशुभदम् अथार्थप्रथमतृतीयांशकं शुभदमित्यर्थः ।
“निशांतपस्त्यसदं भवनागारमंदिरम्” इत्यमरः ॥ १२ ॥

अब नामाक्षर संख्याकों कहते हैं ।

भा०-१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । १० । १३ ये गृह दोय अक्षरके हैं ॥ और सातवा
घर ४ चार अक्षरका है-और अन्य घर तीन अक्षरके होते हैं ॥ ऐसे १६ षोडश घर होते हैं ॥

अब अंशके साधनको कहते हैं ।

भा०-गृह क्षेत्रफल युक्त व्यय करके घरके अक्षरको युक्त करणा फेर ३ तीनका भाग
देणा शेष रहै सो अंश होय ॥ इन्द्र यम राजा ये तीन ३ अंश होते हैं ॥ जिसमें यमका अंश
अशुभ है ॥ १२ ॥

यावद्भूरिगुणंहृदि स्फुरतितत्तावद्विचार्यकरैश्चेत्तैर्नोतनुयादिहां-
गुलमुखं क्षित्वा विहायाथवा ॥ श्रीगोपीपतिमंगलालुगिमुखै-
रायासविच्छित्तयेस्वेष्टायर्क्षफलं निबद्धमिहतज्ज्ञात्वा स्थलं साध-
येत् ॥ १३ ॥

अथगुणविचारणावधिमाह । यावत्पर्यंतकरैःहस्तैःकृत्वाभूरिगुणं बहुगुणं गृहं हृदि अंतः
 करणे स्फुरति तत्तावद्विचार्यम् । चेद्यदितैः केवलैः करैः हस्तैः कृत्वा बहुगुणं स्फुरति तदा
 अंगुलमुखमंगुलादिकं करेषु क्षिप्वाथवाविहाय तनुयात् कुर्यात् । अथोपायांतरसूचनामा-
 ह । श्रीगोपीपतीति । गोपीपतिगोपीराजः मंगः मंगनाथदेवज्ञः ह्यालुगिह्यालुगिदैवज्ञः
 एतन्मुखैर्ज्योतिर्विद्भिः आयासविच्छिन्नयेस्वेष्टायर्क्षफलं निबद्धम् । तदिहास्मिन् गृहाणां
 विषये ज्ञात्वा स्थलं स्वाभीष्टस्थलं साधयेत् । तथाच गोपीराजः “विष्णुं व्येकाय गोभू १९
 हतिभयुजिफलं गोपिराजोभ २७ शेषात् सायं वा हाष्टिदृग्ने २१६ द्युतमहि ८ हतादृक् २
 प्रकृत्याख्य २१ विश्वे १३ ॥ बाणः ५ सिद्धा २४ छि १६ नागो ८ डु २७ विधृति
 १९ गिरिश ११ ज्या ३ कृती २२ द्र १४ तु ६ तच्चा २५ त्यष्ट्यं १७ क ९ क्षमा १
 नखे १० ना १२ णव ४ विकृति २३ दिना १५ द्रव्य १८ धृत्य १८ थाशाः १० ”
 इति ॥ अस्यार्थः गोपीराजः विष्णुं विष्णुनामानं शिष्यं प्रत्याहेत्यन्वयः । किमाह । हे वि-
 ष्णो व्येकाय गोभू १९ हतिभयुजिभ २७ शेषात् अहि ८ हतादृक् २ प्रकृत्यादयः फलं
 स्यात् । विगतः एकोयस्मात्सव्येकः सचासौ आयश्च व्येकायः व्येकायश्च गोभूश्च अनयो-
 र्हतिगुणं व्येकाय गोभू हतिश्च भव्येकाय गोभू हतिभे तयोर्युक्त्योगः तस्यां भशेषात् सप्त-
 विंशतिहच्छेषात् एकादिषु सप्तविंशतिपर्यन्तेषु अहिहता अष्टहतादृक् प्रकृत्यादयः फलक्षेत्र-
 फलं स्यादित्यर्थः । कथं भूतं फलं सायमायेन सह वर्तमानं सायमिष्टाय सहितमित्यर्थः ।
 एतत्स्वेष्टाय नक्षत्रजं फलं भवति । न्यासः वा इत्यथवा तत्सायं फलमिष्टाष्टि १२१६
 ग्न्यायुतं सत्फलं स्यात् । इष्टश्च अष्टिदृक् च इष्टाष्टिदृक् तयोर्निर्हतिः तयायुतमित्यर्थः ।
 इदमपि स्वेष्टाय नक्षत्रजं फलं भवतीति । अत्रांकन्यास एव व्याख्यानम् । तथाच मंगनाथदेव-
 ज्ञस्य सूत्रम् “इष्टभात्यष्टिघातेय आयस्तेनो नितेष्टकः ॥ त्रिहलब्धहतागाश्चि २७ युते चे-
 ष्टाय भवेत् ” इति ॥ अस्यार्थः इष्टभात्यष्टिघाते इष्टभंच अत्यष्टिश्च तयोर्घातो गुणनंत-
 स्मिन् पृथक् स्थापितेय आयस्तेन ऊनितेष्टकः यदि ऊनो न भवति । तदा अष्टौ प्रक्षिप्य स्फोट-
 नीयः ऊनितेष्टायः त्रिहलब्धहतागाश्चि युते लब्धेन आहताश्च ते अगाश्चिनश्चतैः पृथक् स्था-
 पिते इष्टभैरत्यष्टिघाते युते सति इष्टाय भंक्षेत्रफलं भवेत् । आयश्च भंच आयभे इष्टे आयभेयस्मि-
 स्तत्तथा अत्रयदि त्रिभिर्निःशेषा भागो न गच्छति तदा तत्र तावत् अष्टौ क्षेप्याः यावत् त्रिभि-
 र्भागो गच्छति । तथाच ह्यालुगिदैवज्ञस्य सूत्रम् “व्येकेष्टर्क्षहता द्विबाणशशिनां १५२
 त्यष्ट्यायुता १७ स्तेपि च व्येकेष्टाय हतैकनाग ८१ सहिताः षण्मूर्च्छनाभि २१६ हताः ॥
 शेषं क्षेत्रफलं भवेदभिमतस्वेष्टाय नक्षत्रजं स्याद्द्वैर्घृतदभीष्टविस्तृतिहंतं दैर्घ्याद्धृतिर्विस्तृतिः ”
 इति स्पष्टार्थोऽयं श्लोकः । इत्यादि विचारणया इष्टक्षेत्रफलमवकाशानुरूपं हृदि धृत्वा स्थलं
 साधयेदित्यर्थः ॥ १३ ॥

भा०-जितने हाथका बहु गुण घर अपने हृदयमें स्फुरे उतनाही करणा ॥ और जो
 हाथोंसे गुण स्फुरण नहीं होय तो अंगुलादिकोंको जोड़ना वा काटना ॥

अब दूसरा उपाय बतानेके लिये कहतेहैं ।

भा०-आर गोपीराज वा मंगनाथ वा ह्यालुगि इन ज्योतिषियोंने श्रम मिटानेके लिये जो स्वेष्टायर्क्षफल कहा है सो जानके इष्टभूमि साधन करणा ॥ १३ ॥

द्विघ्नायाममितं द्विपाशमजरत्सूत्रं विधायान्कयेत्रायामांग्रिमिते च-
विस्तृतिदलेतौ कर्षकोणाभिधौ ॥ पाशौ क्षेत्रविरामशंकुनिहितौ कृ-
त्वाद्यमाकर्षयेत्कोणेशंकुरितीतरो विनिमयद्रज्ज्वंतयोश्चापरौ १४

अथ स्थलसाधनाय सूत्रमोटनलक्षणमाह । अजरत्सूत्रं नूतनसूत्रं द्विघ्नायाममितं द्विपाशं च विधाय अंतात् एकस्मात्सूत्रांतात् अंकयेदित्यन्वयः । द्विघ्नश्चासौ आयामश्च द्विघ्नायामः आयामोदैर्घ्यम् तेन मितं द्विगुणितदैर्घ्यसमानमित्यर्थः । द्विपाशं द्वौ पाशौ यस्मिन् नूतद्विपाशम् एवं विधं सूत्रं विधाय कृत्वा अंतात् सकाशात् अंकयेत् चिह्नयेत् एतदुक्तं भवति । पूर्वकल्पित-क्षेत्रस्य दैर्घ्यमितं सूत्रं द्विगुणं विधाय तदंतयोः पाशं कृत्वा अंकयेत् । कुत्र कुत्रांकयेदित्याह । आयामांग्रिमिते च परं विस्तृतिदले अंकयेत् त्रयश्च ते आयामांग्रयश्च ते तथा तैर्मितं तस्मिन् एतदुक्तं भवति । क्षेत्रदैर्घ्यं चतुर्भिर्भक्त्वा लब्धमंग्रिप्रमाणमेकस्मादंतात् अंग्रित्रयं हित्वा चिह्नयेत् विस्तृतिदले क्षेत्रस्य विस्तारार्धमिते अंकयेत् तौ अंकौ कर्षकोणाभिधौ स्तः अंग्रित्रयेकृतः कर्षाख्यः विस्तृतिदले कृतौ कः कोणाख्यः । एवं सूत्रमोटनमुक्त्वा । स्थलसाधनमाह । पाशाविति । पाशौ क्षेत्रविरामशंकुनिहितौ कृत्वा आद्यमंकमाकर्षयेदित्यन्वयः । क्षेत्रस्य विरामो अंतौ तयोः शंकुनिहितौ निक्षिप्तौ कृत्वा आद्यमंकं कर्षाख्यं आकर्षयेत् । एतदुक्तं भवति । क्षेत्रस्य मध्यभागे साधितदिकसूत्रोपरि इष्टदैर्घ्यमितं सूत्रं प्रसार्य तदंतयोः शंकुनिखातयोः शंकोः मोदितसूत्रांतपाशौ निधाय कर्षाख्यं चिह्नं धृत्वा एकस्यां दिशि आकर्षयेत् यथोभयशंकुगतारज्जुः समाना आकृष्टा स्यात् तथा आकर्षयेदित्यर्थः । कोणेशंकुरिति । कोणकोणचिह्नयत्र कोणचिह्नमागतं तत्र भुवि शंकुनिखायेत्यध्याहारः । इत्यमुना प्रकारेण इतरः शंकुर्निखेयः । एतदुक्तं भवति । तदेव कर्षचिह्नमन्यस्यां दिशि आकृष्य कोणेशंकुर्निखेयः । एवं कोणद्वयसाधनमभिधाय अन्यकोणद्वयसाधनमाह । विनिमयादिति रज्ज्वंतयोर्विनिमयात् विपरीतधारणात् अपरौ कोणशंकुर्निखेयौ । एतदुक्तं भवति । रज्ज्वंतौ विपरीतौ धृत्वा पूर्ववत् कर्षाकर्षणं कृत्वा कोणयोः शंकुर्निखेयौ ॥ १४ ॥

अब स्थलसाधनके लिये सूत्रमोटनके लक्षणको कहतेहैं ।

भा०-पूर्वकल्पित क्षेत्रके नूतन दैर्घ्य सूत्रको द्विगुण करणा ॥ और दोनों तरफ अंतमें पाशी करिके चिह्न करणा ॥ चिह्नके स्थानको बताते हैं । क्षेत्रकी दैर्घ्यमें चारका ४ भाग देके एक अंतमें तीन पादको त्याग करके फेर एक पादपाद पर चिह्न करणा ॥ और दूसरा क्षेत्रका विस्तारके अर्द्धभागमें चिह्न करणा । यहां अंग्रित्रयका चिह्न कर्षाख्य है ॥ और विस्तारके अर्द्धभागके चिह्नकी कोण संज्ञा है ॥

नाकालेत्रनिधेयउक्ततरुजोग्यात्सिद्ध २४विंशार ०ष्टच १६हःकृ-
त १२ संख्यांगुलकस्त्रिभागचतुरस्राष्टास्रकानस्रकः ॥ कंवक्षस्थ-
लमूरुपादयुगलंसंपृश्यविप्रादिकोरेखांसूत्रवदग्निजेनरचयेत्तद्वच्च
भित्तेःशिलाः ॥ १६ ॥

अथशंकुन्यासमाह । नाकालेइति । अत्रकुक्षिस्थलेनानरः शंकुः कालेमुहूर्तसमये
निधेयः । सक्रियत्प्रमाणइत्यपेक्षायांनृमानमाह । अग्न्यात्विप्रात्सकाशात्तवर्णपरत्वेन
सिद्ध २४ विंशा २० ष्टच १६ हःकृत १२ संख्यांगुलकःनिधेयः प्रतिष्ठापनीयः ।
एतदुक्तंभवति । विप्रेणसिद्धसंख्यांगुलकश्चतुर्विंशांगुलोनिधेयः क्षत्रियेणविंशांगुलः
वैश्येनअष्टचंगुलः षोडशांगुलः शूद्रेणाहःकृतसंख्यांगुलोद्वादशांगुलोनिधेयइत्यर्थः । किं-
लक्षणो ना उक्ततरुजः शास्त्रोक्तवृक्षोद्भवः।पुनः किंलक्षणः त्रिभागचतुरस्राष्टास्रकानस्रकः
त्रिभागेषुचतुरस्राष्टास्रकानस्रकाण्यस्मिन्नसतथा । एतदुक्तंभवति । यथाप्रमाणंशंकुत्रि-
धाविभज्य आद्यांशंचतुरस्रं द्वितीयांशमष्टास्रं तृतीयांशमनस्रंवर्तुलंकुर्यादितिभावः।तथा-
चोक्तग्रंथांतरे“स्याच्चतुर्विंशविंशाष्टद्वादशांगुलकैःक्रमात् । विप्रादीनांशंकुमानंस्वर्णवस्त्रा-
द्यलंकृतम् ॥ खदिरार्जुनशालोत्थंयुगपत्रतरुद्रवम् । रक्तचंदनपालाशरक्तशालकिलाल-
जम् ॥ निवकारंजकुटजंवैणवंबिल्ववृक्षजम् । शंकुत्रिधाविभज्याद्यंचतुरस्रंततःपरम् ॥ अ-
ष्टास्रंचतृतीयांशमनस्रमृजुमत्रणम् । एवंलक्षणसंयुक्तंपरिकल्प्यशुभेदिने” ॥ इति ॥
अथरेखाकरणमाह।कमिति।अग्निजेनसुवर्णेनब्राह्मणादिकः कादिसंपृश्यसूत्रवद्रेखांरचये-
त् । सूत्रवदिति आग्नेय्यादिगृहप्रदक्षिणंकुर्यादित्यर्थः। एतदुक्तंभवति । ब्राह्मणःकंशिरः
स्पृष्टातर्जन्यावाकृत्वाभग्नेयादिप्रदक्षिणंसूत्रानुगतारंरेखांकुर्यात् । तथैवक्षत्रियोवक्षःस्थलं
स्पृष्ट्वारेखांकुर्यात् । वैश्यः ऊरुयुगलंस्पृष्ट्वारेखांकुर्यात् । शूद्रःपादयुगलंस्पृष्ट्वारेखांकुर्यात्।
तथाचललः “कृत्वासूत्रनिपातंमध्यांगुल्याथवाप्रदेशिन्या । अंगुष्ठेनह्यथवाकनका-
क्षतरजतमुक्ताभिः॥ रेखांकुर्यात्” इत्यादि । तथाचभृगुः“विप्रःशीर्षिनृपोवक्षोवैश्यश्चो-
रूपरःपदे । स्पृष्ट्वारेखांगृहारंभेकुर्यादग्नेःप्रदक्षिणम्”॥ इति॥ अग्नेरित्याग्नेय्याः। तथा-
चकारिकायाम् “अंगुष्ठकेनदेशिन्यारेखांकुर्वीतसूत्रतः । स्वर्णेनमणिनारूप्यमुक्तादधि-
फलाक्षतैः ॥ कुसुमैर्वानशस्त्रेणनलोहेननभस्मना । काष्ठादिभिर्नापसव्यां नवक्रांदो-
षदर्शनात् ॥ शस्त्रेणशस्त्रमृत्युःस्यादित्यादिस्पष्टमीरितम् ॥” इति ॥ तथाचबृहद्वास्तु-
पद्धतौ “शस्त्रेणशस्त्रमृत्युर्वधोलोहेनभस्मनाग्निभयम् । तस्करभयंतृणेनचलिखिताकाष्ठे-
नराजभयम् ॥ वक्राचपादलिखितारिपुभयदाक्लेशदाविरूपाच । चर्मागारास्थिकृतादं-
तेनचकर्तुरशुभाय ॥ वैरमपसव्यलिखिताप्रदक्षिणासंपदोविनिर्देश्या ॥”इति ॥ अथशि-
लान्यासमाह । भित्तेःशिलाअपिसूत्रवदाचरेयुः आग्नेयादिप्रदक्षिणंस्थापयेयुरित्यर्थः ।
तथाचवराहः “दक्षिणपूर्वकोणेकृत्वापूजांशिलान्यसेत्प्रथमम् । शेषाःप्रदक्षिणेनस्तंभाश्चै-
वंप्रतिष्ठाप्याः ॥” इति ॥ १६ ॥

अब शंकुन्यासको कहतेहैं ।

भा०-मुहूर्तसमयमें वास्तुकी कुक्षिमें शंकु देणा ॥ ब्राह्मणके शंकु २४ चौबीस अंगुल-
का करणा ॥ और क्षत्रियके २० बीस अंगुलका शंकु होता है ॥ और वैश्यके सोलह १६
अंगुलका शंकु होताहै ॥ शूद्रके १२ अंगुलका होता है ॥ और शास्त्रोक्तवृक्षका शंकु होता है ॥
और शंकुके तीन भाग करके आद्यभागमें चतुरस्र करणा ॥ और द्वितीयभागमें अष्टास्र
करणा और तृतीयांशमें वर्तुल करणा ॥ अब रेखाकरण कहतेहैं ॥ ब्राह्मण अपने मस्तकको
स्पर्श करके सुवर्णसे आग्नेयादि प्रदक्षिणक्रमसे सूत्रानुगत रेखा करै ॥ ऐसेही क्षत्रिय वक्षः-
स्थलको स्पर्श करके रेखा करै ॥ और वैश्य दोनों ऊरुको स्पर्श करके रेखा करै ॥ ऐसेही शूद्र
पादको स्पर्श करके रेखा करै ॥

अब शिलान्यासको बतातेहैं ।

ऐसेही आग्नेयादि प्रदक्षिणक्रमसे भित्तिके शिलाका स्थापन करणा ॥ १६ ॥

पूर्वादौत्रिषडर्थपंचमलवेद्वाःसव्यतोऽकोद्धृतेदैर्घ्येद्व्यंशसमुच्छ्रिता-
ब्धिलवकेसर्वासुदिक्षुदिता॥स्तंभोग्रेर्दिशिपूजितःसुसमयेस्थाप्यः
शिरश्छत्रभाग्विस्ताराष्टिलवान्वितैःकृतकरैस्तुल्यंगृहोच्चंविदुः१७

अथभित्तिप्रसंगेनद्वारमाह । दैर्घ्येगृहदैर्घ्ये अंकात्तेनवभिर्भाजितेसति पूर्वादौदिशिक-
मेणसव्यतोनामभागात्रिषडर्थपंचमलवेद्वाःद्वारमुक्तंमुनिभिरितिशेषः।त्रयश्चषट्चअर्थाश्च
पंचचत्रिषडर्थपंच एतेषांसंख्यापूरकात्रिषडर्थपंचमास्तेचतेलवाश्चतेषांसमाहारस्तरिम्न
एतदुक्तंभवति । गृहदैर्घ्येनवभागंकृत्वा पूर्वाभिमुखेगृहेक्रियमाणेवामभागातुअंशद्वयंत्य-
क्तातृतीयांशेद्वारंकर्तव्यम्।दक्षिणाभिमुखेतथैवांशपंचकंत्यक्ताषष्ठेशेकार्यम्। पश्चिमाभि-
मुखेतथैवांशचतुष्कंत्यक्तापंचमांशेकार्यम्।उदङ्मुखेपश्चिमांशेएवद्वारंकर्तव्यम् । सर्वासु
दिक्षुअब्धिलवकेचतुर्भागेद्वारदिता।किलक्षणाद्वाः द्व्यंशसमुच्छ्रिता द्विभागोच्चा । तथाच-
वराहः “दैर्घ्येनवांशाःपदमत्रसंव्याद् द्वारंशुभंप्राक्त्रिचतुर्थभागे । चतुर्थषष्ठेदिशिदक्षिण-
स्यांपश्चाच्चतुष्पंचमकेतयोदक्॥” इति ॥ तथाचच्यवनः “मानाधिकोनदिग्भागे द्वारे
नीचमुखक्षयः” इति । अथनिष्पन्नासुभित्तिषुस्तंभप्रतिष्ठापमाह । स्तंभोग्रेर्दिशीति।अग्नेर्दि-
शि आग्नेयांसुसमयेपूर्वोदितेस्तंभः स्थाप्यः। अत्राप्युक्ततरुजइत्यनुवर्तते । किलक्षणस्तंभः
पूजितःस्रक्चंदनार्चितः पुनःकिलक्षणः शिरश्छत्रभाक्शिरसिछत्रंभजतेइतितथा छत्रंतु
काकादिपक्ष्युपवेशनभयातुस्तंभोपरिक्रियते । तथाचवराहः “छत्रस्रगंधयुतकृतधूपवि-
लेपनः समुत्थाप्यः । स्तंभस्तथैवकार्योद्धारोच्छ्रायःप्रयत्नेन ॥ ” इति । तथाचोत्पलः
स्तंभोपरियदोलूककाकगृध्रादिपक्षिणः। व्यालादयश्चतिष्ठंतितदाकर्तुर्नशोभनम् ॥ तस्मा-
त्स्तंभोपरिच्छत्रं शाखाफलवर्तीतुवा । धारयेदथवावस्त्रं बुधैरत्नादिनिक्षिपेत्॥” इति ॥
गुर्जरदेशेकचित्कालसर्पमवलोक्यतच्छून्यदिशिप्रथमंस्तंभप्रतिष्ठांकुर्वति । तदसत् । यत-

स्तदवर्लोकनं विवाहवेद्यां कोणेषु शृंगारार्थं स्तंभान् रोपयति तद्विषयम् । तदप्येकदेशीयम्
न बहुसंमतम् । कालसर्पस्तु यथा “ईशानतः सर्पतिकालसर्पो विहाय सृष्टिगणयेद्विदिशु ।
पश्चादतिस्तन्मुखमध्यपुच्छं त्रिकं त्रिकं वैवृषसंक्रमादेः ॥ अहेः फणायां मरणं वरस्य मध्ये
कुमार्याः स्वजनस्य पुच्छे । विधेयमेकं किल शून्यदेशे विवाहवेद्यां निखने च कीलम् ॥” इति ।
वृषादि त्रिपुराशिषुरवौ आग्नेय्यां स्तंभारोपणं कार्यम् । सिंहादिषु ईशान्यां वृश्चिकादि त्रिषु
वायव्यां घटादि त्रिषु नैऋत्यां कर्तव्यमिति । एतद्विवाह एव गृहे सिंहादवलोकनीयं वृषाद्वे-
द्याम् । तथाच “वृषाद्वेद्यां गृहे सिंहा न्मिनी त्रीणि सुरालये । मुखं मध्यं तथा पुच्छं हित्वा
स्तंभं नियोजयेत् ॥” इति । अन्यच्च गृहस्तंभं प्रतिष्ठापनं बहुभिर्ग्रन्थकारैराग्नेय्यां वाभिहि-
तम् । तथाच ब्रह्मशंभुः “सूत्रभित्तिशिलान्यासं स्तंभस्यारोपणं तथा । पूर्वदक्षिणयोर्म-
ध्ये कुर्यादित्याह कश्यपः ॥” इति ॥ तथाच शार्ङ्गधरः “प्रासादेषु च हर्म्येषु गृहेष्वन्येषु
सर्वदा । आग्नेय्यां प्रथमं स्तंभं स्थापयेत्तद्विधानतः ॥” इति ॥ तथाच वराहमिहिराचा-
र्याः “दक्षिणपूर्वकोणे कृत्वा पूजां शिलान्यसेत्प्रथमाम् । शेषाः प्रदक्षिणेन स्तंभाश्चैवं प्र-
तिष्ठाप्याः ॥” इति ॥ कात्यायनगृह्यकारिकायामप्युक्तम् “एकैकमुच्छेयेत्स्तंभं मंत्रै-
रेतैः शिलातले । श्रियो वसान इत्यंतैरिमामित्यादिभिर्गृही । आग्नेय्यादिषु कोणेषु मंत्रैरेतैः
शिलान्यसेत् ॥” इति । गृहे हरिहरभाष्ये शालापद्धतिष्वप्येवमेवोक्तम् । इत्यलमति-
प्रसंगेन । उक्ततरुज इत्युक्तत्वाच्छास्त्रांतरात्काष्ठान्यवगंतव्यानि । तथाच वास्तुशास्त्रे
“श्रीपणीरोहिणीशाकसर्जाश्च सरलाः शुभाः । पतंगलोध्रशालाख्यास्तालार्जुनकं शिश-
पाः ॥ चन्दनाशोकवदरीमधुकाश्च कदंबकाः । प्रशस्ताश्च शमीनिंबविल्ववर्जगृहांतिके ।
गृहे काष्ठं समं श्रेष्ठमलिदेविषमं शुभम् ॥” इति । नारदः “प्लक्षोदुंबरचूताख्या निवस्तु
हिविभीतकाः । दग्धाः कंटकिनो वृक्षा वटाश्च तथ्यकपित्थकाः ॥ अगस्तिशिथुतालाख्या-
स्तित्तिडीकाश्च निदिताः । अन्ये च गृहनिर्माणे योजनीयाः सदादुमाः ॥” इति । तथाच
वराहः “पितृवनमार्गसुरालयवल्मीकोद्यानतापसाश्रमजाः । चैत्यसरित्संगमभवाश्च घट-
तोयोसक्ताश्च ॥ कुंजानुजातवल्लीनिपीडितावज्रमारुतोपहताः । स्वपतितहस्तिनिपी-
डितशुष्काग्निपुष्टदुष्टमधुनिलयाः ॥ तरवो वर्जयितव्याः शुभदाः स्युः स्निग्धपत्रकुसुम-
फलाः । सुरदारुचंदनसमामधुकरतरवः शुभादिजातीनाम् ॥ क्षत्रस्यारिष्टाश्च तथ्यखदिर-
विल्वावृद्धिकराः । वैश्यानां जीवखादिरकसिदूरकस्यंदनाश्च शुभफलदाः ॥ तिंदुककेत-
कसरलार्जुनोत्थशालाश्च शूद्राणाम् । सर्वेषां वाशस्ताः सर्वे वृक्षाश्च निदिता नोचेत् ॥” इति
व्यासोपि “अन्यवेश्मस्थितं दारुनैवान्यस्मिन्प्रयोजयेत् । नतत्र वसतेः कर्त्ता वसेत्तत्र न जी-
वति ॥” इति । समरंगणे “इष्टकालोष्टपाषाणमृत्तिकाजीर्णमायसम् ॥ तृणं पर्णं बुधैः
प्रोक्तं दारुनूतनं गृहाय वै ॥” इति ॥ शार्ङ्गधरेपि “नूतने नूतनं काष्ठं जीर्णं जीर्णं प्रशस्यते
जीर्णं च नूतनं श्रेष्ठं नो जीर्णं नूतने शुभम् ॥” इति । वृक्षच्छेदनप्रार्थना ग्रंथांतरे उक्ता
“यानीह भूतानि वसंतितानि बलिं गृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् । अन्यत्र वा संपरिकल्पयंतु

क्षमंतुतान्यघनमोऽस्तुतेभ्यः ॥” इति । अथस्तंभप्रसंगेन गृहोच्चतामाह । विस्तारेति । विस्तारस्य गृहविस्तारस्य अष्टिलवः षोडशांशस्तेन अन्वितैर्युक्तैः कृतकैश्चतुर्हस्तैस्तुल्यं समानं गृहोच्चं विदुर्मुनय इत्यध्याहारः । तथा चरत्नकोशे “विस्तार षोडशांशश्चतुर्हस्तो भवेद्गृहोच्छ्रायः” इति । तथा चललः “नात्युच्छ्रितं नातिनीचं कुड्योत्सेधं यथारुचि” इति ॥ १७ ॥

अब द्वारको कहते हैं ।

भा०-गृहके दैर्घ्यका नव ९ भाग करके पूर्वाभिमुख गृह करणा होयतो वामभागसे अंशद्वयको त्याग करके तृतीयांशमें द्वार करणा ॥ और दक्षिणाभिमुख करणा होयतो पांच अंशको छोड़के छठे अंशमें करणा ॥ और पश्चिमाभिमुख करणा होयतो चार अंशको छोड़के पांचमा अंशमें करणा ॥ उत्तरमुख करणा होयतो पश्चिमांशमें करणा ॥ और सब दिशाओंमें चौथे भागमें द्वार करणा ॥ द्वारोंको दोय भाग ऊंचा करणा ॥ और पूर्वोदित समयमें अग्निकोणमें स्तंभस्थापन करणा ॥ उक्त काष्ठका स्तंभ करणा ॥ और चंदनपुष्पादिकोंसे स्तंभका पूजन करणा ॥ और स्तंभके मस्तकपर छत्र करणा ॥ अब स्तंभके प्रसंगसे गृहकी उच्चताको कहते हैं । गृहके विस्तारका षोडशांशयुक्त चार हाथ धरको ऊंचा करणा ॥ १७ ॥

**स्नानाग्निस्वपिवस्त्रभोजनपशुद्रव्यामरौकः स्थितिपूर्वादौ जलमी-
शितुर्दिशि परंवायोरपाङ्मूत्रकम् ॥ अल्पेशक्तिभुवोर्यथारुचि परे
मेहस्यदक्षे घट्टांबुलूखलचुल्लिकापितृपदप्रक्षालनान्युचिरे ॥ १८ ॥**

अथ मुख्यगृहात्कस्य गृहं कस्यांदिशिकर्तव्यं तदाह । स्नानेति । स्नानं प्राप्तिद्वयं अग्निः प्रसिद्धः स्वपिः शयनं वस्त्राणि प्रसिद्धानि भोजनं प्रसिद्धं पशवो गवादयः द्रव्याणि सुवर्णादीनि अमरा देवाः एषामोकांसि गृहाणि तेषां स्थितिः स्थापनं पूर्वादौ दिशिक्रमेण कार्यमित्यध्याहारः । तथा च नारदः “स्नानागारं दिशि प्राच्यामाग्नेध्यामग्निमंदिरम् । याम्यायां शयनागारं नैर्ऋत्यां वस्त्रमंदिरम् ॥ प्रतीच्यां भोजनागारं वायव्यां पशुमंदिरम् । भांडकोशं तृत्तरस्यामीशान्यां देवमंदिरम् ॥” इति ॥ अथ जलस्थानमाह । ईशितुरीशानस्य दिशि जलं कार्यं नान्यत्र । तथा चललः “प्राच्यादिदिक्स्थे सलिले सुतहानिः शिखिभयं रिपुभयं च । स्त्रीकलहं स्त्रीदौष्ट्यं नैष्ठ्यं चिंतात्मजविवृद्धिः स्यात् ॥” इति ॥ अथान्यदप्याह । परमिति । परमनूक्तं पदार्थजातं वा योर्दिशिकार्यम् । अन्यानि मारुत्याभितिल्लोक्तत्वात् । अपाङ्गदक्षिणस्यां दिशि मूत्रकं कार्यम् । स्थलसंकोचे सति एतद्यत्प्रोक्तं तद्गृहमध्ये बाह्यतश्च स्वस्थाने तारतम्येन योज्यम् । अथ शक्तिभुवोः संकोचे सति कर्तव्यमाह । अल्पे इति । शक्तिभुवोरल्पे सति यथारुचिकार्यम् । मेहस्यदक्षे परे आचार्याः घट्टादिकमूचिरे । घट्टः पिष्टयंत्रम् अंबु उदकम् उलूखलादिकं प्रसिद्धम् । तथा चोक्तं ग्रंथांतरे “उलूखलं पिष्टयंत्रमग्निस्थानजलाश्रयम् । वेस्मनो दक्षिणे पार्श्वे पितृणां पादशौचनम् ॥” इति ॥ १८ ॥

अब कहतेहैं कि किसका गृह किस दिशामें करणा ।

भा०-पूर्वमें स्नानागार बनाना ॥ अग्निकोणमें अग्निस्थान ॥ दक्षिणमें शयनस्थान ॥ नैऋतमें वस्त्रस्थान ॥ पश्चिममें भोजनशाला ॥ वायव्यमें पशुशाला ॥ उत्तरमें द्रव्यशाला ॥ ईशानमें देवमंदिर करणा ॥ और ईशान दिशामें जलस्थान ॥ और अन्य संपूर्ण पदार्थों को रखनेके लिये वायव्यकोणमें शाला करणी ॥ और दक्षिण दिशामें मूत्रस्थान करणा ॥ और स्थल थोडा होय तो उन दिशाके घरमें करणा वा बाहर करणा ॥ और शक्ति भूमि अल्प होयतो यथाशक्ति करणा ॥ और घरके दक्षिणमें चक्की जलस्थान ऊखल चुल्लिका पितृयोंके पादशौचादिकका करणा यह कोई आचार्यका मत है ॥ १८ ॥

द्वात्रिंशाधिकहस्तमब्धिवदनंतार्णत्वलिंदादिकनैष्वायादिकमीरि-
तंतृणगृहंसर्वेषुमास्सुदितम् ॥ छन्नवश्यकपाटमर्चिततमंवेश्मोक्त-
रीत्यादिशेदारंभोदितमास्सनारदमतान्माघोर्जशुक्रेषुतु ॥ १९ ॥

अथकेषुकेषुगृहेषु आयादिकंभाव्यंकेषुनभाव्यमित्याह । द्वात्रिंशेभ्यःअधिकाःहस्ताः यस्मिन्गृहेप्रमाणंतत्द्वात्रिंशाधिकहस्तमब्धिवदनंचतुर्मुखं तार्णतृणगृहम् अलिंदादिकम् अलिंदंपट्टिशालेतिलोकेप्रसिद्धम् । आदिशब्देननिर्व्यूहादिगृहभूषणंगृह्यते एषुआयादि-
कनंईरितंनोक्तम् । तथाचदैवज्ञवलभे “अलिंदनिर्व्यूहविनिर्गमाद्याश्चतुर्दिशेगृहभूष-
णाय ॥ आयादिकंतेषुनर्चितनीयंयतो नतेवास्तुपरिग्रहेस्युः” इति । तथाचचिंतामणौ “यत्रदैर्घ्यग्रहादीनांद्वात्रिंशद्वस्ततोधिकम् ॥ नतत्रचितयेद्धीमान्गणनायव्ययादिकम्” इति । तथाचराजमार्तण्डे “आयव्ययौमासशुद्धिंचितयेन्नतृणालये” इति । तथाचव-
सिष्ठः “एकादशेयवादूर्ध्वयावद्द्वात्रिंशहस्तकम् ॥ तावदायादिकं चित्यंतदूर्ध्वनैवचितये-
त्” इति । अथतृणगृहेविशेषमाह । तृणगृहंसर्वेषुमास्सुउदितम् सर्वमासेषुकर्तव्यमि-
त्यर्थः । अथनिष्पन्ने गृहप्रवेशमाह । छन्नमिति । आरंभोदितमासेषुशास्त्ररीत्यावेश्म-
गृहंविशेत् आरंभायउदिताःप्रोक्तास्तेचतेमासाश्चतेषुशास्त्ररीत्यासूत्राद्युक्तविधिनागृहंप्र-
विशेत्स्वामीत्यर्थः । कथंभूतंवेश्म छन्नंकुड्यैराच्छादितम् । पुनःकिलक्षणं वश्यकपाटंव-
श्यमधीनंकपाटंयस्यतत्तथातत्त्वश्यमिति लापितउद्धाटितेवातथैवस्थिरंभवति । पुनः
किलक्षणम् अर्चिततमं तोरणमालाद्यलंकृतम् । तथाचनारदः “अकपाटमनाच्छन्नम-
दत्तवलिभोजनम् ॥ गृहंनप्रविशेदेवविपदामाकरंहितत्” इति । तथाचच्यवनः “स्वय-
मुद्धाटितेरोगोऽपिहितेचकुलक्षयः । नानाधिकोनदिग्भागेद्वारेनीचेसुखक्षयः” इति । अथ
प्रवेशेमासविशेषमाह नारदमतात् । “माघोर्जशुक्रेषुमासेषुगृहंप्रविशेत्” इति माघःप्रसिद्धः
ऊर्जःकार्तिकःशुक्रोज्येष्ठःएषुगृहंप्रविशेदित्यर्थः । आरंभोदितमास्स्वित्यनेनतृणगृहस्य
सर्वमासेषुविहितत्वात् प्रवेशोपि सर्वमासेषु विहितः । तथाचनारदः “प्रवेशोमध्यमोज्ञेयः
सौम्यकार्तिकमासयोः ॥ माघफालगुनवैशाखज्येष्ठमासेषुशोभनः” इति । तथाच

ज्योतिःप्रकाशे "गृहारंभोदितैर्मासैर्धिष्ण्यैर्वैर्विशेदृहम्" इति । तथाचग्रंथांतरे
विशेत्सौम्यायनेहर्म्यतृणागारंतुसर्वदा" इति । तथाच व्यवहारसारतत्त्वे "सौम्यायने
श्रावणमार्गपौषेजन्मर्क्षलघोपचयंदशशे ॥ वामंगतेर्केगृहवास्तुपूजांकृत्वाविशेद्वैश्वभ-
कूटशुद्धम्" इति ॥ १९ ॥

अब कौन कौन घरमें आयादिक देखणी और कौन २ में नहीं
देखणी सो कहतेहैं ।

भा०-और ३२ वत्तीस हाथके ऊपर घरमें और चतुर्मुखमें और तृणके घरमें और
अलिंद याने जिसको पट्टिशाल कहते हैं आदि शब्दसे गृहभूषणादिकमें आयादिक नहीं
देखणी ॥ और घासके मकानको संपूर्ण मासोंमें करणा ॥

अब सिद्ध गृहमें प्रवेशका मुहूर्त कहतेहैं ।

भा०-और जो घर भीतोसे आच्छादित होय ॥ और खोलणे ढांकणे योग्य जिसमें कि
माड होय ॥ और तोरण मालादिकोंसे अलंकृत होय जिस घरमें सूत्रोक्त वास्तुशांति करके गृह
वनानेमें कहे मासोंमें प्रवेश होना शुभ है ॥ और नारदके मतमें माघः कार्तिक ज्येष्ठ मासोंमें
भी प्रवेश करणा लिखा है ॥ १९ ॥

प्रारंभोदितभैःप्रवेशउदितोपूर्वः सपूर्वःस्थिरैर्मैत्रैश्चाच्युतमूलदसस
हितैरारंभभैर्द्व्यात्मकः ॥ कृत्यंवेश्मभवंदिवैवविहितंरात्रौप्रवेशः
क्वचित्सूर्यर्क्षादिभपंचकंमनुमितादष्टप्रवेशेनसत् ॥ २० ॥

इदानीमपूर्वादिप्रवेशानाह । प्रारंभेति । प्रारं देतभैःगृहप्रारंभोदितनक्षत्रैरपूर्वः प्रवे-
शःउदितःसुनीन्द्रैरित्यध्याहारः । अप्रारंभोदितभैः तत्पुलक्षणम् तेनप्रारंभोदिततिथिभा-
दिकंपूर्वग्राह्यम् । अपूर्वोनामनूतनगृहेप्रथमःप्रवेशउच्यते । स्थिरैर्मैत्रैश्चनक्षत्रैः सपूर्वःप्रवेश
उदितः सपूर्वोनामयात्रावसानेयःक्रियते । अथ अच्युतमूलदससहितैरारंभभैर्द्व्यात्मकः
प्रवेशः उदितः द्वात्मात्मकोनामअग्न्यादिनानष्टगृहेपुनर्यःक्रियते । तथाचज्योतिःप्रकाशे
"अपूर्वःप्रवेशोगृहारंभधिष्ण्यैर्विधेयःकरोमध्यमोत्रेतिकेचित् ॥ सपूर्वःस्थिरैर्मिश्रभैरेवशुद्धै
रतोन्योश्चिमूलाच्युतारंभधिष्ण्यैः" वसिष्ठः "अपूर्वसंज्ञंप्रथमंप्रवेशंयात्रावसानेचसपूर्वसंज्ञ-
म् ॥ द्वंद्वाह्वयंचाग्निभयादिजातंगृहप्रवेशंत्रिविधंवदति" ॥ अथगृहकृत्यविषयेदिनरात्रिविशेष
निर्णयमाह । कृत्यंवेश्मभवमिति । वेश्मभवंगृहभवंयत्किंचित्कृत्यंतद्विवैवविहितंनरात्रौ कचि
द्विवामुहूर्ताभावेसतिरात्रौप्रवेशोविहितः नान्यत् । तथाचवसिष्ठः "द्विवाप्रवेशःशुभदःसपु-
त्रपौत्रादिवृद्धचैनिशिभास्करेंद्रोः ॥ वलेनमत्स्यध्वजवासरस्यरात्रिविनासूर्यतिथिश्चरात्रि
म्" इति । अथकलशवास्तुनक्षत्रशुद्धिमाह । सूर्यर्क्षादिति । सूर्यनक्षत्रादिभपंचकंनक्षत्रपं
चकंतथासूर्यर्क्षादिमनुमिताच्चतुर्दशमिताक्षत्रादष्टनक्षत्राष्टकंप्रवेशेनसत् नशुभंस्यात्
अन्यानिशुभानीत्यर्थात्सिद्धम् । अत्रपूर्वोक्तानानक्षत्राणांशुभाशुभत्वंज्ञातव्यम् ॥ २० ॥

अब अपूर्वादिप्रवेशोंका मुहूर्त कहतेहैं ।

भा०-प्रारंभके नक्षत्रोंमें नूतनगृहमें प्रवेश करना ॥ इस जगह उपलक्षणसे प्रारंभो-
दित तिथि नक्षत्रादिकोंकोभी लेणा ॥ और स्थिर नक्षत्रोंमें और मैत्र नक्षत्रोंमें यात्रासे आयके
प्रवेश शुभ होता है ॥ और पुष्य-मूल-अश्विनीसहित आरंभके नक्षत्रोंमें अग्न्यादिकोंके भयसे
फेर प्रवेश करना शुभ है ॥ गृहकर्मदिनमें मुहूर्त न होयतो रात्रिमें प्रवेश होवेतो शुभ होय ॥
अब कलशवास्तुनक्षत्रकी शुद्धिकी कहते हैं ॥ सूर्यनक्षत्रसे पांच नक्षत्रोंमें और सूर्यनक्षत्रसे
चौदमा १४ नक्षत्रसे ८ आठ नक्षत्रोंमें प्रवेश नहीं करना ॥ २० ॥

**लग्नेचोपचयस्थितैरविमुखैः प्रारंभवत्संस्थितैः सूर्ये वामगते स्वदिग्वा-
दनभैर्वैश्वामयप्रवेशः शुभः ॥ रंघ्रेषु द्विभवेभ्य आसुतगतः सूर्यो यदा स्या-
त्तदा पूर्वाद्याननमालयं प्रविशतां स्याद्दामगोऽसौ क्रमात् ॥ २१ ॥**

इति श्रीनारायणदैवज्ञविरचिते मुहूर्तमार्तण्डे वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥

अथ प्रवेशोलग्रशुद्धिमाह । लग्नेशः शुभः स्यात् । रविमुखैः सूर्याद्यैः प्रारंभवत्संस्थितैः
गृहारंभार्थमुक्तं तद्वत्संस्थितैरित्यर्थः । कस्मिन्सति सूर्ये वामगते सति । पुनः कैः स्वादि-
ग्वदनभैः यद्दिङ्मुखं गृहं तद्दिङ्मुखैः प्रवेशोदितैर्नक्षत्रैरित्यर्थः । अथ वामसूर्यलक्षणमा-
ह । रंघ्रेति । रंघ्रे ८ पु ५ द्वि २ भवे ११ भ्यः लग्नादि अष्टमपंचमद्वितीयैकादशेभ्यः
सकाशात् आसुतगतः आपंचमगतः सूर्यो यदा स्यात्तदा पूर्वाद्याननमालयं पूर्वादिमुखं
गृहं प्रविशतां मनुष्याणामसौ सूर्यः क्रमाद्दामगतः स्यात् । एतदुक्तं भवति । अष्टमात्पंच
सुवर्तमानोर्कः पूर्वमुखगृहे प्रविशतां वामो भवति । पंचमात्पंचसुगतो दक्षिणमुखे गृहे प्रवि-
शतां वामो भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥

इति स्वोक्तमुहूर्तमार्तण्डटीकायां मार्तण्डवल्लभायां वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥

भा०-जन्मलग्नसे और जन्म राशिसे उपचयवाले स्थिरलग्नमें गृहप्रवेश शुभ होय ॥
और सूर्यादिकग्रह प्रारंभमें जैसे होंय ॥ और वामसूर्य होय तब करना ॥ और जिस
दिशामें घरका मुख होय उस दिशाके उक्त नक्षत्रोंमें प्रवेश करना ॥ यह वार्ता एक २ दि-
शामें सात २ नक्षत्र रखके प्रवेश द्वारदिशामें उक्त नक्षत्र देखना सो सप्तशलाका बना-
के देखना ॥

अब वामसूर्य कहतेहैं ।

लग्नसे अष्टमसे ५ पांचतक सूर्य होय तो पूर्वमुख घरमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य
होय ॥ और पांचमेसे पांचतक दक्षिणमुख गृहमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य होय ॥ और
दोयसे पांचतक पश्चिम मुख घरमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य होय ॥ और ग्यारेसे पांचतक
उत्तरमुख गृहमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य होय ॥ २१ ॥

**इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवानुरामाख्य चातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां मार्त-
ण्डदर्शिन्यां वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥**

अथमुहूर्तमार्तण्डेयात्राप्रकरणंप्रारभ्यते ॥ ॥ वारेचोपचयाव-
हस्यसुदशास्विष्टप्रयाणंजगुःकर्णात्यादितिभद्विकेषुमृगमैत्रार्केषु
नोजन्मभे॥ सार्पाद्राग्नियमाजपादपितृषुत्वाष्ट्रयेचाशुभंरिक्ता४
९, १४ पर्व १५, ३० गुहा ६ ष्टमी ८हरि १२ सितास्येषुजशु-
क्रोन्मुखम् ॥ १ ॥

अथयात्राप्रकरणंव्याख्यायते, तत्रादौयस्मिन्कालेयात्राकर्तव्येत्याह। सुदशासु शोभना
दशांतर्दशाविदशोपदशासु उपचयावहस्यग्रहस्यवारेगोचराष्टकवर्गादौशुभफलग्रहस्यवा-
रेप्रयाणमिष्टंशुभंजगुराचार्याः। केषु कर्णात्यादितिभद्विकेषु कर्णःश्रवणः अंत्यरेवती अदि-
तिभंपुनर्वसुः एषाद्विकाः श्रवणधनिष्ठे रेवत्यश्विन्यौपुनर्वसुपुष्यौ एष्वित्यर्थः। पुनःकेषु मृग-
मैत्रार्केषु मृगःप्रसिद्धः मैत्रमनुराधा अर्कोहस्तः एषुनवनक्षत्रेषुप्रयाणंशुभमित्यर्थः। तत्र
विशेषमाह। नोजन्मभइति। जन्मभेजन्मनक्षत्रेश्रवणाद्यन्यतमेपियानंशुभंनोजगुः।
अथयेषुअशुभंतान्याह। सार्पेति। सार्पमाश्लेषा आर्द्राप्रसिद्धा अग्निःकृत्तिका यमोभर-
णी अजैकपादः पूर्वाभाद्रपदा पितरोमघा त्वाष्ट्रयेचित्रात्रयेच एषुनवनक्षत्रेषुयानम-
शुभंजगुः। अन्यानिनवनक्षत्राणिमध्यमानीत्यर्थतःसिद्धम्। अथयासुतिथिषुअशुभंतदा-
ह। रिक्तेति। चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः पर्वणीपूर्णिमामावास्या गुहःषष्ठी अष्टमीप्रसिद्धा
हरिर्द्वादशी सितास्यंशुक्रप्रतिपत्तेषु प्रयाणंयानमशुभंजगुः अर्थादन्यासुतिथिषुशुभम्।
अन्यदुष्टमाह। ज्ञेति। ज्ञोबुधः शुक्रःप्रसिद्धः तयोरुन्मुखंसंमुखयानमुक्तेष्वपितिथिन-
क्षत्रादिषुयानमशुभंजगुः। बुधशुक्रसंमुखंगमनंनकर्तव्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

अथ यात्राप्रकरणम् ।

भा०—शुभग्रहकी दशा होवै। और उपचयावह ग्रहका वार होय तब यात्रा करणी ॥
श्र० रे० पुन० अश्वि० पुष्य० मृ० अनु० हस्त० इतने नक्षत्र यात्रामें शुभ हैं ॥ और जन्म-
नक्षत्रमें यात्रा नहीं करणी ॥ और आश्लेषा-आर्द्रा-कृत्तिका-भरणी-पूर्वाभाद्रपदा-मघा-
चित्रा-स्वाती-विशाखा इतने नक्षत्र यात्रामें अशुभ हैं-और शुभाशुभसे अन्य नक्षत्रमें यात्रा
मध्यम है ॥ और ४।९।१४।३०।६।८।१२ शुक्रपक्षकी १ इन तिथियोंमें यात्रा अशुभ
है ॥ और बुध शुक्रके संमुखमें यात्रा नहीं करना ॥ १ ॥

प्राक्चंद्रासितशक्रभंवसुपराद्धातंपंचमेज्यानपाक्पश्चात्कार्कसि-
तानुदकुजबुधार्थम्प्रास्त्यजेच्छूलकान् ॥ त्रिंशाष्टौनवभूमयोगि-
गिरिशाविश्वेषवोऽर्काब्धयः षट्शक्रास्तिथिपर्वतादशदृशोप्येता-
स्तिथीनीशतः ॥ २ ॥

अथशूलानाह । प्रागिति । प्राक्पूर्वस्यांदिशिचंद्रासितशक्रभंत्यजेत् चंद्रः सोमवारः
असितःशनिवारः शक्रभंज्येष्ठा एतत्रयंपूर्वदिशित्यजेदित्यर्थः । अपाकदक्षिणस्यां वसु-
पराद्वात् धनिष्ठोत्तरार्द्धार्त्पचनक्षत्राणि ईज्योबृहस्पतिवारः एतान्दक्षिणस्यांत्यजेत् ।
पश्चात्पश्चिमायांदिशिकार्कसितान्त्यजेत् कःरोहिणी अर्कोरविः सितःशुक्रः एतान्प-
श्चिमायांत्यजेदित्यर्थः । उदक् उत्तरस्यांदिशि कुजबुधार्थमणस्त्यजेत् कुजोमंगलवारः
बुधः प्रसिद्धः अर्यमानामोत्तराफाल्गुनी एतान्शूलकान्उत्तरस्यांत्यजेत् । शूलपदस्य-
प्रत्येकसंबंधः । अथयोगिनीमाह । त्रिंशाष्टाविति । एतान्प्रत्येकपदगतान् तिथीन्
ईशतः ईशान्याः सकाशात्प्रदक्षिणक्रमेणजह्युः एतांस्तिथीन्त्यजेत् । एतेके त्रिंशा ३०
ष्टौ ८ ईशान्यांनव ९ भूमयः १ प्राच्याम् अग्निः ३ गिरिशः ११ आग्नेय्यां विश्वे १३
षवः ५ दक्षिणस्याम् अर्का १२ बध्यः ४ नैर्ऋत्यांषट् ६ शक्राः १४ पश्चिमायां
तिथि १५ पर्वताः ७ वायव्यां दश १० दृशः २ उत्तरस्यां अत्रांकन्यासएवव्या-
ख्यानम् ॥ २ ॥

अब शूलको कहतेहैं ।

भा०-चंद्र शनिवार और ज्येष्ठा नक्षत्र इन्होंके दिन पूर्वदिशामें यात्रा अशुभ है ॥ और
धनिष्ठोके अर्द्धभागसे पांच नक्षत्रमें और गुरुवारके दिन दक्षिणयात्रा नहीं करणी ॥ और रोहि-
णीनक्षत्रमें और सूर्य शुक्रके दिनमें पश्चिममें यात्रा अशुभ होय ॥ और भीम बुधवारमें और
उत्तराफाल्गुनी नक्षत्रमें उत्तरदिशामें यात्रा नहीं करणी ॥

अब योगिनीको कहतेहैं ।

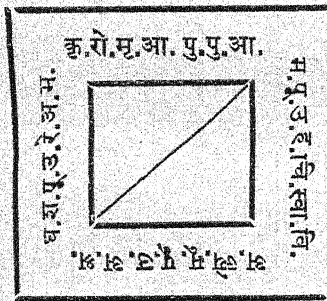
भा०-अमावास्यामें और अष्टमीमें ३० । ८ ईशानमें योगिनी त्याज्य है ॥ और ९ । १
पूर्वमें नहीं जाणा ॥ और अग्निकोणमें ३ । ११ त्याज्य है ॥ और दक्षिणमें १३ । ५ त्याज्य है ।
और १२ । ४ नैर्ऋत्यमें त्याज्य है ॥ और ६ । १४ पश्चिममें त्याज्य है ॥ और वायुमें १५ । ७
त्याज्य है ॥ और १० । २ उत्तरमें त्याज्य है ॥ २ ॥

ऐंद्याद्यग्निभसत्सप्तभगणोवाय्वग्निकाष्ठास्थितोनोहंध्यः परिव-
स्त्वपाग्वरुणभैःप्राच्यैरुदङ्गोव्रजेत् ॥ सर्वाशासुरवीज्यमित्रतुरगै-
र्यायादथावश्यकेहित्वाशूलमनिष्टभैर्यदिनिजाशोष्ठांगलब्धिर्व्रजेत्

अथान्यन्निघमाह । ऐंद्रयेति । ऐंद्यादिषुदिक्षुअग्निभात्कृत्तिकायाःसकाशात्सप्तसप्त-
भगणोभवेत् । एतदुक्तंभवति सप्तशलाकाचक्रंनिष्पाद्यपूर्वगतासुसप्तसुरेखासुईशानतः
कृत्तिकादीनिसप्तनक्षत्राणिन्यसेत् । तत्पुरःस्थानिसप्तदक्षिणगतरेशासुन्यसेत् । एवंपश्चि-
मोत्तरेशासुक्रमेणन्यसेत् । ततोवायव्याग्नेयदिग्गतरेशांकुर्यात् अस्यरेशायाः परिव-
इतिसंज्ञा । एवंनिष्पादितेचक्रेप्रयोजनमाह । वाय्वग्निकाष्ठास्थितइति । वायुःप्रसिद्धः
अग्निःप्रसिद्धः अनयोःकाष्ठेदिशौवायव्याग्नेयौ तत्रस्थितःपरिवःनोहंध्यः । अथान्य

त्प्रयोजनमाह । अपागिति । अपागदक्षिणस्यांवरुणभैः प्रतीच्यैर्नक्षत्रैर्नव्रजेत् । प्राच्यै-
र्नक्षत्रैः उदक्उत्तरस्यांदिशिनव्रजेत् न गच्छेत् । तत्तद्विक्स्थापितनक्षत्रैस्तत्तद्दिग्गमनं
सिद्धमेव । सर्वासुसर्वदिक्षुरवीज्यमित्रतुरगैर्यायात् रविर्हस्तः ईज्यःपुष्यः मित्रमनुराधा
तुरगोश्विनी एभिर्नक्षत्रैः सर्वासुदिक्षुगमनंशुभमित्यर्थः । अथावश्यकेकृत्येअस्यापवाद-
माह । अथावश्यकेति । आवश्यकेकृत्येसतिर्निधैःअनिष्टभैः यद्विधुयानिर्निघानितैः पूर्वो-
क्तैर्नक्षत्रैस्तस्यांदिशितदाव्रजेत् । तदाकदा यदानिजाशेष्टांगलब्धिर्भवेत् निजाशायानि-
जगमनदिशायामिष्टांगलब्धिः इष्टलभ्यलाभःस्यात् । इष्टलभ्यवक्ष्यमाणलक्षणं तद्यथो-
क्तगुणसंपन्नंयदास्यात्तदागच्छेदित्यर्थः । नोचेन्नेत्यर्थात्सिद्धम् । किंकृत्वा शूलभं हित्वा
पूर्वोक्तशूलनक्षत्रं त्यक्त्वा शूलनक्षत्रेसति निजाशेष्टांगलब्धावपिनगच्छेदित्यर्थः ॥ ३ ॥

भा०-कृत्तिकादि सात नक्षत्रांको पूर्वादि चार दिशा-
ओंमें देके वायुकोणअभिकोणमें एक रेखा देणी ॥ इस रेखा
की परिघसंज्ञा है इसका उल्लंघन नहीं करणा । पश्चिमदिशा-
के नक्षत्रोंमें दक्षिणकी यात्रा नहीं करणी ॥ और पूर्वदिशा-
के नक्षत्रोंमें उत्तरकी यात्रा नहीं करणी ॥ जिस दिशाका
नक्षत्र होय उसी दिशामें जाणा ॥ और हस्त-पुष्य-अनु-
राधा-अश्विनी इन नक्षत्रोंमें सारी दिशाओंमें यात्रा करणी

अच्छीहोय ॥ और नक्षत्र अशुभ होय पर वक्ष्यमाण इष्टलभका लाभ होयतो यात्रामें जाणा
परंतु शूलका त्याग करणा ॥ ३ ॥

**मिश्राख्यैर्ध्रुवभैर्दिनादिमलवेतीक्ष्णैर्द्वितीयैतिमेक्षिप्रैर्नक्रमशोमृदू-
ग्रचरभैरात्रिभिर्भागेष्वियात् ॥ श्रुत्यर्केज्यमृगेष्वयन्ननियमोवैश्वा-
त्यपादश्रवस्तिथ्यंशस्त्वभिजिद्रमेसफलदोयामींविनापिक्षणः ४॥**

अथान्यदाह । मिश्राख्यैरिति । दिनादिमलवेत्रिधाभक्तस्यदिनस्याद्येशं मिश्राख्यैः
साधारणैर्नक्षत्रैः ध्रुवभैश्चनइयात्तनगच्छेत् । द्वितीयभागेतीक्ष्णैः अंतिमेतृतीयभागे
क्षिप्रैर्नक्षत्रैर्नैयात् । अथरात्रिभिर्भागेषुकमशोमृदूग्रचरभैर्नैयात् रात्रेःप्रथमेभागेमृदुभिः
द्वितीयेभागेउग्रैः तृतीयेभागेचरभैर्नैयात् । अथविशेषमाह । श्रुतीति । श्रुत्यर्केज्यमृगेषु।
अयन्नियमोन । श्रुतिःश्रवणः अर्कोहस्तः ईज्यःपुष्यः मृगःप्रसिद्धः एभिर्नक्षत्रैः सर्वभागेषु
गंतव्यमितिभावः । अथाभिजिद्रक्षणंतत्फलंचाह । वैश्वेति । वैश्वमुत्तराषाढातस्यां-
त्यपादश्रुत्यर्थचरणः श्रवणस्यआद्यस्तिथ्यंशः प्रथमःपंचदशांशः एतत्प्रमाणोऽभि-
जितस्यात् सोभिजिद्यामींदक्षिणांदिशंविनासर्वदिक्षुफलदः क्षणोमुहूर्तोपि अभिजिद्यामीं
विनाफलदः यातूणामभीष्टफलदोभवतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

भा०-दिनके तीन भाग करना सो प्रथम भागमें मिश्र ध्रुव नक्षत्र होंय तो यात्रा अशुभ होय ॥ और द्वितीय भागमें तीक्ष्ण नक्षत्र होंय तो नहीं जाणा ॥ और तृतीय भागमें क्षिप्र नक्षत्र होंय तो नहीं जाणा ॥ और रात्रिके प्रथम भागमें मृदुमें यात्रा नहीं करणी और रात्रिके द्वितीय भागमें उग्र नक्षत्र होय तो यात्रामें नहीं जाणा । और रात्रिके तृतीय भागमें चर नक्षत्र होय तो यात्रा करना अशुभ होय ॥ और श्रवण-हस्त-पुष्य-मृग इन नक्षत्रोंमें सारी दिशाओंमें यात्रा शुभ है ॥ और उत्तराषाढाका चौथा ४ भाग और श्रवणके आदिके १५ भागका नाम अभिजित् है ॥ यह अभिजित् दक्षिण विना और दिशामें शुभ है । और अभिजित् मुहूर्तका विचार भी ऐसा होय है ॥ अर्थात् अभिजित् नक्षत्रमें और अभिजित् मुहूर्तमें दक्षिण यात्राका निषेध है ॥ ४ ॥

**एकार्केद्वयनानुकूलमनिशंभेदेदिवारात्रयोभौमेप्राक्छनिचंद्रयोर्ग-
तमपाक्पश्चाज्जगुर्वोर्हितम् ॥ भृग्वर्काह्नुदुर्गर्कभाद्युभमगैस्तष्टं
द्विसप्ताडलरुयंगाभ्यांविडलोनयोर्नगमनंश्रीदेवलोत्त्याहितम् ५॥**

अथान्यदाह । एकार्केद्वयनानुकूलमिति । अर्कश्चैदुश्चतयोरयनमर्केद्वयनमृक्चतद-
र्केद्वयनंचतत्तथा तस्यानुकूलंगतंगमनमनिशमहर्निशंहितंस्यात् । भेदेसतिदिवारात्रयोः क्र-
मेणशस्तंस्यात् । अयमर्थः । सूर्योदिनस्वामी चंद्रोरात्रिस्वामी द्वौचेदुत्तरायणेस्यातां
तदाहर्निशमुदग्गमनंशस्तं द्वौचेदक्षिणायनेभवतस्तदाहर्निशंदक्षिणगमनंशस्तं रात्रौ
चंद्रायनदिशं प्रति गमनंशस्तंस्यात् । अर्थात् अन्यथानशस्तंस्यात् । अत्रप्राचीउत्तरसं-
बंधिनीज्ञेया तस्माद्यदाउदग्गमनंशस्तंतदाप्राग्गमनमपिशस्तंभवति । प्रतीचीदक्षिण-
संबंधिनीज्ञेया तेनयदादक्षिणदिग्गमनंशस्तंतदाप्रतीचीगमनमपिशस्तंस्यात् । तथाच-
रत्नकोशे “दिनकरकरप्रतप्तामकरादावुत्तरांचपूर्वांच । यायाच्चर्ककटादौयाम्याशा-
स्यंप्रतीचींच” ॥ अथान्यदाह । भौमेइति । भौमेप्राक्पूर्वदिशिगतंगमनंहितंस्यात्
शनिचंद्रयोरपाक्दक्षिणस्यां जगुर्वोः बुधगुर्वोः पश्चात्पश्चिमायां भृग्वर्काह्नुदुर्गर्कभा-
दिनेउदगुत्तरस्यांगतंहितंस्यात् । अथाडलंविडलंचाह । अर्कभादिति । सूर्यनक्षत्रात्तुभं
दिननक्षत्रं अगैः सप्तभिस्तष्टं शेषितंसत् द्विसप्त द्वौवासप्तवायदाभवंतितदाडलः स्यात् ।
ज्यंगाम्यांत्रिषदसंख्याकाभ्यां विडलः स्यात् । अनयोराडलविडलयोर्गमनंश्रीदेवलो-
त्त्यादेवलर्पिवचनेनहितं स्यात् ॥ ५ ॥

भा०-दिनस्वामी सूर्य और रात्रिस्वामी चंद्र यह उभय उत्तरायण होंय तो अहर्निश
उत्तरमें और पूर्वमें यात्रा अच्छी होय ॥ और उभय दक्षिणायनमें होंय तो अहर्निश दक्षिणमें
और पश्चिममें यात्रा करना अच्छा होय ॥ रात्रिमें चंद्रायनमें जाणो शुभ होय ॥ अर्थात्
अन्यथा नेष्ट होय ॥ और भौमवारके दिन पूर्वयात्रा उत्तमा होय ॥ और शनि चंद्रके दिन
दक्षिणमें श्रेष्ठ है ॥ और बुधके दिन पश्चिममें श्रेष्ठ है ॥ और शुक्रके दिनमें उत्तरमें श्रेष्ठ है ॥

अब अडल विडलको कहते हैं ।

भा०-सूर्य नक्षत्रसे दिननक्षत्रतक गिणके सात ७ का भाग देणेसे शेष २ । दोय वा ७ सात रहै तो अडल योग होय ॥ और ३ तीन वा ६ छ रहै तो विडलयोग होय ॥ इन्हों दोनू योगोंमें यात्रामें नही जाणो ॥ ५ ॥

आज्यंदुग्धगुडौतिलान्दधियवान्माषानिनात्प्राश्यनोशूलेयान-
मनिष्टमिंद्रककुभोथाज्यंतिलान्नंतिमीन् ॥ दुग्धप्राश्यचहस्त्य
नोहयनरैर्यानंसुयानंतयोर्ध्यानाद्वाभवति ब्रुवेथहरिजंतिथ्यादि
लक्षाधिकम् ॥ ६ ॥

अथवारशूलदोहदमाह । सुगमम् । इनात्सूर्यवारात्सकाशात् आज्यादीनिप्राश्य
अशयित्वाशूलेवारशूलेयानंप्रयाणमनर्थकृन्नोभवति । अथदिग्दोहदमाह । आज्यमिति ।
घृतादिकंप्राश्येद्व्यादिषुपूर्वादिषुहस्त्यादिभिर्यानंसुयानंभवति । हस्तीप्रसिद्धः अनः
शंकटः ह्योअश्वःनरः शिविकावाहकः । एतदुक्तंभवति घृतंप्राश्यहस्तिनाप्राग्गमना-
त्सिद्धिः तिलान्नंतिलौदनंप्राश्यरथेनदक्षिणगमनात्सिद्धिः मत्स्यान्प्राश्यअश्वेनपश्चिम-
गमनात्सिद्धिः दुग्धप्राश्यनैरुदग्गमनात्सिद्धिः स्यादित्यर्थः । असतिसंभवेअभक्ष्येच
निर्णयमाह । तयोर्भक्षवाहनयोर्ध्यानाद्वायानंसुयानंभवति । अथलग्नशुद्धिसहेतुकांमाह ।
ब्रुवेथहरिजमिति । अथहरिजंलग्नंब्रुवेचमि । कथंभूतं तिथ्यादिलक्षाधिकंतिथ्यादि-
भ्योलक्षाधिकंवल्लिष्टमित्यर्थः ॥ ६ ॥

सूर्यादि वारोंमें क्रमसे घृतादिको भोजन करके जाय तो
वारशूलका दोष नहीं होय ॥

भा०-जैसे सूर्यके दिन घृतको ॥ १ ॥

भा०-चंद्रके दिन दुग्धको ॥ २ ॥

भा०-भौमके दिन गुडको ॥ ३ ॥

भा०-बुधके दिन तिलको ॥ ४ ॥

भा०-गुरुके दिन दहीको ॥ ५ ॥

भा०-शुक्रके दिन यवको ॥ ६ ॥

भा०-और शनिके दिन उडदको खाके यात्रामें जाय तो दोष नहीं होय ॥

अब दिग्दोहदको कहते हैं ।

भा०-घृत भक्षण करके हाथीकी सवारीसे पूर्वादिशामें जाणा शुभ है ॥ और तिलौदन-
को खाके याने तिल चावलोंके पाकको भोजन करके रथसे दक्षिणमें जाणो शुभ है ॥ और
मत्स्यको भक्षण करके अश्वसे पश्चिममें जाणो शुभ है ॥ और दुग्धपानकरके नरवाहनसे उत्त-
रमें जाणो शुभ है ॥ यदि यह वाहन और खानेकी वस्तु नहीं होय तो ध्यान करलेणो ।

अब लग्नको कहते हैं ।

भा०-तिथ्यादिसे लक्ष गुण लग्न बलवान है ॥ ६ ॥

स्वर्क्षानर्द्धिघटास्तभानृजुगृहान्पृष्ठारिपोर्भादनुस्वर्क्षगेशरिपुंखलं
जनिबलत्यक्तं तथासांप्रतम् ॥ यात्रालग्नगतंत्यजेदथदिशामीशो-
र्कशुकौकुजोराहुर्मदशशांकसौम्यगुरवःकेंद्रेदिगीशेव्रजेत् ॥ ७ ॥

स्वर्क्षस्वर्क्षानर्द्धिघटादिकं यात्रालग्नगतंत्यजेत् स्वर्क्षस्वराशिः अनर्द्धिः स्वराशेरनुपचय-
भवनं घटः कुंभः अस्तभमस्तगतग्रहस्वराशिः अनृजुगृहं वक्रग्रहस्वराशिः एतान् रिपो-
र्भातुवैरिराशेः पृष्ठम् अनुपृष्ठोदयम् । तथाच बृहज्जातके “गोजाश्विकर्कमिथुनाः समृगा
निशाख्याः पृष्ठोदयाविमिथुनाः कथितास्त एव” इति ॥ वृषमेघधनकर्मकराः पृष्ठो-
दयाः । स्वर्क्षगेशरिपुमृक्षं च अंगमृक्षांगेतयोरीशः स्वामी तस्य रिपुः तं खलः प्रसिद्धः
जनिबलत्यक्तं जन्मनिबलहीनं ग्रहं तथासांप्रतं प्रस्तुतं बलत्यक्तमित्युक्तं सर्वयात्रालग्नगतं
त्यजेत् । अथ दिक्पतीनाह । दिशामिति । दिशां पूर्वादीनामीशाः स्वामिनः अर्कशुक्रादयः
पाठकमात्स्युः । केंद्रेदिगीशे १, ४, ७, १० सति व्रजेद्रच्छेत् । यस्मिन्केंद्रे लालाटगतं
भवति । तत्केन्द्रं वर्जयित्वा अन्यकेंद्रेदिगीशे सति व्रजेत् । इदमग्निमश्लोके वक्ष्यति ॥ ७ ॥

भा०-स्वराशि-अनुपचयस्थान-कुंभ-अस्तग्रहकी राशि-वक्रकी राशि-वैरिराशिसे छठी
राशि ॥ पृष्ठोदय २ । १ । ९ । १० । ४ स्वराशि लग्न स्वामीका शत्रु-पापग्रह-और जन्मप-
त्रीमें बलहीन होय सो ग्रह-और यात्रा समयमें बलहीन ग्रह और पूर्वोक्त सारा यात्रालग्नमें
त्याज्य है ॥ सूर्य शुक्र भीम राहु शनि चंद्र बुध गुरु ये ग्रह क्रमसे पूर्वादि दिशाओंके स्वामी हैं ॥
और दिशाका स्वामी लालाटग केंद्रविना केंद्रमें होय तो यात्रामें शुभ है ॥ ७ ॥

दिक्पेनप्रवसेललाटगइनः प्राच्यांतनौभालगः स्यात्पश्चान्मदनेर्क-
जोबुगबुधः सौम्यांखगोपाकुजः ॥ ऐश्यां द्वित्रिगतोगुरुर्ज्वलनदि-
श्यायव्ययस्थोभृगुर्वायौषट्सुतगोविधुर्निर्ऋतिदिश्यष्टांकसंस्थं
तमः ॥ ८ ॥

अथ दिक्पतौ लालाटगतं तद्विगमननिषेधं लालाटक्षणंचाह । दिक्पेलालाटगे सति न
प्रवसेत् प्रवासं न कुर्यात् । तनौ लग्ने वर्तमानइनः सूर्यः प्राक् प्राच्यां दिशि भालगः ललाट-
स्थितः स्यात् । मदने सप्तमे वर्तमानोर्कजः शनिः पश्चिमायां ललाटस्थितः स्यात् । अंबु-
गबुधः चतुर्थगतो बुधः सौम्यामुत्तरस्यां ललाटस्थितः स्यात् । खंदशमंतद्रतः कुजो भीमः
अपाक् दक्षिणस्यां ललाटस्थितः स्यात् । द्वित्रिगतो गुरुः ऐश्यामीशान्यां ललाटस्थितः
स्यात् । आयव्ययस्थः भृगुः कविः ज्वलनदिशि आग्नेयां ललाटगः स्यात् । षट्सुतगो वि-
धुश्चंद्रः वायौ वायव्यां ललाटस्थितः स्यात् । अष्टांकसंस्थं तमः अष्टमनवमस्थानस्थो राहुः
निर्ऋतिदिशि ललाटसंस्थः स्यादिति ॥ ८ ॥

भा०-जो दिशा पति ललाटेमें होयतो यात्रामें नही जाणा ॥

अब ललाटको कहतेहैं ।

भा०-सूर्य लग्न होय तो पूर्वमें ललाटस्थित होय ॥ और शनि सातमें होय तो पश्चिम दिशामें ललाट स्थित होय ॥ और बुध चौथे होयतो उत्तर दिशामें ललाट स्थित होय ॥ और मंगल दशमें होय तो दक्षिण दिशामें ललाट स्थित होय ॥ गुरु दूजे वा तीजे होयतो ईशानमें ललाट स्थित होय ॥ और शुक्र ११ ग्यारमें वा १२ बारमें होवे तो अग्नि दिशामें ललाट स्थित होय ॥ और चंद्र ६ । ५ छटे वा पांचमें होय तो वायुमें ललाटस्थित होय ॥ और राहु ८ अठमें वा ९ नवमें होय तो नैर्ऋतमें ललाट स्थित होय ॥ ८ ॥

वक्रीकेंद्रगतस्तदीयदिवसोलग्न्येऽस्यवर्गोभवेद्यातुर्नाशकरःशुभो-
पितनुगोजन्मर्क्षलग्नेऽग्निः ॥ द्वीशाभ्यंभवजभाग्यभानिगुरुभंपौ-
ष्णांतकेसार्पभंजन्मर्क्षानिरेवपुष्वहतंखेटस्तनौहानिकृत् ॥ ९ ॥

वक्रीति । वक्रीग्रहःकेंद्रगतःसन् यातुर्गमनकर्तुर्नाशकरः स्यात् । तदीयदिवसोपिव-
क्रग्रहस्यदिवसोपियातुर्नाशकरः स्यात् । लग्नस्यवर्गोपिनाशकरःस्यात् । जन्मर्क्षलग्नेऽग्निः
शुभोपितनुगोयातुर्नाशकरः स्यात् । जन्मराशिजन्मलग्नतयोःईशौतयोःरिपुः । अथसू-
र्यादीनांजन्मनक्षत्रमाह । द्वीशेति । रवेःअर्कतःग्रहाणांद्वीशादीनिजन्मर्क्षानिजन्मनक्ष-
त्राणिस्युः । द्वीशंविशाखासूर्यस्य अग्निःकृत्तिकाचंद्रस्य अंबुपूर्वाषाढाभौमस्य अजः
श्रवणोबुधस्य भाग्यभंपूर्वाफाल्गुनीगुरोः गुरुःपुष्यःशुक्रस्य पौष्णं रेवतीशनेःयाम्यंभ-
रणीराहोः सार्पमाल्लेषाकेतोः । उपप्लव इति उपप्लवगतोनाम यदीयभंयस्यग्रहस्यभं
जन्मनक्षत्रंरहंतंत्रिविधोत्पातहतंस्यात् । असौग्रहोलग्न्येस्थितोहानिकृत्स्यात् ॥ ९ ॥

भा०-वक्री ग्रह जो केंद्र १ । ४ । ७ । १० में होय तो यात्रा करणेवालेकी मृत्यु होय ।
और यात्रामें वक्र ग्रहका दिन भी अशुभ है ॥ और जन्मराशिका और जन्मलग्नके स्वामीका
शत्रु शुभ ग्रह होयतो भी लग्नमें अशुभ है ॥ और यह क्रमसे सूर्यादिकोंके जन्म नक्षत्र हैं सो
दिखाते हैं ॥ सूर्यका जन्मनक्षत्र विशाखा है । चंद्रका कु० । भौमका पू० वा० । बुधका श्र० ।
गुरुका पूर्वाभा० । शुक्रका पुष्य । शनिका रे० । राहुका म० । केतुका आश्लेषा है ॥ जिस ग्रहका
जन्म नक्षत्र उत्पातहत होय वह ग्रह लग्नमें होय तो अशुभ है ॥ ९ ॥

वेशिः सौम्ययुतस्तनौजनुषियेसद्भिर्युताराशयोजन्माब्जोपचय-
स्थिताअपितनोःस्वर्क्षोच्चमित्रर्क्षगाः ॥ पापाअप्यतिशोभनास्त-
नुगताजन्मेश्वरौकेंद्रगौस्वारात्यह्नितनौशुभोनफलदोमित्राह्निपा-
पार्थदः ॥ १० ॥

वेशिरिति । सूर्याद्वितीयोराशिर्वेशिःससौम्ययुतःसन् अंगगोलग्रगोऽतिशोभनःस्यात् । जनुषिजन्मकालेसद्भिर्ग्रहैर्युतायेराशयःतनुगताःअतिशोभनाःस्युः । जन्माब्जोपचयस्थिताः जन्माब्जो जन्मचंद्रः तस्मादुपचयानि त्रिषडेकादशतमानितेषु स्थिता ग्रहास्ते तनुगता अतिशोभनाः तनोरपि जन्मलग्नादप्युपचयस्थलग्रगता अतिशोभनाः स्युः । स्वर्क्षोच्च मित्रर्क्षगाः जन्मनिघेस्वर्क्षगाः उच्चगाः मित्रर्क्षगास्ते अपिशोभनाः स्युः । जन्मेश्वरौ जन्मराशिजन्मलग्नस्वामिनौ केन्द्रगौ अतिशोभनौ स्याताम् । स्वारात्यद्विस्वैरिवारे शुभः शुभग्रहः तनौ लग्ने वर्तमानो न फलदो भवति । मित्राद्विपापः तनौ वर्तमानोऽर्थदः स्यात् । तथाच यवनः “रक्षकावर्द्धकाश्चैव ये स्युर्जन्मनि नायकाः । तान् पापानपि निःशंको यात्रा लग्ने नियोजयेत् ॥” इत्यादि ॥ १० ॥

जन्मपत्रिकामें जहां सूर्य होय उससे द्वितीय राशिकी वेशिसंज्ञा है ।

भा०—वह राशि सौम्यग्रह युक्त यात्रालग्नमें होय तो शुभ होय ॥ जन्मसमयमें सौम्य ग्रहसे युक्त राशि यात्रालग्नमें होय तो शुभ होय ॥ जन्म चंद्रसे ३ । ६ । ११ । १० इन्हों स्थानोंमें स्थित ग्रह यात्रालग्नमें होवे तो शुभ होय ॥ और जन्मसमयमें स्वर्क्ष उच्च मित्रर्क्ष जो पापग्रह होय के यात्रालग्नमें होवे तो शुभ होय ॥ जन्मराशि और जन्मलग्नस्वामी १ । ४ । ७ । १० । इन्हों स्थानोंमें होवे तो शुभ होय ॥ और जो शुभ ग्रह लग्नमें होवे और अपने रिपुग्रहका वार होय तो अतिष्ठ होय ॥ और पापग्रह लग्नमें होवे और मित्रग्रहका दिन होय तो अर्थद होय ॥ १० ॥

त्र्यायार्थन्यगताः खलाः खड्गजोब्जोत्याद्यषष्ठाष्टगोभूयः सोपचितोस्तस्वांबुसुतगः शुक्रोस्तैर्ज्योमृतौ ॥ नष्टज्ञो व्ययगो ग्रहान्वितशशीयातुर्महाविघ्नदा अन्यस्थानगता जयार्थसुखदास्त्याज्यं पुरोक्तं न चेत् ॥ ११ ॥

अथ यात्रालग्नग्रेष्ठाननिष्ठांश्लोकेनैकेनाह । त्र्यायार्थन्यगताः खलाः त्र्यायेया ११ रिभ्यः ६ अन्यानि १, २, ४, ५, ७, ८, ९, १०, १२ तत्र गताः खलाः पापग्रहाः खेदशमे इनजः शनिः । त्र्यायार्थन्यगताः खला इत्यनेनैव सिद्धोपि विशेषदुष्टफलज्ञापनार्थं खड्गज इत्युक्तम् । अंत्या १२ च १ षष्ठा ६ ष्ट ८ गोब्जश्चंद्रः भूयः पुनः सचंद्रः अपचितः क्षीणचंद्रः कृष्णपक्षचंद्रः अस्तः ७ स्वां १० बु ४ सुत ५ गः अस्तः ७ शुक्रः ईज्यो गुरुमृतौ ८ नष्टज्ञोस्तमितबुधो व्यय १२ गतः ग्रहान्वितः शशीयेन केनापि ग्रहेण ग्रहाभ्यामपि ग्रहैर्वा युक्तश्चंद्रमाः एते प्रत्येकं यातुर्महाविघ्नदाः स्युः । नानाप्रकारेण मरणभंगादीन् ददतीत्यर्थः । अन्यस्थानगताः उक्तेभ्योऽन्यस्थानगताः संतस्तदा जयार्थसुखदाः । तदा कदा चेद्यदि पुरोक्तं त्याज्यं न स्यात् ॥ ११ ॥

भा०-और १।२।४।५।७।८।९।१०।१२ इन्हों स्थानोंमें पापग्रह होवें॥
और १० दशम स्थानमें शनि होवै ॥ और १२।१।६।८ में चंद्रमा होय ॥ और क्षीणचंद्रमा
७।१०।४।५ इन्हों स्थानोंमें होवै ॥ और शुक्र ७ सातमें होय ॥ और गुरु ८ आठमें
होय ॥ और अस्त बुध १२ बारहमें होय ॥ और चंद्रमा कोई ग्रहसे युक्त होयतो यात्रा कर्ताके
यह प्रत्येक महाविघ्न करै ॥ और प्रथम कहे त्याज्य नहीं होवेतो यह ग्रह उक्तसे अन्य स्थानोंमें
शुभ होते हैं ॥ ११ ॥

स्वग्रामैकपुरात्मसन्नसुचतुर्वक्त्रेचतुःशालकेतूद्वाहेषुवधूप्रवेशनृप-
भीदुर्भिक्षपीडासुच ॥ तीर्थस्वामिनि देशयोर्भृगुवसिष्ठाञ्चंगिरः
काश्यपेभारद्वाजजवात्स्ययोर्हितकरंयानंसितज्ञोन्मुखम् ॥ १२ ॥

अथप्रतिबुधशुक्रापवादमाह । स्वग्रामेति । स्वग्रामः प्रसिद्धः एकपुरंप्रसिद्धम् आ-
त्मसन्नआत्मगृहं चतुर्वक्त्रे चतुर्मुखे चतुःशालकंप्रसिद्धं उद्वाहाः विवाहाः ब्राह्मादयःवि-
वाहाः तेषुवधूप्रवेशः नृपभीराजभयं दुर्भिक्षपीडाः प्रसिद्धाः तासु तीर्थस्वामिनिदेशयोः
तीर्थतीर्थगमनं स्वामिनिदेशः स्वाम्याज्ञा तयोः भृगुवसिष्ठाञ्चंगिरःकाश्यपेभृगवादिगो-
त्रसमूहे भारद्वाजजवात्स्ययोगोत्रयोः एषूक्तेषुसितज्ञोन्मुखं शुक्रबुधसंसुखंयानंगमनंहि-
तंस्यात् । अत्रवधूप्रवेशेप्रतिशुक्रदोषोक्तः तत्तुभर्त्रासहगमनविषयं भर्त्राविनागमने
दोषोदृश्यते नवोढायास्तुवंध्यात्वमिति । तथाचभीपराक्रमे “स्वामिनानीयमानायांप्र-
तिशुक्रोनविद्यते” इति ॥ तथाचमतान्तरे “नवोढायास्तुवंध्यात्वंधुक्तसंसुखेभृगौ । तद-
त्रविबुधैर्ज्ञेयंकेवलंतुद्विरागमे॥” इति । तथाचललः “स्वभवनपुरप्रवेशेदेशानांविग्रहेतथो-
द्वाहेनववध्वागृहगमनेप्रतिशुक्रविचारणानास्ति॥इति । तथाचमत्स्यपुराणे ‘चतुःशालच-
तुर्दारमालिदैःसर्वतोयुतमानाभ्रातत्सर्वतोभद्रंनतत्रप्रतिशुक्रता॥’ इति॥ तथाचवसिष्ठः “का-
श्यपेषुवसिष्ठेषुभृगवञ्चंगिरसेषुच।भारद्वाजेषुवात्स्येषुप्रतिशुक्रोनविद्यते॥” इति ॥ १२ ॥

भा०-भृगु वशिष्ठ अत्रि अंगिरा काश्यप भारद्वाज वत्सगोत्रवाले पुरुषोंके और अपने
ग्रामप्रवेशमें-और एकपुरमें-स्वगृहमें-चतुर्मुखमें-विवाहमें-भर्ताके साथ वधूप्रवेशमें-राजभयमें-
दुर्भिक्षमें-तीर्थयात्रामें-स्वामीकी आज्ञामें बुधशुक्रके संमुख यात्रामें जानेका दोष नहीं है ॥ १२ ॥

चंद्रेषूषभमेषगेसतिसितोऽंधःस्यात्तदासंसुखंयानंसत्परपूर्वयोःसि-
तविपर्यासात्सदावश्यके ॥ राजातर्पितवह्निभूसुरसुहृत्स्नेहानुवृत्तिं
त्यजंस्तृतःकार्यमनाव्रजेत्रिदिवसैरेकाब्धिषट्क्रोशकान् ॥ १३ ॥

अथान्यंचापवादमाह । चंद्रेइति । चंद्रेषूषभमेषगेसतिसितःशुक्रःअंधःस्यात् । तदा
संसुखंयानंसत् शुभंस्यात् । तथाचगर्गः “पौष्णादिवह्निभाद्यंघ्नौयावत्तिष्ठतिचंद्रमाः । ताव-
दंधोभवेच्छुक्रःप्रवेशेनिर्गमेशुभः ॥” इति ॥ अथआवश्यकेप्रवृत्तिमाह । परपूर्वयोरिति

प
उ
ई
ल
रा

क्रम
शुभ
यादि
त्रा

और
शुभ
दिखा
गुरुका
जन्म ।

वे
रि
नु
पो

परपूर्वयोःपश्चिमपूर्वयोः सितविपर्यासात्शुक्रविपर्यासात् आवश्यकैककृत्येसति यानंस-
त्स्यात् । एतदुक्तंभवति । शुक्रपूर्वकपालगतेसतिपश्चिमांगच्छेत् पश्चिमकपालगतसति
पूर्वांगच्छेत् । तथाचज्योतिष्प्रकाशे “अत्युत्सुकेषुयावत्प्राक्पालस्थोभृगुर्भवेत् । ताव-
त्पाशिदिशंगच्छेत्प्राचींप्रत्यक्स्थितस्तथा ॥” इति । अथप्रयाणविधिमाह । राजेति ।
राजात्रिदिवसैरेकाब्धिषट्कोशकानव्रजेत् । एतदुक्तंभवति । प्रथमदिनेक्रोशंगच्छेत्
द्वितीयदिनेचतुष्कोशान् तृतीयषट्कोशान् अर्थात्परतोयथेच्छंगच्छेत् । कथंभूतोराजा
तर्पितवद्विभूसुरसुहृत् वद्विरग्निः भूसुराब्राह्मणाः सुहृदोवांधवाः तेतर्पिताः वद्विभूसुर-
सुहृदोयेनसतथा । अत्रायंभावःसमिच्चरुतिलादिनावर्हितर्पयित्वा दक्षिणान्नादिभिर्भू-
रांस्तर्पयित्वा वस्त्रालंकरणादिभिःसुहृदः कलत्रादींस्तर्पयित्वाव्रजेदिति । किंकुर्वन् स्नेहा-
नुवृत्तित्यजन्सन् स्नेहेनअनुवृत्तिः पुनर्गृहागमनम् । अयंभावः यात्रार्थवर्हिर्गत्वापुत्रादिस्ने-
हवशात्तदवलोकनार्थगृहंनगच्छेदिति । कथंभूतोराजा तृप्तःबुभुक्षितोनगच्छेदितिभावः ।
पुनः किलक्षणः कार्यमनाः कार्यायउत्कंठितांतःकरणः । तथाचरत्नावल्याम् “स्वनि-
केतात्सुरभवनात्प्रधानादाश्रमादुरुगृहाद्यापि । यायात्कृताग्निकार्यःप्राश्यहविष्यद्विजानु-
मतम्” इति । तथाचबृहस्पतिः “दैवज्ञंपूजयित्वातुविदुषःपूज्यशक्तितः । प्रदक्षिणामि-
मानुकृत्वातिष्ठन्ध्यायेदुमापतिम् ॥” इति । तथाचज्योतिष्प्रकाशे “संतोष्यस्वांगनां-
विप्राञ्जह्यात्मतिरथादिकम् । शुचिःशुक्लांवरोष्णीषोनत्वेष्टंमुमनाव्रजेत् ॥” इति ।
तथाचकश्यपः “यात्रासमयेवृद्धानुपराग्रेग्रहस्यवैषम्ये । गोभूहिरण्यवस्त्रैःसंपूज्यश्रद्धया-
चदैवज्ञम्” ॥ इति । बृहद्यात्रायाम् “स्नातोभुक्तोनुलिप्तश्चसर्वालंकारभूषितः । शुक्लां-
वरधरःश्रीमानध्वगःसुखमेधते” इति । भूपालवल्लभे “ब्राह्मणान्नावमन्येतकोपयेन्ननि-
जांगनाम् । यात्रांकृत्वागृहंनैवसिद्धिकामोविशेद्बृहम्” इति । लल्लः “यात्रायांप्रस्थितो-
यश्चब्राह्मणानवमन्यते ॥ तदंतर्जीवितंतस्यनासौप्रतिनिवर्तते” इति । बृहद्यात्रायाम्
“यस्तुसंप्रस्थितोयात्रांस्वभार्यानाभिनंदति । भार्यावानाभिनंदेतनास्यप्रतिनिवर्तनम्”
इति । तथाचरत्नावल्याम् “क्रोशंवायदिवाप्यर्थं प्रथमेहनिशस्यते । द्वितीयेयोजनंग-
त्वानिवसेच्चमहीपतिः ॥ तृतीयेयोजनंसार्वभौमसेदाक्रम्यदूरतः । ततः परंयथेष्टंनुयाया-
न्मार्गं महीश्वरः” इति ॥ १३ ॥

भा०-चंद्रमा रेवती नक्षत्रका होय वा मेषका होय तब शुक्र अंधा होता है तब शुक्रके
संमुख जाणेका दोष नहीं है ॥ और शुक्र पूर्व कपालमें होयतो पश्चिममें जाना और शुक्र
पश्चिम कपालमें होयतो पूर्वमें जाना शुभ है ॥ यह विधि आवश्यकमें है ॥ राजा भोजनसे
तृप्त होके और अपने कार्यको मनमें विचारके और अग्निमें हवन करके ब्राह्मणोंको भोजन
करवाके और ब्राह्मणोंको दक्षिणा देके-और स्त्रीपुत्रोंको वस्त्र अलंकारोंसे तृप्त करके पहिले दिन
एक कोश चले-और दूसरे दिन ४ चार कोश चले-और तीसरे दिन ६ छ कोश चले-और
अपनी इच्छापूर्वक चले ॥ और यात्राके लिये निकलके पीछे पुत्रादिकोंके स्नेहसे न आवे ॥ १३ ॥

क्रोधक्षौररतिश्रमामिषगुडघृताशुदुग्धासवक्षाराभ्यंगभयासितां-
बरवमीस्तैलंकटूज्जेद्रमे ॥ क्षीरक्षौररतीः क्रमात्रिशरसप्ताहंपरंत-
दिनेरोगंरुयार्तवकंसितान्यतिलकंप्रस्थानकेपीतिच ॥ १४ ॥

अथयातुकस्यनियमानाह । क्रोधःप्रसिद्धः क्षौरंप्रसिद्धं रतिर्मैथुनं श्रमःक्लेशः आमि-
षमांसं गुडःप्रसिद्धः घृतंघृतवरणम् अश्रु अश्रुमोचनं दुग्धंप्रसिद्धम् आसवोमद्यं क्षारं
क्षारधान्यंमाषादि अभ्यंगस्तैलाभ्यंगः भयंशंका रिपुभयमित्यर्थः । असितांबराणि
अशुभ्रवस्त्राणि रक्तकृष्णादीनि वमिर्वमनं तैलंप्रसिद्धं कटुमरिचादि इत्येतद्रमे गमने
उज्जेत् त्यजेत् । अथउक्तेषुकिंकितदिनंत्यजेदित्याह । क्षीरेति । क्षीरक्षौररतीः
क्रमात् त्रि ३ शर ५ सप्ताहं ७ त्यजेत् क्षीरंदुग्धंज्यहं ३ क्षौरंशराहंपंचाहं ५ रतिं
सप्ताहंत्यजेदित्यर्थः । परमुर्वरितंतदिनेप्रयाणदिनेत्यजेत् रोगंव्याधियावद्वाधंत्यजेत्
रुयार्तवंबीजदानपर्यंतंत्यजेत् सितान्यतिलकं श्वेतव्यतिरिक्तंतिलकं पीतकौकुमादिकंत-
दिनेत्यजेत् प्रस्थानकेपिइत्येतत् त्यजेत् प्रस्थानकंनाममुहूर्तसमयेकिंचिदभीष्टवस्तुचा-
लनम् । तदुक्तंरत्नमालायाम् “छत्रायुधाद्यमनसस्त्वभीष्टंप्रचालयेद्वैजयिकंजयार्थी”
इति । एतत्तुकार्यवशात्क्रियते प्रस्थानेसंपूर्णफलंनास्ति । तथाचरत्नकोशे “कार्यवशा-
त्स्वयमगमेभूभर्तुः केचिदाचार्याः । छत्रायुधाद्यभीष्टंवैजयिकंनिर्गमेकुर्युः” इति ।
तथाचगर्गः “स्वशरीरेणयःकश्चिन्निर्गच्छेच्छृङ्खलान्वितः । तस्ययात्राफलंसर्वसंपूर्णप-
थिसिद्धयति” इति । तच्चालनावधिग्रंथांतरात् “गृहाद्गृहांतरंगंआहसीमांतरंभृगुः ।
शरक्षेपाद्द्वराजोवसिष्ठोनगराद्बहिः” इति । एवंप्रस्थानेकृतेपिस्वयमन्यस्मिन्सुदिने
गच्छेत् । तथाचज्योतिष्प्रकाशे “प्रस्थानेपिकृतेनेयान्महादोषान्वितेदिने ॥ गर्भयोगं
विनाकालवृष्ट्यादौचाप्लुते तथा” इति । रत्नमालायाम् “वसेन्नचैकत्रदशक्षितीशो
दिनानिनोसप्तचमांडलीकः ॥ यः प्राकृतःसोपिचपंचरात्रंभद्रेणयात्रापरतः प्रयोज्या”
इति । एवंविधेप्रस्थानेपिक्रोधक्षौररत्यादीन्वर्जयेदित्यर्थः । गर्गः “क्रोधंक्षौरंरथावा-
तितैलाभ्यंगाश्रुमोक्षणम् ॥ घृतमांसंगुडतैलंयानमद्यंपरित्यजेत्” इति । रत्नकोशे
“कालीयकंहिगुलकः कुंकुमंरक्तचंदनम् ॥ पीतंरक्तचवसनंयातुर्नैष्टानितत्क्षणात्” इति
बृहद्यात्रायाम् “कटुतैलगुडक्षौरपक्वमांसाशनंतथा ॥ भुक्त्वायोयातिमोहेनव्याधितः
सनिवर्तते” इति । ललुः “प्रमत्तो व्याधितोभीतःशांतः कुद्धोबुभुक्षितः ॥ अध्वानं-
प्रपद्येतह्निविवेकस्तथैवच” ॥ रत्नावल्याम् “स्वकीयांपरकीयांवास्त्रियंपुरुषमेववा ॥
ताडयित्वातुयोगच्छेत्तदंतस्यजीवितम्” इति । भृगुः “त्रिरात्रंवर्जयेत्क्षीरंपंचाहंक्षुर-
कर्मच ॥ तदहश्चावशेषाणिसप्ताहंमैथुनंत्यजेत्” इति । यात्रायागमनलक्षणंगर्गोक्तंज्ञे-
यम् “मुहूर्तसमयेप्राप्तेहंसचारांघ्रिणाव्रजेत् । देवज्ञामात्यविप्राद्यपुरोगैःस्वजनैर्वृतः ॥
पूर्वदक्षिणमुद्धृत्यपादंयात्रानराधिपः ॥ द्वात्रिंशतंपदंगत्वायानमारुह्यसंव्रजेत् ॥ ततो-
निरीक्षयेत्सम्यक्शकुनांश्रुभाशुभान् ॥ तथैवसदसच्छब्दान्निमित्तानिचसंव्रजेत्”
इति ॥ १४ ॥

क्रोधक्षौररतीः

क्रोधक्षौररतीः

क्रोधक्षौररतीः

क्रोधक्षौररतीः

भा०-और यात्रा करे तब क्रोध नहीं करना और श्वैर-मैथुन-कुश-मांस-गुड-जूथा
अधुपात-दुग्ध-मद्य-धान्य-उडद आदिक-तैलाभ्यंग-भय-शंका-कृष्णवस्त्र-वसन-तैल-मरिच
आदिक इन्होंका यात्रामें त्याग करना ॥ और यात्रा करनेके पूर्व तीन दिन दुग्धपान नहीं
करना ॥ और सात दिन पूर्व स्त्रीसंग नहीं करना ॥ और अन्य कामोंको उसी प्रयाण दिनमें
नहीं करना ॥ और रोग जहांतक होय तहांतक प्रयाण नहीं करना ॥ और बीजदान पर्यंत
स्त्रीके आर्तवमें प्रयाण नहीं करना ॥ और श्वेतविना रक्त पीतादि तिलक उसी दिन नहीं
करना ॥ और सुहूर्त समयमें अपने प्रिय वस्तुको भेजे वह प्रस्थान होताहै । उस प्रस्थानमेंभी
पूर्वोक्तका त्याग करना ॥ १४ ॥

वस्त्रालंकरणानि पूर्णकलशस्तौर्यध्वनिः पुत्रवाञ्छंस्वादार्शनृपाश्वदं-
तिसुरभिस्त्रीपुष्पधान्यादिच ॥ दोलादीपविधूमवह्निसुरभिद्रव्या-
णि शुभ्रोवृषोवेश्याच्छत्रवितानचामरकुमार्यामीनगोरोचने ॥ १५ ॥

इदानीं शकुनानाह । वस्त्रेति । वस्त्राणि श्वेतवस्त्राणि अन्यान्यपशुकुनमध्ये पठितानि
अलंकरणानि सुवर्णादिनिर्मितानि भूषणानीत्यर्थः । पूर्णकलशः प्रसिद्धः तौर्यध्वनिः
वाद्यध्वनिः पुत्रवान्वर्द्धमानः पुरुषः शंखः प्रसिद्ध आदर्शमुकुरः नृपो राजा अश्वः प्रसिद्धः
दंती हस्ती सुरभिर्गौः स्त्रीसौभाग्यवती पुष्पाणि श्वेतानि धान्यानि अकृष्णानि कृष्णा-
नित्वपशुकुनमध्ये पठितानि आदिशब्देन सुवर्णादिधातवः दोलाप्रसिद्धः दीपः प्र. विधूम-
वह्निः धूमरहितोग्निः सुरभिद्रव्याणि सुगंधद्रव्याणि कर्पूरचंदनादीनि शुभ्रोवृषः श्वेतवृ-
षभः वेश्याप्रसिद्धा छत्रं प्र० वितानं वस्त्रनिर्मितं प्र० चामरं प्र० कुमारी प्र० मीनो मत्स्यः
जलादुद्धृतः गोरोचनं प्रसिद्धम् ॥ १५ ॥

अथ शकुनका वर्णन करते हैं ।

भा०-सपेद वस्त्र । सुवर्णादि आभूषण । पूर्ण कलश । बाजेकी ध्वनि । पुत्रवान् पुरुष ।
शंख । काच । राजा । घोडा । हाथी । गौ । सौभाग्यवती स्त्री । श्वेतपुष्प । काला धान विना
कोई धान । पालणा । दीप । विना धूपकी अग्नि । सुगंध वस्तु । सपेद वृष । वेश्या । छत्र ।
वितान । चामर । कुमारी कन्या । मत्स्य । गोरोचन ॥ १५ ॥

यद्यत्स्वांतनितांततोषकरणं कोरुद्धतंगोमयं मृच्चाम्भोर्यघटान्वितः
सहचरो धौतांबरोमौत्रकः ॥ दूर्वादर्भरथाः पलासमदिरावणीगुरुदं-
वविद्विप्रौ मित्रमृगावरोदनशवंसिद्धार्थदुग्धादिच ॥ १६ ॥

अथ संकोचेनाह । यद्यदिति । यद्यद्वस्तु स्वांतनितांततोषकरणं स्वांतमंतःकरणंत-
स्य नितांतमतिशयेन तोषकरणं संतोषजनकं तत् किं बहुनोक्तिन एवं संकोचेनोक्ते दानीयेषु-
सं तोषाभावस्तानि पूर्वाचार्यैः शकुनमध्ये पठितान्याह । कोरुद्धतंगोमयं कोः पृथिव्या

उद्धृतंगोमयं मृच्चपृथिव्याः उद्धृतामृत्तिका अंभोर्यधटान्वितः सहचरः उदकार्यकुंभयु-
क्तोजनः सनसहचरः सहचरतीतिसहचरः "जलार्थीरिक्तकुंभस्तुपथिकेनसहव्रजेत् ॥ निव-
र्ततेयथापूर्णः कृतार्थः पथिकस्तथा" इत्युक्तत्वात् । धौतां वरोमौत्रकः धूतवस्त्ररजकः दूर्वाप्र-
सिद्धा दर्भः प्रसिद्धः दूर्वादभौतृणे अपिशुभे अपशकुनमध्येयत्तृणंपठितं तदेतद्व्यतिरिक्तं
रथः प्रसिद्धः पलं मांसम् असंरक्तं मदिरामद्यं वर्णी ब्रह्मचारी गुरुः प्रसिद्धः दैवविज्ज्यौतिषी
विप्रौ द्वौ ब्राह्मणौ मित्रमिष्टः मृगः प्र. अरोदनशवंरोदनरहितं प्रेतं सिद्धार्थी गौरसर्षपाः दुग्धा-
दिदुग्धदध्याज्यं ननु यद्यत्स्वांतनितांततोषकरणमित्यनेन दुग्धग्रहणत्वात् सिद्धं पुनः
किमुक्तं दुग्धमिति । सत्यम् । दुग्धं भक्षणे निषेधितं तत्संदेहनिवृत्त्यर्थं दुग्धपठनमित्यदोषः एव-
मेवात्र विचारणीयम् । तथा च वसंतः "दध्याज्यदूर्वाक्षतपूर्णकुंभसिद्धा न्नसिद्धार्थकचंदनानि ॥
आदर्शशंखाभिषमिनीमद्यगोरोचनागोमयमुद्धृतंगोः" इति ॥ भारद्वाजः "राजा विप्रौ सुहृदे-
श्यास पुत्रास्त्रीकुमारिका ॥ अभिरूपो नरो स्त्रीवागजो वाजीवृषः सितः ॥ रज्ज्वाधृतान्यवर्णै-
र्गौः सवत्साच विशेषतः ॥ उद्धृतंगोमयं नीतं मृत्तिकाचोद्धृता तथा ॥ रजको धौतवस्त्रश्चेत्या-
तौर्यत्रिकध्वनिः ॥ जयमंगलशब्दश्च शान्तिपाठः स दीपकः ॥ दीपो वा प्रज्वलद्बहिः पूर्णकुं-
भो नृपासनम् ॥ मद्यं मांसं च रुधिरं भक्ष्याणि विविधानि च ॥ इक्ष्वोमधुतां बूलं वस्त्रालं करणा-
नि च ॥ रौप्यं ताम्रं मणिस्वर्णं द्रव्यं दर्पणमक्षताः ॥ वितानं चामरं छत्रं दूर्वादभौतृणध्वजाः ॥
दोलाचारुरथो वृद्धः पुत्रपौत्रार्थयुक् शुचिः ॥ चंदनानि सुगंधीनितथा पुष्पाणि रोचना ॥ घृतं
दधिपयः प्रेयान्सिद्धमन्नं वचः शुभम् ॥ दैवज्ञः स गुरुर्देवश्चित्तोत्साहकराणि च ॥ दृष्ट्वैतानि नरो
यायात्सर्वार्थलभते तु सः" इति ॥ १६ ॥

भा०-और अपनी प्रियवस्तु ॥ पृथ्वीके ऊपरका गोमय ॥ पृथ्वीसे निकाली भई मट्टी ।
पथिकके साथ घडा लेके पाणिको जाता होय वो ॥ धोये वस्त्र लिये धोबी । दूर्वा । दर्भ । रथ ।
मांस । लोह । मदिरा । ब्रह्मचारी । गुरु । ज्योतिषी । दोग्य ब्राह्मण । मित्र । मृग । रुदन-
विनाका प्रेत । गौर सर्षप । दुग्ध । दही । घृत । यह और उक्त श्वेतवस्त्रादिकोंको प्रयाणकालमें
देखना शुभ होता है ॥ १६ ॥

कुर्वन्दक्षिणतः सदेतदितरद्वामे प्रकुर्वन् रज्ज्वाधृतान्यवर्णैः सवत्साच विशेषतः ॥
शमलवणोपानत्तृणायस्कराः ॥ पिण्याकौषधकृष्णधान्यरुदनंतं क्रं
सधूमानलः कार्पासारुणपुष्पचर्मचगुडस्तैलायसीकर्मदमः ॥ १७ ॥

अथाशुभान्याहा कुर्वन्निति । एतत् अनंतरोक्तं सत् शुभं दक्षिणतः दक्षिणभागे कुर्वन् सत्
इतरत् अशुभं वक्ष्यमाणं वामे कुर्वन् सन् रज्ज्वाधृतं च्छेत् । भस्मेति । भस्मप्रसिद्धम् अस्थिप्र०
इंधनं प्र० विद्विष्टा तुषंधान्यादीनां त्वक्फलगु अश्मापापाणः लवणं सासुद्रिकं उपानहौ प्र-
सिद्धौ तृणप्र० अयस्करो लोहकारः । पिण्याकं मर्दिततिलाः औषधं प्र० कृष्णधान्यं

माषादि रुदनरोदनादि तक्रं० सधूमानलः धूमसहितोऽग्निः कार्पासः प्र० अरुणपुष्पं
जपादि घर्मप्र० गुडः प्र० तैलं प्र० अयोलोहं कर्दमः पंकः ॥ १७ ॥

अब अशुभ शकुनोंको कहते हैं ।

भा०—शुभ शकुनोंको दक्षिणमें लेना ॥ और अशुभोंको वाममें लेना । भस्म । हड्डी ।
लकड़ी छाणा । विष्ठा । भूसा । पत्थर । लूण । जूता । घास । लोहार । खल । औषध । कृष्णधान्य ।
रोदन । छाछ । धूँकी अग्नि । लाल पुष्प । चर्म । गुड । तैल । लोह । कर्दम ॥ १७ ॥

मत्तोवांतबुभुक्षितांतकखलामुंडीजटीव्याधितः खंजव्यंगदिगंब-
रायतिररिःकाषायमुक्तालकौ ॥ चौराभ्यक्तमलाविलाश्चपति-
तःपाश्यर्गलीगुर्विणीबंध्याकृष्णवृषाहिभेकसरठागोधावराहःश-
शः ॥ १८ ॥

मत्तइति । मत्तः उन्मत्तः वांतः वमितः बुभुक्षितः प्रसिद्धिः अंतकः प्राणिहिंसकः खलोदु-
र्जनः मुंडीमुंडितः जटीजटिलः व्याधितो रोगी खंजः पादेन खंजः व्यंगोऽंगहीनः दिगं-
बरोनम्रः यतिः संन्यासी अरिर्वैरी काषायी गैरिकरंजितवस्त्रः मुक्तालको मुक्तकेशः चौरः
प्र० अभ्यक्तः तैलाभ्यक्तः मलाविलो मलिनः पतितो जातिभ्रष्टः पाशी प्राणिबंधनार्थपा-
शवान् अर्गली अर्गलवान् गुर्विणीसगर्भा बंध्या निरपत्या कृष्णवृषः कृष्णोनड्वान् अहिः
सर्पः भेको मंडूकः सरठाः प्र० गोधा प्र० वराहः प्र० शशः प्रसिद्धः ॥ १८ ॥

भा०—उन्मत्त । उलटी । भूखा प्राणी । प्राणियोंको मारनेवाला । दुर्जन । मुण्डी । ज-
टावाला । रोगी । खंज याने जिसके पैरमें रोग होय वह । अंगहीन । नम्र । संन्यासी । शत्रु ।
गेरूसे रंगे भये वस्त्र । खुले केशवाला । चौर । मालिश किया भया । मलिन । जातिसे भ्रष्ट ।
पाशवाला । अर्गलवाला । गर्भिणी । बंध्या स्त्री । काला बैल । सर्प । भेदक । कृकाटिया ।
गोह । वराह । शश ॥ १८ ॥

जाहौतूमहिषःखरोष्ट्रमहिषारूढाश्चरिक्तो घटश्छिक्काप्राणिशिरोङ्ग-
कंपपदवीबंधाःकुवागाहवौ ॥ पातोयानपलायनंश्चकलहःषण्डंक्षु-
तंगोर्ज्वलद्वेशमेतिप्रतिबंधकाःकुशकुनाश्छिक्कादिकामृत्युदाः १९ ॥

जाहइति । जाहः मंडली लोके सेहलीति प्रसिद्धा “जाहको गान्धर्वसंकोची मंडली च बुधैः
स्मृतः” इति हलायुधः । ओतुर्मर्जारः महिषः प्रसिद्धः खरोष्ट्रमहिषारूढाः प्रसिद्धाः रिक्तो
घटः प्र० छिक्काक्षुत् प्राणिशिरोङ्गकंपः प्राणिनां गोऽश्वादीनां प्राणिनां शिरोज्ञादनम् अंगज्ञा-
दनं वा पदवीबंधो मार्गबंधः ऊर्णनाभादिभिर्मार्गो बध्यते कुवाक्कुत्सितवाक्यश्रवणम्
आहवः खं ग्रामः विडालमहिषादीनां पातः पतनं वस्त्रादीनां स्खलनं यानमश्वादि तस्य
पलायनं चकलहः शुनांकलहः षण्डनपुंसकं गोक्षुतं प्रसिद्धं ज्वलद्वेशमज्वलदृहदर्श-
नम् इत्येतेऽपशकुनाः प्रतिबंधकाः कार्यप्रतिबंधकाः स्युः छिक्कादिकाः अपशकुनामृत्युदाः

स्युः । तथोक्तमागमांतरे “तृणतैलादिकार्पासभस्मचर्मतुषौषधम् ॥ सामुद्रगुडपंकाहि-
मत्तंवातंतुभुक्षितम्” इत्यादि ॥ १९ ॥

भा०-सेला । बिली । भैंसा । गधेकी सवारीवाला । ऊंटकी सवारीवाला । भैंसेकी स-
वारीवाला । खाली घडा । छीक । शिर वा शरीर कंपाता पशु । मार्ग बांधती मकड़ी वगैरे ।
दुष्ट शब्द । झगडा । बिली महिषादिकोंका पात याने पलायन । कुत्तोंका युद्ध । नपुंसक ।
गायकी छीक । जलते हुए घरका दर्शन । यह अपशकुन हैं और छिक्कादिक अपशकुन
मृत्युको देते हैं ॥ १९ ॥

भृंगाल्युष्ट्रपठच्छुकाश्चनखिनःस्त्रीसंज्ञकावामतःकालीकुक्कुटपुं-
थाश्चसुरभिर्दक्षेमनोभीष्टदाः॥भारद्वाजशिखंडिचाषनकुलाहंसो-
जएतेदृशंयाताइष्टफलाःस्युरासभरवोवामेपिपृष्ठेर्धदः ॥ २० ॥

अथशकुनांतरमाह । भृंगोभ्रमरः अलिर्वृश्चिकः उष्ट्रःप्रसिद्धः पठच्छुकाःशब्दकु-
र्वाणाराजशुकाः नखिनःश्वादयः स्त्रीसंज्ञकाः चटकादयः एतेवामतः मनोभीष्टदाः
स्युः । कालीमहिषी कुक्कुटःप्रसिद्धः पुंथथाः पुरुषसंज्ञकाःकाकादयः सुरभिर्गौः एतेदक्षे
मनोभीष्टदाःस्युः । भारद्वाजः शिखंडीमयूरः चाषःप्र० नकुलोवभ्रुः हंसःप्र० अजो
वस्तः एतेभारद्वाजादयः दृशंयाताः संतः इष्टफलाःस्युः । अयमर्थः । भारद्वाजादयो
वामेवाक्षिणेवाग्रेवाहृष्टमात्राइष्टफलाः अभीष्टफलदाभवन्तीत्यर्थः । रासभरवोगर्दभध्व-
निर्वामेपृष्ठेपिअर्थदःअभीष्टार्थदोभवति ॥ २० ॥

भा०-और भ्रमर-बिच्छू-ऊंट-शब्द करताभया राजशुक-नखवालें कुत्ते आदिक-
चिडियों इन्हींका वाम शकुन अच्छा होय ॥ और भैंस-कुक्कुट-पुरुषसंज्ञक काक आदिक
गौ इन्हींका दक्षिण शकुन अच्छा होय ॥ और भारद्वाज-शिखंडी याने मोर चाष-नीलिया-
हंस- चकरा इन्हींको यात्रासमयमें देखना शुभ है ॥ और गधा पीठमें वा वाममें बोले तो
शुभ होय ॥ २० ॥

नद्युत्तारभयप्रवेशसमरद्यूतेषुनष्टेक्षणेव्याधौस्युःशुभदाविलोमश-
कुनानाड्याइडायाभरे ॥ आद्येदुःशकुनेनिवृत्त्यचशुचिर्भूत्वाष्ट-
धास्वायमंकृत्वेयादपरेष्टिवारमपरेदत्त्वासुवर्णव्रजेत् ॥ २१ ॥
इतियात्राप्रकरणम् ॥

अथप्रेषुपेष्टकृत्येषुविपरीतशकुनाःशुभाश्चतानाह । नद्युत्तारइति । नद्युत्तारोनद्युत-
रणं भयंनृपादीनां प्रवेशोग्रामादिप्रवेशः समरः संग्रामःद्यूतंप्र०नष्टेक्षणंनष्टवस्तुनोऽवलो-
कनमृ०वायौरोगोपचारे षष्ठ्यविलोमशकुनाविपरीतशकुनाःशुभदाःस्युः । अयमर्थः।गमने

क्र
शु
या
त्रा

और
शत्रु
दिख
गुरुक
जन्म

वो
सि
नु
पो

येऽपशकुनास्तेनद्युत्तरादिपुशुभदाःस्युरित्यर्थः । तथाइडायांनाड्यौभरेपूर्णतायांविलो-
मशकुनाःशुभदाःस्युः । तथाचवसंतः “भवेदिडायांपरिपूरितायांसर्वोपिवामः शकुनः
प्रशस्तः । स्यात्पिंगलायांपरिपूरितायांसर्वोपिसव्याः शकुनाः प्रशस्ताः ॥ संगेरणेकर्म-
णिचप्रवेशेशुक्लेग्रहेनष्टविलोकेनेच । व्याधौसरिदुर्गवनादिकेषुशस्तः प्रयाणाद्विपरीत-
भावः ॥” इति ॥ अन्यच्च “नद्युत्तरिभयेयुद्धेप्रवेशेनष्टवीक्षणे । शकुनाव्यस्तगाःशस्ता
नृपालोकेप्रयाणवत्”इति । अथप्रथमेअपशकुनेजातेसतिकिंकर्तव्यमाह । आद्ये इति ।
आद्येप्रथमेदुःशकुनेजातेसतिनिवृत्यनिवर्तनंकृत्वातत्रशुचौदेशेउपविश्य शुचिःप्रक्षालित-
पाणिपादः आचांतः कृताचमनः असवःप्राणास्तेषांआयमःप्राणायामः अष्टधा अष्टवारं-
कृत्वा इयात्तगच्छेत् । चेद्यदिपुनः दुःशकुनः स्यात्तदानिवृत्यशुचिराचांतोऽष्टिवारंपोड-
शवारमसूत्रियम्येयात् । अपरेतृतीयेदुःशकुनेजातेसतिसुवर्णदत्त्वाइयात् । एतदावश्य-
कामनविषयम् । प्राणायामानधिकारीतावत्कालंस्थित्वाव्रजेत् । तथाचज्योतिर्निर्वधे
“विरुद्धेशकुनेपूर्वप्राणायामाष्टकं चरेत् । द्वितीयेद्विगुणान्नकृत्वातृतीयेचव्रजेत्कचित्”
इति ॥ तथाचवसंतराजः “जाते विरुद्धेशकुनेऽध्वनीनोव्यावृत्यकृत्वाकरपादशौचम् ।
आचम्यचक्षीरितरोरधस्तात्तिष्ठन्प्रपश्येच्छकुनांतराणि”इति । तथाचआर्षिषेणिः“यदा-
पशकुनंपश्येद्विपरीतमुपस्थितम्॥सघृतंकांचनंदत्त्वा निर्विशंकःसुखंव्रजेत्” इति ॥२१॥

इति स्वोक्तमुहूर्तमार्तण्डटीकायांयात्राप्रकरणंसमाप्तम् ॥

भा०-नदीके उत्तरणमें-राजभयमें-ग्रामादिकोंके प्रवेशमें-संग्राममें-यूतमें-गई वस्तुके
देखनेमें-रोगोपचारमें अशुभ शकुन होय तो शुभ होय । और इडा नाडीके भरनेमेंभी
विपरीत शकुन होय तो शुभ होय ॥ और यात्रामें अपशकुन होवे तो पीछा आके पवित्र
होकर आचमन करके आठ ८ प्राणायाम करके फेर जाणा । और द्वितीयवारमें अपशकुन
होवे तो सोलह १६ प्राणायाम करके जाणा । और तृतीयवारमें अपशकुन होय तो
सुवर्णका दान करके जो अवश्य जाणा होय तो जाणा और अवश्य बिना कदापि नहीं
चलना ॥ २१ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां मार्त-
ण्डदर्शिन्यां यात्राप्रकरणं समाप्तम् ॥

जन्मांगक्षदशेशसद्ब्रह्मकुजैः सार्कैर्बलिष्ठैर्मृदुक्षिप्रेन्द्रध्रुवभैःस्थिर-
द्धिनृतनौव्याराह्निभूपस्थितिः ॥ स्वस्वक्षैःसमृद्धध्रुवक्षचरभक्षिपैः
सुरस्थापनंप्रोचुर्माघयुगेचराधयुगलेव्याराह्निपूर्वाह्नके ॥ १ ॥

अथमिश्रप्रकरणंविष्वक्षुरादौराजाभिषेकंवृत्ताद्धेनाह । जन्मेति । जन्मांगक्षदशेश-
दिभिर्बलिष्ठैः तथासृद्धादिभिः स्थिराद्धिनृतनौव्याराह्निभूपस्थितिः शस्ता स्यादित्यध्या-

हारः । अंगंचक्रक्षंचअंगक्षेजन्मनिअंगक्षेजन्मांगक्षे जन्मलग्नजन्मराशी तेचदशाचज-
न्मांगक्षेदशाः दशावर्तमानातस्याईशाःतेच सद्ग्रहाश्चकुजश्चसूर्यश्चेतचतैःसाकैःअकार-
विःतेनसहबलिष्ठैः स्थानादिवलसमृद्धैः सद्भिः तथा मृदुक्षिप्रैर्द्रुवभैः स्पष्टम् । स्थिर-
द्धिनृतनौ ऋद्धिगतनृतनुः स्थिराचासौऋद्धिनृतनुश्चसातथातस्यांजन्मराशिजन्मलग्ना-
भ्यांस्थिरोपचयनृलग्ने व्याराहिभौमरहितदिने भूपस्थितिः राजप्रतिष्ठाशुभास्यादित्यर्थः
लग्नवलंप्राग्वत् । प्रायश्चंद्रंत्यजेत्याद्यवलोकनीयम् । अथदेवस्थापनमुत्तरार्द्धेनाह । स्व-
स्वक्षैरिति स्वस्वक्षैः यस्यदेवस्यप्रतिष्ठा क्रियतेतस्यनक्षत्रैः समृदुध्रुवक्षचरभक्षिप्रैः ।
शेषं स्पष्टम् माघयुगे माघफाल्गुनयोः तथाराधयुगलेराधोवैशाखः तस्माद्युगलंतस्मिन्
वैशाखज्येष्ठयोरित्यर्थः । तथाव्याराहि विगत आरोग्यस्मात्पूर्वविधमहस्तस्मिन् भौमर-
हितेदिनइत्यर्थः । पूर्वाह्णे अत्रदिनस्यद्वौभागौपूर्वभागःपूर्वाह्नः तस्मिन् आचार्याः
सुरस्थापनंप्रोचुः । शेषंस्पष्टम् । सर्वांमरस्थापनमितिशेषः लग्नवलं प्राग्वत् ॥ १ ॥

अब राज्याभिषेकके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-जन्मलग्नपति और जन्मराशिपति और वर्तमानदशापति श्रेष्ठ ग्रह भौम और सूर्य
ये स्थानादिसे बलवान् होय और मृदु-क्षिप्र-ज्येष्ठा-ध्रुव-ये नक्षत्र होंय-और जन्मराशि
जन्मलग्नसे स्थिर-उपचय-नृलग्न होय-और भौमवार न होय तब राजाकी प्रतिष्ठा करणी ॥

अब देवस्थापनके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-जिस देवकी प्रतिष्ठा करे उसीका नक्षत्र लेना और मृदु-ध्रुव-चर-क्षिप्र यह
नक्षत्रभी लेना ॥ और माघ फाल्गुन वैशाख ज्येष्ठ मास लेना ॥ और पूर्वाह्नकालमें शुभ है ॥
और भौमवारके दिन प्रतिष्ठा नहीं करणी ॥ १ ॥

धार्यवस्वदितीनपंचगुरुभाश्व्यंत्यध्रुवैर्ज्ञत्रयेज्ञोनेक्षाल्यमिहासुभ-
क्षितमसन्मध्यत्रिभागेंऽवरम् ॥ स्त्रीरक्तांबरभूषणेत्रविभृयाद्व्या-
दित्यपुष्यध्रुवेश्वेतेऽब्जोऽरुणरुक्मयोःकुजरवीकृष्णेशनिःशस्य-
ते ॥ २ ॥

अथवस्त्रपरीधानंतस्यक्षालनमुंदुरादिभक्षितफलंचाह । धार्यमिति । वसुधनिष्ठा
अदितिःपुनर्वसुः इनपंचकंहस्तपंचकं गुरुभंपुष्यः अश्विअश्विनी अंत्यरेवती ध्रुवाणिपू-
र्वोक्तानि एतैनक्षत्रैः ज्ञत्रये बुधगुरुशुक्रवारे अंबरं वस्त्रं धार्य नान्यत्र । यतउक्तम् “रवीजी-
र्णविधौस्तोकंजलाद्रदुःखदं कुजे ॥ बुधेधनं गुरौज्ञानं शुक्रेसौख्यं शनौमलम्” इति। लग्नवलं
प्राग्वत् । अथक्षालनमाह । इहास्मिन्वस्त्रधारणेनक्षत्रादौक्षाल्यप्रक्षालनयम् कथंभूते
ज्ञोने बुधवारराहिते । उक्तं च “वस्त्रहेमाद्यलंकारधारणोक्तैश्चभादिभिः ॥ तत्संहतिश्चानिर्मा-

क्रा
शु
या
त्रा

और
शु
दिख
गुरु
जन्म

वे
रि
नु
पो

णंविध्यात्क्षालनादिकम्” इति । यद्यपि यस्यांगंयददोगिनोगदितमेकुर्यादितिपूर्वमे-
वअंगभूतंकर्मोक्तं तथापि क्षालनेबुधवर्जनार्थं ज्ञानेइहक्षालयमित्युक्तं बुधनिषेधश्रवणा-
त् । उक्तंच “शनौसोमसुतेभ्राद्वेषष्ठमावास्ययोस्तथा ॥ वस्त्राणांक्षालनंचैवदहत्यासप्त-
मंकुलम्” इति । अथांदुरादिभक्षितफलमाह । आखुभक्षितमिति । आखुःउंदुरःतेन
अंवरंमध्यत्रिभागेभक्षितमसत् दुष्टफलंस्यात् । एतदुक्तंभवति वस्त्रंत्रिगुणंकृत्वायदिभ-
क्षितभागोमध्यत्रिभागेपतितदातदुष्टमित्यर्थः । आखुरित्युपलक्षणं तेनाग्निदग्धंगवा-
दिभक्षितंमण्यादिलिप्तंज्ञेयम् । तथाचोक्तंवृत्तशते “दग्धंवास्फुटितंचगोमयमपीपंकैर्वि-
लिप्तंतदादष्टंभूषकपूर्वकैरशुभदंमध्यत्रिभागैःशुभम्” इति । अथस्त्रियारक्तवस्त्रधारणंभू-
षणधारणमनुक्तग्रहाणांकुत्रकुत्रप्राशस्त्यंतदुत्तराद्धेनाह । स्त्रीति । स्त्रीअत्रउक्तेवस्त्रधा-
रणमादौअंवरंभूषणंसुवर्णादिभूषणं विभृयात् धारयेत् कथंभूतेव्यादित्यपुण्यध्रुवे
विगतानि आदित्यपुण्यध्रुवाणियस्मात्तत्तथातस्मिन् । यतोत्रस्त्रियारक्तवस्त्रभूषणधारणे
दोषोदृश्यते । तथाचोक्तं “पुण्यादित्यध्रुवैर्धिष्ण्यैःस्वर्णरक्तांवरादिकम् ॥ नवीनंभू-
षणंधार्यनार्यादयितुरायुषे” इति । लग्नबलंप्राग्वत् । अथचंद्रादीनांप्राशस्त्यमाह ।
श्वेतेवस्तुनिरौप्यमुक्ताफलादिके अब्जश्चंद्रोहितः सोमवारेश्वेतवस्तुधार्यमित्यर्थः ।
कुजरवीअरुणरुक्मयोःशस्येते शनिःकृष्णवस्तुनि नीलवस्त्रादिकेशस्यते शनौतद्वार्य-
मितिभावः । इत्रयेतुंसर्वधार्यमितिपुरैवोक्तम् ॥ २ ॥

अब वस्त्रधारणादि और भूषणधारणके मूषक भक्षित तथा
वस्त्रके फलको कहतेहैं ।

भा०-ध० पुन० ह० चि० स्वा० वि० अ० पुण्य अश्वि० रेव० ध्रुव इन्हों नक्षत्रोंमें
और बुध गुरु श्रुग वारोंमें वस्त्र पेरणो शुभ होय ॥ और बुधरहित पूर्वोक्त नक्षत्र वारोंमें वस्त्रका
धोणा शुभ है ॥ मूषकभक्षित वस्त्रके तीन भाग करणा सो वस्त्रके मध्यत्रिभागमें मूषकने काटा
होय वा दग्ध भया होय वा कर्दमलिप्त होय वा गवादिकोंने खाया होयतो वह वस्त्र अशुभ
होता है ॥ और रक्त वस्त्र और भूषणोंको पूर्वोक्त नक्षत्रोंमें स्त्री धारण करे तो शुभ होय ॥
परंतु हस्त पुण्य ध्रुव नक्षत्रोंमें रक्तवस्त्र भूषणोंको धारण नहीं करणा ॥ और श्वेतवस्त्रको सोमके
दिन पेरणो ॥ और लाल पीतको भौम सूर्यके दिनमें पेरणो ॥ और कृष्णवस्त्रको शनिवारमें
पेरणो ॥ २ ॥

वस्त्रोक्तैर्व्यनिलद्रयाश्विभिरंगेनुर्विभूषाहिताविप्राज्ञोत्सवलब्धि-
पूदितमनुक्तेपीष्टकृद्धारणम् ॥ मैत्रार्कानिलमूलदसहरिभेंद्रीज्या-
जपादोत्तरेपण्यानांक्रयविक्रयौघटपरद्धर्चगेस्वशुद्धौतनु ॥ ३ ॥

अथनराणांभूषणधारणंवृत्तचरणेनाह । वस्त्रोक्तैरिति । वस्त्रोक्तैर्भादिभिर्वस्वदिती-
त्यत्रोक्तैः अंगेने स्थिरलभेनुःनरस्य अलंकृतिरलंकरणं दितस्यात् । किलक्षणैर्वस्त्रोक्तैः

व्यनिलद्वयाश्विभिः अनिलद्वयं स्वातीयुगं स्वातीविशाखेति अश्विनीप्रसिद्धा विगतेअ-
निलद्वयेश्विन्यौयेभ्यस्तानितथातैः स्वातीविशाखाश्विनीरहितैरित्यर्थः । लग्नबलप्रा-
ग्वत् । अथ द्वितीयचरणेन विशेषमाह । विप्राज्ञेति । विप्राज्ञात्राहणाज्ञा उत्सवोविवाहा-
दिकः लब्धिर्लाभः आसुसत्सु अनुक्तेपिभादौधारणं वस्त्राधारणमिष्टकृत्स्यात् । तथा-
चोक्तं व्यासेन “लब्धं राजप्रसादेन विप्रादेशात्करग्रहे ॥ प्रीत्यादत्तोत्सवे वस्त्रं धार्य निघो-
पिभादिके” इति । अथोत्तरार्द्धेन पण्यानां क्रयविक्रयावाह । मैत्रेति । मैत्रमनुराधा
शेषं सुगमम् । घटपरद्धर्चगे घटः कुंभस्तस्मात्परमन्यतमंतच्चतुर्दशयुगं चतुर्दशयुगमुपच-
यलग्नंतस्मिन्कुंभव्यरिक्तोपचयलप्रेण्यानां पूगफलखजूरादीनां क्रयविक्रयौ तनुविस्ता-
रय कुर्वित्यर्थः । कस्यांसत्यां स्वशुद्धौ सत्यां स्वधनभावः तस्य शुद्धिः पापराहित्यंत-
स्यांसत्यां शेषं प्राग्वत् । तथाचोक्तं “दशमैकादशेलप्रेवित्तकेंद्रत्रिकोणैः ॥ शुभैः
पुण्यस्य क्रमोक्तवर्जयित्वाघटोदयम्” इति ॥ ३ ॥

अब पुरुषोंके वस्त्र भूषणके धारणका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०—वस्त्रधारणका नक्षत्र होय और स्वाती विशाखा अश्विनी नक्षत्र नहीं होंय और
स्थिर लग्न होय तब पुरुषके वस्त्र भूषण धारणमें शुभ होय ॥ और ब्राह्मणकी आज्ञासे और
विवाहमें और लाभ होनेपर विना मुहूर्तभी वस्त्र पहरेणा शुभ है ॥

अब दुकान करणेका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०—अनु० ह० स्वा० मू० अश्वि० श्र० मृ० पुष्य पू० भा० उत्तरा ३ इन्हों नक्षत्रोंमें
क्रय विक्रय करणो । धनभावमें कोई ग्रह नहीं होय तो शुभ होय ॥ और कुंभ विना उपचय-
लग्न शुभ होय ॥ ३ ॥

प्रेतज्वालनशय्यकावितननेस्तंभोच्छ्रयं याम्यदिग्यानं काष्ठतृणो-
च्चयं परिहरेत् कुंभद्वयस्थे विधौ ॥ सेवेष्टाध्रुववारुणांत्यवसुभैः खाये
रवौ वा कुजे संन्यासः स्थिरभेखलैर्गतबलैः षष्ठांत्यगे भार्गवे ॥ ४ ॥

अथवृत्तार्द्धेन धनिष्ठापंचके वर्ज्यमाह । प्रेतेति । कुंभद्वयस्थे विधौ सति कुंभमीनगे चं-
द्रे सति परिहरेत् सर्वथानाचरेत् स्पष्टम् । अथोत्तरार्द्धचरणेन सेवामाह । सेवेति । ध्रुवा-
दिभिर्नक्षत्रैः सेवा इष्टा स्यात् । सुगमम् । कस्मिन्सति खाये रवौ सति वा इत्यथवा कुजे सति
खंदशमम् आयमेकादशम् अनयोरन्यतमे रविभौमयोरन्यतमे सतीत्यर्थः । यस्मिँल्लप्रे-
सेवा क्रियते तस्माल्लप्रेकादशमेकादशेवारवौभौमेवासति सेवा इष्टा हितकरा स्यादित्यर्थः ।
शेषं प्राग्वत् । अथचतुर्थचरणेन संन्यासमाह । संन्यास इति । स्थिरनक्षत्रे स्थिरलग्ने च सं-
न्यास इष्टः स्यात् । कैः खलैः गतबलैः पापग्रहैर्हीनबलैरित्यर्थः । सप्तम्यर्थे तृतीया कस्मि-
न्सति भार्गवे शुक्रे षष्ठांत्यगे सति । शेषं लग्नबलप्राग्वत् । उक्तं च “त्रिषडे-
कादशे सौरिर्न्ययेष्वेव भार्गवः ॥ सबले भर्मपेजीविके देदीक्षाविरक्तिकृत्” इति ॥ ४ ॥

भा०-प्रेतको जलाना और शय्या । और स्तंभ । और दक्षिणकी यात्रा । और घास लकड़ीके संचयको कुंभ मीनके चंद्रमें नहीं करना ॥

अब नोकरी करणके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-ध्रुव-शत० रेव० ५० ये नक्षत्र शुभ हैं ॥ और १० । ११ इन्हों स्थानोंमें सूर्य वा भौम होय तो श्रेष्ठ होय ॥

अब संन्यासके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-स्थिरलग्न होय और स्थिर नक्षत्र होय और पापग्रह हीनबल होय ॥ और ६ । १२ इन्हों स्थानोंमें शुक्र होय तब संन्यास करणा श्रेष्ठ है ॥ ४ ॥

उद्गाहर्क्षचरद्विपेंद्रलघुभत्वाष्टैः शुभास्यात्कृषिव्याकिंज्ञारखगाहि
युग्मझषगोकन्याविलग्रेतिथौ ॥ व्यंकौजेसदिशिप्रणम्यखगभूमु-
ख्यान्सिताच्छादनः स्वर्णोद्घृष्टहलंसमुष्कसुवृषैः सौमीपटुस्त्रिर्न-
येत् ॥ ५ ॥

अथवृत्तद्वयेनकृषिकर्माह । उद्गाहेति । उद्गाहर्क्षाणिपूर्वोक्तानि मूलांत्यार्कत्यादीनि ए-
कादशसंख्याकानि चराणिप्रसिद्धानि द्विपंविशाखा इंद्रीज्येष्ठा लघुभानिप्र० त्वाष्ट्रं चि-
त्रा तैर्व्याकिंज्ञारखगाहि आर्किः शनिः ज्ञोबुधः आरौभौमः विगता आर्किंज्ञारायेभ्यस्ते
तथातेचतेखगाश्चेतेषामहः दिनंतस्मिन् शनिबुधभौमरहितवारे इत्यर्थः । युग्मझषगोक-
न्याविलग्रे युग्ममिथुनं झषोमीनः गौवृषः कन्याप्रसिद्धा एषामन्यतमविलग्रे तिथौ
व्यंकौजे विगतः अंकः नवमोयस्मात् असौव्यंकः सचासौओजश्च ओजोविषमस्तस्मिन्
नवमीव्यतिरिक्तविषमतिथावित्यर्थः । किंलक्षणे व्यंकौजेतिथौ सदिशि दिग्दशमी
तयासहवर्तमाने १, ३, ५, ७, ११, १३, १५, १० कृषिः शुभास्यात् । तथाचोक्तं
“चंद्रेशुभेशुभतिथौ शुभवारयोगे वारे गुरौ शशिजशुक्रगमस्तिवारे । लग्ने वृषे मिथुनके झषक-
न्यकायां शस्तं कृषिप्रकरणं प्रवपेन्निधाने” इति । अन्यच्च “दशम्येकादशीचैव तृतीयाचत्र-
योदशी । सप्तमीपंचमीचैव प्रतिपच्च सुखावहा । हंत्यष्टमीबलीवर्दान्नवमीसस्यघातिनी ।
चतुर्थीकीटजननीपतिं हंत्यचतुर्दशी ॥ रवौ बृहस्पतौ चंद्रेशुके कुर्याद्विशेषतः । बुधार्कि-
भूमिपुत्राश्च न भवंति फलप्रदाः” इति । अथविधिमाह । सिताच्छादनः श्वेतवस्त्रधरः पटुः
कुशलः कर्ता खगभूमुख्यानदेवान्प्रणम्य कृष्यारंभपूर्वोक्तः सीतायज्ञः क्रियते तत्र पूजि-
तान् खगभूमुख्यानं ग्रहभूम्यग्यादीन् प्रदक्षिणापूर्वकं प्रणम्य मनोवाक्कायकर्मभिर्नमस्कृत्य
स्वर्णोद्घृष्टहलं सुवर्णधर्षिताग्रहलं समुष्कसुवृषैः मुष्कावृषणास्तैः सहवर्तमानाः समुष्काः
शोभनावृषाः सुवृषाः गुणावयवपूर्णाः नीरोगाः समुष्काश्च ते सुवृषाश्च तथातैः कृत्वा
सौमीभुक्तरां दिशं प्रति निवारं नयेत् इत्येवंपद्धतीः कुर्यादिति भावः । उत्तरादिशं प्रति निवारं

नयनेनपंचरेखाउत्पद्यते । तद्यथा प्रथमगमनेनैका आवर्तनेद्वितीया पुनरुत्तरांप्रतिद्विती-
यगमनेनतृतीया पुनरावर्तनेचतुर्थी पुनरुत्तरांप्रतितृतीयगमनेनपंचमीरेखाउत्पद्यते
अधिकानकार्याइतिभावः।सौमीपटुस्त्रिर्नयेदित्यत्रपटुपदग्रहणमखंडऋजुरेखाकरणार्थम्।
तथाचोक्तम् “शस्तासुचंद्रतारासुशुचिः शुक्लेनवाससा । स्नात्वागंधैश्चपुष्पैश्चपूजयित्वा
विशेषतः ॥ पृथिवीग्रहसंयुक्तांपूजयित्वाप्रजापतिम् । अग्निप्रदक्षिणीकृत्यदातव्याचैवद-
क्षिणा ॥ कृष्णौवृषौनियोक्तव्यौजीवच्छुक्रयुतौनवौ । विबलंछिन्नलांगूलंकपिलंवृषभंत्य-
जेत् ॥ हलप्रवाहनंकार्यं नीरुग्भिर्वृषकर्षकैः । हलादिभिर्द्वैः क्षेमंकुट्टैरशुभंभवेत् ॥
वृषभायदियुध्यैरंस्तस्यविघ्नःसदाभवेत् । हेमघृष्टहलाग्रेणछिन्नरेखांनकारयेत् ॥ उत्तरा-
भिमुखोभूत्वाक्षीरेणार्ध्वप्रदापयेत् । तस्यसर्वप्रकारेणनिर्विघ्नंकारयेत्तदा । एकाजयकरीरे-
खातृतीयाचार्थवृद्धिहा । पंचमीचभवेद्रेखा बहुसस्यफलप्रदा ॥ अतउर्ध्वनकतंव्यामहा-
दौषस्ततोभवेत् । स्मर्तव्यावसवः शुक्रः पृथुनामासुचंद्रमाः ॥ पराशरोहलीचैवसर्ववि-
घ्नोपशंतये” इति । अत्रदुर्निमित्तानितत्रैवोक्तानि “हलेप्रवाह्यमाणेतुकर्मउत्पद्यते
यदि । गृहिणोभृतयेतस्यततोग्रेश्वभयंभवेत् ॥ ईषाभंगोयदाक्रष्टुः संशयोजीवितस्यच ।
सुतनाशोयुगेभग्रेसमानेभ्रियतेशिशुः ॥ योक्रच्छेदेतुव्यासंगः सस्यहानिश्चजायते ॥
हलेप्रवाह्यमाणेतुगौरिकः प्रपतेद्यदि ॥ प्रपतेद्युक्तमात्रस्तुबंधनंचप्रयच्छति । ज्वराति-
साररोगेणकृषिभंगंविनिर्दिशेत् ॥ प्रवहेद्युक्तमात्रस्तुततोगौः खनतेयदि । हलेनयुक्तमात्र-
स्तुतदासस्यंचतुर्गुणम्” इति ॥ ५ ॥

अब खेतीके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०—विवाहके नक्षत्र—चर—विशाखा—ज्ये० लग्नु चित्रा इन्हीं नक्षत्रोंमें और शनि बुध
भौम विना अन्य वारोंमें और ३ । १२ । २ । ६ इन्हीं लग्नोंमें और नवमी विना विषम १ ।
३ । ५ । ७ । ११ । १३ । १० तिथोंमें—हल चलानेवाला श्वेत वस्त्रको पहरके हलके अग्रभागमें
स्वर्णको घसके ग्रहोंको पृथ्वीको और ब्राह्मणादिकोंको नमस्कार करके अण्डवाले बलदोंसे
उत्तरमें तीनवार हलको खेचना शुभ होय ॥ ५ ॥

त्रित्रीष्वनलार्थरामहुतभुग्भेष्वर्कभुक्तादसत्सद्भूयःकृषिभैर्विवा-
रुणहरींद्रैर्बीजवापःशुभः॥ सूर्यर्क्षादितृतीयतोतिधृतितश्चाष्टाष्टभैः
सत्फलःप्रोक्तोन्यैःफणिसप्तमाद्रविमितैस्तच्छेदनंवापभैः ॥ ६ ॥

अथ कृषिविषयेलांगलचक्रमाह । त्रित्रीति । अर्कभुक्तात्सूर्यभुक्तनक्षत्रात्सकाशात्
त्रिज्यादिषुस्थानाष्टस्थितेषुनक्षत्रेषु असत्सदित्येतत्फलद्वयं भूयः वारंवारंस्यात् । एतदु-
क्तंभवाति । सूर्यर्क्षांतनक्षत्रस्यआदिमान्नक्षत्रात्सकाशात् त्रिषुअसत् दुष्टफलंस्यात् ।
तदनंतरं त्रिषुसत्शुभंस्यात् । तत्तस्मिन्असत् ततः इषुषुअसत् ततोनलेषुत्रिषुअ-

सत् ततः अथेषु पंचसुसत् ततोरामेषु त्रिषुअसत् ततोहुतभुक्षुत्रिषुसत्स्यादित्यर्थः ।
अथबीजोप्तिमाह । कृषिभैरिति । कृषिभैः कृषिनक्षत्रैः उद्गाहर्क्षचरद्विपेत्यादिभिर्बी-
जवापः शुभः प्रोक्तः । किंलक्षणैः कृषिभैः विवारुणहरीन्द्रैः वारुणशततारकाहरिःश्रव-
ण इन्द्रोजेष्ठा विगताः वारुणहरीन्द्रायेभ्यस्तानितथातैः शततारकाश्रवणज्येष्ठारहितैरित्य-
र्थः । कृषिभैरित्युपलक्षणम् तस्मात्कृष्युक्तं सर्वतिथिवारादिकं ज्ञेयम् । तथाचोक्तं
“मूषकानां भयं भौमे मे देशलभकीटयोः ॥ नवमे च त्रिथौरिक्ते हीने सोमे विशेषतः ॥ वृषल-
ग्रेथवा मीने कन्यायां मिथुनेथवा ॥ वापयेत् सर्वसस्यानियदीच्छेत् सस्यसंपदः” इत्यादि ।
लग्नबलं प्राग्वत् । अथ बीजवापविषये द्विभेदं फणिचक्रमाह । सूर्यक्षादिति । सूर्ययु-
क्तनक्षत्रात्तृतीयं तस्मादतिधृतिरेकोनविंशम् तस्मात् अष्टाष्टभिः तृतीयादष्टभिः
एकोनविंशादष्टभिर्नक्षत्रैर्बीजवापः सत्फलः । अथ द्वितीयभेदमाह । अन्यैरिति । अन्यै-
राचार्यैः फणिसप्तमात् राहुसप्तमात्सकाशात् रविमितैर्द्वादशभिर्नक्षत्रैः बीजवापः शुभः
प्रोक्तः । एतदुक्तं भवति । राहुर्धर्मिन्नक्षत्रे भवति तस्माद्यत्सप्तमं नक्षत्रं तत् फणिसप्तम-
मुच्यते तस्मात्सकाशात्द्वादशभिरित्यर्थः । राहोस्तु फणीतिनामग्रंथांतरे प्रसिद्धम् ।
बराहमिहिराचार्येण राहुस्वरूपविकल्पाग्रंथान्तरोक्ता उद्धादिताः स्वकृतसंहितायाम् “अमृ-
तास्वादविशेषाच्छिन्नमपिशिरः किलासुरस्येदम् ॥ प्राणैरपरित्यक्तं ग्रहतांयातं वदंत्येके ॥ इ-
दं कर्म मंडलाकृतिरसितत्वात् किल न दृश्यते गगने ॥ अन्यत्र पर्वकालाद्वरप्रधानात्कमलयोनेः
मुखपुच्छविभक्तांगं भुजंगमाकारमुपादिशंत्यन्ये” इति ॥ भुजंगमाकारकथनात् फणीत्यभि-
धानं प्रसिद्धम् । रत्नमालायामपि “फणिभाद्रीजोप्ति काले स्फुट” इति । तथाचागमांतरे
“राहुभादष्टमं यावद्बीजोप्तिं परिवर्जयेत्” इति । अथ धान्यच्छेदनमाह । तच्छेदनं वापभै-
रिति । तेषां धान्यानां छेदनं तच्छेदनं वापभैः बीजवापनक्षत्रैः प्रोक्तम् । ननु ‘यस्यांगं यद-
दो गिनो गदितं भेकुर्यात्’ इति पुरैवोक्तं तत्कथं पुनरुक्तं तच्छेदनं वापभैरिति । सत्यम् ।
कृषिनक्षत्राणां बीजवापनक्षत्राणां च कश्चिद्भेदोऽस्ति द्वयोः कृष्यंगत्वात् । कैः कार्यमिति-
संदेहनिवारणार्थं तच्छेदनं वापभैरित्युक्तम् ॥ ६ ॥

अब हलचक्रको कहते हैं ।

भा०—सूर्यनक्षत्रसे तीन ३ नक्षत्रोंमें अशुभ—फेर ३ तीन नक्षत्रोंमें शुभ फेर तीन ३
नक्षत्रोंमें अशुभ फेर पांच ५ नक्षत्रोंमें श्रेष्ठ । फेर ३ तीन नक्षत्रोंमें नेष्ट ॥ फिर ५ पांचोंमें श्रेष्ठ
फिर ३ तीनोंमें अशुभ—फिर तीनोंमें ३ श्रेष्ठ है ॥ यह लांगलचक्र है ॥

अब बीजबोणके मुहूर्तको कहते हैं ।

भा०—हलप्रवाहके नक्षत्रोंमें बीजबोणो शुभ होय । परंतु श० श्र० ज्ये० ये नक्षत्र नहीं
लेणा ॥ अब बीजबोणोंमें फणिचक्रको कहते हैं ॥ और सूर्य नक्षत्रसे तीजा नक्षत्रसे और उसीसे
१९ उनीसमा नक्षत्रसे आठ आठ नक्षत्रोंमें बीजबोणो शुभ होय ॥

अब दूसरा प्रकार कहते हैं ।

भा०-राहु नक्षत्रसे सातमा नक्षत्र उससे बारह नक्षत्रोंमें बीज बोणो शुभ होय ॥ ६ ॥

मेथिंक्षीरतरोरुफानुरहितैरुद्राहभैरोपयेदन्नप्राशनवद्वसंतशरदोः
प्रोक्तंनवान्नबुधैः ॥ मैत्रार्कात्यवसूत्तरेज्यवरुणैः सैद्रैः शुभंनर्तनं-
लग्नेज्ञेगुरुवीक्षितेहिबुकगैःसौम्यैश्चसंगीतकम् ॥ ७ ॥

अथनिष्पन्नेधान्येक्रमप्राप्तंमेथिरोपणंवृत्तचरणेनाह । मेथिमिति । क्षीरतरोर्वद्वक्षा-
देमेथिमुद्राहभौववाहनक्षत्रैर्मूलान्त्याकैत्यादिभिरारोपयेत् निखनेत् । मेथिर्नामखलेधा-
न्यमर्दनार्थंवृषपक्तियोजनार्थकाष्ठमारोप्यते मेथ्यंतेसंगम्यंतेवृषभाअस्मिन्नितिमेथिः
“पुंसिमेथिःखलेदारुन्यस्तंयत्पशुवंधने” इत्यमरः । किंलक्षणैरुद्राहभैः उफानुरहितैः
उफाउत्तराफाल्गुनी अनुःअनुराधाताभ्यारहितैः । उक्तंच “रेवतीरोहिणीमूलंस्वाती-
हस्तोमृगस्तथा ॥ आषाढोत्तराहस्तश्चतथाभाद्रपदामता ॥ बंधनेसर्वबीजानां तथाशा-
लाप्रवेशने ॥ दुःखदावनदाचैवानुराधोत्तरफाल्गुनी ॥ वटश्चसप्तपर्णश्चगंभारीशाल्मलीतथा
औदुंबरीतथाधात्रीयाचान्याक्षीरवाहिनी ॥ स्त्रीनाम्नीकर्षकैर्नित्यंमेथिः कार्यफलप्रदा”
इति । अथनवधान्यप्रसंगेननवान्नकर्मद्वितीयचरणेनाह । अन्नप्राशनभैरिति वसंतशरदोः
ऋत्वोः अन्नप्राशनभैर्नवान्ननवान्नकर्मबुधैः प्रोक्तम् । अन्नप्राशनभैरित्युपलक्षणं तस्माद-
न्नप्राशनोक्तंतिथिवारादिकमन्नग्राह्यं सायिकस्यनवान्नकर्मणाविनाग्रीह्यादीनांनवनव-
मितानांधान्यानांभक्षणेदोषप्रसंगादावश्यकं कर्मेतत् । नवधान्यानीमानि “व्रीहयो यव-
गोधूमानीवारः कंठुवैणकाः । शालयोमुद्रमाषाश्चनवधान्यानिचक्रमात्” एषामध्येशर-
त्संभवानिधान्यानिग्रीह्याग्रयणेनविनानभक्षणीयानिवसंतभवानियवाग्रयणेनविनानभक्ष-
णीयानीतिनियमादिकर्मशरद्वसंतयोःक्रियतइतियत्तत् अन्नप्राशनोदितैस्तिथिभादिभिः
मासेष्वेष्टमेवेत्यत्रोक्तैर्नवान्नकर्तव्यमित्यर्थः । अथोत्तरार्द्धेननुत्यसंगीतयोरारंभमाह ।
मैत्रार्कात्येति । मैत्रमनुराधा अर्कोहस्तः अंत्यरेवती वसवोधनिष्ठा उत्तरास्तिस्रःइज्यः
पुष्यः वरुणः शततारका इंद्रोज्येष्ठा तैर्नर्तनमारभेत संगीतकंचआरभेत कस्मिन्सति
लग्नेवर्तमानेज्ञेगुरुवीक्षितेसति कैः हिबुकगैःसौम्यैःचतुर्थस्थानस्थितैः सौम्यग्रहैः शेष-
प्राग्वत् ॥ ७ ॥

अब मेथीको कहते हैं ।

भा०-उत्तराफाल्गुनी अनुराधा बिना विवाहके नक्षत्रोंमें वट आदिक वृक्षकी मेथी करणी
धान्य निकालनेके लिये जिस काष्ठमें बलदोंको जोड़ते हैं-उस काष्ठका नाम मेथी है ॥ और
वसंत ऋतुमें और शरद् ऋतुमें अन्नप्राशनके नक्षत्रोंमें नवान्न कर्म करणा ॥ और अनु० ह० रे०
ध० उ० ३ पुष्य शत० ज्ये० इन्होंमें नाच गान करणा श्रेष्ठ है और लग्नको बुध गुरु देखता
होय और ४ चौथे सौम्यग्रह होवे तो नाच गान श्रेष्ठ होय ॥ ७ ॥

द्वीशाकेंद्रदितीज्यवासवशिवाश्व्यंत्याग्निपाशींद्रभैः पूर्वाभिः शुभ-
दाविसिंहभतनौनानापशूनांकिया ॥ वारेष्वर्कचतुर्षुकोत्तरहरित्वा-
ष्ट्रेष्वमारिक्तयोरष्टम्यां न हितोदितास्वभगभेन स्याद्भदोषः किल ८ ॥

अथ नानापशूनांकर्मवृत्तेनैकेनाह । द्वीशेति । द्वीशं विशाखा अर्को हस्तः इंदुर्मृ-
गः अदितिः पुनर्वसुः इज्यः पुष्यः वासवोधनिष्ठा शिवः आर्द्रा अश्विनी प्रसिद्धा
अंत्यरेवती अग्निः कृत्तिका पाशी शततारका इंद्रो ज्येष्ठा तैः पूर्वाभिस्तिसृभिः विसि-
हभतनौ विगतः सिंहो ज्येष्ठस्तानि विसिंहानि तानि च तानि भानि विसिंहानि सिंह र हितरा-
शयस्तेषां तनुः लग्नं तस्मिन् नानापशूनांकिया शुभदा उदिता पशूनांक्यविक्रयादिकर्म
शुभदं प्रोक्तमित्यर्थः । अथोत्तरार्धेन वर्ज्यमाह । अर्कचतुर्षु वारेषु रविचंद्रभौमबुधवारेषु
कोत्तरहरित्वाष्ट्रेषु कः रोहिणी उत्तरास्तिस्त्रः आमांसमाहारः कोत्तरं हरिः श्रवणः त्वार्ष्ट्रचित्रा
एषु अमातिरिक्तयोः अमा अमावास्या रिक्ता चतुर्थी नवमी चतुर्दशी नामन्यतमा तयोः
अष्टमी प्रसिद्धा तस्यां नानापशूनांकिया हितान उदिता । अपवादमाह । स्वभगभे सति भ-
दोषो न क्षत्रदोषः कचित्पशुकर्मणि न स्यात् लग्नवलं प्राग्वत् । उक्तं च “द्व्यादित्यद्विवसुद्व्या-
त्यकेंद्रद्वीशैः क्रयादिगोः ॥ दर्शभूताष्टमीचित्राशुवकर्णेर्गमाद्यसत् ॥ सोमार्कवैधृतौ पाते-
लये पंचानने बुधे । भद्रासंक्रांतिरिक्ता सुपशुकर्मविवर्जयेत् ॥ शुभग्रहोदये शुद्धनैधने स्वर्क्षयो-
निषु ॥ रक्षावृद्धिक्रियाशस्तापशूनांसुनिभिः स्मृता” इति ॥ तथा चागमांतरे “सोमे-
भौमे बुधे गावो न चाल्यास्तुरगाः शनौ” इति । अन्यच्च “पूर्वात्रयामृतमयूखहुताशनेषु-
शक्राग्निवाजिवसुवारुणशंकरेषु ॥ एतेषु गोमहिषदंतितुरंगमादिना नाना प्रकारपशुजाति-
गतिः प्रशस्ता” इति ॥ ८ ॥

अब पशुओंका कर्म कहते हैं ।

भा०-वि० ह० मृ० पुन० पुष्य ध० आर्द्रा अश्वि० रे० कृ० श० ज्ये० पू० ३ इन्हों नक्ष-
त्रोंमें और सिंह विना कोई लग्नमें पशुओंका लेणा देणा शुभ है ॥ और चंद्र भौम बुध वारोंमें
और रो० उ० ३ श्र० चि० इन्हों नक्षत्रोंमें और ३० । ४ । ६ । १४ । ८ इन्हों तिथियोंमें पशु-
ओंको लेना देना अशुभ है और पशुओंकी स्वयोनो होयतो नक्षत्रदोष नहीं होय ॥ ८ ॥

द्व्यादित्यद्विवसुस्थिराश्विभमृदुस्वात्यर्कभैर्ज्ञत्रयार्काराह्नीज्यभृगू-
दयेद्रिकमदेष्विदौ क्रियाश्चीहिता ॥ तत्राप्यर्कभतः क्रमात्तिथिमि-
तैः पश्चात्त्रिभिः साभिजिच्छस्तायानृसमातदुक्तभमुखैः कार्याप-
राभैर्बुधैः ॥ ९ ॥

अथाश्वकर्मवृत्तेनैकेनाह । द्व्यादित्येति । द्व्यादित्यं पुनर्वसुपुष्यौ द्विवसुधनिष्ठाशतता-

रके स्थिराणिप्रसिद्धानि अश्विनीप्रसिद्धा मृदूनिप्रसिद्धानि स्वातीप्रसिद्धा अर्कोहस्तः
तैः ज्ञत्रयार्काराद्विज्ञत्रयंबुधगुरुशुक्राः अर्कःसूर्यः आरोभौमः एषामहः दिनं तस्मिन्
इज्यभृगूदये उदयेलगेइज्यभृगू इतिइज्यभृगूदयःतस्मिन् गुरुशुक्रयुतेलगे इत्यर्थः ।
द्विकमदेषुइंदौ द्विद्वितीयं कंचतुर्थं मदःसप्तमम् एषुचंद्रैसतीत्यर्थः आश्वीक्रिया
क्रयविक्रयादिकीहिताशुभकर्त्रीस्यात् । अथाश्वचक्रमाह । तत्रापीति । तत्रापि
द्व्यादित्यादिषुनक्षत्रेषुसत्स्वपि अर्कभतःसूर्यनक्षत्रात्सकाशात् क्रमात्तिथिमितैर्नक्षत्रैः
पश्चादुत्क्रमतस्त्रिभिर्नक्षत्रैः साभिजित्यथातथा अश्विनीक्रियाशस्ताशोभनास्यात् । एवं
सामान्यतोश्वकर्मोक्तेदानींविशेषमाह । येति । याआश्वीक्रियानृसमामनुष्यसदृशीसा-
क्रियातदुक्तभमुखैःकार्या तस्मैमनुष्यायउक्तानिभुखानिनक्षत्रादीनिनैःकार्येत्यर्थः ।
परायानृसमाना भवतिसाएभिःसामान्यैर्द्व्यादित्यादिभिर्बुधैः कार्येत्यर्थः । लग्नवलंप्रा-
ग्वत् । तथाचनारदः “विविष्णुचरभेक्षिप्रेस्थिरभेमृदुभेषुच ॥ वाजिकर्माखिलंसूर्यवारे
कार्यविशेषतः” इत्यादि । तथाचोक्तं “घृतान्नचणकक्षीरतृणमुद्गादिभक्षणे ॥ अन्नप्रा-
शनवदृक्षंस्नानंसौम्यग्रहोदये ॥ चौलोक्तक्षुरकर्मादौभेषजेभेषजोदितम् ॥ गर्भाधानो-
क्तमश्वानामैथुनेतुविलोकयेत् ॥ गृहारंभोदितेकालेहयशालाविधीयते ॥ शिक्षाविद्योक्त-
कालेचभूषणंभूषणोदिते ॥ चर्मकर्मादिकं कार्यजययोगेशुभोदये ॥ एवंखरोष्ठादिकं
कार्यपूर्वाह्निवाहनादिकम्” इति ॥ ९ ॥

अब अश्वके लेने देनेके मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-पु० पुष्य घ० श० स्थिर अश्वि० मृदु स्वा० ह० इन्हों नक्षत्रोंमें-और बुध गुरु
शुक्र भौम सूर्य वारोंमें-और लग्नमें गुरु शुक्र होय तो और २ । ४ । ७ स्थानोंमें चंद्रमा
होयतो घोड़ोंका लेणा देणा शुभ है ॥

अब अश्वचक्रको कहतेहैं ।

भा०-और उक्त नक्षत्रोंके होते भये सूर्यनक्षत्रसे पन्द्रह १५ नक्षत्रोंमें और सूर्यके पृष्ठके
तीन नक्षत्रोंमें अश्वोंकी क्रिया श्रेष्ठ होय इसमें अभिजितकोभी लेणा ॥ और जो अश्वक्रिया
मनुष्यसमा होय तो मनुष्यके लिये कहे हुए नक्षत्रोंमें करणी ॥ और नृसमा नहीं होयतो
सामान्य नक्षत्रोंमें करणी ॥ ९ ॥

भद्रासंक्रमपातवैधृतिसितेज्यार्कारषष्ठ्यादिषुश्राद्धाहेप्रतिपद्वयेप-
रिहरेद्धेतुंविनाभ्यंजनम् ॥ मांगल्यंविजयोत्सवोब्दवदनंदीपावलि-
हेतवोभ्यंगस्यकथितादितैलमनसत्रिंशेहिनित्येऽखिलम् ॥ १० ॥

अथाभ्यंगनिषिद्धकालमाह । भद्रेति । भद्राप्रसिद्धा संक्रमःसंक्रांतिः पातोव्यती-
पातः वैधृतिःप्रसिद्धा सितःशुक्रवारः इज्योगुरुवारः अर्कोरविवारः आरोभौमवासरः
षष्ठ्यादयःसर्वास्तिथयः ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, ३०
तासुश्राद्धाहःश्राद्धदिनं प्रतिपद्वयंप्रतिपद्वितीयेतस्मिन् हेतुंकारणंविनाअभ्यंजनमभ्यंगं

परिहरेत् । कारणेति अवश्यं चरेदित्यर्थात्सिद्धम् । तथाचोक्तं “सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं नवम्यां प्रतिपत्तिथौ ॥ चतुर्दश्यामथाष्टम्यां षष्ठ्यां चैव विशेषतः” इति । ग्रंथांतरे “चतुर्दश्यष्टमी चैव पौर्णमास्यर्कसंक्रमः ॥ तैलस्नानं न कुर्वीत सुतबंधुधनक्षयात्” इति । तथा च वृद्धमनुः “दर्शस्नानं न कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीविनोः । नवम्यां च न चेत्तत्र निमित्तांतरं संभवः ॥ प्रतिपद्यनपत्यः स्याद्वितीयायामपत्तिकः ॥ दशम्यामधनः स्नाने सर्वहंति त्रयोदशी” इति । रत्नमालायां “रविस्तापं कांतिवितरति शशिभूमितनयो मृत्तिलक्ष्मीं चांद्रिः सुरपतिशुरुर्वित्हरणम् ॥ विपत्तिदैत्यानां गुरुरखिलभोगानुभवनं तृणांतैलाभ्यंगात्सपदिकुरुते सूर्यतनये” इति ॥ अथाभ्यंगहेतूनाह । मांगल्यं विवाहादि विजयोत्सव आश्विनशुक्लदशम्यां क्रियते अब्दवदनं संवत्सरप्रतिपत् दीपावलिः प्रसिद्धा एतेभ्यंगस्य हेतवः कारणानि एषु निषिद्धतिथ्यादावपि अभ्यंगः कर्तव्यः । तथाचोक्तं-यवहारसारे “वत्सरादौ वसंतादौ सूतकांतिमहोत्सवे ॥ दीपोत्सवचतुर्दश्यामभ्यंगनियमोनच” इति । तथाचोक्तं स्कांदे विजयादशमीविषयं “निषिद्धमपि कर्तव्यतैलाभ्यंजनमादरात्” इति ॥ अथाभ्यंगनिषिद्धापवादमाह । कथितादीति । निघेद्विकथितादितैलमनसच्छुभं स्यात् । आदिग्रहणात् सार्षपसुगंधपुष्पवासितादितैलं गृह्यते । एवं कथितादितैलं निघदिनेषु शुभमित्यर्थः । उक्तं च “सार्षपगंधतैलं च यत्तैलं पुष्पवासितम् ॥ द्रव्यांतरयुतं वापि न दुष्यति कदाचन ॥ सूर्यशुक्रारवारेषु निषिद्धा सुतिथिष्वपि ॥ कर्त्तव्येयं दिवा स्नानेपक्तैलं न दुष्यति ॥ रवौ पुष्पगुरौ दूर्वाभौ मवारे च मृत्तिका ॥ भार्गवे गोमयं क्षिप्त्वा तैलस्नानं सुखावहम्” इति ॥ अथ नित्याभ्यंगे विशेषमाह । नित्ये खिलमिति । नित्येऽभ्यंगे अखिलं तैलं पक्कादिकमनसत् शुभं स्यात् । उक्तं च “नित्यस्नाने च कर्त्तव्येति थिदोषोन विद्यते”

अब अभ्यंगमें निषिद्धकालको कहते हैं ।

भा०-भद्रा संक्रांति व्यतिपात वैश्वति शुक्र गुरु सूर्य भौम वारोंमें और १ । २ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । ३० इन्हीं तिथीमें श्राद्धदिनमें कारण विना भद्रादिकमें मर्दन नहीं करना ॥

अब कारणोंको कहते हैं ।

भा०-विवाहादिक-और दशहरा-और संवत्सरकी प्रतिपदा दीपावली इतने अभ्यंगके कारण हैं, इन्हींमें निषिद्ध तिथियोंमें भी अभ्यंग करणो शुभ है । और अग्निसे तपाये तेलसे नित्य दिनमें भी अभ्यंग करणो शुभ है ॥ और नित्य अभ्यंगमें दोष नहीं है ॥ १० ॥

दिग्विश्वाद्रिहगंकदर्शतिथिषु स्नानं न धात्रीफलैः श्रीकामोत्थबुधांबु-
पक्षपितृभाभ्यंगात्पतिव्यंगना ॥ पुत्रीसोमदिने प्रसूर्यमपितृत्वाष्ट-
दुमिश्रांबुपक्रव्यादेश्वरभेकुपुत्रहरिजेस्नायान्निशास्येपि न ॥ ११ ॥

अथप्रसंगेनतिलामलकस्नानेनिषिद्धतिथीनाह । दिगिति । दिक्दशमी विश्वेत्रयो-
दशी अद्रिःसप्तमी दृक्द्वितीया अंकोनवमी दशोअमावास्या एतासुतिथिषु श्रीकामः
धात्रीफलैः आमलकीफलैः स्नानंमाचरेत् । तथाचोक्तं “यः करोतिदशम्यांचस्नान-
मामलकैः सह ॥ पुत्रहानिर्भवेत्तस्यत्रयोदश्यांधनक्षयः ॥ अर्थपुत्रक्षयस्तस्यद्वितीयायां
नसंशयः ॥ अमायांचनवम्यांचसप्तम्यांचकुलक्षयः” इति ॥ अथस्त्रीणांबुधादिषुअभ्यं-
गनिषेधमाह । बुधोबुधवारः अंबुपर्क्षशततारका पितृभंमघा तेषुअभ्यंगस्तस्मात्अंग-
नास्त्रीपतिघ्नीस्यात् । उक्तंच “स्नानंकुर्वतियानार्थश्चंद्रेशतभिषग्गते ॥ सप्तजन्मभवेयु-
स्ताविधवादुर्भगाध्रुवम्” इति । त्रिविक्रमशते “स्नानंनारार्कशुक्रज्यविष्टिसंक्रांतिपर्वसु ॥
द्व्यष्टषडदिकत्रयोदश्यांस्त्रियस्तुनमघाबुधैः” इति ॥ अथपुत्रवतः सोमवारेअभ्यंगनिषे-
धमाह । पुत्रीति । पुत्रवान्सोमवारेनस्नायात् । उक्तंच “पुत्रवान्स्वगृहेनित्यंनस्नायादु-
त्तरामुखः ॥ सोमवारे तथाअभ्यंगवर्जयेत्सर्वथाबुधः” इति ॥ अथ प्रसंगेनप्रसूतिकास्ना-
नेनिषेधकालमाह । प्रसूरिति । यमो भरणी पितरोमघा त्वाष्ट्रंचित्रा इंद्रोज्येष्ठा मिश्रे
कृत्तिकाविशाखे अंबुपःशततारा ऋव्यादोमूलम् ईश्वरभमार्द्रा एषांसमाहारस्तस्मिन् ।
कुपुत्रहरिजे कुत्तिसतःपुत्रःपुत्रभावोयस्यतत्कुपुत्रंतच्चतद्वरिजंचतस्मिन् यस्माल्प्रातंपंच-
मस्थः पापग्रहो भवतितस्मिन्नित्यर्थः । निशास्यंरात्रिमुखंसायंकालस्तस्मिन् प्रसूता-
नस्नायात् । शेषलग्नवलंप्राग्वत् । उक्तंच “मघामूलविशाखार्द्राचित्रादितियमद्वये ॥
ज्येष्ठासार्पजलेशर्क्षेनैव स्नायात्प्रसूतिका ॥ शुभग्रहयुतेलग्नेपंचमेपापवर्जिते ॥ परित्य-
ज्यमहादोषान्प्रसूतिकासनानमाचरेत्” ॥ ११ ॥

अब तिलोंसे और आमलोंसे स्नान करनेमें निषिद्ध
तिथियोंको कहतेहैं ।

भा०-१० । १३ । ७ । २ । ९ । ३० । इन तिथियोंमें लक्ष्मीकामवाला पुरुष आम-
लोंसे स्नान नहीं करे ॥

अब स्त्रियोंके अभ्यंगका निषेध कहतेहैं ।

भा०-बुधवारमें और शतभिषा मघा नक्षत्रोंमें अभ्यंग करे तो स्त्री पतिघ्नी होय ॥
और पुत्रवान्को सोमवारमें अभ्यंग नहीं करना ॥

अब प्रसूतिके स्नानमें निषेध कहतेहैं ।

भा०-म० म० चि० ज्ये० कृ० वि० श० मू० आर्द्रा इन्हों नक्षत्रोंमें और लग्नसे पांचमें
वाप ग्रह होय तो और रात्रिमें प्रसूतिका स्नान नहीं करे ॥ ११ ॥

मंदारान्यदिनेमृदुध्रुवचरक्षिप्रैर्वलक्षेसुधायोगेभेषजमाचरेत्सुमृति-
केंद्रारिव्ययांगेभिषक् ॥ तद्दद्यादिहविध्रुवेंदुतनयप्रद्योतनेरोगिणे-
सुक्खावव्रणकर्मसूर्यकुजयोरहीहकेंद्रस्थयोः ॥ १२ ॥

अथौषधनिष्पादनमाह । मंदेति । मंदःशनिः आरोमौमः ताभ्यामन्येरविचन्द्रबुधगुरुशुक्रास्तेषां दिनंतस्मिन् मृदुध्रुवक्षिप्रैर्नक्षत्रैः बलक्षेगुरुक्षे सुधायोगेअमृतयोगे ग्रंथांतरमसिद्धे । सुमृतिर्केंद्रारिव्ययगेशोभनानिपापग्रहरहितानिमृतिर्केंद्रारिव्ययानियस्यतत्सुमृतिर्केंद्रारिव्ययंतच्चतत्तुअंगचतस्मिन् भिषक्वैद्यः भेषजमाचरेत्कुर्यात् । शेषलग्नबलं प्राग्वत् । अथौषधदानमाह । तदिति । तदौषधमिहानंतरोक्तेभादौदद्यात् । कथंभूतेइह विधुर्वेदुतनयप्रद्योतनेध्रुवनक्षत्रबुधरविरहिते । अथरक्तस्रावत्रगयोर्विशेषमाह असृक्सावोरक्तस्रावः व्रणःक्षतम् अनयोःकर्मसूर्यकुजयोराह्निदिवसेआचरेत् कयोः सतोः इहानयोः सूर्यकुजयोः केंद्रस्थयोःसतोः । तथाचोक्तं “मंदारवीजितेवारेचराक्षिप्रमृदुध्रुवैः ॥ सूर्यसौम्यैःकेंद्रातिर्भेषजोत्पादनंहितम् ॥ रक्तसावकुजेकुर्यात्तद्धोरायामथापिवा ॥ कुजेकेंद्रेऽथवाभंदेरवौवाविखलेष्टमे ॥ व्रगक्रियाकुजेसूर्येकेंद्रगेतद्दिनेऽष्टमे ॥ शुद्धेपष्ठेचसकृचेरलग्नध्रुवस्यरे” इति ॥ १२ ॥

अब औषध बनानेका सुहूर्त कहतेहैं ।

भा०-शनि भौम विना और वारोंमें और मृदु ध्रुव क्षिप्र नक्षत्रोंमें और शुक्रपक्षमें और अमृतयोगमें-और ८ । १ । ४ । ७ । १० । ६ । १२ इन्हीं स्थानोंमें पापग्रह नहीं होय तब औषध करणा श्रेष्ठ है ॥

अब औषध देनेका सुहूर्त कहतेहैं ।

भा०-ध्रुव नक्षत्र और बुधवार विना पूर्वोक्त सुहूर्तमें औषध देणो शुभ है ॥

अब रक्तस्रावका और व्रणका सुहूर्त कहतेहैं ।

भा०-सूर्य मंगलके दिनमें और सूर्य मंगल केंद्रमें होंय तब रक्तस्राव याने फस्त खोलणेका और व्रणका कर्म शुभ है ॥ १२ ॥

याम्याहित्रयवायुमूलजलपोषांत्येंद्रहस्तांबुभेशांत्याजद्विपयोर्नृपैर्नवदिनैरन्यत्ररुगणोविरुक् ॥ आदित्याह्यनिलध्रुवांत्यपितृभेशक्रेणुवारेगदत्यक्तस्नानमनिष्टमिष्टमशुभेभादौखलास्तस्थिरे ॥ १३ ॥

अथप्रसंगेनरोगमुक्तिदिवसानाहवृत्ताद्धेन । याम्यमिति ॥ याम्यंभरणी अहित्रयमृआश्लेषात्रयं वायुःस्वाती मूलंप्रसिद्धं जलपःशततारका उषांत्यमुत्तराभाद्रपदा इन्द्रोज्येष्ठा हस्तःप्रसिद्धः अंशुमंपूर्वाषाढा अस्मिन्नक्षत्रगणेस्नानं देवीशांत्यायथोक्तशान्तिकेनविरुक्ज्वरमुकोभवति । अजद्विपयोः श्रवणाविशाखयोः रुगणः नृपैः षोडशभिर्दिनैःविरुक्स्नात् । अन्यत्रअन्येषुनक्षत्रेषुरुगणोनवदिनैर्विरुक्भवति । एतज्ज्यौतिषार्काभिप्रायंकिंविद्वत्तन्कोशाभिप्रायमुक्तम् । तत्रयेषुनक्षत्रेषुज्वरितस्य

मृत्युरुक्तः येषुचकृच्छ्रेणबहुभिर्दिनैर्ज्वरमुक्तिरुक्ता तत्फलमत्रशांत्याविरुगित्युक्तम् । कचिदन्यथाफलदर्शनात् । तथायेषुयेषुनक्षत्रेषुसप्तभिरेकादशभिर्दिनैर्ज्वरनिर्माणनमुक्तम् तत्फलमत्रमध्यमत्वेननवदिनैर्विरुगित्युक्तम् । ग्रंथलाघवाय स्वल्पांतरत्वात् । तथाचज्यौतिषार्के “सप्ताहमृतिनंदाद्रिरुद्रमृत्युनगाद्रिभिः ॥ कृच्छ्रेमृत्युमृतीशैश्चकृच्छ्रेष्वयसुतानृपैः” इत्यादि ॥ अथोत्तरार्द्धेनरोगमुक्तिस्नानमाहा आदित्येति । आदित्यपुनर्वसुः आहिराश्लेषा अनिलःस्वाती ध्रुवाणिपूर्वाक्तानि अंत्य रेवती पितृभंमघा अस्मिन्नक्षत्रगणे शुक्रेंदुवारेशुक्रसोमवारिगदत्यक्तस्नानंरोगमुक्तस्नानमनिष्टंस्यात् । तर्हि कुत्रकर्तव्यमित्यत आह । अशुभेभादौइष्टंशुभंस्यात् । कस्मिन्नसति खलास्तस्थिरेसति खलःपापग्रहःअस्तेयस्यतत्तथातच्चतत्स्थिरंचतस्मिन् स्थिरलग्नेपापसप्तमेसतीत्यर्थः । तथाचोक्तं “वैधृतौचव्यतीपातेभद्रायाधिष्यसंक्रमे ॥ रोगमुक्तो नरःस्नायात्कुवारर्क्षतिथिष्वपि ॥ द्यूनपापयुतंशस्तं दशमंचशुभान्वितम् ॥ सौम्यक्रयुतरंघ्नरोगस्नानेरिभंतथा” इति ॥ चन्द्रबलं सर्वत्रयोज्यम् । कुतिथिभादौसदित्यनेनचन्द्रादिवलविषयेमोहोमाभूदित्यतश्चन्द्रबलं सूचितम् । यतः ग्रंथादौगर्भाधानेसदाइत्युक्तं तत्सर्वकर्ममुज्ञेयमितिसर्वग्रंथकारसंमतम् । तथाचोक्तंसांहितायांस्पष्टं “स्नायाद्रोगविमुक्तस्तुशुभयोश्चंद्रतारयोः” इति ॥ १३ ॥

भा०-भ० अ० म० पू० फा० स्वा० मू० शत० उ० भा० ज्ये० ह० पू० भा० इन्हों नक्षत्रोंमें ज्वर होयतो शांति करनेसे छूटे ॥ श्र० वि० इन्होंमें ज्वर होय तो सोलह दिनोंमें ज्वर छूटे ॥ और नक्षत्रोंमें ज्वर होय तो नव दिनतक ज्वर रहे ॥

अब रोग छुटेके पीछे स्नानका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-पुन० आश्लेषा स्वाती ध्रुव रेवती मघा इन्हों नक्षत्रोंमें और शुक्रवार सोमवारमें रोगमुक्तके स्नानका निषेध है ॥ और अशुभ नक्षत्रमें स्नान करणा श्रेष्ठ है और स्थिर लग्न होवे तथा पापग्रह सातमें होय तो रोगमुक्तस्नान शुभ है ॥ १३ ॥

द्रव्यसंव्यवहारतोलुचुचरैर्योज्यं चरांगे बुधे धर्माष्टात्मजगेतस्य हरणे हस्तोरविज्ञः कुजः ॥ संक्रांतिर्भरणी त्रिपुष्करयमौकुंभांत्ययोश्चंद्रमावृद्धिश्चेति शुभाविदू न इह यत्कुर्यादृणंतत्स्थिरम् ॥ १४ ॥

अथव्यवहारद्रव्यं वृत्तेनैकेनाह । द्रव्यमिति । द्रव्यं सुवर्णादि संव्यवहारतः कुसीदव्यवहारेण लघुचरैर्नक्षत्रैर्योज्यं देयमित्यर्थः । क चरांगे चरलग्ने । कस्मिन्नसति बुधे धर्माष्टात्मजगेसति धर्मो नवमम् अष्टमं प्र० आत्मजः पंचमम् एष्वन्यतमस्थानगते सतीत्यर्थः । अन्यत्पूर्वोक्तं ज्ञेयम् अथानंतरंतस्य प्रयुक्तस्य हरणं पुनर्ग्रहणंतस्मिन्विषये । हस्तो नक्षत्रं रविः रविवारः ज्ञो बुधवारः कुजो भीमवारः संक्रांतिः सूर्यसंक्रमणदिनं भरणी प्रसिद्धा त्रिपुष्करयोगः यमोयमलयोगः त्रिपुष्करयमलयोगौ ग्रंथांतरे प्रसिद्धौ । रत्नमालायाम्

“विषमचरणधिष्ण्यं भद्रातिथिर्यदिसंस्पृशेत्सुरगुरुशानेक्षमापुत्राणां कथंचनवासरे ॥ मुनि-
भिरुदितः सोययोगस्त्रिपुष्करसंज्ञकः” इत्यादि ॥ कुंभांत्ययोश्चंद्रमाः धनिष्ठापंचकं
वृद्धिवृद्धियोगोपिशुभः हस्तादयोत्रस्वकीयद्रव्यग्रहणेशुभाः विदूनेबुधदिनां विना इहह-
स्तादौयदृष्टंकुर्यात्तत्तिथिरंस्यात् । तथाचोक्तं “चरैः क्षिप्रैश्चरेल्लग्नबुधधर्ममुताष्टमे ॥
व्यवहारं विना द्रव्यप्रयोगो मुनिभिः स्मृतः ॥ भरण्यांसंग्रहंकुर्यात्पंचकेज्ञे त्रिपुष्करे ॥
ऋणकर्मचरैः क्षिप्रैर्ऋणच्छेदः कुजेहितः ॥ पंचकेपंचगुणितं त्रिगुणं च त्रिपुष्करे ॥ य-
मलेद्विगुणं प्रोक्तं हानिवृद्ध्यादिकंबुधैः ॥ ऋणं भौमेन कुर्वीत न देयं बुधवासरे ॥ ऋणच्छेदं
कुजे कुर्यात्संचयं सोमनंदने ॥ हस्तार्कवारे संक्रातौ यदृष्टं स्यात्कुलेषु तत् ॥ वृद्धियोगे तथा ज्ञे-
यमृणच्छेदं तु कारयेत्” इति ॥ १४ ॥

भा०-लघु चर नक्षत्रोमें व्याज लेके द्रव्यको देणा शुभ है ॥ और चर लग्नमें और बुध ९ ।
८ । ५ इन्हों स्थानोंमें होय तो द्रव्य देणा शुभ है ॥

अब पीछा लेगेकें मुहूर्तको कहतेहैं ।

भा०-हस्त सूर्य बुध भौम संक्रांति भरणी त्रिपुष्कर योग और यमयोग यह दोय योग
और ग्रंथोंमें प्रसिद्ध हैं-और पंचक-वृद्धियोग ये हस्तादिक पाछो द्रव्य लेगेमें शुभ हैं ॥ और
बुधवार विना इन्हों हस्तादिकोंमें ऋण करै तो यह ऋण स्थिर होय ॥ १४ ॥

तीक्ष्णो ग्रध्रुवमिश्रवायुषु धनं नष्टादिकं नैतिकाद्भेदध्यात्ते त्रिखशेष-
योर्न गतमेत्यंत्यांबुशुद्धौ क्षिपेत् ॥ विद्यां प्रोक्तवद्विष्टदेवतिथिभेध
द्वीशमूलध्रुवैर्मृद्वशीज्यकरांबुपैः सुजलखाब्जांगेतरुत्रोपयेत् ॥ १५ ॥

अथ तीक्ष्णादिषु नष्टादिद्रव्यस्य प्राप्तितथा द्रव्यनिक्षेपवृत्ताद्धेनाह । तीक्ष्णेति । तीक्ष्णो-
ग्रध्रुवमिश्राणि पूर्वाक्तानि वायुः स्वाती एषु नष्टादिकं धनं नष्टप्रयुक्तविनिक्षिप्तादिकं सुवर्णा-
दिकं द्रव्यं नैति । तथा कातुरोहिणी नक्षत्रात् भेदधनक्षत्रेऽव्यात्ते चतुर्भक्ते सति त्रिखशे-
षयोः गतं न एति । अथ द्रव्यनिक्षेपमाह । अंत्यांबुशुद्धौ क्षिपेत् धनमित्यनुषंगः अंत्यं
द्वादशम् अंबुचतुर्थम् अनयोः शुद्धिः पापराहित्यं तस्यांसत्यां क्षिपेत् निक्षिपेदित्यर्थः ।
तथाचोक्तं “साधारणो ग्रतीक्ष्णेषु स्वात्यां द्रव्यं न लभ्यते ॥ दत्तं प्रयुक्तं निक्षिप्तं नष्ट-
मित्याह नारदः” ॥ अथ वृत्तिहादिमंत्रविद्यासाधनमुहूर्ततथा वृक्षारोपणमुहूर्तमुत्तराद्धे-
नाह । विद्यामिति । विद्यां मंत्रविद्यां प्रोक्तवत्वेदविद्योक्तभादौ विद्यां मौज्युक्तभादौ
इत्याद्युक्तेः । तथा इष्टस्वदेवतिथिभेद्विष्टदेवतिथिनक्षत्रे साधयेत् गुरुमुखात्गृहीयादित्यर्थः
तत्र आगमोक्तमंत्रग्रहणेन ध्यायदोषो नास्ति । तत्तु स्वदेवतिथिभेद्विष्टदेवतिथिभेदेन परिहृ-
तम् । तथाचोक्तं “मृदुध्रुवचरक्षिप्रैर्वाराकौ धर्मसात्क्रिया ॥ कार्या विद्योक्तमैदीक्षास्वदे-
वतिथिभेषु च” इति ॥ अथ वृक्षारोपणमाह । द्वीशं विशाखा मूलं प्रसिद्धं ध्रुवमृदूनि
पूर्वाक्तानि अश्विनी प्रसिद्धा इज्यः पुष्यः करोहस्तः अंबुषः शततारा एभिर्नक्षत्रैः तरु-

नृपादपानरोपयेत् । कस्मिन् सुजलखाब्जांगे अंगेऽब्जः भब्जांगम् अंगं लग्नं तस्मिन् नब्जः
जलचरराशिश्चंद्रो वा तदब्जांगमुच्यते । जलं च खंच जलखे शोभने जलखेयस्य तत् सुजलखं
तच्च तत् अब्जांगं च सुजलखाब्जांगं तस्मिन् शोभने पापग्रहरहितः जलखे चतुर्थदशमेयस्या-
ब्जांगस्य तस्मिन्नित्यर्थः । शेषपूर्ववत् ॥ १५ ॥

अब नष्ट द्रव्यकी प्राप्ति और द्रव्यनिक्षेपका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-तीक्ष्ण-उग्र ध्रुव-मिश्र-स्वा० इन्हों नक्षत्रोंमें गया द्रव्य नहीं मिले ॥ और रोहि-
णी नक्षत्रसे दिन नक्षत्रतक गणके ४ चारका भाग देणेसे शेष ३ । १० रहें तो गया द्रव्य नहीं
मिले ॥ और ४ चौथे १२ बारमें कोई ग्रह नहीं होय तो द्रव्य सुपणो शुभ होय । मौजीके
मुहूर्तमें इष्टदेवकी तिथि नक्षत्रादिकोंमें गुरुसे विद्या ग्रहण करणी ॥

अब वृक्ष लगानेका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-वि० मू० मृदु ध्रुव अधि० पुष्य० ह० श० इन्हों नक्षत्रोंमें और ४ । १० स्थानोंमें
शुभ ग्रह होय और लग्नमें जलचर राशि होय वा चंद्रमा होय तब वृक्ष लगाना शुभ होय ॥ १५ ॥

**उद्गाहर्क्षहरित्रयादितिहयेज्यक्षैस्तडागादयोज्ञेज्याब्जैस्तनुगैः सि-
तेदशमगेसिध्यंतिसद्वासरे ॥ राजेशाश्रवणत्रयध्रुवमृदुक्षिप्रैः स्व-
केंद्रायगैः सौम्यैः शांतिकपौष्टिके सचरभैरतैः सुधर्मोदये ॥ १६ ॥**

अथवा पीकूपादीनवृत्ताद्धेनाह । उद्गाहेति । उद्गाहर्क्षार्ण्येकादशसंख्यानिपूर्वोक्तानि
हरित्रयं श्रवणत्रयम् आदितिः पुनर्वसुः हयोऽश्विनी इज्यः पुष्यः एभिस्तडागादयोजला-
शयाः सिध्यन्ति । कैः ज्ञेज्याब्जैस्तनुगैः ज्ञोबुधः इज्योगुरुः अब्जश्चंद्रः जलचरराशिश्च
एतैस्तनुगैः लग्नगतैः । कस्मिन् सति सितेदशमगेसति शुकेदशमगेसति । क सद्वासरे सद्वा-
हवासरे इत्यर्थः । तथा चोक्तं “चित्रास्वातिपुनर्वसुमृगशिरोमूलाश्विनीरोहिणीहस्तः
पुष्यधनिष्ठिकाशतभिषग्मित्रोत्तरारेवती ॥ एतेषु श्रवणान्वितेषु मकरलग्ने च कुंभे शेषवापी-
कूपजलाशयादिखननं शस्तं प्रशस्ते दिने” इति ॥ अन्यच्चोक्तं “सर्वतोयाशयारंभः कर्तव्यो
विवलैः खगैः ॥ लग्नस्थे ज्ञेयवाजीवेलग्नभेदे स्थिते खगे” इति ॥ अथोत्तरार्द्धेन राजदर्श-
नशांतिकपौष्टिकंचाह । राजेक्षेति । श्रवणत्रयध्रुवमृदुक्षिप्रैर्नक्षत्रैः राजेशा राजदर्शनं कार्यम् ।
सुगमम् । पुनः कैः सौम्यग्रहैर्दिकेंद्रायगैः लग्नात् द्वि २ केंद्रा १, ४, ७, १० य ११ गैः
शुभग्रहैरित्यर्थः । शेषं प्राग्वत् । शांतिकपौष्टिके आह । शांतिकपौष्टिके एतैरेव नक्षत्रैः
श्रवणत्रयादिभिर्विधेये । कथं भूतैरेभिः सचरभैः चरनक्षत्रसहितैः । करिमन् सति
सुधर्मोदये शोभनः पापरहितः धर्मो नवमो यस्य स सुधर्मः स चासाबुद्धश्च स तथा उद्यो-
लग्नं तस्मिन्नित्यर्थः । शेषं पूर्ववत् ॥ १६ ॥

अब कूप वापीका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-विवाहके नक्षत्रोंमें और श्र० ध० श० पुन० अश्वि० पुष्य० इन्हों नक्षत्रोंमें और बुध वा गुरु वा चंद्र वा जलराशिलग्नमें होय-और शुक्र१० दशममें होय-और शुभग्रहका वार होय तब जलाशय शुभ होय ॥

अब राजासे मिलनेका और शांतिकपौष्टिकका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-श्र० कृ० ध० श० ध्रुव मृदु क्षिप्र इन्हों नक्षत्रोंमें राजदर्शन श्रेष्ठ है ॥ परंतु लग्नसे २।१।४।७।१०।११ स्थानोंमें शुभ ग्रह होय तो शुभ होय और श्र० ध० श० मृदु ध्रुव क्षिप्र चर इन्हों नक्षत्रोंमें और ९ नवमें पापग्रह नहीं होय तो शांतिक पौष्टिक शुभ होय ॥ १६ ॥

दिव्यनैवमलिम्लुचेविधुसितेज्यास्तेरवावष्टमेमंदाराह्निखलोदये
स्थिरतनौकुर्यात्कृतेदन्यथा॥श्रीशैलग्रहणायनेषुविषुवेसंकीर्ण-
जातावुपाकृत्युत्सर्गवधूपवेशनगयागोदासुनित्याब्दिके ॥१७॥

अथवृत्ताद्धेनदिव्यमाह । दिव्यमिति । मलिम्लुचेमासे विधुसितेज्यास्ते विधुश्चंद्रःसि-
तःशुक्रः इज्योगुरुस्तेषामस्ते विधोरस्तःकृष्णपक्षेभवति । रवावष्टमेगोचरेणसूर्येष्टमे मंदा-
राह्निशनिभौमदिने खलोदयेपापराशुदये यद्वा उदयेखलःखलोदयस्तस्मिन्स्थिरलग्ने
दिव्यनैवकुर्यात् । अत्रदिव्येकृतेसति अदोदिव्यमन्यथाविपरीतंस्यात् । असत्यवा-
दिनोजयकरोभवतीत्यर्थः । अर्थादन्यत्रकर्तव्यमितिसिद्धम् । लग्नबलप्राग्वत् । अथ
गुरुशुक्रयोर्मौढ्यदोषःकुत्रकुत्रनास्तीतिवृत्ताद्धेनाह । श्रीशैलःप्रसिद्धः यत्रमलिकार्जुना-
भिधानंलिङ्गमस्तिग्रहणंसूर्यचंद्रयोः अयनेदक्षिणोत्तरे विषुवंषेतुलासंक्रमः संकीर्णजा-
तिर्हीनजातिः उपाकृतिरुपाकर्म उत्सर्गश्छंदसासुत्सर्गः वधूपवेशनप्रसिद्धं गयाप्रसिद्धा
गोदागोदावरी नित्याब्दिकं प्रतिवर्षेयत्क्रियते यथानवरात्रम् ॥ १७ ॥

अब दिव्यका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०-मलमासमें-चंद्रमा गुरु शुक्रके अस्तमें-और गोचरसे सूर्य ८ आठमें होय-और
शनि भौमके दिनमें-और पाप राशिके उदयमें स्थिर लग्नमें-इन्होंमें जुआ नहीं रमणा ॥ और
करेतो विपरीत होय जिसमें झूठ बोलनेवाला जीतै ॥ और श्रीशैलमें-ग्रहणमें-दक्षिणायन उत्त-
रायणमें-और मेष तुला संक्रांतियों-हीनजातियों-उपाकर्ममें-उत्सर्गमें-वधूपवेशनमें-गयामें
गोदावरीमें-और नित्याब्दिक कर्ममें जैसे नवरात्रि वगैरेमें ॥ १७ ॥

ईशानाहिबलौहरेः शयनपर्यावर्तनेनैत्यकेयानेजीर्णगृहेवरोहदम-
नारोपेपवित्रार्पणे॥ चातुर्मास्यविधौनजीवसितयोर्मूढत्वदोषोष्ट-
कासुत्साहांवरधारणेषुगदितोगर्भादिसप्तस्वपि ॥ १८ ॥

ईशानेति । ईशानाहिवलिः ईशानबलिः प्रसिद्धः अहिवलिः सर्पबलिः हरेः शयनपर्या-
वर्तने विष्णोः शयनमाषाढशुक्लद्वादश्यां भवति । पर्यावर्तनं भाद्रपदशुक्लद्वादश्यां भवति ।
नैत्यकं यानं नित्यगमनं जीर्णगृहं प्रसिद्धम् अवरोहः देवानां दो । रोहः पूजाविशेषः दमना-
रोपश्चैत्र्यां पवित्रार्पणं श्रावण्यां चातुर्मास्यविधौ चातुर्मास्यव्रते अष्टकाः पर्वणि याऋक्ष-
नाम्नां मासानां कृष्णाष्टम्योष्टकाः मार्गपौषमाघफालगुनानां कृष्णाष्टम्यष्टक्यर्थः । उत्सा-
हाः पुत्रोत्पत्त्यादयः अंशुकधारणं वस्त्रधारणम् एषु जीवसितयोरुर्गुरुशुक्रयोर्मौढत्वदोषो ना-
स्तीत्यर्थः । न केवलमेषु गर्भादिसप्तस्वपि गर्भाधानाद्यन्नप्राशनतिष्ठसप्तसु संस्कारेषु मूढ-
त्वदोषो न गदितः गर्भाद्यन्नाशनांतिष्वित्यत्र श्लोके यद्यप्युक्तं तथाप्यत्र प्रसंगादुक्तम् । तथा
च गर्गः “नित्ययाने गृहे जीर्णं प्राशने परिजीर्णके ॥ बधूप्रवेशमांगल्येन मौढ्यं गुरुशुक्रयोः” ॥
भृगुः “उपाकर्मोपसर्जनं पवित्रदमनार्पणम् ॥ अवरोहः सहेमंतः सर्पाणां बलिरष्टकाः ॥
ईशानस्य बलिर्विष्णोः शयनं परिवर्तनम् ॥ कुर्याच्छुक्रगुरोर्मौढ्ये पीतीति मुविनिश्चयात्” ॥
धर्मप्रदीपे “गोदावर्या गयायां च श्रीशैले ग्रहणद्वये ॥ अयने विषुवै चैव चातुर्मास्यव्रते-
षु च ॥ उत्सवेषु च सर्वेषु सीमंतं ऋतुकर्मणि ॥ सुरासुरेज्ययोश्चैव मौढ्यदोषो न विद्यते” ॥
कालनिर्णये “नष्टे शुके तथा जीवे सिंहे स्थे च बृहस्पतौ ॥ कार्या चैवं स्वदेव्यर्चाप्रत्यब्दं कुलध-
र्मतः” ॥ मत्स्यपुराणे “मौढ्येऽपि च प्रकर्तव्या मिश्रजाति क्रियाः शुभाः ॥ सुरेज्यशुक्र-
योर्वर्णा क्रियाश्चौलादिकानच” इति ॥ १८ ॥

भा०-और ईशानबलिमें-सर्पबलिमें-हरिशयनमें-हरिशयनसंज्ञक आषाढशुक्ल १२ द्वाद-
शीमें ॥ और पर्यावर्तनसंज्ञक भाद्रपदशुक्ल ११ एकादशीमें ॥ और नित्ययात्रामें-जीर्णघरमें
और देवताओंके दोलारोहमें-और दमनारोपणमें और पवित्रार्पणमें-चातुर्मास्य व्रतमें-और
मार्गशीर्ष पौष माघ फालगुन महीनोंकी कृष्णपक्षकी अष्टमीमें-उत्सवमें-वस्त्रधारणमें-इन्हींमें
तथा पूर्वोक्त श्रीशैलादिकोंमें गुरु शुक्रके अस्तका दोष नहीं होय ॥ और गर्भाधानादि सप्त ७
संस्कारोंमेंभी गुरु शुक्रके अस्तका दोष नहीं होय ॥ १८ ॥

**शुक्रेज्यास्तमयेऽधिकक्षयजनुर्मासेषु जन्मर्क्षकेनापूर्वामरतीर्थदर्श-
नमियाद्गोदागयाभ्यामृते ॥ एष्वार्षाढसहस्यविष्णुशयनेष्वप्यंत-
कर्मत्यजेद्यद्वर्षाधिकलंबितं भवति तद्गोदागयातो न्यतः ॥ ८८ ॥**

अथ तीर्थयात्रानिषेधं प्रेतकर्मनिषेधं च सापवादंवृत्तैकेनाह । शुक्रेति । शुक्रेज्ययोः
अस्तसमये अधिकः अधिमासः क्षयः क्षयमासः जनुर्मासो जन्ममासः तेषु जन्मर्क्षके
जन्मनक्षत्रे अपूर्वप्रथमं तीर्थांमरदर्शनं तन्निमित्तं नइयात्रगच्छेत् । काभ्यामृते गोदागया-
भ्यामृते गोदागययोर्दर्शनं सदैव कुर्यादित्यर्थः । प्रेतकर्मनिषेधमाह । एष्विति । एषु गुरुशु-
क्रास्तादिषु आषाढः प्र० सहस्यः पौषः विष्णुशयनेष्वपि यद्वर्षाधिकलंबितं प्रेतकर्म भवति त-
त्त्यजेत् । गोदागयातो न्यतः गोदागययोः सदैव कार्यम् । आषाढशुक्लद्वादश्यादि कार्तिकशुक्ल

द्वादशीपर्यन्तविष्णुशयनम् । तथाचोक्तं “वाल्मेवायदिवावृद्धेऽशुकेचास्तमुपागते ॥ मलमासइवेतानिवर्जयेद्देवदर्शनम्” ॥ व्यासः “अधिमासेचजन्मक्षेत्रयोर्गुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रानकर्तव्यागयांगोदावरीविना ॥ मलमासेप्यनावृत्ततीर्थस्नानंविवर्जयेत् ॥ अनादिदेवतांद्रष्टुं शुचिः स्यान्नष्टभार्गवे” ॥ तीर्थखंडे “गुरुशुक्रास्तादिदोषः प्रोक्तोयस्तीर्थयायिनाम् ॥ अपूर्वयायिनामेषनत्त्वसौ पूर्वगामिनाम्” ॥ पितृखंडे “शुक्रस्यास्तमनेचैवदेवेज्यस्यतथैवच ॥ प्रेतकार्यं प्रदुष्येतप्रथमं वत्सरं विना” ॥ मांडव्यः “मलिनेजन्ममासेवामौढ्येवागुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रानकर्तव्यागयांगोदावरीविना” ॥ गरुडपुराणे “नकुर्वीद्गुरुशुक्रास्तेषु पुण्ये स्वापेमलिम्लुचे ॥ विलंबितं प्रेतकार्यं गयांगोदावरीविना” ॥ मेधातिथिः “अस्तंगतिगुरौशुक्रेपुण्याषाढाधिमासके ॥ प्रेतकार्यं नकुर्वीत गयांगोदावरीविना” ॥ प्रेतमंजरी “प्रेतकार्याणिसर्वाणि त्रितस्नानजपादिकम् ॥ वर्ज्यं शुकेज्ययोरस्ते गयांगोदावरीविना” इति ॥ १९ ॥

अब तीर्थयात्रा और प्रेतकर्मका सापवादनिषेध कहते हैं ।

भा०-गुरुशुक्रके अस्तमें-अधिमासमें-क्षयमासमें-जन्ममासमें-जन्मनक्षत्रमें । प्रथम यात्राको और प्रथम देवदर्शनको नहीं करना ॥ परंतु गोदावरीमें और गयामें दोष नहीं है और प्रथम कहेभयेमें और आषाढ पौष विष्णुशयनमें वर्ष निकलनेके बाद प्रेतकर्म नहीं करना ॥ परंतु गोदा गयामें करे तो दोष नहीं है ॥ १ ॥

इति मार्तण्डदर्शिन्यां मिश्रप्रकरणम् ॥

पर्वाग्रादियुगष्टमीतितथयोमध्वादिपक्षद्वयेऽनध्यायाश्चरसंक्रमा-
अथमधौवह्निश्चशुक्रेयमः ॥ राधेऽग्निस्त्वसितोयमः शुचिदृगाशा-
कास्त्रयोदश्यथोमार्गेकृष्णनगग्रहाविषदृगंकाशाग्रयः कीर्तिताः १

अथानंतरं शांतिप्रकरणमारभ्यते । छिद्राण्येतानि विप्राणां येऽनध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ छिद्रेभ्यः स्रवति ब्रह्मब्राह्मणेन तदर्जितम् ॥ तत्कालेतस्य रक्षांसि श्रियं ब्रह्मयशोवलम् । सर्वमादाय गच्छंति वर्जयंती पितृफलमित्यनध्याये पठनादौ प्रसंगात् मौज्यादिनिषेधाच्च वृत्तद्वयेनानध्यायानाह । पर्वेति । पर्वमापूर्णिमा । किलक्षणं पर्व अग्रादियुक् अग्रं प्रतिपत्त आदिश्चतुर्दशीताभ्यां युक्तम् अष्टमीप्रसिद्धा इति तथैव च तत्तथैव मध्वादिपक्षद्वये मधुश्चैत्रः तदादिषु मासेषु पक्षद्वयं शुक्लकृष्णारूपं तस्मिन् अनध्यायाः स्युः कीर्तिताः कथिताः बुधैरित्यध्याहारः । अथान्यानाह । चरसंक्रमाः चरराशिसंक्रांतयः मेषकर्कतुलामकरसंक्रांतय इत्यर्थः । मधुश्चैत्रस्तस्मिन् वह्निः वह्निसंख्याकस्तिथिस्तृतीयेत्यर्थः । शुक्रमेमासे ज्येष्ठे मासे यमः द्वितीया । यत्र प्रकरणे शुक्लकृष्णपक्षनिर्देशो न दृश्येत तत्र शुक्लपक्षजस्तिथिर्ज्ञेयाः । राधेवैशाखेऽग्निस्तृतीया शुक्ले तु पुनः असितः कृष्णो यमः द्वितीया

शुचिदृगाशार्काः शुचिराषाढः तस्य दृक्द्वितीया आशादशमी अर्कोद्वादशी त्रयो-
दश्यपि आषाढशुक्लद्वितीयादशमीद्वादशीत्रयोदशीत्यर्थः । अथमार्गमार्गशीर्षे कृष्ण-
गंग्रहौकृष्णसप्तमीनवम्यौ इषदृगंकाशाग्रयः इषः आश्विनः तस्य दृक् द्वितीया अंको
नवमी आशादशमी अग्निस्तृतीया आश्विनशुक्लद्वितीयानवमी-दशमी-तृतीया
इत्यर्थः ॥ १ ॥

अब शांतिप्रकरणमें प्रथम अनध्यायोंको कहतेहैं ।

भा०-१४ । ३० । १५ । १ । ८ इन्हों तिथोंमें-और चैत्रादिमासोंके शुक्लपक्ष कृष्ण-
पक्षमें-और १ । ७ । ४ । १० इन्हों संक्रांतियोंमें-चैत्र शुक्ल ३ तृतीयामें-ज्येष्ठ शुक्ल २ द्विती-
यामें । और वैशाख शु० ३ तृतीयामें और कृष्ण २ द्वितीयामें-और आषाढ शुक्लपक्षकी ३ ।
१० । १२ । १३ तिथोंमें-और मार्गशीर्ष कृष्ण ७ । ९ इन तिथियोंमें-और आश्विन मासके
शुक्ल पक्षकी २ । ९ । १० । ३ इन तिथियोंमें अनध्याय है ॥ जहां शुक्ल कृष्णका निर्देश नहीं
होय वहां शुक्ल पक्ष लेना चाहिये ॥ १ ॥

पौषेशस्त्वसितादृगंकमुनयोत्येकृष्णखेटाद्रिदृङ्माघेर्कांविदृग-
द्रयस्त्वसितजाबाह्वंकपृथ्वीधराः ॥ ऊर्जेद्व्यंकरवीश्वराअसित-
जादृग्विश्वसूर्यानभस्येग्निःकृष्णदृगद्रिविश्वनवमीपैत्रंयमोन्यःश्र-
वाः ॥ २ ॥

पौषेति । पौषेशः पौषस्यईशः एकादशीशुक्ला तुपुनः असिताकृष्णा दृगंकमुनयः
द्वितीयानवमीसप्तम्यः अंत्येफाल्गुने कृष्णखेटाद्रिदृक् खेटोनवमी अद्रिःसप्तमी दृक्
द्वितीया एषांसमाहारः खेटाद्रिदृक् कृष्णंचतत्खेटाद्रिदृक्चतथा कृष्णनवमीसप्तमी-
द्वितीयाइत्यर्थः । माघेर्कांविदृगद्रयः अर्कोद्वादशी अविश्वतुर्थी दृक्द्वितीया अद्रिः
सप्तमी एतेशुक्लाः । तुपुनः असितजाबाह्वंकपृथ्वीधराः असितजाः कृष्णपक्षजाः बाह्वंक-
पृथ्वीधराः बाहुर्द्वितीया अंकोनवमी पृथ्वीधरः सप्तमी ऊर्जेर्कार्तिकेद्व्यंकरवीश्वराः
द्विर्द्वितीया अंकोनवमी रविर्द्वादशी ईश्वरएकादशी एतेशुक्लाः तुपुनः असितजाः कृष्ण-
पक्षजाः दृग्विश्वसूर्याः दृक्द्वितीया विश्वेत्रयोदशी सूर्योद्वादशी नभस्येभाद्रपदे अग्निस्तृ-
तीया शुक्ला कृष्णदृगद्रिविश्वनवमी दृक्द्वितीया अद्रिःसप्तमी विश्वेत्रयोदशी नवमी
पैत्रंमघा यमोभरणी अन्यःशुक्लः श्रवाः श्रवणः भाद्रपदशुक्लश्रवणइत्यर्थः ॥ २ ॥

भा०-पौष शुक्ल ११ एकादशी-पौष कृष्ण २ । ९ । ७ और फाल्गुन कृष्ण ९ । ७ ।
२ और माघशुक्ल १२ । ४ । २ माघकृष्ण २ । ९ । ७ और कार्तिक शुक्ल २ । ९
१२ । ११ । और कार्तिक कृष्ण २ । १३ । १२ भाद्रपद शुक्ल ३ भाद्रकृष्ण २ । ७ ।
१३ । ९ और मघा-भरणी-भाद्रपद शुक्ल श्रवण इतने अनध्याय हैं ॥ २ ॥

योनध्यायतिथिःसपूर्वदिवसेस्तात्प्राङ्मुहूर्तोन्मितोन्यस्मिन्वा-

दिवसेक्षणत्रयगतोब्रह्मेहनैवाभ्यसेत् ॥ पर्वाग्रादियुगष्टमीतिच
तिथीस्त्यक्त्वेषुशास्त्रस्मृतीवेदांगानिसमभ्यसेच्चनिखिलेषूक्तपठे-
न्नैत्यकम् ॥ ३ ॥

अथेषानिर्णयंवृत्तेनैकेनाह । यइति । यःकश्चिदनध्यायतिथिः सपूर्वदिवसेऽस्तात्स-
यास्तात्प्राक्मुहूर्तोन्मितः स्यात् । अत्रपूर्वदिवसेब्रह्मवेदनोपठेत् । वाइत्यथवा अन्य-
स्मिन्दिनसेपरदिवसेक्षणत्रयगतोभवति । अत्रास्मिन्दिनसेब्रह्मनोसंपठेत् पर्वाग्रादियु-
गष्टमी पूर्ववत्पदविभागः इतिचतिथीस्त्यक्त्वाएषुअनंतरोक्तेषुअनध्यायेषुशास्त्रस्मृतीवे-
दांगानिसमभ्यसेत् । सुगमम् । निखिलेषुसर्वेष्वनध्यायेषुउक्तपठेत् । नैत्यकंचपठेत् ।
उक्तमिति । यथाअमावास्यायामश्रंतुजपेद्वचाहृतिपूर्विकांगायत्रीसप्रणवांसकृत्रिवार-
क्षोघ्नीः पित्र्यमंत्रान् पुरुषसूक्तप्रतिरथमन्यानिचपवित्राणि नैत्यकंसंध्याहोमब्रह्मय-
ज्ञादि । तथाचमनुः “वेदोपाकरणेष्वेवस्वाध्यायेचैवनैत्यके ॥ ननिरोधोस्त्यनध्या-
येहोममंत्रजपेषुच” इति ॥ वेदोपाकरणानिअंगानि । स्मृतिरत्नावल्यां “नित्येज-
पेचनांगेचक्रतौपारायणेपिच ॥ नानध्यायोऽस्तिवेदानांग्रहणेग्राहणेस्मृतः ॥ देवतार्च-
नमंत्राणानानध्यायः स्मृतः सदा ॥ नानध्यायेजपेद्वेदानुरुद्रांश्चैवविशेषतः ॥ पौरुषं
पावमानं चगृहीतनियमादृतः” इति ॥ स्मृत्यर्थसारे “चतुर्दश्यष्टमीपर्वप्रतिपद्वर्जि-
तेषुच ॥ वेदांगन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राणिचाभ्यसेत्” इति ॥ कूर्मपुराणे ॥ इंदौवृद्धिं
क्षयंप्राप्तेब्रह्मयज्ञनकारयेत् ॥ नजपेद्वैदिकमंत्रंगायत्र्यष्टोत्तरंशतम्” इति ॥ स्मृतिरत्नाव-
ल्याम् “अल्पजपेदनध्यायेपर्वण्यल्पतरंजपेत्” इति ॥ ३ ॥

अब इन अनध्यायोंका निर्णय करतेहैं ।

भा०-जो पहिले दिन सूर्यास्तसमयसे पूर्व अनध्याय तिथि एक मुहूर्तमात्र होयतो पूर्व
दिनमें वेदको नहीं पढणा ॥ और पर दिनमें तीन मुहूर्त होयतो उस दिनमें वेदको नहीं पढणा
और १४ । ३० । १५ । १ । ८ इन्हीं तिथोंके विना अन्य अनध्यायोंमें शास्त्र स्मृति वेद वेदां-
गको पढणा ॥ और अमावास्यादिकमेंभी श्राद्धप्रकरणप्राप्त वेद पढनेका दोष नहीं है ॥ और
नित्य ब्रह्मयज्ञादिकमेंभी वेद पढणेका दोष नहीं है ॥ ३ ॥

बभ्रवोत्वेणखराभ्यजांभवहिगजाश्चोष्ट्रांत्यमूकोब्रतानोयानांतरिते
त्र्यहं पुवखगाद्यैर्नाचसज्यौतिषम् ॥ स्त्रीगोस्थ्यंतरितेहरुत्सव-
निशीथाशौचमार्गेषुचच्छायायानकपित्थशाल्मलिमधुश्लेष्मात-
कादेःपठेत् ॥ ४ ॥

अथनैमित्तिकाननध्यायान्वृत्तद्वयेनाह । बभ्रविति । बभ्रुर्नकुलः ओतुर्माज्जरः एणो
हरिणः खरःप्रसिद्धः अग्निःप्रसिद्धः अजोमेषः अंबुउदकम् अहिःसर्पः गजः प्रसिद्ध अ-
श्वःप्र० उष्ट्रः प्र० अंत्योत्थजातिः रजकचर्मकारादयः मूकःप्र० उतोमत्तः अनःशकटः

यानंशिविकादि एभिरंतरितेगुरौसति त्र्यहंत्रिरात्रमनध्यायः पुवोमंडूकः खगः पक्षी
आदिशब्दाद्गोवादि एभिरंतरितेसज्योतिषमनध्यायः । अथमर्थः दिवाअंतरितेसतिसू-
र्यास्तमानपर्यंतमनध्यायः । रात्रावंतरितेरात्रिशेषपर्यंतमनध्यायइत्यर्थः । स्त्रीगोऽस्थ-
तरितेऽहः स्त्रीप्र० गौःप्र० अस्थिप्राण्यंगम् एभिरंतरितेअर्हदिनमहोरात्रमनध्यायः ।
उत्सवोमहोत्सवोविवाहादिकः निशीथमध्यरात्रम् अशौचंसूतकं मार्गोध्वा एषुनपठेत् ।
चपुनः कपित्थशालमलिमधुश्लेष्मातकादेश्छायायांनपठेत् । सुगमम् । आदिशब्दात्को-
विदारविभीतकैरंडादीनांग्रहणम् ॥ ४ ॥

अत्र नैमित्तिक अनध्यायोंको कहतेहैं ।

भा०-नकुल-बिली-हरिण-गधा-अग्नि-मेघ-जल-सर्प-हाथी-बोडा-ऊंट-धोवी-चमार
आदिक-गुंगा-उन्मत्त-गाडी-पालकी-इतनी वस्तु गुरुके ओटमें आवेतो तीन दिनतक
नहीं पढणा-और झेउका-पक्षी बीचमें आवेतो नक्षत्रतक नहीं पढणा-और स्त्री गौ हड्डी
बीचमें आवेतो एक दिन नहीं पढणा-और महोत्सवमें अर्थात् विवाहादिकमें-अर्द्धरात्रिमें-
सूतकमें-मार्गमें-इन्होंमेंभी नहीं पढणा-और कैथ-शालमली-महुआ-बहेडादि वृक्षोंकी छायामें
नहीं पढणा ॥ ४ ॥

ग्रामांतःकुणपेश्वशूद्रनिकटेश्राद्धाशनेवक्रगेतांबूलेग्रहणाद्गुरुक्षि-
तिपतिप्रांतादुपोत्सर्गतः ॥ भूकंपाशनिपाततःपुरदहाद्रिष्ठावलो-
कात्र्यहं गर्जेनार्तवकेत्र्यहंसमयजेसज्योतिरंतेसतः ॥ ५ ॥

ग्रामांतरिति । ग्रामांतःकुणपेश्वग्राममध्यकुणपेश्वेतेसतिनपठेत् । श्वशूद्रनिकटेश्वानशूद्र-
सन्निधौनपठेत् । श्राद्धाशनेश्राद्धभोजनेकृतेसतिजीर्णावधिनपठेत् । वक्रगेमुखगते
तांबूलेसतिनपठेत् । ग्रहणात्सकाशात्त्र्यहंनपठेत् । तथागुरुक्षितिपतिप्रांतान्मरणात्र्यहं
उपोत्सर्गतत्र्यहं उपउपाकर्म उत्सर्गश्छंदसामुत्सर्गः तथाउपोत्सर्गतःसकाशात्र्यहं भूकं-
पाशनिपाततत्र्यहं भूकंपः प्रसिद्धः अशनिपातोविद्युत्पातः ताभ्यांत्र्यहं पुरदहात्पुरदाहात्
स्ववसतिग्रामदाहादित्यर्थः । त्र्यहंरिष्ठावलोकात् गंधर्वनगरभूतादिदर्शनात्त्र्यहंनपठेत् ।
गर्जेनार्तवकेत्र्यहंऋतौभवःआर्तवः नआर्तवःअनार्तवः अनार्तवएवअनार्तवकस्तस्मिन्
अकालगर्जेनजातेसतित्र्यहंनपठेत् । समयजेऋतुजेगर्जेसतिसज्योतिर्यथास्यात्तथानप-
ठेत् । दिवागर्जेसतिसूर्यास्तपर्यंतं रात्रौगर्जेसतिसूर्योदयपर्यंतंनपठेदित्यर्थः । सतः
अंतेस्वशाखिसत्पुरुषस्यमृतौजातेसतिसज्योतिर्नपठेत् ॥ ५ ॥

भा०-और ग्राममें शव होयतो नहीं पढणा और शूद्रके पास-कुत्तेके पास-श्राद्धमें
भोजन करके-अन्न नहीं पचे- तहांतक नहीं पढना और मुखमें ताम्बूल रखके नहीं
पढना ॥ और ग्रहणसे तीन दिन नहीं पढना-और राजाके वा गुरुके मरणसे तीन दिन नहीं
पढना ॥ और उपाकर्मसे-उत्सर्गसे-भूकंपसे-बिजलीके पडनेपर तीन दिन नहीं पढना ॥
और अपने रहनेके पुर वा ग्रामका दहन होणेसे और गंधर्वनगर भूतादिकोंके

देखनेसे तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और बिना ऋतुमें मेघ गर्जे तो तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और ऋतुमें गर्जे तो नक्षत्र वा सूर्यको देखके पढ़ना और स्वशाखाके सत्पुरुषकी मृत्यु होवे तो सज्योति नहीं पढ़ना ॥ ५ ॥

वाद्योलूकस्वरातेजंबुकरवेसाम्रांचवातेजलेनीहारेपतिताभिश्स्त-
निकटेधावज्जनालोकने॥ग्रामांतेपितृकाननेप्यथसतानूनप्त्रिणी-
ते दिवंतद्वत्सद्वृतिनिऽयहनचपठेद्रुक्त्वाद्विपाणिर्नच ॥ ६ ॥

अनध्यायांतरमाह । वाद्येति । वाद्यादीनां रवेशब्दे श्रूयमाणे साम्रांचरवे श्रूयमाणे वाते वातस्य सर्वदा विद्यमानत्वादतिवाते जले जलमध्ये नीहारे धूमरूपोत्पाते पतितो जातिभ्रष्टः अभिश्स्तो मिथ्याभिशापी तत्समीपे धावज्जनालोकने धावन्मनुष्यालोकने ग्रामांतग्राम-सीमासमीपे पितृकानने श्मशाने न पठेत् । सतानूनप्त्रिणीते दिवं स्वर्गं प्रति इते गते मृते सति त्र्यहनं पठेत् । तानूनपत्रं नाम घृतं यागे येन येन ऋत्विजा सह स्पृष्टं सतानूनपत्री तस्मिन्मृते सति त्र्यहनं पठेत् । तद्वत्सद्वृतिनिमृते सद्वृत्तं वेदव्रतं चरितं येन स सद्वृत्ती तस्मिन्मृते त्र्यहनं न पठेत् । भुक्तायावद्विपाणिस्तावन्न पठेत् । अन्येऽनध्यायामूलग्रंथतोऽवर्गंतव्याः ॥ ६ ॥

भा०-वाद्यादिकोंके शब्दको सुणतै ॥ और सामवेदको सुणतै ॥ उलूकके बोलतै । प्रयालके बोलतै ॥ बहुवायु होतै । जलमें नीहार होतै ॥ और पतितके और अभिश्स्तके सामने और दौड़ते मनुष्यको देखतै ॥ ग्रामकी सीमाके समीपमें-श्मशानमें-और यज्ञमें जिस २ के साथ घृतको स्पर्श करै उसका नाम सतानूनपत्री है उसके मरणे पर तीन दिन अनध्याय है ॥ और सद्वृत्तीके मरणे पर ३ दिन नहीं पढ़ना भोजन करके जहांतक हाथ आर्ड होय तहांतक नहीं पढ़ना ॥ ६ ॥

रात्र्यर्द्धेमदनो मुनिर्दलयुतेयामेचतुर्थ्याद्यके प्राग्रात्रौ पठनं ह्युपाकर-
णतो मासं निशा प्राग्दले ॥ श्वोऽनध्याय इतीह रात्रिपठनं वर्ज्यं सदा स-
ध्ययोश्चोरोपद्रवयामके त्रिदिवसं दुर्भुक् प्रतिग्राहयोः ॥ ७ ॥

अथ प्रदोषानध्यायानाह । रात्र्यर्द्धेमदनस्त्रयोदशी यस्मिन्दिने स्यात् मुनिः सप्तमी रात्रेर्दलयुतेयामेसाद्धं प्रहरेयद्दिने स्यात् अत्र दिने प्राग्रात्रौ पठनं वर्ज्यम् । हिनिश्च येन उपा-कर्मतः सकाशात् मासमात्रं रात्रेः प्राग्दले पठनं वर्ज्यं श्वोऽनध्याय इतीह रात्रिपठनं वर्ज्यम् । सदा सध्योरुभयोः पठनं वर्ज्यम् । चोरोपद्रवेण उपलक्षितो यामः प्रहरः तस्मिन् पठनं वर्ज्यम् । त्रिदिवसं दुर्भुक् प्रतिग्राहयोः दुष्टभुक् प्रतिग्राहौ दुर्भुक् प्रतिग्राहौ तयोः दुष्टभोजनदुष्टप्रतिग्राहयोः त्रिदिवसं पठनं वर्ज्यम् । तथा च श्रीधर्यास्मृतिवचनानि “अष्टम्योश्चतुर्दश्योः पंचदश्योश्चसूतके ॥ शविप्रतिपदोर्ध्वत्रभये चैव महोत्सवे ॥ रोगे युद्धे विवादे च द्यूते पथि निशीथके ॥ नाधीयीता शुचिश्चापि नास्नातश्च न तद्रितः ॥ उपाकर्म-

णिचोत्सर्गेग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिरात्रंस्यादनध्यायोमृतेभूपेगुरावपि ॥ फाल्गुन्यां
 पौर्णमास्यांतुचैत्र्यांतुज्येष्ठमिष्यते ॥ अनध्यायस्तथाषाढ्यांश्रावण्यांकार्तिकेतथा ॥
 तथैवमार्गशीर्षस्यपौर्णमास्यांसंचरेत् ॥ अश्विन्याःपतनेकंपेभूमेदोहपुरस्यच ॥ मृग-
 स्यसर्पमार्जारनकुलाद्यश्वदंतिनाम् ॥ अंतरागमनेजोष्ट्रखराणांचज्येष्ठस्मृतम् ॥ प-
 ताकातोरणादर्शयानजलाग्निनाम् ॥ मूकोन्मत्तादिशूद्राणामंतरागमनज्यहम् ॥
 नारीणामपिसर्वासांगवांचैवांतरागमे ॥ अहोरात्रमनध्यायोगर्जनेरात्रिसंभवे ॥ द्युगर्जने
 चरात्रौचापररात्रेदिनंस्मृतम् ॥ दिनंतूभयसंध्यायामथास्थनांचांतरागमे ॥ पक्षिमंडूकगो-
 धासुनराणांचांतरागमे ॥ दिनेदिवसशेषःस्याद्रात्र्यांरात्र्याश्चतुर्द्वेत् ॥ श्वसृगालरवेनृणां
 श्रोत्रियागमनेध्वनि ॥ तात्कालिकोऽप्यनध्यायस्तांबूलस्यचभक्षणे ॥ श्राद्धेनिमंत्रितो
 यस्तुमुक्त्वानाध्ययनंचरेत् ॥ करिष्यंश्चतथाविप्रः प्राग्विप्राणां विसर्जनात् ॥ एतेप्रोक्ता
 ह्यनध्यायावैदिकास्तांत्रिकास्ततः ॥ प्रवक्ष्यंतेऽष्टमीद्वेचतुर्दश्यांचकेवलैः ॥ विषुव-
 द्वितयेचैवमयनद्वितयेतथा ॥ नपठेत्पाठयेद्धीमान्पुराणमपिसत्तमः ॥ अष्टम्यांचचतुर्द-
 श्यांयावदस्तमितेरवी ॥ दिनशेषमनध्यायंवैदिकंपरिकीर्तितम् ॥ तथोदितेदिवारात्रंत-
 त्कालमुदितेतयोः ॥ प्रतिपद्यांचसंक्रांतौतत्कालमखिलासुच ॥ नभोनभस्ययोः कृष्णे
 मासयोस्त्रिदिनद्विजः ॥ नसप्तम्यामधीयीतत्रयोदश्यांचपैत्र्ययोः ॥ सदात्रयोदशीया-
 वत्प्राङ्निशियातिथिर्भवेत् ॥ प्राह्लादथापराह्लातादधीयीतनचद्विजः ॥ अष्टम्यांचचतुर्द-
 श्यांप्रतिपद्यांचवर्जयेत् ॥ धर्मशास्त्रपुराणानिशास्त्रतात्कालिकबुधः ॥ विमिश्रितासुकर्त-
 व्यंसप्तम्यादिषुयत्नतः ॥ पुराणाभ्यसनादीनिपंचदश्योश्चवानवा ॥ नांतरागमनेदोषः
 पुराणादिषुविद्यते ॥ नशस्यतेचतत्कालेघृतंसंप्राश्यवाबुधः ॥ नीयमानंशवंदृष्ट्वा मही-
 स्थंवाद्विजोत्तमः ॥ अकालगर्जितादौचपर्वस्वाशौचकादिषु ॥ अनध्यायाबुधैः कार्या
 उपरागादिकेषुच ॥ श्वेनध्यायेचशर्वर्यानाधीयीतकदाचन” इति ॥ स्मृत्यंतरे “प्रदोषे
 चत्रयोदश्यांनाध्येयंप्रतिपत्स्वपि” ॥ प्रदोषलक्षणं “षष्ठीचद्वादशीचैवअर्द्धरात्रौनना-
 डिका ॥ प्रदोषेनत्वधीयीततृतीयानवनाडिका ॥” अर्द्धरात्रौननाडिकाअर्द्धरात्रातृघ-
 टिकयाएकयोनेत्यर्थः । अत्रनैमित्तिकप्रदोषमाह आपस्तंबः “श्रावण्यांपौर्णमा-
 स्यामध्ययनमुपाकृत्यमासंप्रदोषेनाधीयीत” इति । प्रदोषः पूर्वरात्रः । तथाचगर्गः
 “अध्यायानामुपाकर्मश्रावण्यांश्रवणेनवा ॥ यावन्मासपूर्वरात्रेनाधीयीतकदाचन” इति ॥
 नारदः “अयनेविषुवंचैवशयनेबोधनेहरेः ॥ अनध्यायंप्रकुर्वीतमन्वादिषुयुगादिषु” ॥
 मन्वादयोमत्स्यपुराणेऽभिहिताः “आश्वयुक्कुर्वन्वमीकार्तिकीद्वादशीसिता ॥
 तृतीयाचैत्रमासस्यतथाभाद्रपदस्यच ॥ फाल्गुनस्यत्वमावास्यापौषस्यैकादशीसिता ॥
 आषाढस्यापिदशमीमाघमासस्यसप्तमी ॥ श्रावणस्याष्टमीकृष्णाआषाढस्यापिपौ-
 णिमा ॥ कार्तिकीफाल्गुनीचैत्रीज्यैष्ठीपंचदशीसिता । मन्वंतरादयश्चैतेदत्तस्याक्ष-
 यकारकाः” ॥ युगादयोविष्णुपुराणदर्शिताः “वैशाखमासस्यतुयातृतीयानवम्यसौका-

तिकशुक्लपत्रे ॥ नभस्यमासस्यचकृष्णपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमावे ॥ उपाकर्मणिचोत्स-
र्गेत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् ॥ अष्टकासुत्वहोरात्रंमृत्यंतासुचरात्रिषु ॥ मार्गशीर्षेतथापौषेमाघे
मासेतथैवच । तिस्रोऽष्टकाः समाख्याताः कृष्णपक्षेतुसूरिभिः” ॥ स्मृतिरत्नावल्यां
“चतुर्दश्यांयदापर्वप्रागस्तादृश्यतेरवेः ॥ अनध्यायंप्रकुर्वीतत्रयोदश्यांतुधर्मवित् ॥ विद्यु-
त्स्तनितवर्षेतुमहोलकानांतुसंभवे ॥ आकालिकमनध्यायमेतेषुमनुरब्रवीत् ॥ स्तनितंमे-
वगर्जितम् । अनुराधर्क्षमारभ्यषोडशर्क्षेतुभास्करः ॥ यावच्चरतिवैतावदकालंमुनयो
विदुः ॥ कालेवृष्टौचतत्कालमकालेचत्रिरात्रकम् ॥ अतिमात्रायवावृष्टिर्नाधीयीत
दिनत्रयम् ॥ अकालवर्षणेजातेजलौकाश्चप्रवर्तते ॥ एकरात्रमनध्यायमिति कात्याय-
नोब्रवीत् ॥ मेषचवृषभेचैवतृणाग्रात्सवतेजलम् ॥ भूमिद्रावमनध्यायंकुर्वीतवृषकुंभयोः ॥
अतर्जुर्ध्वद्विपादेषुतृणप्रच्यवनंजलम् ॥ तृणप्रच्यवनंतृणप्रवाहः ॥ चौरैरुपद्रुतेयावत्सं-
ग्रामेचाग्निकारिते ॥ आकालिकमनध्यायंविद्यात्सर्वाहुतेषुच ॥ प्रादुष्कृतेष्वनग्नीषुविद्यु-
त्स्तनितनिःस्वने ॥ सज्योतिःस्यादनध्यायःशेषरात्रौतथादिवा” इति । मनुः
“निर्घातेभूमिचलनेज्योतिषांचोपसर्जने ॥ एतानाकालिकान्विद्यादनध्यायानृतावपि” ॥
निर्घातआंतरालिकोध्वनिविशेषः । ज्योतिषांचोपसर्जनंचंद्रसूर्ययोःपरिवेषः । आप-
स्तंबः “प्रतिगृह्यद्विजोवेदानेकोद्दिश्यकेतनम् ॥ ज्यहंतिकीर्तयेद्ब्रह्मराहोरन्यत्रसूतके” ॥
केतनंनिमंत्रणम् । कूर्मपुराणे “समानविद्येतुमृतेतथाचब्रह्मचारिणि ॥ आचार्येसं-
स्थितेचापित्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम्” ॥ याज्ञवल्क्यः “ज्यहंप्रैतेष्वनध्यायः शिष्यत्विगुरु-
बंधुषु ॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेस्वशाखाश्रोत्रियेमृते ॥ संध्यागर्जितनिर्घातभूकंपोलकानि-
पातने ॥ समाप्यवेदंशुनिशमारण्यकमधीत्यच ॥ पशुमंडूकनकुलश्वाहिमार्जारसृषकैः ॥
कृतंतरेत्वहोरात्रंशुक्रपातेतथोच्छ्रये” इति । पराशरः “सर्पस्य नकुलस्याथअज-
मार्जारयोस्तथा ॥ सृषकस्यतथोष्ट्रस्यमंडूकस्यचयोषितः ॥ पुरुषस्यैलकस्यापिशुनो-
श्वस्यखरस्यच ॥ एषांयोषिततश्चैवअंतरागमनेकृते ॥ त्रिरात्रमुपवासश्च त्रिरात्रमभि-
षेचनम्” ॥ अथतात्कालिकाः । “खरोष्ट्रगर्दभोलूकसामवाणार्तनिःस्वने ॥ अमेध्यश-
वशूद्रांत्यश्मशानपतितांतिके ॥ देशेऽशुचौवर्त्मनिचविद्युत्स्तनितसंभवे ॥ भुक्ताद्रपाणि-
रंभोंतरर्द्धरात्रेऽतिमारुते ॥ पांसुवर्षेदिशांदाहेसंध्यानीहारभीति ॥ धावतः पृतिगंधेच
शिष्टेचगृहमागते ॥ खरोष्ट्रयानहस्त्यश्वनौवृक्षेरथरोहणे ॥ सप्तत्रिंशदनध्यायानेतांस्तात्का-
लिकाविन्दुः” इति ॥ अथानध्यायापवादः । मनुः “वेदोपाकरणेचैवस्वाध्यायेचैव
नैत्यके ॥ ननिरोधोस्त्यनध्यायेहोममंत्रजपेषुच” इति ॥ ७ ॥

इतिमुहूर्तमार्तण्डटीकायामार्तण्डवल्लभायामनध्यायप्रकरणं समाप्तम् ॥

अब प्रदोषके अनध्यायोंको कहते हैं ।

आ०-और जिस दिन अर्द्ध रात्रिमें त्रयोदशी होय ॥ और सप्तमी जिस दिन डेड प्रहर रात्रिमें होय ॥ और जिस दिन चतुर्थी प्रहर रात्रिमें होय उस दिन पूर्व रात्रिमें नहीं पढ़ना ॥

और उपाकर्मसे एक महीनातक पूर्व रात्रिमें नहीं पढना ॥ और अनध्यायके पूर्वकी रात्रिमें नहीं पढना ॥ और संध्यामें सदा नहीं पढना ॥ और चोरके उपद्रवसे एक प्रहरतक अनध्याय है ॥ और दुष्टभी जन करके दान लेके तीन दिन नहीं पढै ॥ ७ ॥

(इति अनध्यायाः)

दक्षांगोदरनाभिहृत्सुपतितापल्लीवरांगेहनुमुक्त्वानुःशुभदास्त्रियाः
फलमिदं वामेतरव्यत्ययात् ॥ इत्याहुः सरठप्ररोहणफलं पातेन्यथै-
केवृथापल्ल्यारोहणकेपिवस्त्रसहितं स्नात्वा चरेच्छांतिकम् ॥ १ ॥

अथ पल्लीसरठयोः प्रकरणम् ॥ ॥ अथ पल्लीसरठयोः फलं वृत्तेनैकेनाह । दक्षांगोदर-
नाभिहृत्सुपतितापल्ली तथाहनुं त्यक्त्वा वरांगे उत्तमांगे पतितापल्ली नुःनरस्य शुभदा स्यात् ।
उत्तमांगे हनुं विना सर्वत्र शुभेत्यर्थः । अर्थादन्यत्र न शुभा अन्यांगेषु पुरः पार्श्वपृष्ठेषु न शुभा
स्यात् । अथ स्त्रियाः विशेषमाह । स्त्रियाः इदं पुरुषोक्तं फलं वामेतरव्यत्ययात् ज्ञेयं वा-
मं वामांगं तयोर्व्यत्ययो विपरीत्यं तस्मात्पुरुषस्य दक्षांगे यत्फलमुक्तं तत्स्त्रियाः वामांगे
ज्ञेयम् । पुरुषस्य वामांगे यदुक्तं तत्स्त्रिया दक्षांगे ज्ञेयमित्यर्थः । अर्थाद्यत्रांगे वामेतरविभागा-
भावस्तत्र पुरुषतुल्यं फलं ज्ञेयम् । वरांगेतूभयोः समानमेव फलं वामदक्षिणफलाविशेषात् ।
सरठफलमाह । इत्याहुः सरठप्ररोहणफलमिति । एवमेवाहुर्मुनय इत्यध्याहारः । सरठस्य-
प्ररोहणे पल्लीवत्फलमित्यर्थः । पाते सरठस्य पाते अन्यथा विपरीतं फलमाहुः सरठस्य प्ररोहणे
यत्फलं तत्तस्य पाते विपरीतं फलमाहुरित्यर्थः । एकेवृथा एके आचार्याः वृथा फलमाहुः ।
सरठस्य प्ररोहणे एव फलपाते वृथा फलं न शुभं न चाप्यशुभमित्याहुः इत्यर्थः । पल्ल्यारोह-
णकेपि अन्यथा फलमाहुः । पल्लीपतने यत्फलं तत्तस्यारोहणे अन्यथा विपरीतं फलमाहुः ।
एकेवृथा फलमाहुः पल्ल्याः पतने एव फलं प्ररोहणे वृथेत्येके आहुरित्यर्थः । अथात्र विधि-
माह । वस्त्रसहितं स्नात्वा चरेच्छांतिकमिति । सचैलस्नानं कृत्वा शांतिकं शास्त्रोक्तमाचरेत् ।
तथा च ज्योतिर्निबंधे “पल्लीस्पर्शफलं वक्ष्ये यदुक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ ब्रह्मस्थाने भवेद्राज्यं
स्थानलाभोललाटके ॥ कर्णयोर्भूषणावाप्तिर्नेत्रयोः प्रियदर्शनम् ॥ नासिकायां सुगंधा-
नि मुखे मिश्रन्नभोजनम् ॥ कपोलयोर्भवेत्सौख्यं हनुर्देशे महद्भयम् ॥ भुक्त्या विग्रहश्चैव
कंठे वा व्यसनागमः ॥ कलिर्वशे सुरसं पृष्ठ्यां दक्षे वामे गदादयः ॥ दक्षांसे विजयेति नित्यं वा-
मांसे शत्रुजं भयम् ॥ इष्टलाभो भुजे सव्ये कूर्परे मणिबंधके ॥ दक्षे करतले द्रव्यं तत्पृष्ठे सद्रच-
यो भवेत् ॥ वामे भुजे कूर्परे च मणिबंधे धनक्षयः ॥ वामे करतले हानिस्तत्पृष्ठे चार्थनाशनम् ॥
हृदये राजसंमानं सौभाग्यं दक्षिणे स्तने ॥ दक्षपार्श्वे च भोगाप्तिः स्तने वामे भयशोधनम् ॥ वा-
मपार्श्वे भवेत्पीडा वामकुक्षौ शिशोस्तथा ॥ दक्षकुक्षौ सुतावाप्तिरुदरे च विशेषतः ॥ वस्त्रा-
सिर्दक्षकट्यां च वामकट्यां सुखक्षयः ॥ नाभ्यां मनोरथावाप्तिर्वस्तौ गर्भच्युतिर्भवेत् ॥
गुह्ये मृत्युर्गुदरे गोदक्षोरौ प्रीतिवर्द्धनम् ॥ वामोरौ मृत्युतोदुःखं दक्षजनौ सुवाहनम् ॥ पशु

हानिर्वांमजनौदक्षिणेजवनेमुखम् ॥ केशःस्याद्दामजंवायांस्फिचिदक्षेयवृद्धिकृत् ॥
स्फिचिवामेस्त्रीवियोगोदक्षेगुल्फेप्रियागमः ॥ उपप्लवोवामगुल्फेपादयोर्गमनंभवेत् ॥
अत्रयद्यपिसामान्येनोभयोर्गमनफलमुक्तं तथापिदक्षिणपादेगमनाल्लाभोवक्तव्यः । वाम-
पादेगमनेहानिर्वक्तव्या “पुरोभागेचदुर्वार्त्तानिष्टवार्त्तांचपृष्ठतः ॥ वामेहानिर्वर्धनंदक्षेपरितो
भ्रमणेक्षितः ॥ वामदक्षिणभागेनयत्फलंकथितंनृणाम् ॥ विपर्ययेणतत्स्त्रीणांज्ञेयंशेषं
द्वयोःसमम् ॥ इत्थंपल्ल्याःप्रपतनेफलंज्ञेयंविचक्षणैः ॥ एतदेवफलंविद्यात्सरटस्थप्ररो-
हणे ॥ पल्ल्याःप्ररोहणेचैवपतनेसरटस्थच ॥ तयोःफलस्यव्यत्यासात्तद्वेदविजायते ॥
पल्ल्याःप्ररोहणंरात्रौसरटस्थप्रपातनम् ॥ नातिदुष्टफलंविद्यात्वाधिमुग्रंविपर्यये ॥
पतनानंतरंयस्यरोहणंयदिजायते ॥ पतनेफलमुत्कृष्टंरोहणेल्पफलंभवेत् ॥ मृत्युयोगे
चजन्मक्षेविष्ट्यांपातेचवैधृतौ ॥ चंद्रेष्टमेचसकृरेलप्रेविघ्नःप्रजायते ॥ अंगदक्षिणमारुह्य
वामेनोत्तरतिस्फुटम् ॥ तदाहानिकरीज्ञेयाव्यत्ययेनतुहानिदा ॥ चरणादूर्ध्वगोभूयः
सद्योरोहतिशीर्षकम् ॥ प्राज्यराज्यंतदादत्तंपल्लीश्वेताविशेषतः ॥ चिंतिताभ्यधिकंलाभं
स्थिताभोजनभाजने ॥ पादांशुलीषुसंपाताद्धानिश्चमहतीभवेत् ॥ पल्ल्योःसरटयोर्वापि
युग्ममंगेशुभेपतेत् ॥ दंपत्योर्जायतेप्रीतिर्निघ्नभागेवियोगता ॥ शीर्षस्योपरिपतिताशु-
भायपल्लीसितानान्याः ॥ सितगृहगोधास्पशंसर्वेष्वंगेषुशोभनाज्ञेया ॥ कृकलासःपतेद्य-
स्यमृध्नितद्विघ्नंशांतये ॥ मृतसंजीविनींविद्यांजपेन्मुंडितमस्तकः ॥” अथपल्लीसरटयोः
शांतिः ॥ “पल्लीसरटयोःस्पर्शेसचैल्लानमाचरेत् ॥ पंचगव्यंप्राशयित्वाकुर्यादाज्याव-
लोकनम् ॥ शस्तेवाप्यथवाशस्तेयदीच्छेदात्मनःमुखम् ॥ पुण्याहवाचनंकृत्वाशांतिकर्म
समाचरेत् ॥ प्रतिरूपंसुवर्णेनकुर्याद्विज्ञानुसारतः ॥ रक्तवस्त्रेणसंवेष्ट्यगंधपुष्पैःप्रपूज-
येत् ॥ तदग्रेन्मन्मथंरम्यंकलशंजलपूरितम् ॥ वस्त्रमाल्यैरलंकृत्यस्थापयेत्तंडुलोपरि ॥
पंचामृतपंचगव्यंपंचरत्नानिशक्तितः ॥ पंचवृक्षकषायांश्चनिक्षिप्यावाहयेत्ततः ॥ पूजयेत्त-
द्यपुष्पाद्यैर्लोकपालान्क्रमेणच ॥ अग्निसंस्थापनंकृत्वाहोमकर्मसमाचरेत् ॥ मृत्युंजयेनमं-
त्रेणसमिद्धिःखादिरैःशुभैः ॥ तिलैर्व्याहृतिभिर्होममष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ अष्टोत्तरशतंवापि
कुर्याद्विज्ञानुसारतः ॥ अभिषेकंततः कृत्वापावमान्यस्यचद्विजैः ॥ पुण्यवारुणसूक्तैश्च
दोषशांत्यैद्विजोत्तमः ॥ धौतांबराणिधृत्वाथस्वर्णवस्त्रतिलान्ददेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदि-
त्थंशांतिकर्मकरोति ॥ तस्यायुर्विजयोऽलक्ष्मीः कीर्तिर्बुद्धिः शुभंभवेत् ॥ पल्लीस-
रटयोः शांतिः कथिताभृगुणापुरा ॥ शौनकायमुनीन्द्रायलोकानुग्रहकारिणे” इति ॥ १ ॥

इतिमार्त्तण्डवल्लभायांपल्लीसरटयोः शांतिप्रकरणम् ॥

अब पल्लीका और सरठका फल कहतेहैं ।

भा०-जो आदमीके दक्षिणांगकी तरफ पेट नाभि हृदयमें विषमरी पड़े तो शुभ होय ॥
और हिचकी विना माथेपर पड़े तो शुभ होय ॥ और पुरुषके दक्षिणमें फल कहा सो
स्त्रीके वामभागमें कहणा ॥ और पुरुषके वाममें होय वह स्त्रीके दक्षिणमें होय ॥ ऐसेही

कृकांटियाके चढणेका फल है ॥ और जो कृकांटिया पडेतो विपरीत फल होवै ॥ और कोईक आचार्य सरठके पडनेका कुलभी फल नहीं कहते हैं ॥ पली चढे तो विपरीत फल होय फिर बखसहित खान करके शांति करणी ॥ १ ॥

इति मार्तण्डदर्शिन्यां पलीसरठविचारः ॥

स्वर्क्षाच्चंद्रखलास्त्रिखारिषुशुभाःसप्ताद्यगोब्जःपुनश्चापुत्राद्वचय-
धर्ममृत्युषुकविःस्वास्तत्रिकोणेगुरुः ॥ सौम्योव्यंत्यसमेखिला
भवगताःशुक्लेनवेषुद्विगश्चंद्रोथोनिजभाद्युभंनवहृतंत्र्यद्रीषुशेषं
नसत् ॥ १ ॥

अथगोचरप्रकरणंविष्वक्स्तवजन्मराशेः सकाशात्कोग्रहः कस्मिन्स्थानेशुभः क-
स्मिन्नशुभइतिचंद्रशुक्लपक्षविशेषताराबलंचवृत्तेनैकेनाह । स्वर्क्षाच्चंद्रखलाइति । स्वर्क्षात्
स्वजन्मराशेः सकाशात्चंद्रखलास्त्रिखारिषुशुभाः स्युः । त्रिःतृतीयं खंदशमम् अरिःपष्ठं
तेषु चंद्रखलाः चंद्रः प्र० खलाः पापग्रहाः रविभौमशनिराहुकेतवः शुभाः शुभफलाः
भवन्ति । पुनःसप्ताद्यगः अब्जश्चंद्रः शुभःस्यात् सुगमम् । आपुत्राद्वचयधर्ममृत्युषुकविः
शुभःस्यात् । आपुत्राजन्मराशितः क्रमेणपंचपर्यंतं १, २, ३, ४, ५ व्ययोद्वादशं
धर्मनवमं मृत्युरष्टमम् एषुकविःशुक्रःशुभः स्यात् । स्वास्तत्रिकोणेगुरुः शुभःस्यात् ।
स्वद्वितीयम् अस्तंसप्तमं त्रिकोणं नवमं पंचमं तत्रगुरुः बृहस्पतिः शुभःस्यात् । सौम्यो
व्यंत्यसमे शुभः स्यात् । सौम्योबुधः विगतमंत्यंयस्मात्तद्वर्च्यं तच्चतत्समंच तथा
तस्मिन्द्वादशस्थानवर्जसमस्थानेद्वितीयचतुर्थादिकेशुभः स्यादित्यर्थः । अखिलाभवगताः
शुभाःस्युः सर्वेग्रहाः एकादशस्थानेशुभाः स्युरिति । शुक्लेनवेषुद्विगः चंद्रःशुभः स्या-
न्नकृष्णपक्षइति । अथताराबलमाह । निजभात्तद्युभंनवहृतं त्र्यद्रीषु शेषं नसत् । निजभं
स्वजन्मनक्षत्रं तस्मात्तद्युभंदिननक्षत्रपर्यंतंसंगण्य नवहृतं सत् त्र्यद्रीषुशेषं त्रिसप्तपंचशेषं
नसत् नशुभम् । अन्यच्छुभमित्यर्थात्सिद्धम् । तथाचविशेषसंग्रहः व्यवहारसारे “पं-
थोहानि प्रियंव्याधिदैन्यंस्वास्थ्यंगतिंगदम् ॥ पापंमुखंधनंहानिकरोत्यर्कः स्वजन्मभात् ॥
वखंहानिधनंरोगपीडां वित्तंप्रियंवसु । भयंमुखंधनंरोगं करोतीदुःस्वजन्मभात् ॥ भयंहा-
निर्धनं वैरंदुःखलाभंभयंक्षयम् ॥ पापलाभंमुखंहानिजनेभौमफलंक्रमात् ॥ वंधंलाभंभयं
वित्तंशोकंक्षमीक्षयंधनम् ॥ रोगंभोगंमुखंहानिकरोतिज्ञः स्वजन्मभात् ॥ भयंवित्तंरुजं
हानिलाभंशोकंमुखंरुजः ॥ मानंदैन्यंधनंपीडांकरोतिजन्मभाद्गुरुः ॥ जयंवित्तंधनंसौ-
ख्यंपुत्रान्वैरंशुभंमुखम् । धर्मदुःखंधनंलाभंजनेः शुक्रोददातिवै ॥ भयंशोकंधनंदुःखंहा-
निसुहृत्क्षयंमृतिम् ॥ पापंश्रमंधनंहानिजनेः पंगुफलंक्रमात् ॥ राहुकेत्वोःफलंशनि-
कुजवत् ॥ १ ॥

अब गौचरफलको कहतेहैं ।

भा०-जन्मराशिसे ३ । १० । ६ चंद्रमा और पापग्रह होय तो शुभ होय ॥ और चंद्रमा ७ । १ होय तो शुभ होय ॥ और शुक्र १ । २ । ३ । ४ । ५ । १२ । ९ । ८ इन्हों स्थानोंमें शुभ होय ॥ और २ । ७ । ६ । ५ इन्होंमें गुरु शुभ होय ॥ और बारमें विना सम-स्थानोंमें बुध शुभ होय ॥ और सारे ग्रह ११ में शुभ होवै हैं ॥ और शुक्रपक्षमें चंद्रमा ९ । ५ । २ होयतो शुभ होय ॥ और अपने जन्मनक्षत्रसे दिननक्षत्रतक गिणके नवका ९ भाग देणेसे शेष ३ । ७ । ५ रहै तो अशुभ होय ॥ और अन्य शेष रहै तो शुभ होय ॥ १ ॥

**षष्ठांत्येखजलेसुतायभवनेऽयंकेरवेऽस्यान्मिथरुयंकेजन्मसुतेखके
मृतिभवेद्व्यस्तेषडंत्येविधोः ॥ऽयंकेलाभसुतेसपत्नतपसोर्व्यर्का-
शुभानांव्यधोष्टाद्येपुत्रधनेष्टखेकसहजेर्यंकेभवांत्येविदः ॥ २ ॥**

अथसर्वेषांग्रहाणांवेधंवृत्तद्वयेनाह । षष्ठांत्येइति । षष्ठप्रसिद्धम् अंत्यंद्वादशतस्मिन् मिथः परस्परंवेधः तद्वत्खजलेसुतायभवने ऽयंके अयंरवेवेधःस्यात् । अत्रांकन्यासए-वव्याख्यानम् । सप्तम्युपलक्षितैःपदैःवेधाज्ञेयाः । तद्यथा षष्ठां ६ त्ये १२ ख १० जले ४ सुता ५ य ११ भवने ऽयं ३ के ९ रवेः सूर्यस्यायंवेधः । ऽयं ३ के ९ जन्म १ सुते ५ ख १० के ४ मृति ८ भवे ११ द्व्य २ स्ते ७ षडं ६ त्ये १२ विधोरयंवेधः । ऽय ३ के १२ लाभ ११ सुते ५ सपत्न ६ तपसो ९ व्यर्काशुभानां व्यधोयम् । विगतोर्कोयैभ्यस्तेव्यर्काः तेचतेअशुभाश्चव्यर्काशुभाः रविरहितपापग्रहाः तेषामयंवेधइत्यर्थः । अष्टा ८ द्ये १ पुत्र ५ धने २ ष्ट ८ खे १० क ४ सहजे ३ र्यं ६ के ९ भवां ११ त्ये १२ विदः बुधस्यायंवेधः ॥ २ ॥

अब सारे ग्रहोंके वेधको कहतेहैं ।

भा०-और छठे बारमेंमें परस्पर सूर्यका वेध है ऐसेही सर्वत्र जाणो ॥ और १० । ४ वेध है ॥ और ५-११ और ३-९ वेध है-और ऐसेही । ३-८ । १-५ । १०-४ । ८-११ । २-७ । ६-१२ इन्हों स्थानोंमें परस्पर ग्रहोंसे चंद्रका वेध होय ॥ और ३-१२ । ११-५ । ६-९ सूर्य विना पापग्रहोंका परस्पर वेध होय ॥ और ८-१ । ५-२ । ८-१० । ४-३ । ६-९ । ११-१२ । इन्होंमें परस्पर बुधका वेध होय ॥ २२ ॥

**द्व्यस्तेष्टादिमयोःखकेनवसुतेत्रीशेषपुत्रेत्रिकल्पेऽयंत्यैकभवेभृगोर्ज्ञ-
शशिनोःशन्यर्कयोर्नोव्यधः॥विद्धोव्यस्तफलोभवेदिविचरोहेमा-
द्विविंध्यांतरेखेदक्षाद्व्यधखेचरंविगणयान्यत्रोभयंजन्मभात् ॥३॥**

द्व्यस्तेति । द्व्य २ स्ते ७ ष्टा ८ दिमयोः १ ख १० के ४ नव ९ सुते ५ त्री ३-शे ११ ष्ट ८ पुत्रे ५ त्रि ३ कल्पे १ र्यं ६ त्ये १२ क ९ भवे ११ भृगोःशुक्रस्यायंवेधः ।

गुरोर्वेधः संस्कारप्रकरणेकथितः । सोत्रसिद्धोज्ञेयः । अत्रवेधविधानेज्ञशशिनोःबुधचंद्र-
योः शन्यर्कयोश्चपरस्परनोव्यधःस्यात् । परस्परवेधोनास्ति । एतदुक्तंभवति । विंध्य-
हिमालययोर्मध्येजन्मराशेःसकाशात् अन्यतमग्रहाधिष्ठितराशिपर्यंतगणयित्वातद्राशेः
सकाशात् यथोक्तवेधस्थानपर्यंतगणयेत् । तत्रयदिकश्चिद्ग्रहोभवतितदागणितोग्रहोवि-
द्धोभवति । अन्यदेशेषुजन्मराशेःसकाशात्उभयग्रहतद्वेधनस्थानंचगणयेत् । यदावेध-
स्थानेकश्चिद्ग्रहोभवति तदान्योग्रहोविद्धोभवति । तत्रसूर्यस्यशनिवेधोनास्ति शनेःसूर्यस्य
वेधोनास्ति । एवंचन्द्रबुधयोःपरस्परंज्ञेयम् । अथवेधनप्रयोजनमाह । विद्धोव्यस्तफलो
भवेद्विविचरइति । विद्धोग्रस्तोव्यस्तफलःस्यात् प्रथमश्लोकोदितफलंव्यस्तंविपरीतंभव-
तीत्यर्थः । रत्नमालायामपि “वामवेधविधिनात्वशोभनाअप्यमीशुभफलंदिशंत्यलम् ॥
तेमृषावचनभाषिणोजनायांतिहास्यमपिकीर्तिलाञ्छनम्” इति । अथदेशविशेषेणवेध-
गणनाविशेषमाह । हेमाद्रिविंध्यांतरइति । अस्यार्थःपूर्वमेवव्याख्यातः ॥ ३ ॥

इति मुहूर्तमार्तण्डे मार्तण्डवल्लभायां गोचरप्रकरणं समाप्तम् ।

अथ संक्रांतिप्रकरणम् ।

भा०-और २-७ । ८-१ । १०-४ । ९-५ । २-११ । ८-५ । ३-१ । ६-१२ ।
९-११ इन्होंने शुक्रका ग्रहोंके साथ परस्पर वेध होय ॥ और गुरुका वेध संस्कारप्रकरणमें
कहा है सो समझलेना ॥ और बुध चंद्रको और शनि सूर्यको परस्पर वेध नहीं होय ॥ तात्पर्य यह
है कि विंध्याचल हिमाचलके मध्यमें जन्मराशिसे जहां ग्रह होय तहांतक गिणके उस राशिसे
यथोक्त वेधस्थानपर्यंत गणना चाहिये वहां वेधस्थानमें कोई ग्रह होयतो वह ग्रह विद्ध होय
और अन्यदेशोंमें जन्मराशिसे उभय ग्रहोंको और वेधस्थानको गणके जो वेधस्थानमें कोई ग्रह
होयतो दूसरा ग्रह विद्ध होय ॥ जो ग्रह विद्ध होय वह व्यस्त याने विपरीत फलको देवे ॥ ३ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनामुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां
मार्तण्डदर्शिन्यां गोचरप्रकरणम् ॥

ऊर्ध्वद्व्यात्ममृगेर्कसंक्रमणतः पूर्वस्थिरेर्ककटेजूकाजोभयतःखरा-
मघटिकाःपुण्यामृगेदिग्युताः॥कर्काजांत्यवृषेणसूर्यचलनंनिश्य-
न्यभंसद्दिवासूर्यारार्किदिनेतृतीयकरणेप्रांत्येष्टमेदुःखदम् ॥ १ ॥

अथसंक्रांतिफलंविबुधस्तावद्राशिपरत्वेनपुण्यकालंवृत्ताद्धेनाह । द्व्यात्मनो द्विस्व-
भावाराशयः मिथुनकन्याधनुर्मीनाः मृगोमकरः एषांसमाहारस्तस्मिन्नर्कसंक्रमणतःसूर्य
संक्रमणकालात्सकाशात् ऊर्ध्वमुपरिखरामघटिकाःपुण्याःस्युः । स्थिरेवृषसिंहवृश्चिककुं-
भानामन्यतमेराशौ कर्कटःप्रसिद्धःअर्कसंक्रमणतःपूर्वप्रथमंखराम ३० घटिकाः
पुण्याःस्युः । जूकाजोभयतः जूकस्तुला अजोमेघः अनयोरर्कसंक्रमणतःसकाशाद्बुध-

तःखराम ३० घटिकाःपुण्याःस्युः । पूर्वपंचदशउर्ध्वपंचदशेतित्रिंशत्घटिकाइत्यर्थः । एवंसर्वराशिसंक्रमणपुण्यकालमुक्त्वेदानीमकरेपुण्यकालविशेषमाह । मृगेदिग्युताइति । मृगेमकरेताःखराम ३० घटिकादिग्युताःदशयुताः चत्वारिंशत्घटिकाःपुण्याइत्यर्थः । तथाचोक्तंज्योतिर्निबंधे “संक्रांतिसमयःसूक्ष्मोदुर्लभःपिशितेक्षणैः ॥ तस्ययोगादध-
श्चोर्ध्वं त्रिंशन्नाड्यःप्रकीर्तिताः ॥ अर्वाक्षोडशनाड्यस्तुपरतश्चैवषोडश ॥ पुण्यकालो-
र्कसंक्रांतेः स्नानदानादिकर्मसु ॥ त्रिंशत्कर्कटसंक्रांतौ पूर्वतःपुण्यनाडिकाः ॥ मकरतूत्तराः
पुण्याश्चत्वारिंशच्चनाडिकाः ॥ स्थिरेविष्णुपदेर्कदक्षिणायनमादितः ॥ मृगेसौभ्याय-
नंद्वयंगे षडशीतिमुखंपुरः ॥ घटजेविषुवेमध्येपुण्यदानाद्यनंतकम् ॥ प्रागर्द्धरात्रात्पूर्वे-
द्युःपुण्यं पश्चात्परंदिनम् ॥” प्रागर्द्धरात्रादित्येतद्विषुवविषयम् । “कार्मुकंतुपरित्यज्यमृगसं-
क्रमतेरविः ॥ प्रदोषेवार्द्धरात्रेवातशमोगःपरिऽहनि ॥ रविसंक्रमणेपुण्येयोनस्नातीहमान-
वः ॥ सप्तजन्मांतरेरोगी दुःखभाग्निर्धनोभवेत् ॥ ” आदित्यपुराणे । “शतमिदुक्ष-
येदानमुपरागेत्वनंतकम् । षडशीत्यांसहस्रं तु विष्णुपद्यांतथैवच ॥ विषुवेशतसाहस्र-
कोटिर्नदक्षिणायने । शतकोटिगुणं पुण्यं जायते उत्तरायणे ” इति ॥ अथोत्तरार्द्धेनसंक्रांतेः
सदसत्फलमाह । कर्केति । कर्कः प्रसिद्धः अजोमेषः अंत्योमीनः वृषःप्रसिद्धः एणो
मकरः एतान् सूर्यचलनंनिशिगत्रौसत्स्यात् । अन्यभंप्रतिसूर्यचलनंसूर्यसंक्रमणंदिवा
सत्स्यात् । अर्थाद्विपरीतंनशोभनम् । सूर्यारकिर्दिनेरविभौमशानिदिनेतृतीयकरणेकौलवे
प्रांत्येकिंस्तुघ्नेअष्टमेशकुनौसर्वराशिसंक्रमणंदुःखदंस्यात् । तथाचोक्तं “मृगकर्काज-
गोमीनसंक्रातिर्निशि सौख्यदा । शेषेषुसप्तसुदिवाव्यत्ययादशुभंभवेत् ॥ संक्रांतिर्जा-
यतेयत्रभास्करेभूषुतेशनौ । तत्रमासिभवेद्धोरदुर्भिक्षंवृष्टिचोरजम् ॥ स्यादुत्थितस्य
किंस्तुघ्नेशकुनेकौलवेरवेः । संक्रांतिस्तैतिलेनागि प्रसुप्तस्यचतुष्पदे ॥ निविष्टस्यगरेदि-
ष्टौ वणिजेवालवेववे । दुर्भिक्षरोगबाहुल्यमूर्ध्वसंक्रमतेरविः ॥ सुप्तःकरोतिकल्याणमुप-
विष्टःसमंफलम् ” इति ॥ १ ॥

अब संक्रांतिप्रकरणको कहतेहैं ।

भा०-और ३ । ६ । ९ । १२ । १० इन्हों संक्रांतियोंके उपरकी ३० घाडियों पु-
ण्यकाल है ॥ और २ । ५ । ८ । ११ । ४ इन्हों संक्रांतियोंके पूर्वकी ३० तीस घडियों
पुण्यकाल है ॥ और ७ । १ इन्होंकी दोनु तरफ ३० घाडियों पुण्यकाल है ॥ पन्द्रह
पूर्वकी और पन्द्रह उत्तरकी ॥ और १० मकर संक्रांतिकी ४० घडियों उपरकी पुण्यकाल
है ॥ और ४ । १ । १२ । २ इन्होंकी संक्रांति रात्रिमें होयतो शुभ होय ॥ और अन्य
संक्रांतियों दिनमें शुभ होय ॥ अर्थात् विपरीत अशुभ होय ॥ और सूर्य मंगल शनिके
दिनमें कौलवमें किंस्तुघ्नें शकुनिमें कोई संक्रांति होयतो दुःखदायक होय ॥ १ ॥

ब्रह्माद्यैरिनमंडलांतउदितश्चांद्रस्त्वमांतःपरैर्मासोसंक्रमणोद्विसंक्र-

मणकोज्ञेयोधिकोथोक्षयः ॥ कर्माण्यन्यगतीनिनात्रतनुयाद्यज्ज-
न्ममृत्यूक्षयेतन्मासौतिथिखंडयोश्चयमुखेभृत्येधिकोगण्यते ॥२॥

अथसंक्रातिप्रसंगेनअधिमासक्षयमासयोर्लक्षणंतत्रकर्तव्याकर्तव्यक्षयमासेजन्ममर-
णादौमासज्ञानंवृत्तैकेनाह । ब्रह्माद्यैरिति । ब्रह्माद्यैःसिद्धांतकर्तृभिःइनमंडलांतःसूर्यमं-
डलांतः चांद्रःचांद्रोमासउदितः । परैराचार्यैःअमांतश्चांद्रोमासउदितः । एतदुक्तं
भवति अमावास्यांतादपरोअमावास्यांतोयावत्तावदमांतोमासः । अमावास्यांतिसूर्य-
चंद्रमंडलयोर्योगोभवति परतःषड्भिर्घटिकादिभिर्वियोगोभवति । तस्माद्वियोगादपरा
वियोगोयावत्तावद्रविमंडलांतोमासः । सब्रह्माद्यैःक्षयमासाधिमासनिर्णयविषयेअंगी-
कृतः अपरैरमांतोमासैंगीकृतइत्यर्थः । अत्रयद्यपिसूर्यग्रहणेमध्यग्रहणकालानंतरं मो-
क्षस्थितिकालः षड्घटिकाभ्योन्यूनोदृश्यतेतथापिसूक्ष्मदर्शिभिः पूर्वाचार्यैः रसनाड्योर्क
मंडलमित्युक्तम् । तत्रागमएवप्रमाणंतत्रउक्तलक्षणोमासःअसंक्रमणःसंक्रांतिरहित
अधिकोज्ञेयः । द्विसंक्रमणकःसंक्रांतिद्वययुक्तःक्षयोज्ञेयः । अस्योदाहरणंब्रह्ममतानुसा-
रिणाश्रीभास्कराचार्येणसिद्धांतशिरोमणौदर्शितम् “असंक्रांतिमासोधिमासःस्फुटः-
स्याद्विसंक्रांतिमासःक्षयाख्यःकदाचित् । क्षयःकार्तिकादित्रयेनान्यथास्यात्तदावर्षमध्ये-
ऽधिमासद्वयंच ॥ गतोब्ध्यद्रिनंदै ९७४ मितेशाककालेतिथीशैर्भविष्य १११५ त्यथां-
गाक्षसूर्यैः १२५६ । गजाद्रचग्निभूभि १३७८ स्तथाप्रायशोयंकुवेदेदुर्वैः १४१ कचि-
द्रोकुभि ११ श्र” ॥ श्रीभास्कराचार्येणाब्ध्यद्रिनंदै ९७४ मितशाककालादुपरितिथी-
शै १३१५ मितशाककालात्पूर्वसिद्धांतशिरोमणिर्विरचितः । अतएवोक्तं “ गतोब्ध्य-
द्रिनंदैमितेशाककालेतिथीशैर्भविष्यति” इति ॥ तत्रगजाद्रचग्निभूभिः तुल्येशाककाले
रविमंडलांतमासप्रमाणेनक्षयमासाधिमासौप्रदृश्येते आश्विनीअमावास्याबुधेचतुश्चत्वारिंशत्घटिका ४४ तस्मिन्नेवदिनेसप्तत्रिंशत् ३७ घटिकास्वतीतासुतुलासंक्रमणं-
मभूत् । आश्विनस्तुलासंक्रांतियुक्तत्वाच्छुद्धः कार्तिकीअमावास्या शुक्रेसप्तदशघटिका
१७ तस्मिन्नेवदिनेत्रिंशत्घटिकास्वतीतासुवृश्चिकसंक्रांतिरभूत् । अयनसंक्रांतित्वाद्-
धिकः कार्तिकः अपरोमासोवृश्चिकसंक्रांतियुक्तःतस्माच्छुद्धोयंकार्तिकःतस्यामावास्या-
शनौसप्तचत्वारिंशत् ४७ घटिकास्तस्मिन्नेवदिनेएकोनषष्टिघटिका ५९ स्वतीता-
सुधनुःसंक्रमणमभूत् । धनुःसंक्रमणमार्गशीर्षेजातं तस्यामावास्यासोमेपादोनपंचद-
शघटिका तस्मिन्नेवदिनेएकोनविंशतिघटिकास्वतीतासुमकरसंक्रांतिरभूत् इयंमकरसं-
क्रांतिर्यद्यपि अमांतमतिक्रम्यजातातथापिरविमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासएवपतिता
तस्मात्संक्रांतिद्वययुक्तत्वात् मार्गपौषयुगलक्षयाह्वयंजातम् । माघी अमाभौमेएकच-
त्वारिंशत्४१घटिकातस्मिन्नेवदिनेषट्चत्वारिंशत् ४६घटिकास्वतीतासुकुंभसंक्रांतिरभू-
त् । इयमपिसंक्रांतिर्यद्यपिमासमतिक्रम्यजातातथापिमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासस्यै-

व तस्मान्माघः शुद्धः । अन्यथामंडलांतमासानंगीकारे “नक्षयोनाधिमासःस्यान्माघो
वैपरिकीर्तितः” इत्येतच्छास्त्रमनर्थकं स्यात् । आर्यपक्षेतुसंदेहो नास्ति यतो ब्रह्मपक्षतिथितः
आर्यपक्षतिथिश्चतुर्थटिका ब्रह्मपक्षसंक्रांतितः आर्यपक्षसंक्रांतिस्त्रिघटिको ना तस्मादर्यप
क्षसंदेहाभावः तथा च फाल्गुनी अमागुरौ षड्वटिका तस्मिन्नेव दिने पंचात्रिंशत्घटिका ३५
स्वतीतासुमीनसंक्रांतिर्जाता तस्मादर्यफाल्गुनः असंक्रांतित्वादधिकः । “क्षयः कार्तिकादि-
त्रयेनान्यथा स्यात्तदा वर्षमध्येऽधिमासद्वयं च” इति । तस्योदाहरणं दर्शितम् । यत्तु ब्रह्मपक्षे
क्षयमासाधिमासनिर्णये अमांतमासगणयन्ति तैर्ब्रह्ममतं न विदितम् । पौलस्त्यसिद्धांते
“स्फुटगत्यायदाचंद्रो विमंडलमध्यगः ॥ तदूर्ध्वसंक्रमो भानोर्मासः सस्यान्मलिम्बुचः”
कालनिर्णये ॥ “संक्रमो यदि भवेद्रवेस्ततो मंडलाद्दहिरनिर्गते विधौ ॥ उच्यते तसहि
संक्रमो बुधैः शुद्धमास इतरो मलिम्बुचः” ॥ ललः ॥ “यदाशशी याति गभिस्तं मंडलं
दिवाकरः संक्रमणं करोत्यनु । विवाहयज्ञोत्सवनाशहेतुकस्तदाधिमासः कथितः
स्वयं भुवा” ॥ रत्नमालायाम् ॥ “सवितुर्मंडलमेति यदाशशी तदनुसंक्रमणं कुरुते रविः ।
मखमहोत्सवनाशकरस्तदा सुनिर्वरेणादितोधिकमासकः” ॥ शार्ङ्गधरफलग्रंथे ॥ “चं-
द्रार्कयोस्तु विवैक्यं प्रतिपदं शंघिषु । तिथ्यंतात्तदुभयतोरसनाड्योर्कमंडलम् । तन्मंडला-
च्छशी गच्छेत्ततः सूर्यस्य संक्रमः । मासोऽसौ मलिनः प्रोक्तो न तद्धीनोधिकः स्मृतः” ॥
पितामहः ॥ “प्रतिपदं शंघौ तु विवैक्यं चंद्रसूर्ययोः । जवांतराप्तं षष्ठिघ्ननाडिका अर्कमंड-
लम्” ॥ अत्र कालात्मकविचग्रहणं ज्योतिष्प्रकाशे ॥ “दर्शात् एकैः कथितो त्रमासः
परैः प्रदिष्टोर विमंडलांतः ॥ मतद्वये चेद्विसंक्रमः स्यात्स एव पूर्वस्य न चापरस्य” ॥ पितामहः
“अष्टाधिमासाः स्युर्नित्यं प्रोच्यंते फाल्गुनादयः ॥ सौम्यपौषौ क्षयो नित्यं भ-
वेतामिति निश्चितम् ॥ क्षयो वाप्यधिमासो वा स्यादूर्जइति निश्चितम् । नक्षयो नाधिमासः स्या-
न्माघो वैपरिकीर्तितः ॥ पंचमासास्तु वैशाखादधिमासा व्यवस्थिताः । भवन्ति चाष्ट-
भिर्वर्षे भवे ११ वार्कनिशाकरैः १९ ॥ तथैव फाल्गुनश्चैत्र आश्विनः कार्तिकौ-
धिकः । एते किंदैः १४१ शरांगै ६५ वार्कदाचिद्रो कुवत्सरैः १९ ॥
मार्गपौषौ क्षयौ स्यातां कदाचित् कार्तिको भवेत् । अधिमासस्तदा ज्येष्ठो भवेन्नित्यं क्षयो
यदा ॥ क्षयात्प्रागधिमासः स्यान्नित्यं भाद्रपदत्रये ॥ आश्विनो जौ सदा स्यातामादौ भाद्रप-
दः सकृत्” ॥ यस्मिन् वर्षे कार्तिकक्षयो भवति तस्मिन् वर्षे ज्येष्ठोधिमासो भवेत् । अत्र ज्ये-
ष्ठशब्देन भाद्रपदो ज्ञेयः । यतः “क्षयात्प्रागधिमासः स्यान्नित्यं भाद्रपदत्रये” इति नियमात् ।
भाद्रपदादीनां त्रयाणां मध्ये भाद्रपदो ज्येष्ठो जानीयादित्यर्थः । अथाधिमासक्षयमासयोः
कार्याकार्याण्याह । कर्माण्यन्यगतीनि नात्र तनुयादिति । अन्यागतिर्येषां तानि अन्यगती-
नितानि अत्राधिमासक्षयमासयोर्न तनुयात्तन्निस्तारयेत्तन् कुर्यात् । अर्थादनन्यगतीनिक-
र्माण्यत्रापि कर्तव्यानीति सिद्धम् । अन्यगतीनामनन्यगतीनामित्यं विचारः यानिकाल-
निरोधेन प्रोक्तानि तान्यनन्यगतीनि यथा ऋतौ जायामुपेयात् तत्र “ऋतुः स्वाभा-

विकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ” इतिमनुनाऋतुप्रमाणमुक्तम् । अथषोडश-
रात्रीणांमध्येनिन्द्यदिनान्यपहायगच्छेत् । सऋतुर्यदिमलमासशुद्धमासांशैर्व्याप्नोतितदा-
शुद्धमासांशेदोषरहितेगर्भाधानंकुर्यात् । असंभवेमलमासएवकुर्यात् । तथाचोक्तम् “अ-
नन्यगतिकंकुर्यान्नित्यंनैमित्तिकंतथा” ॥ एवमन्यान्यपिविचार्यकुर्यात् । गर्भाधानाद्यन्नप्रा-
शनांतकर्मसुमलमासादीनांनिषेधोनास्तीतिसंस्कारेणउक्तमस्ति । “गर्भाद्यन्नाशनांतेषुन
गुरुसितमौढ्यम् ॥” इत्यादि । तथाचगर्गः ॥ “अग्न्याधेयप्रतिष्ठांचयज्ञदानव्रतानिच ॥
वेदव्रतवृषोत्सर्गचूडाकरणमेखलाः ॥ गमनंदेवतीथानांविवाहमभिषेचनम् ॥ यानंचगृह-
कर्माणिमलमासेविवर्जयेत्” इति ॥ तथाचसूर्योदये ॥ “अवश्यकर्ममासारूप्यमलमास-
मृताब्दिकम् ॥ तीर्थेभच्छाययोःश्राद्धंमघानंगपितृक्रियाम् ॥ कुर्यान्मलिम्लुचैवषेमध्ये
चेत्सर्वदाधिकम् ॥ तत्रस्यान्मासिकंमृत्युमासात्सद्वादशोयदि ॥ प्रेतक्रियांसमाप्यात्र
कुर्वीताभ्युदयंतथा ॥ श्यामाकाग्रयणंकृच्छ्रेनस्याद्वर्ज्यमतोन्यथा” ॥ अन्यच्च ॥
“काम्यारंभंवृषोत्सर्गपर्वोत्सवमुषाकृतिम् ॥ मेखलाचौलमांगल्याभ्याधानोद्यापनक्रियाः ॥
वेदव्रतमहादानाभिषेकान्वर्द्धमानकम् ॥ इष्टापूर्ततथायस्यविध्यलोपोन्यदाकृतौ ॥ त-
त्सर्वमष्टकादन्यदधिमासेविवर्जयेत् । सूतकेपिचकर्तव्यंस्नानाद्यंराहुदर्शने” इति ॥
स्मृतिरत्नावल्याम् ॥ “प्रवृत्तमलमासात्प्राग्यत्कार्यमसमापितम् ॥ आगतेमलमासेपि
तत्समाप्यमसंशयम्” इति ॥ अथक्षयमासेजन्मादौमासज्ञानमाह । यज्जन्मेति । जन्म-
चमृत्युश्चजन्ममृत्यु यस्यजन्ममृत्युयज्जन्ममृत्यु क्षयेक्षयमासिभवतस्तस्यमासौतिथि-
खंडौज्ञातव्यौ तिथेःप्रथमेधैजन्मवामृत्युर्वाभवति तदाप्रथममासः ॥ द्वितीयेर्द्धेद्विती-
योमासोज्ञेयः । तथाचबृहत्कालनिर्णये ॥ “तिथ्यर्द्धेप्रथमेपूर्वोद्वितीयेर्द्धंतथोत्तरः
मासावितिबुधैर्ज्ञेयौक्षयमासस्यमध्यगौ” इति ॥ अथमलमासःकुत्रकुत्रगण्यतइत्याह
चयमुखइति । चयोगर्भाधानादेर्वृद्धिः गर्भस्यकलिलंघनांकुरास्थिचर्मादिचयःप्रतिमासे
भवति घनादीनांदिनकलांतराचयस्तदादिके प्रेक्ष्यभृत्येवेतनदानार्थमधिकोमासोग-
ण्यते । तथाचयमः ॥ “गर्भेनार्धुषिकेभृत्येश्राद्धकर्मणिमासिके ॥ सर्पिंडीकरणे
नित्ये नाधिमासंविवर्जयेत् ” इति ॥ पाठांतरव्याख्यानम् । अधियुगेपूर्वोधिमाः प्राकृ-
तइति एकास्मिन्वर्षेअधियुगे अधिकद्वयेसतिपूर्वोधिमाः प्रथमोधिमासः प्राकृतः प्रा-
कृतमासवज्ज्ञेयःअधिकवन्नत्याज्यः । अर्थादुत्तरोधिकमासोमलमासः । तदुक्तं “मा-
सद्वयेब्दमध्येच संक्रमोनभवेद्यदा ॥ प्राकृतस्तत्रपूर्वस्यादुत्तरस्तुमलिम्लुचः” इति ॥ २ ॥

इतिमुहूर्तमार्तण्डटीकायामार्तण्डवल्लभायांसंक्रांतिप्रकरणंसमाप्तम् ॥

अब अधिमास क्षयमासका लक्षण और वहां कर्त-
व्याकर्तव्यको और क्षयमासमें जन्ममरणके
विचारको कहतेहैं ।

भा०-सिद्धांत करनेवाले ब्रह्मादिक कहते हैं कि चांद्रमास सूर्यमण्डलांत होता है ॥

तात्पर्य यह है कि अमावास्याके अंतमें सूर्य चंद्रमण्डलको योग होवै है पीछे ६० घड़ियोंसे वियोग होता है वहां वियोगांत मास होता है और कोई आचार्य कहते हैं कि अमांत चांद्र होता है ॥ और जिस मासमें दो संक्रांति होय वह क्षयमास होता है ॥ इसमें अन्यगतिवाला कामको नहीं करना ॥ और क्षयमासमें जन्ममृत्युतिथिका दो विभाग करना सो पूर्वार्द्धमें जन्म वा मृत्यु होय तो पहले महीनामें वर्द्धापन और श्राद्ध करना ॥ और उत्तरार्द्धमें होय तो द्वितीय मासमें करना ॥ और गर्भमें तथा नोकरीमें अधिमासको गणना चाहिये ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनामुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिसुतमोडुरामकृतायां मार्त-
ण्डदर्शिन्यां संक्रांतिप्रकरणम् ॥ १ ॥

श्रीमत्कौशिकपावनोहरिपदद्वंद्वार्पितात्माहरिस्तज्जोऽनंतइलासु-
रार्चितगुणोनारायणस्तत्सुतः ॥ ख्यातंदेवगिरेः शिवालयमुदकृत-
स्मादुदक्टापरग्रामस्तद्वसतिर्मुहूर्तभवनंमार्तण्डमत्राकरोत् ॥ १ ॥

अथालंकारमाह । श्रीमत्कौशिकेति । कुशिकस्यगोत्रापत्यानिकौशिकाः श्रीमंतश्च
तेकौशिकाश्चेततथा तान्पावयतीतितथा हरिपदद्वंद्वार्पितात्मा हरिर्वासुदेवः तस्यपदद्वंद्वं
चरणयुगंतस्मिन्नर्पितः आत्मा अंतःकरणं येनसतथा “आत्मादेहेधृतौजीवे” इत्यभिधा-
नात् एवंविधोयोहरिस्तज्जस्तस्माज्जातोयोनंतनामा । किंलक्षणः इलासुरार्चितगुणः
इलापृथ्वी तस्यांसुरादेवाब्राह्मणाः तैरर्चिताः पूजितागुणाः शमदमतपोदानाध्ययनादि-
गुणायस्यस तथा जितेंद्रियोवेदनिधिः स्मृतिज्ञोदृढव्रतोयज्ञकृदन्नदातेत्यादिगुणसंपन्नइ-
त्यर्थः । तत्सुतो नारायणः मुहूर्तभवनंमुहूर्तानांभवनंसन्नमार्तण्डनामग्रंथमकरोत् । अत्र
कुत्र : देवगिरेः सकाशात् उदकउत्तरस्यांदिशियत्ख्यातंपुराणप्रसिद्धं शिवालयं घुस्मेश-
शिवालयमितिप्रसिद्धम् । ज्योतिर्लिंगस्थानमस्ति तस्माच्छिवालयमुदकउत्तरस्यांदि-
शियः टापरग्रामोऽस्ति तत्रटापरग्रामे अकरोदित्यर्थः । किंलक्षणोनारायणः तद्वसतिः
तस्मिन्टापरग्रामेवसतिर्वासोयस्यसतथेति ॥ १ ॥

अब ग्रंथकर्ताका वर्णन करतेहैं ।

भा०—देवगिरिसे उत्तरमें घुस्मेश नाम ज्योतिर्लिंगाख्य शिव हैं वहांसे उत्तरमें टापर नाम
ग्राम है उस ग्राममें रहनेवाला और कुशिकगोत्रज हरिभक्त हरिनाम ब्राह्मणका पुत्र अनंत
उनका पुत्र नारायण मुहूर्तमार्तण्डनाम ग्रंथको करता भया ॥ १ ॥

यः षष्ठ्यायुतशत १६० वृत्तबद्धमेनंमार्तण्डपठतिनरः सविश्वपूज्यः ॥
बह्वायुः सुखधनपुत्रमित्रभृत्यान्संप्राप्नोत्यविकलधीश्वतीर्थसिद्धिम्

अथास्यपठनेफलश्रुतितथाग्रंथेवृत्तसंख्याग्रहर्षिण्याह । षष्ठ्यायुतंशतं १६० तन्मि-
तानिवृत्तानितैर्निबद्धः कृतः योयं मार्तण्डः तमेनमार्तण्डं योनरः पठतिसविश्वपूज्योभव-
ति । न केवलंविश्वपूज्योभवति अपितुबद्धायुःसुखधनमित्रपुत्रभृत्यान् संप्राप्नोति । मुह-
र्तदानात्साधितकार्यस्यविश्वस्यपूज्योभवतीति युक्तं जनानांयथार्थमुहूर्तदानात्कार्य-
सिद्धिजनितपुण्येनबद्धायुरारोग्यादीनिसंप्राप्नोतीति युक्तम् । च परम् अविकलधीर्भवति
नविकलधीर्बुद्धिर्यस्येतितथा । अत्रमुहूर्तमार्तण्डेयद्रर्भाधानादिकमुक्तं तत्रान्यबहुसंहिता-
ग्रंथानपेक्षत्वादविकलधीत्वमुक्तम् । अतएवतीर्थसिद्धिप्राप्नोति । तीर्थशास्त्रं तस्यसिद्धि-
स्ताम् । अल्पग्रंथेन बह्वर्थसिद्धेः । यद्वा तीर्थगुरुस्तस्यसिद्धिः शास्त्रोपदेशलक्षणा ताम् ।
यद्वा तीर्थयागस्तेन कृत्वायागसुखादिलक्षणासिद्धिस्तांप्राप्नोति । “तीर्थशास्त्राध्वरक्षेत्रो-
पायोपाध्यायमंत्रिषु” इतिविश्वः ॥ २ ॥

अत्र ग्रंथके पठणेका फल और ग्रंथकी वृत्तसंख्याको कहतेहैं ॥

भा०-जो कोई मनुष्य एकसौसाठ वृत्तयुक्त मुहूर्तमार्तण्डको पढ़ेगा उसके बहुत आयु-
सुख धन पुत्र नोकर होंगें-और अविकलबुद्धिवाला होगा-और वह याग सुखरूप सिद्धिको
प्राप्त होगा ॥ २ ॥

त्र्यकेंद्र १४९३ प्रमितेवर्षेशालिवाहनजन्मतः ॥ कृतस्तपसि
मार्तण्डोयमलंजयतूद्रतः ॥ ३ ॥

अथग्रंथस्याशिषमनुष्ठुभाह । त्र्यकेंति । शालिवाहनजन्मतः त्र्यकेंद्रप्रमिते वर्षे
१४९३ तपसिमाधेमार्तण्डोमुहूर्तमार्तण्डःकृतः । नामैकदेशग्रहणेनामग्रहणम् । अयंमु-
हूर्तमार्तण्डः अलम्अतिशयेनजयतु । यद्वायमलंमार्तण्डयुगममुद्रतमुदयंप्राप्तंजयतु सर्वोत्क-
र्षणास्तु ॥ ३ ॥

भा०-शालिवाहनके जन्मसे १४९३ वर्षमें माघमहीनामें मार्तण्डनाम ग्रंथको किया ॥
यह मार्तण्ड सबसे उत्तम रहो ॥ ३ ॥

पूर्ववाक्यार्थमादायग्रंथोयंरचितोलघुः ॥ पठनार्थमशक्तानामंगी
कार्योबुधैर्मुदा ॥ ४ ॥

अथैतद्वंथांगीकारार्थबुधप्रार्थना, सुगमम् । इतिमुहूर्तमार्तण्डव्याख्यासमाप्ता ॥

आसीत्सासमपूरनामनगरेश्रीकौशिकस्यान्वयेज्जंतोवाजसनेयिपूज्यचरणोमाध्यं-
दिनीयाग्रणीः ॥ कृष्णस्तत्तनयःश्रुतिस्मृतिविदामग्रेसरेज्योहरिस्तत्पुत्रःश्रुतिवित्तदात्म-
ज्वरोनंतोमिहोत्रीगुरुः ॥ १ ॥

तत्पुत्रस्तदनुग्रहात्तद्विषणो नारायणश्चापरग्रामेशिष्यगणेच्छयानिजकृतग्रंथस्यटीकां
स्फुटम् ॥ चक्रेऽस्यांकुपयापरोपकृतयेशोऽव्यंढुरुक्तं बुधैर्मादृक्षस्यविलोक्यधाष्ट्यर्चमापिते-
कुप्यन्तिनोसज्जनाः ॥ २ ॥

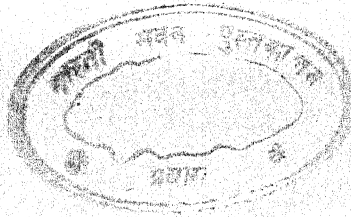
सुखनिधिपुरुषार्थधर्मा १४९४समाभिःसमाभिःपरिमितशककालेजातमार्तण्डटीका-
म् ॥ लिखतिपठतिविप्रःसोत्रभूयाद्वरिभ्यांसुखनिधिपुरुषार्थधर्मासमोवाक्षमावान् ॥ ४ ॥

इतिस्वकृतमुहूर्तमार्तण्डटीका मार्तण्डवल्लभाख्या समाप्ता ॥ ॥ शुभंभवतु ॥ ॥

भा०-जिनकी बड़े ग्रंथको पढ़नेकी शक्ति नहीं है उन्होंनेके लिये पूर्वाचार्योंके वाक्योंको
लेके यह लघु ग्रंथ किया है ॥ जिससे बुद्धिमान् लोक इसका स्वीकार करेंगे ॥ ४ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिसुतमोडुरामविर-
चितामुहूर्तमार्तण्डदर्शिनी समाप्ता ॥

भा०-ये मार्तण्डप्रदर्शिनी कीनी मोडुराम ॥ ललित देश मुरधरमहिं जो धणि विश्राम १
इक शर नव भू मितसमें चैत्र कृष्ण रविवार ॥ मुनि तिथि तादिनमें भयी पूर
जैजैकार ॥ २ ॥

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-

खेमराज श्रीकृष्णदास,

"श्रीवेङ्कटेश्वर" स्टीम प्रेस-बंबई.

अथ यज्ञेशाष्टकम् ।

यजंतेयदेवायजनकुशलायज्ञकरणैर्यथाभूमौभूयोनियमनिपुणाःसंधिषुबुधाः ॥ यमा-
राध्य ख्यातिं वलिसदृशदैत्याः सुविपुलाययुस्तं यज्ञेशंसकलसुखदंनौमिसततम् १ ॥

ज्ञेशं ज्ञानघनस्वरूपममलज्ञानप्रदं ज्ञानिनां ज्ञेयश्चोपनिषत्प्रमाणवचनैर्यः सर्वरूपी
भवान् ॥ ज्ञेशाः सिद्धिमिताःपुरंदरमुखाः संपूजयंतोहरिं ज्ञेशान् राममुखान् सुतान्
दशरथोलेभे यमिष्टाहरिम् ॥ २ ॥

शास्त्रार्थंगयुतास्तथासुविपुलावेदाभृशंयमखं शाखेशंप्रतिपादयंतिविपुलैर्माध्यंदि-
नाद्यैर्ध्रुवम् ॥ शारीरंप्रविधूयचेहकलुषहुत्वातदर्थद्विजाः शारीरंभुविदेवदुर्लभसुखंभुक्ता-
गमन्यहरिम् ॥ ३ ॥

यमैस्तुर्यैर्द्राभ्यांशरभुजमितैर्वैसुविपुलैर्यमंतेयज्ञानांसयजतिजुहोत्यादिभिरपि ॥
यजंतेयेविप्राःसकलश्रुतिसूत्रार्थनिपुणाययुस्तेषांपादेष्वपिखलुलुठंतस्तमभयम् ॥ ४ ॥

नमामित्वांयज्ञंकितितनुधरंयस्यचनसिखुवः स्रक्तुण्डेतेश्रुतियुगलरंघ्रेचचमसाः ॥
नमो भूयस्तुभ्यंसकलमखपात्राणिचतनौ नहीयंतेनृणांतवचरणभाजांमखवृषाः ॥ ५ ॥

मोघंजन्मभवेद्यजेन्नखलुयः श्रीयज्ञनारायणंमोघतस्यविशालनेत्रयुगलंपश्येन्नचेत्तंपर-
म् ॥ मोघंतस्यसुखंपठेन्नखलुतन्नामानिभद्राणिचेन्मोघंपादयुगंन्रजेन्मखगृहंनहंभजेतं
हरिम् ॥ ६ ॥

नयत्राहंकारंनचमदमहांधंखलुतमोनशोकंदैन्यवानचयमभयंदुर्जनवचः ॥ नतुःखं
मोहंवानचशरशरस्यापिसुकृतंनयंतेयज्वानस्तमहमविनाशंखलुभजे ॥ ७ ॥

मज्जामांसमलास्थिमेदरुधिरैः शुक्रादिभिः संभृतंमर्त्यादैववशंसुनिद्यकुणपंयेप्राप्य
विद्युच्चलम् ॥ मध्याह्नार्कमरीचिकेवहृदिजध्वांतापहंमुक्तिदंमन्येयन्नभजंतिब्रह्मपरमंते
वंचितास्तंविभुम् ॥ ८ ॥

इति श्रीश्रौतविज्ञानानुरामाग्निहोत्रिसुतमोडुरामकृतं
यज्ञेशाष्टकं श्रीयज्ञेश्वरार्पणमस्तु ।

अथ मातृपंचकम् ।

पुत्रोभेखलुजायतांशिवहरे दुर्गेतिसंबुध्यै देहदानतपोव्रतादिनियमैः संशोषयित्वा-
चिरम् ॥ यापूर्वदशमासिमांधृतवती देवात्सहित्वोदरे दुःखगर्भभवंधरेवनिविडं तस्यै
जनन्यैनमः ॥ १ ॥

पुत्रोभेभितानवेतिसततं याचितयित्वाततो सूत्वा गृथकृमीव मांप्रसवजां पीडां हि
विस्मृत्यच ॥ शीतोष्णाद्रपटादिभिश्चसततं संरक्षितोहंतथा तस्याश्चैवकथंभवेयमनृणी
तस्यैजनन्यैनमः ॥ २ ॥

भूतप्रेतपिशाचराक्षसगणाच्छूली सुतरक्षतु कृष्णोदानवदर्पहाऽवतुसदावालग्रहेभ्य-
स्तथा ॥ गोपुच्छभ्रमणादिभिश्चसततं रक्षाकृतामेयया दुत्वांगेभ्रमितंमरीचलवणं त-
स्यैजनन्यैनमः ॥ ३ ॥

मातृक्तंखलुयःकरोतिहिनरोधन्योजनिस्तस्यैव रामस्यैवविनिर्गतंखलुवचोगृह्णतिमा-
तुश्चथे ॥ तेमर्त्याःकलुषंविधूयसकलं श्रीरामरूपा दिवं भुक्त्वा यांति धरासुखंसुनिविडं
तस्यैजनन्यैनमः ॥ ४ ॥

यामाताममदुर्वचांस्यगणयद्बालोयमित्याशिषो दूर्वेवास्यवटोःशरीरविपुलं भूया-
द्वदुर्वथा ॥ मार्कण्डेयइवप्रजीवनसुखंचैवाददन्मांचिरं यक्षस्यैवधनंकुलंचविपुलं
तस्यैजनन्यैनमः ॥ ५ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्र-
मोडुरामविरचितं मातृपंचकंसम्पूर्णम् ॥

जाहिरात.

—००९८३००—

क्रय्य पुस्तकें (ज्योतिषग्रंथ)

नाम.	रु. आ.
मुहूर्तचिन्तामणि-प्रमिताक्षराटीका इसमें पंचांगादिदिनशुद्धि आनंदादियोग नक्षत्रप्रकरण संक्रांतिप्रकरण गोचरप्रकरण संस्कार विवाहप्र० वधूपवेश द्विरागमन अन्वाधान राज्या- भिषेक यात्रा वास्तु गृहप्रवेशादि मुहूर्त प्रकरणहैं.....ग्लेज....	१-४
” तथा ” रफ्	१-०
” ” पीयूषधाराटीकासमेत ...	२-०
तथा भाषाटीका पंडित महीधरशर्माविरचित ...	१-०
करणेन्दुशेखर-इसमें रव्यादिग्रहोंकी सारणी दीगई है सिद्धा- न्तोक्त सब विषय इसमें संक्षेपसे आगये हैं ...	०-४
मुहूर्तगणपति-मूल	०-१०
” तथा भाषाटीका ...	१-८
विवाहवृंदावन-संस्कृतसटीक केशवदैवज्ञविरचित इसमें नक्षत्र शुद्धि; कालमीमांसा मेलक नवांशकचिन्ता लग्नबलाध्याय; चंद्रबल राहुसत षड्वर्गा० गोधूलिक मास गोचरविचार ग्रह- योगग्रहका भाव कुंडली मिश्र वधूवर प्रश्नलग्नशुद्धि इत्यादि अपूर्व संग्रहहैं	१-०
मुहूर्तदीपक-सटीक संस्कृत मुहूर्त देखनेमें सरलहै	०-४
ताजिकनीलकंठी-सटीक तंत्रत्रयात्मक इसमें वर्षफल बनानेका पूराहाल और वर्षान्तर्दशाफल द्वादशभाव और प्रश्नतंत्रमें अनेक प्रकारके प्रश्नके विषय चमत्कारिकहैं ग्लेज ...	१
” तथा रफ्	०-१४
” तथा उपरोक्त विषयानुसार पं. महीधर कृत भा- षाटीकासमेत ग्लेज	१-८
” ” तथा रफ्	१-४
हायनरत्न-वर्षफल बनानेमें अपूर्व है इस ग्रन्थसे फलादेशभी कहसक्तेहैं	१-८
वर्षज्ञान-भाषाटीका ...	०-८

जाहिरात.

नाम.	रु. आ.
नारदसंहिता-(होरास्कन्ध) भाषाटीकासहिता	१-२
ग्रहगोचर-भा. टी.	०-२
वर्षयोगसमूह-पं० ज्वालाप्रसादमिश्रकृत भाषाटीका वर्षपत्रिके योगोंका फलादेश वर्णन.	०-८
पद्मकोश-भाषाटीका-वर्षफलका भाषाध्याय.	०-२
ताजिकभूषण-भाषाटीकासमेत वर्षपत्रिकाका फलादेश विस्तार पूर्वकहै.	०-८
ज्योतिषसार-भाषाटीकासमेत इस ग्रंथमें संपूर्ण मुहूर्त जन्मपत्र- ज्ञान वर्षज्ञान आदि बहुत विषयोंका संग्रह है संग्रहमें रखनेसे अच्छा ज्योतिषी होता है. रफ	०-१४
” तथा ग्लेज.....	१-०
रमलरहस्य सम्पूर्ण-रमलके ग्रंथोंमें सर्वोत्तम यह ग्रंथ है. महादे- वजीने पार्वतीसे कहा है कि, यह रमलविद्या तुम्हारे मेरे मध्यमें उत्पन्न हुई है. इस ग्रंथमें प्राचीन तथा नवीन कित- नेही ग्रंथोंका सार लेकर अपूर्व कौशलसे प्रश्नोत्तर कहे हैं.....	४-०
ज्योतिषतत्त्वसुधारणव-पं. श्यामसुन्दरलालजी तिवारी कृत भाषाटीका सहित-इसमें कई एक ग्रंथोंका विषय छांटकर संग्रह किया गया है तथा ज्योतिषके सबही विषय जैसे मुहूर्त, प्रश्न, जातकताजिकसार आदि आगये हैं । इस एकही ग्रंथसे ज्योतिष विषयमें सबही प्रयोजन सिद्ध होवेगा. ग्रंथ अवश्य खरीदके संग्रहमें रखना चाहिये.	२-८
दीपिका-वा-“शुद्धिदीपिका” महामहोपाध्याय श्रीश्रीनिवास प्रणीत और पं० कन्हैयालालमिश्रकृत भा० टी० सहित यह ग्रंथ ज्योतिषियोंको परमोपयोगी है. इसमें ज्योतिषके सभी विषय आगये हैं, पुस्तक अवलोकन करनेसे आपही ज्ञातहोगा.	१-४
बालबोध ज्योतिष-विद्यार्थियोंको अवश्य आरंभमें उपयोगी है.	०-१॥
शीघ्रबोध-भाषाटीका समेत इसमें विवाहादि प्रकरण उत्तम हैं.	०-६
पद्यभाषा-ज्योतिषसार, जिसमें नवग्रहोंका स्थान फल और थोड़े मुहूर्त वर्णन हैं.	०-३
होडाचक्र मूल-राश्यादि जन्म समयका नक्षत्रमें नामादिविचार.	०-॥

जाहिरात.

नाम.	रु. आ.
रत्नघोत-भाषाटीका छोटासा ग्रंथ बडाही लाभकारी है.	०-४
रमलनवरत्न-भाषाटीका रमलदानियाल समेत परमसुखोपा- ध्यायरचित और पं० महीधरकृत भाषाटीकासहित जि- समें १६ शकल पाशा फेंकके बनानेका प्रकार संपूर्ण बारह भवनके प्रश्नसे भूत वर्तमान अच्छेप्रकारसे कहसक्तेहैं और भविष्यभी कहसक्तेहैं. ग्लेज १-०	०-१४
,, तथा रफ.	०-८
रमलनवरत्नमूलमात्र-उपरोक्त विषयानुसार.	०-८
रमलचिन्तामणि-भाषाटीका समेत चिन्तामणिदैवज्ञविरचित और बत्तीरामकृत भाषाटीका समेत जिसमें संज्ञातंत्र वर्षका शुभाशुभफल सूर्यादिग्रहोंका रेखाफल शकलस्थान- फल चिन्ताज्ञान और अनेक प्रकारके प्रश्न सोलह शकलोंसे कहनेका विचार बहुत सुगमतासे बतलायाहै. ०-१२	०-१
रमलप्रभावली-भाषा इस ग्रंथमें पाशा तीन दफे फेंकके अंक- जोड़ कई प्रश्न कहनेका प्रकारहै.	२-८
रमलगुलजार-भाषामें इसमें भाग्योदय सुख दुःख द्रव्यप्राप्ति माता पिताका अज्ञातद्रव्य प्राप्ति कन्यापुत्रादिक अनेक १०४१ प्रश्न वर्णित है. ०-६	०-१०
पंचपक्षी-सटीक सपरिहार भाषाटीका प्रश्न कहनेमें सुगम है. प्रश्नचंडेश्वर-मूल और पं० विष्णुदत्त कृत भाषाटीकासमेत जि- समें सत्त्वादि साधनफल लाभ कार्य अमुककार्य अमुकप्रश्न मुष्टिप्रश्न यात्रा तीर्थादियात्रा आगमन युद्धसंबंधी रिपुनाश दुर्गभङ्ग कन्यापुत्र विवाह शुभाशुभ इन्द्रचाप शिकार भो- जनादि प्रश्न वर्णनहैं. ०-८	०-४
प्रश्नवैष्णव-भाषाटीकासमेत इसमें इत्थशालादियोग और बा- रहों भवनके अपूर्व प्रश्नविषय हैं.	०-४
केरलमत प्रश्नसंग्रह-भाषाटीका समेत प्रश्न कहनेमें तात्का- लिकहै.	

पुस्तकोंके मिलनेका ठिकाना-

खेमराज श्रीकृष्णदास, "श्रीवेङ्कटेश्वर" स्टीम प्रेस-बंबई.

